VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKASPART
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VIII. ÉVFOLYAM, 52. SZÁM — ÁRA: 50 FILLER — SZERDA, 1958. JÚLIUS 2.

Minden erőt a gázszén-terv teljesítéséért!

A Komlói Szénbányászati Tröszt széntermelő üzemei az elmúlt hónapokban elért kimagasló eredmények után, a gázszénkihozatalban, júniusban, jelentősen visszaestek. Június 4-től kezdve egészen a hónap végéig nem teljesítették a napi tervet, s jelentős adóssággal zárták a hónapot. A havi terv teljesítése nem sikerült.

Ennek következtében csökkent — a gázszén rovására — az ipari és a gázszén közötti különbség. Míg például márciusban az összes széntermelésnek 89,7 százaléka, áprilisban 93,7 volt a gázszén, addig májusban csak 73 százaléka, s júniusban még ennél is kevesebb. (Az eredmények a hónapok első felére vonatkoznak.) Tehát ha összehasonlítjuk az áprilisban elért eredményeket, azt tapasztaljuk, hogy egy hónap alatt az ipari szén aránya májusban 20,7 százalékkal megnőtt! Persze, ennyivel csökkent a gázszén mennyiség...

Vajon miért esett vissza a gázszén termelés, s miért tart huzamosabb ideig a visszaesés? Milyen eredmények várhatók a második félév kezdetén? A bányászok rövid időn belül képesek lesznek-e törleszteni a gázszén adósságukat? Ezekkel a kérdésekkel fordultunk a tröszt illetékeseihez. Több elvtárssal beszélgettünk és ezek összesített véleményét közöljük.

A szakemberek szerint júniusban várható volt némi visszaesés a gázszéntermelésben, mert III-as akna kivételével a többi üzemnél kimerülőben voltak a gázszenet adó munkahelyek. De ilyen nagyarányú visszaesésre nem számítottak. Június első felében egyidőben több üzemben sok munkahelyen — különböző okok miatt — le kellett állítani a termelést.

Így például Kossuth-bányán a 100-as és a 8-as frontfejtésekben megszűnt a széntermelés. (Hónapokon keresztül Kossuth-bánya ezekből a fejtésekből termelte a legjobb gázszenet). Hasonló eset történt Béta-aknán is. A Béta-aknai vezetőség többek között kénytelen volt megszüntetni a termelést a 21-es és a 122-es kamrafejtésekből, mert innen több pala jött, mint szén. Az északi üzemek közül csak Nagymányokon — itt is éppen hogy — tudták teljesíteni a napi gázszéntermelési előirányzatot.

Trószti szinten több front és kamrafejtés leállításának következménye a hirtelen bekövetkezett és hosszabb ideig tartó visszaesés. Az említett munkahelyek pótlása, új munkahelyek létrehozása több időt vett igénybe. Beszélgetéseink során elmondották az illetékesek, hogy a gázszéntermelés visszaesésével nem csökkent a kokszolható szén kalóriaértéke, hanem nőtt.

Június végefelé némi javulás már mutatkozott a gázszéntermelésben. Sajnos azonban a havi tervet nem sikerült teljesíteni. Tehát ezt a hónapot adóssággal zárta a Komlói Szénbányászati Tröszt. A tröszt vezetősége már előre értesítette a Nehézipari Minisztériumot, hogy természeti nehézségek miatt júniusban a gázszén előirányzatot nem tudja teljesíteni. Persze, az ilyen visszaesés — bármennyire is a természeti nehézségekből adódott igen kellemetlen valamennyi komlói bányász számára.

A bányák műszaki vezetői sok intézkedést hoztak és hajtottak végre a hibák megszüntetése érdekében. Jelentős erőfeszítések történtek, hogy a gázszén termelésben bekövetkezett jelentős visszaesés káros következményeit megszüntessék.

Ennek nyomán a munkahelyek — és elsősorban a gázszenet adó munkahelyek — egyre javulnak, s minden lehetőség meg van arra, hogy júliusban az év első hónapjaihoz hasonlóan, ismét jó eredmények szülessenek. Erre szükség van, ezt kívánja a népgazdaságunk érdeke és ezt kívánja minden komlói bányász érdeke is. Hogy az 1958-a évben is legyen nyereségrészesedés, az döntően függ a szén minőségétől és a gázszén mennyiségétől. Amennyiben megszűnnek a júniusban meglévő és jelentős veszteséget okozó, hibák úgy van lehetőség, hogy a II. félévet eredményesebben zárja a Komlói Szénbányászati Tröszt, mint az elsőt.

Az üresscille ellátásról

Két-három hónappal ezelőtt több panasz merült fel az üresscille-ellátásban. A széntermelő üzem bányászai panaszkodtak, hogy nem kapnak elegendő üresscillét, így nem tudnak termelni, a termelt szénmennyiséget nem tudják elszállítani.

Valóban, a szállító üzem nem tudta mindig kellőképpen ellátni az üzemeket üresscillével. Kevés volt a csilleállomány. Ez volt az egyik ok. A másik ok, melyről a bányászok nem beszéltek, az volt, hogy ők saját maguk nem használták ki az üres csilléket úgy, ahogy kellett volna. Vagyis a napszintre került csillékben jóval kevesebb szén volt, mint az előirányzott mennyiség.

Ma már ez a probléma teljes mértékben megoldódott. Részben a párt- és szakszervezetek, valamint az üzemvezetők erélyes intézkedéseivel a csilletöltésnél, részben pedig azzal, hogy a tröszt 300 darab új csillét kapott. A tröszt vezetősége ezt a csillemennyiséget három részre osztotta: ötvenet az északi üzemeknek, ötvenet Béta-aknának, 200-at Kossuth-bányának adott. Az utóbbi kétszáz csille Kossuth-bányára, III-as és Anna-aknára vonatkozik. Ezzel a szállítóüzem csillemennyisége 5 100-ra emelkedett.

Műszaki és bányászfilmek

A Nehézipari Minisztérium Műszaki Filmszolgálata májusban mintegy 250 műszaki tájékoztatót, propaganda és munkavédelmi filmelőadást szervezett, illetve ilyen előadásokhoz adott szakmai film-műsort.

A pécsszabolcsi „Jószerencsét" filmszínházban nagysikerű munkavédelmi filmankétot tartott. Több iskola kérésére a beiskolázás elősegítésére bányászati propaganda filmelőadást szervezett.

Műszaki filmriportot készítettek a győri ÉDASZ újításairól, dokumentációs felvételeket a tatabányai új kompresszor-házról, valamint a Budapesti Ipari Vásár bányászati és vegyiipari kiállításairól, amely a 4. sz. NIM Filmhíradóban kerül bemutatásra.

Ezen kívül megkezdték az Áramszünet című műszaki film forgatását az energia-ágazat irányításával.

Előkészítették a Felelősség című bányászati munkavédelmi film forgatását is. Ez a film a Bányaipari Dolgozók Szakszervezetének útmutatása alapján készül és a VIII. Bányásznapon kerül a közönség elé.

Csizmadia utca 4—5

A Csizmadia utca 4—5 számú házak lakói panaszt tettek, hogy lakásukba beesik az eső, mert rossz a tetőszerkezet. A Karbantartó Üzem igazgatója közölte, hogy tudomásuk van erről a problémáról, mely abból adódik, hogy az átalakításkor nem megfelelő méretű cserepet használtak, majd így ír.

„Teendőnk, hogy a nyár folyamán ezeket a házakat átfedjük egyforma cserepekkel..."

Reméljük, ennek eleget is tesznek.

Június végén a gázszén-adósság 6 888 tonna

Mint ismeretes, a Komlói Szénbányászati Tröszt szenelő üzemei a gázszéntervüket júniusban nem tudták teljesíteni. 23-ig 70—75 százalékos eredményeket értek el, majd ettől kezdve 26-ig megközelítették a 100 százalékot. 27-én, 28-án és 30-án 100 százalékon felüli eredményt értek el és így júniust 84,8 százalékkal zárták. A gázszénadósság pedig 7 836 tonnáról 6 888 tonnára csökkent.

Hatalmas érdeklődés volt óvodásaink nagyszerű ünnepélyén

Fenti képünk az idős komlóiak által az ünnepélyre nagyon várt 45 év előtti első óvónőt — Fehér Bertalannét ábrázolja. Az ünnepélyen való megjelenését rövid idővel az ünnepség előtti elhunyta akadályozta meg.

„SZÁLLJ EL, SZÁLLJ EL, KATALINKA SZÁLLJ EL..."

Még alig volt 3 óra, de már szinte zsúfolásig megtelt vasárnap délután a Zrínyi Művelődési Ház színházterme. A nézőtéren mindenütt izgatott, várakozó szemek figyelték a függöny felgördülését. Így van ez minden előadás előtt, de most mégis más a hangulat. Nem hivatásos színészek lépnek a színpad deszkájára, hanem Komló összes óvodájának kis óvodásai, hogy méltóképpen megünnepelhessék az óvodák fennállásának 130. évfordulóját. Így érthető is az izgalom, hiszen a nézőtéren nagyrészt anyukák, apukák, testvérek ülnek, akik kíváncsiak arra, hogy a gyerekek majd hogyan szerepelnek.

Nemcsak Komlón, hanem mindenütt az országban ünnepelnek az óvodákban, emlékezve a 130 év előtti áldozatos munkákra, amelyet a gyermekekért végeztek. Először 1828-ban Budán alakult óvoda, akkor még „angyalkert" néven. S azóta, évtizedek hosszú múlával mind több és több óvoda nyitotta meg kapuit a gyermekek előtt. Jelentőségük szinte felmérhetetlen.

Itt szokják meg a gyermekek, hogy a szűk családi körön kívül van egy sokkal nagyobb közösség is, amelynek később ők is méltó tagjai lehetnek. Fogékony lelkük érzékenyen tárul ki a mesék, énekek kincsestára előtt, megtanulnak lelkesedni a szépért, a jóért, mert a szeretett óvónéniktől csak ezt tanulják.

Ezt bizonyítja a komlói óvodások színes, tarka előadása is. A színpadon pici lábak ropták a táncot a zene ütemére, cérnahangok csilingeltek, mely szebb volt minden muzsikánál. Először a kökönyösi óvodások mutatták be művészetüket. A színes, nagy gonddal elkészített ruhák, a kedves kis táncok, jelenetek, s nem utolsó sorban az apró szereplők méltán megérdemelték a közönség elismerő tapsait. A margarétás tánc, a kinyílott a nefelejts, vagy a lepkeesküvő szívet melengető előadása is azt mutatja, hogy az óvónénik fáradságos munkája, nem volt hiábavaló.

A kenderföldiek Malomtánca valóban elragadó volt. A kislányok piros pöttyös ruhában, a kisfiúk pedig nagy fehér molnár-sapkájukban derűs látványt nyújtottak.

A belvárosi óvodások Füzértánca vagy a Pünkösdölő is megragadta a közönség tetszését. Utoljára a gesztenyési gyerekek léptek a színpadra. Tarka ruhájukban olyanok voltak a kis táncosok, mint egy csokor virág. Dícséretükre válik, hogy egyszer sem tévesztették el a táncot, bátran mozogtak s szépen is énekeltek.

A pöttöm S. Nagy Gabi és Kaiser Terike nagyon szépen szavalta el versét. Olyan magabiztosan álltak a színpadon, mintha már a legnagyobb gyakorlattal rendelkeznének. Ezután még néhány szép jelenet következett, majd a kis óvodások befejezték műsorukat. Azt hisszük, hogy mindenki meg volt elégedve a kis 4—5 éves gyerekek teljesítményével, s egy szép, kellemesen eltöltött délutánra emlékeznek vissza. — **Kepecz Valéria** —

Egy nappal a hónap befejezése előtt:

2 607 tonna szén terven felül!

A Komlói Szénbányászati Tröszt üzemeiben az utóbbi napokban kimagasló termelési eredmények születnek. Valamennyi üzem jobb eredményt ért el az elmúlt hét utolsó három napján, mint az azt megelőző napokon. Ennek eredménye, hogy 3 nap alatt 160 vagon szenet termeltek terven felül!

Kossuth-bányán 28-án este 22 órakor befejezték a féléves tervet. Ezzel a tröszt minden üzeme — határidő előtt — teljesítette a féléves tervet. Kossuth-bányán elsőnek a 2-es körlet dolgozói jelenthették, hogy befejezték az év első hat hónapjának tervét. A körlet vezetősége ez úton is köszönetét fejezi ki a 2-es körlet dolgozóinak.

Az üzemekben elért menynyiségi eredmények alapján a következő sorrend alakult ki:

1. III-as akna	**108,4%**
2. Mázа	**104,8%**
3. Anna-akna	**103,4%**
4. Béta-akna	**103,3%**
5. Nagymányok	**102,8%**
6. Szászvár	**101,5%**
7. Kossuth-bánya	**99,8%**
Tröszt	**102,4%**

III-as aknán 26-án 122,9 százalékra teljesítették a napi tervüket. Ezzel tovább növelték előnyüket. Féléves tervükön felüli több mint 900 vagon szénnel termeltek többet 29-ig! E hónapban 156 vagon szénnel múlták felül az előirányzatukat! Mázа bányászai 27-én 107,1, 28-án pedig 106,8 százalékra teljesítették a napi tervüket. Ezzel végérvényesen biztosították maguknak a második helyet. Júniusban 378 tonna szénnel termeltek többet, mint a tervezett mennyiség.

Anna-aknán az elmúlt hét utolsó két napjának tervét 115 százalékra teljesítették! Ezzel az eredményükkel sikerült a harmadik helyre kerülniök, megelőzve Béta-akna és Nagymányok bányászait. A júniusban termelt terven felüli szén mennyisége: 378 tonna.

Béta-aknán 28-án 12,3 százalékkal felülmúlták a napi tervüket. Jelenleg egy tized százalékkal vannak elmaradva Anna-akna mögött.

Nagymányokon — bár javítottak a havi százalékos eredményükön — nem sikerült feljebb kerülni az ötödik helyről. Ezen az aknán 26-án értek el kimagasló eredményt, amikor 108,7 százalékra teljesítették a napi tervüket.

Szászváron ugyancsak javulás mutatkozik az utóbbi napokban. Ennek köszönhető, hogy három nap alatt 0,6 százalékkal emelték a havi terv teljesítésének színvonalát.

Kossuth-bányán a hatalmas hóvégi hajrával sikerül teljesíteni a havi tervet. Szinte minden nap — 24-től kezdve — 115 százalék felett teljesítik a napi tervüket.

A VÁJÁRKÉPZÉS JELENLEGI FORMÁJÁRÓL

II.

Evente 75—80 szakmunkás

A gyakorlat azt mutatja, hogy évente 75—80 tanuló tesz szakmunkásvizsgát. 1958. évben 96 fő 3 éves képzésű tanuló tette le a szakmunkás vizsgát. Ebből a bányaművelő technikumra 17 fő jelentkezett, akik a felvételi vizsgán meg is feleltek.

A többi felszabadult vájártanulók, tehát segédvájárok a kövestetői bányaüzemnél dolgoznak. Ezek a segédvájárok a legújabb rendelkezés szerint egy év után kötelesek vájárvizsgát tenni. A vájárvizsga letétele után önállóan dolgoznak vájári beosztásban. A jelenlegi felszabadult segédvájároknál tapasztalható az, hogy a 3 éves vájártanulóképzés jól bevált, amit biztosít az, hogy ezek a tanulók úgy elméleti, mint gyakorlati munkák elvégzésénél jól megállják helyüket.

A kövestetői üzemvezető elvtárs elmondotta, hogy a felszabadult segédvájárok nagyszerűen dolgoznak és nem egy lesz közülük, aki önálló beosztásban vagy mint csapatvezető vájár dolgozik a közeljövőben. A következő időben az a feladat, hogy úgy az üzemvezetőség, párt, szakszervezet, KISZ-szervezet foglalkozzon a fiatalok problémáival, és adjon segítséget nekik ahhoz, hogy az üzemnél jó munkát tudjanak végezni.

Biztosítani kell a felszabadult segédvájárok részére a művelődési, szórakozási lehetőséget, s vigyázni, nehogy rossz környezetbe kerüljenek.

Reméljük a vájártanulóképzésben ezen új módszerünk beválik és az üzemeknek olyan képzett vájárokat adhatunk, akikkel tökéletesen meg lesznek elégedve. Ilyen módon megtudjuk szüntetni a felszabadult vájártanulók „lemorzsolódását", vagy szétszéledését, mert munkájukra a szénbányászatnak nagy szüksége van.

A vájártanuló képzésnek jelentőségét szem előtt kell tartanunk, hisz' belőlük a jövő technikusai és mérnökei kerülnek ki, nem mindegy az, hogy tanulta meg alapjaiban a szakmáját, mellyel majd a későbbi időpontban talán irányítania kell.

Az elkövetkezendő időben az illetékes vezetők a vájártanuló képzéshez — a lehetőséghez képest — minden segítséget adjanak meg, mert úgy látjuk, hogy a jelenlegi képzés megfelel a követelményeknek, s ez által biztosítani tudjuk a későbbi időpontban a Komlói Szénbányászati Tröszt üzemeinek vájárutánpótlását.

A komlói bányászszülők ne zárkózzanak el az elől, hogy fiaikat, vájártanulónak adják, hanem segítsék elő, hogy minél több bányászszülő gyermeke jelentkezzen felhívásunkra vájártanulónak. Bányászaink megbecsült emberei hazánknak, államunk biztosítja részükre a becsületes megélhetést, ők pedig munkájuk jó elvégzésével biztosítják a szocialista rendszer felépítését.

Illés Ferenc,
a tanbánya vez.

Francsics Gyula
szakokt. főelőadó

Ülést tartott a nőtanács városi elnöksége

Az ülésen Tatai Jánosné ismertette a nőmozgalom városunkban végzett munkáját, majd javaslatot tett a harmadik negyedév munkaterv feladataira.

A beszámolóban megállapította, hogy az eddigi munkák során a város számos asszonyához jutottak el, de még nagyon sok asszonyt kell felkeresniök, hogy megismertessék őket a nőmozgalom célkitűzéseivel.

Az eddigi eredmények közül jelentős, hogy több, mint kétezer „üzenő levélkét" írattak alá a városban a Béke Világkongresszus küldötteinek. Több, mint tízezer forint értéket gyűjtöttek a gyermekváros részére. Közel négyszáz asszony tanult a nőtanács által szervezett varrótanfolyamokon. Most ezeket az eredményeket kell tovább erősíteni.

Feladatként jelölte meg — melyet az elnökség elfogadott — a különböző család és asszonyproblémákkal, valamint egészségügyi tárgyú előadásokkal színezett összejövetelek szervezését. Elhatározták az eddig működött bizottságok (jogi, kulturális stb.) munkájának továbbfejlesztését, a gyermekváros jegyeinek további árusítását, a családlátogatások továbbfolytatását. Végül elhatározták, hogy július 16-án megrendezik a nőszervezetek vezetőinek városi munkaankétját.

„Növeljük a szakszervezeti munka és munkások megbecsülését"

A városi pártbizottság vitája a t. b. munkájáról

Legutóbbi lapszámunkban ismertettük a június 27-én megtartott városi pártbizottsági ülés napirendi pontjait, valamint a trösztbizottság beszámolóját a szakszervezeti munkáról. A beszámolóról elhangzott vität az alábbiakban ismertetjük:

E napirendi pont vitáján megjelent és felszólalt a Bányász Szakszervezet Országos Központjának és megyei szervének küldötte is.

Fehér elvtárs, a bétai ü. b.-elnök felszólalásában eredményeik között megemlítette, hogy néhány hónap alatt 411 főről 832 főre emelkedett az üzem szervezett dolgozóinak száma. Munkájuk nehézségeként említette, hogy a bizalmi hálózatot még nem sikerült teljesen kiépíteniök, s azt, hogy a műszaki vezetőktől nem kapják meg a bizalmiak, szakszervezeti vezetők a kellő segítséget.

Vukicsevics elvtárs arra hívta fel a párt és a szakszervezeti vezetők figyelmét, hogy a munkaversenyek szervezésénél a vezetők ismertessék meg elképzeléseiket, a javasolt tervet a dolgozókkal, s azután tegyék lehetővé, hogy a dolgozók ellentervet javasolhassanak. Javasolta, hogy a munkaverseny szervezésének régi, bevált jó módszereit hasznosítsák most is, ne vessék el valamennyit, mintha azok is roszszak lennének.

Bátai elvtárs a bizalmiak munkájával foglalkozott. Javasolta, hogy adjanak a bizalmiaknak több intézkedési lehetőséget: Ők javasoljanak segélyezést, üdülést, stb. Majd bírálta a trösztbizottságot, amiért kevés segítséget ad az északi üzemek szakszervezeti dolgozóinak.

Lerch Antal bizottsági tag, az öreg vájárok szakmai oktatásának megoldását sürgette.

Gyorsok elvtárs, a szakszervezeti munka nagyobb pártmegbecsülését tartotta fontosnak aláhúzni hozzászólásában. Több hozzászóló bírálta a t. b.-t, hozott határozatainak vontatott végrehajtásáért, illetve a végrehajtás ellenőrzésének elmulasztásáért.

Pintér Antal, az Országos Bányász Szakszervezet küldötte a t. b. eddigi munkájában tapasztalható fejlődés aláhúzásával azt javasolta, hogy foglalkozzanak még többet a dolgozók jogos problémáinak megoldásával. Legyen még elevenebb az ügyintézés és még sokkal több felvilágosító, nevelő munkát végezzenek az eddiginél.

A vitában még felszólaltak és értékelték a t. b. eddigi munkáját: Piegl elvtárs, a trösztigazgatója, Tatai Jánosné, a pártbizottság tagja, Máj József megyei küldött — s még sokan mások.

A bányász szakszervezet komlói munkájának továbbviteléhez elhangzott hozzászólások, értékelések, bírálatok, javaslatok után Wieder Béla elvtárs, a párt v. b. II. titkára tartott összefoglalót.

Összefoglalójában megállapította, hogy a szervezett munkások a munkásosztály bázisát képezik, további eredményeink eléréséhez. S a szervezett munkások e fontos szervezetének, a komlói bányász szakszervezetnek vezetői, tagjai a jelentés által tárgyalt időben, különösen az elmúlt esztendőben eredményesen dolgoztak. Munkájukat a pártbizottság pozitívan értékeli a tevékenységük során elkövetett kisebb-nagyobb hibák mellett is. Különösen az üzemi bizottságok munkájának javulását emelte ki.

A pártbizottsági összefoglaló — mint feladatot — a politikai kérdésekkel való fokozottabb foglalkozást jelölte meg. A szakszervezet vezetőinek és aktivistáinak határozottabban kell állástfoglalniok a munkáshatalom intézkedéseinek végrehajtásában — azt segítően.

Védeniök kell szakszervezeti szerveinknek a törvényesség betartását. Ugy, hogy azt a vezetők se sérthessék meg a munkások felé, s a dolgozók se sértsék meg.

Az elmúlt másfél év alatt jelentős eredményeket értünk el országunk építése, dolgozó népünk életének, életkörülményeinek megjavítása területén. S ebben, ezek elérésében jól dolgoztak szakszervezeti vezetőink is. Ezekről az eredményekről, mint a mi alkotó munkánk gyümölcséről, bátran beszéljenek aktivistáink.

Ezután az összefoglaló a bizalmiak munkáját értékelte. Megállapította, hogy a bizalmiak munkáját bátran lehet nevezni a szakszervezeti munka gerincének, központjának. Ők azok, akik állandóan együtt vannak a dolgozókkal, legjobban ismerik ügyes-bajos dolgaikat, ezért ők tudnak azokon leggyorsabban segíteni. Ehhez meg kell adni a politikai és üzemi vezetőknek minden szükséges támogatást, segítséget.

Az ü. b.-elnökök többet tartózkodjanak a munkahelyeken, segítsék a bizalmiak, és a szervezett dolgozók problémáinak megoldását. Az összefoglaló megállapította, hogy a szakszervezeti munka megjavulását még fokozhatja, ha a t. b. az idős bányászokra támaszkodik a jövőben, mert ők élettapasztalataikkal sokat segíthetnek a fiatalabb generációnak.

Az összefoglaló után a pártbizottság elfogadta az ebben a napirendi kérdésben előterjesztett határozati javaslatot.

Látogatás *a városi múzeumban*

Lapunk nemrégiben hírt adott arról, hogy a Komlói Városi Múzeum tatarozása befejeződött, s a Múzeum ismét megnyílt az érdeklődők előtt. A kíváncsiság vezérelt bennünket a Zrinyi Kultúrotthonban lévő múzeumba. Meg akartuk tudni mi látnivaló lehet, egy kis város kis múzeumában.

Kutnyánszky József, a múzeum igazgatója vállalkozott, hogy kalauzol bennünket. A kiállítási anyagot — mondja — két részre osztottuk. Egyik teremben van a helytörténeti, másikban a földtörténeti bemutató. Az első, és egyben a nagyob szoba a föld történetével foglalkozik. Ezt szemléljük először végig.

Izlésesen berendezett kivilágított, üvegszekrényekben láthatjuk a Föld kialakulásának történetét. Mindenki számára érthető nyelven van megszövegezve, a képekhez fűzött kommentár. S az az érzésünk, hogy egy ilyen séta alkalmával megtud a látogató annyit Földünk őskoráról, mint ha egy középiskolai tankönyvet olvasott volna végig. S emellett sokkal szemléltetőbb, színeseb ez a kiállítás, mint egy középiskolai földrajzkönyv. Százezer, és millió évekkel ezelőtti korok üzennek, kövületekkel, akkor képződött ásványokkal. Nagyszerű tájképeket láthatunk olyan korokról, amelyeket a ma élő ember soha sem láthatott a valóságban, s csupán a tudománynak köszönhető, hogy a festő fantáziája képet alkothatott róluk.

Az ásványgyűjteményben ezerszínű rézércek gyönyörködtetik a szemet. Kutnyánszky József mondta, hogy az asszonyok kérték, adjon nekik belőle vitrindisznek. Legtöbben a csillámot szerették volna megkapni.

Már a földtani kiállítás is hazai tájakra vezet bennünket. A Mecsek kőzeteit látjuk. Hidasi kövületeket, harmadkori településeket, a Mecsek felépítését. Fényképek, illusztrációk mutatják meg, hogy tulajdonképpen hol is élünk, miből tevődik össze környezetünk, hogy alakult ki szűkebb hazánk, a Mecsek-vidékének képe.

A másik szobában Komló fejlődésével ismerkedhetünk meg. Azzal a hatalmas fejlődéssel, amely lejátszódott, míg az 1596-os település 4 családjából 26 000 lelket számláló szocialista bányaváros lett.

A római korból földalatt maradt pénzektől, Komló község cimerén és a királyi adományleveleken keresztül egész Komló régi kalodájáig — melyet húsz évi keresés után véletlenül talált meg Kutnyánszky József — van mit néznie a látogatónak. Érdekes, színvonalas, tanulságos a múzeum két kiállítása.

Húsz év fáradságos munkájának, és fáradhatatlan igyekezetének köszönhető, hogy ma Komló városi múzeummal rendelkezik. Köszönet érte a lelkes gyűjtőknek, kiknek most kívánjuk, hogy munkájuk a továbbiakban még több eredménnyel járjon.

Pártélet — pártelmélet:

Ideológiai munkánk mérlege

Befejeződött az 1957—58-as pártoktatási év. Propagandisták és hallgatók a jól végzett munka biztos tudatában térnek pihenőre; néhány hétre leteszik a könyvet. *Az élet azonban azt kívánja, hogy a végzett munkánkról számot adjunk a pártnak, önmagunknak. Ahogy mondani szokás, összegezzük tapasztalatainkat, tárjuk fel elkövetett hibáinkat, mert enélkül a sikeres munkát sem lehet befejezni.*

Az elmúlt év őszén, amikor súlyos és nehéz harcokat vívtunk az ellenforradalom maradványaival szemben, a forradalmi erők, a párt zászlaja alá törekvő dolgozók népes táborát sokasították meg, a pártoktatásban résztvevők. A körülmény tehát olyan volt, melynek közepette forradalmi cselekménynek számított a pártoktatás megindulása. *A több, mint ezer hallgató azok közé tartozott, akik készek voltak elméleti és ideológiai harcban a párttal együtt haladni, küzdelmét az elmélet és világnézet terén személyes részvételükkel támogatni.* Pártunk sikerét ez a kiállás meghatványozta és ugyanakkor nagyban elősegítette a gazdasági és politikai életben egyre jobban kibontakozó és erősödő konszolidációt.

A pártoktatás megindulása újabb bizonyítéka volt pártunk azon álláspontjának — az ellenforradalom minden hazug állításával szemben — hogy dolgozóink körében százezrekben és milliókban él hűségük a népidemokráciához, kiállásuk a tudományos szocializmus mellett, s hogy a marxizmus-leninizmus utunkat megvilágító fáklyafény. De nemcsak a hazug prófétáik jövendelésére mértünk csapást, eredményes munkánkkal, hanem azokra az antimarxista, dogmatikus és szektás nézetekre is. melyek a pártoktatás megindítását gátolták, fékezték. E kérdésben is igaznak bizonyult pártunk szilárd, következetes tanítása, hogy bízzunk bátran a dolgozó tömegekben és támaszkodjunk rájuk minden kérdés megoldásánál. Tanulságként ezeket a további munkánkhoz meg kell jegyeznünk.

A dicséret, a tisztelet és a megbecsülés hangján kell szólnunk a továbbiakban azokról, akik erőt nem kímélve közreműködtek eredményünk elérésében. Nemcsak szaporodott a vezetők száma, hanem a pártoktatás folyamán emelkedett a vezetés színvonala is. A kipróbált, szilárd harcosok mellé új erők csatlakoztak. A tapasztalt vezetők mellett, egy év leforgása alatt, ezek igen sokat fejlődtek, és közülük többen bizonyították be azt, hogy jó vezetők lesznek; a párt támaszkodhat reájuk. *Propagandisták, alapszervezeti agit. prop. felelősök, aktivisták, KISZ-fiatalok népes tábora cáfolt rá azokra az elméletekre, amelyek azt próbálták elhitetni, hogy az ellenforradalom okozta elméleti és világnézeti zűr-zavarból nálunk nehéz lesz a kilábolás.*

A marxizmus-leninizmusnak a mi dolgozóink körében, a mi országunkban, már mély gyökeret eresztett hagyományai vannak. Az ellenforradalom a felszint felborzolta, de aktivistáink, vezetőink körében a revizionizmus, az álmarxista ideológia, a dogmatikus és szektás nézetek sokasága nem tudott életteret nyerni. Hamarabb kilábaltunk e bajból, mint ahogy azt a „jósok" megjövendölték. Elméletileg és ideológiailag pártunk tanítása a legfőbb kérdésekben világosan áll mind a vezetők, mint a hallgatók előtt, a pártoktatási év befejeztekor. S, *hogy ily gyorsan haladtunk az élet útján, nem vagyunk szerénytelenek, ha azt mondjuk, hogy ebben jelentős szerepet játszott a pártoktatás.*

A pártoktatásban résztvevők nagy többsége lelkesedéssel vett részt mind az elméleti, mind az ideológiai kérdések megvitatásában. Bár nem volt könnyű a munka, hisz' olyan kérdések kerültek az oktatás folyamán felszínre, amelyek tanulmányozása sokoldalú tapasztalatot, olvasottságot kíván. Az önzetlen, lelkes munka azonban győzelmet aratott. Elértük azt, hogy az oktatásban résztvevők agitátorai, és propagandistái is lettek sok kérdésben a marxizmus--leninizmus eszméinek.

Az élet nagyszerű iskolájának bizonyult az elmúlt egy éves pártoktatás, alapszervezeteink önállóságra nevelésében is. A kezdetben jelentkező félénkséget, bizonytalanságot a munka állandósulása és egyre gyorsuló üteme a minimálisra szorította vissza. Alapszervezeteink vezetőségei becsülettel helytálltak a párthatározat végrehajtásában és megoldották a reájuk bízott igen fontos feladatot. *A néha jelentkező elcsúszás, ingadozás ellenére is, tényleges vezetői és irányítói voltak a pártoktatási munkának.*

Értékelésünkben fontos helyet kell szánnunk hibáink feltárásának is. *Bármely oldalról vizsgáljuk ezt a kérdést, okulást, tanulságot tartogat számunkra, hiányosságaink feltárása.* Mert, ha emberi fogyatékosság, hanyagság, nemtörődömség okozta, akkor új vezetőkre, magasabb színvonalú és rendszeres ellenőrzésre van szükség. Ha képzetlenségük idézte elő, akkor tovább kell növelnünk a követelményeket, szigorúbbra fogni a tanulást. *Az elsők között kell elméleti fogyatékosságunkról beszélni. Néhány alapszervezetünkben az elméleti gyengeség, a képzetlenség odáig jutott, hogy az önkéntességet rosszul értelmezték és az alapszervezetbe tartozó párttagság nagy részét nem vonták be az oktatásba.* Ennek tulajdonítható az is, hogy néhány alapszervezetünkben a létszám is megcsappant, az év eleji kezdethez viszonyítva. Amikor mindezt megállapítjuk, a következtetést is levonjuk belőle. Az önkéntesség nem jelent önkényességet. *Egyes hallgatók kimaradása évközben a pártoktatásról azt jelenti, hogy a kiválogatás nem volt jó, ingatag, a nehézségektől megijedő, eltántorítható emberek is bekerültek.* Néhány esetben az ellenőrzés is döcögött. Egyes alapszervezeteink eltűrték, hogy hanyag propagandisták kezében folyjék az oktatás, és olyan emberek neveljék a párttagságot, akik még maguk is nevelésre szorulnak. Több esetben az ideológiai tévelygésekre sem tapintottak rá alapszervezeteink; bár látták a bajt.

Dacára annak, hogy előfordul hiányosság is munkánkban, az összegezés mégis az eredmények oldalára billenti a mérleget. Bátran kezdhetjük el az 1958—59-es pártoktatási évet, mert egy év tapasztalata már hátunk mögött van, ami újabb erőt jelent feladataink megoldásában.

ÚJRA PEZSDÜL, S MÉG LÜKTETŐBB LESZ a nőmozgalom munkája

Valljuk be, hogy városunkban az utóbbi időkben — összehasonlítva a hónapok előtti időszakkal — kevesebb mozgást, kisebb aktivitást tapasztaltunk a nőmozgalomnál. Kevesebb hír jelent meg róluk, a hivatalos helyiségük ajtaja, — melyet hiába próbált nyitni, naponta sok sok városi dolgozó — zárva volt. S ennek főoka az volt, hogy munka után bizony nem tudták már olyan lendülettel összefogni, irányítani a nőmozgalom munkáját, mint akkor, amikor egy vezető hivatásaként csak ezzel foglalkozhatott.

A területen azonban aktívák százai tevékenykedtek, s városunk nem egy asszonya, aki a nőtanács ajtaját zárva találta, sürgős ügyében saját otthonában, lakóterületén kapott a nőmozgalom aktivistáitól tanácsot, segítséget.

Kökönyös keleti részén pl. 16—20 aktivista látogatta meg a lakásokat, s ezidáig két ház kivételével már legalább egy esetben valamennyi ott élő asszonytársukat meglátogatták. Mindenütt szívesen fogadták a látogatókat, több helyen elmondották, hogy már régen várták őket, mert a korábbi években ők is tevékenykedtek a nőmozgalomban s most szívesen segítenének újból. Uj aktivisták, fiatal és idősebb anyák és leányok egész sorával gazdagodott a nőmunkások tábora.

S e családlátogatások száz és száz közös asszonyprobléma megbeszélésére nyitottak lehetőséget. Sok lakónak adtak tanácsot, útbaigazítást egy-egy kérdésben, s az asszonyok sok gondját is ismerték meg. Ilyen panasz volt a város rossz húsellátása. A Kökönyös-keleti terület nőszervezet vezetősége zonnal felkeresték Kelemen László elvtársat, aki e területen tartott tanácsi fogadóórát, s tolmácsolták az asszonyok panaszát. A városi pártbizottság vezetője már ismerte a gondot s közölte, hogy a húsellátásban hamarosan javulás várható.

Azóta már a Kökönyös-keleti háziasszonyai tapasztalhatták, hogy a párt és az állami szervek valóban gyorsan intézkedtek, mert még hét közben is hozzá lehetett jutni húshoz, sőt megjelent az üzletben a baromfi hús is.

Hasonló panasz volt a gyümölcsellátásra. Ebben is történt már kezdeti javulás, bár az ellátó szerveknek még sok erőfeszítést kell tenniök a város gyümölcs- és zöldségellátásának megoldására.

Hosszan lehetne még sorolni e családlátogatások beszélgetésének témáját. A Sallai utcába játszóteret kértek, másutt teniszpályát, amely télen korcsolyapálya lehetne stb. S a nőtanács területi aktivistái a legfontosabb, a legsürgetőbb megoldást igénylő kérdésekkel sorra keresték fel az illetékes szerveket.

A területeken tehát pezsgett eddig is a nőmozgalmi munka. E munka összefogásának, irányításának megjavítására, most ismét bevezeti a nőtanács városi elnöksége, a mindennapos délelőtti inspekciót hivatalos helyiségében. S ez újabb segítséget jelent majd városunk asszonyainak — további munkájukhoz.

Komló képzőművészei

Egy időben sokan álltak meg a Helyiipari Vállalat rádiójavító részlegének kirakata előtt, hogy az ott kiállított képző- és népművészeti tárgyakban gyönyörködjenek. A kirakat azonban mind sezgényesebb képet öltött. Készítőik hazavitték a közszemlére tett tárgyakat. S ahogy hordták szét a kirakat „anyagát", úgy hullott szét a kis csoport, melynek munkáit itt bemutatták.

Mészáros Lászlót, a csoport volt vezetőjét kerestük fel. Kökönyösi lakásának falát magafestette képek díszítik. Érett, kissé matt színek. A lázongó ifjúi éveken rég túllépett ember színei. A táj a természet fő ihletője, s abban is a víz, a folyó a központ, mintha a művész maga is valami megtisztító áramlatot várna, hogy valamely művészeti irányzatba sodorja festészetét.

Beszélgetünk. A képzőművészeti csoport munkájáról, felbomlásáról. Fényképeket mutat egy Komlón rendezett kiállításról. Az egyik fényképen Torbó Gyulát ismerem fel egy festménye mellett. Torbót most vették fel a képzőművészeti főiskolára. Mészáros elvtárs szerint is tehetséges fiú. Büszke rá a csoport, hogy első lépéseit ők egyengették.

Néhányan átmentek Pécsre, az ottani csoporthoz. Festményeik azóta tárlatokon szerepelnek. Az itthonmaradottak közt is vannak tehetséges emberek, akiket nem lenne szabad elhanyagolni. Két dolog hiányzik azonban ahhoz, hogy működhessenek. Helyiség és pénz.

Közben vázlatokat, rajzokat, festményeket tesz elém a házigazda. A legkülönbözőbb témák bizonyítják, hogy alkotójuk jó huszonegynéhány évvel ezelőtt jegyezte el magát a képalkotás múzsájával. E képek nagyrésze megérdemelné, hogy a közönség elé kerüljön.

Miután már mindent megcsodáltunk, Mészáros László könyvelő, a Pécsi útra vezet bennünket, Tóth Ferenc fafaragó lakására. Tóth bácsi „sihten" van. A felesége fogad bennünket. Mikor a szobába vezet, az az érzésünk, hogy az egész szobát Tóth bácsi keze faragta. Fafaragás mindenütt. A szék támláját, még fiatalkorában díszített ki ízléses mintákkal. Amerre nézünk, mindenütt az ő munkáit látjuk. Kis szobrok, művészi faragású sótartók, fényképállványok, képkeretek, mesteri kis domborművek, kazetták, mind arról „beszélnek", hogy nagy népművész az olkotójuk.

Tóth néni panaszkodik. Nincs fa. Nem tud a férje faragni. Pedig most is küldött megrendeléseket a pécsi Múzeum.

Két embert látogattunk meg mindössze a 25 közül. Mert huszonöt festő, fafaragó, mintakészítő, népi hímző, szobrász szeretne otthont, s lehetőséget kapni, hogy alkothasson, dolgozhasson.

Megnyílt a Zrínyi Művelődési Otthon. Sok üres szobája áll kihasználatlanul. Ugy gondoljuk, helyes volna, ha a kultúrotthon vezetősége felfigyelne ezekre a tehetséges, alkotnivágyó emberekre, s otthont biztosítana nekik, sőt amennyiben arra lehetőség lenne, (hiszszük, hogy lenne) anyagi, s szakmai támogatást is nyújtanának.

A komlói párttaggyűlések időpontja

A város pártalapszervezetei ezekben a napokban tartják alapszervezeti taggyűléseiket. Az alábbiakban közöljük a taggyűlések időpontjait:

Kökönyös pártszervezete július 3-án délután 5 órakor. Kossuth-bánya szenes főkörlet július 9-én 3 órakor. Kossuth-bánya feltáró főkörlet július 9-én 3 órakor. Kossuth-bánya gépüzem július 9-én, fél három órakor. Béta-akna július 5-én 4 órakor. Anna-akna július 5-én fél 3 órakor. III-as akna július 5-én fél 3 órakor. Aknamélyítő Vállalat július 5-én fél 4 órakor. Mélyfúró Vállalat július 10-én 2 órakor. Anyagbeszerző Vállalat július 9-én 2 órakor. Karbantartó Vállalat július 9-én fél 4 órakor. Szénosztályozó július 8-án fél 2 óra kor. Építőipari Vállalat július 10-én 5 órakor. 24-es AKÖV július 11-én 9 órakor. Tanács július 8-án fél 4 órakor.

Tanácskozás — intézkedés

a város zöldségellátásáról

Városunkban jelenleg a legnagyobb problémát a zöldségellátás jobb megszervezése, megjavítása okozza. Hogyan, milyen módon lehetne megoldani, milyen intézkedést lehetne hozni a jobb zöldségellátás érdekében? Erről tanácskozott már a párt-végrehajtó bizottsági ülés, a pártbizottsági ülés, tanácsülés, de foglalkoztatta ez a probléma a nőtanács elnökségét is.

A városi tanácson június 28-án tartott ülésen ugyancsak a zöldségellátás megjavításáról, a nehézségek leküzdésének lehetőségéről tárgyaltak. Az értekezleten részt vett Unger János elvtárs, tanácselnök helyettes, Wieder Béla, a párt v. b. második titkára, Bátai Jakab elvtárs, a pártbizottság ipari osztályának vezetője, Galabár Tibor elvtárs, a városi tanács titkára, Nyúl elvtárs, a Baranya megyei MÉK igazgatója, valamint a komlói MÉK kirendeltségének vezetője.

A zöldségellátás nehézségeiről Nyúl elvtárs számolt be. Elmondotta, hogy a kedvezőtlen időjárás volt az egyik kerékkötője a jó ellátás biztosításának. Másodsorban említhető az a körülmény, hogy a Pécsett 1 140 kat. holdon lévő öntözéses kertgazdaság — mely az elmúlt években biztosította a kellő mennyiségű zöldségfélét — területe visszaesett. A jelenlegi öntözéses terület csak mintegy 100 kat. holdat tesz ki. Felvásárlási nehézségek is mutatkoztak az elmúlt időben. Ezeken javítani kell.

A hibákat nem nézik tétlenül. A nehézségeken segíteni igyekeznek. Ennek érdekében hoztak határozatokat, intézkedéseket. Növelik a Pécs és Komló zöldségellátásában eddig kialakult arányszámokat. Ezen kívül azonban mást is tesznek. Kökönyösön, a Sallai Imre utcai, Kenderföldön, az Arany János utcai zöldségesboltokban két műszakos, 16 órás lesz a nyitvatartás. A dolgozók tehát kora reggeltől késő estig vásárolhatnak árut ezekben az üzletekben.

A piactéri zöldségesbolt még egy helyiséget kap raktározás céljára. Ismét megnyílik a piactéri halcsarnok. A hal felhozatalának megszervezését Nyúl elvtárs vállalta.

Somágtető és Dávidföld zöldségellátásának biztosítására a Vorosilov és Sztahanov út sarkán új zöldségpavilont állítanak fel a nyári időszakra.

Megszervezik az élőbaromfi ellátást is. Erre máris történt intézkedés. A piactéren június 28-án, de még 30-án is lehetett vásárolni élőbaromfit.

A határozatok végrehajtása városunk zöldségellátásában jelentős változást idéz majd elő. Javulás ugyan várható az ellátásban, de ez nem jelenti azt, hogy egyszeriben minden nehézséget leküzdöttek. A már említett problémák miatt a várható mennyiségi és minőségi javulás ellenére sem tudjuk elérni a múlt évi zöldségellátás szintjét. Vezető szerveink azonban foglalkoznak a nehézségekkel, s igyekeznek leküzdeni az akadályokat. Ehhez azonban megértés, türelem és idő kell. Az intézkedés eredményét a zöldségellátás javulásában valamennyien érezzük majd.

Bányajárás Béta-aknán

Mostanában igen sokszor járnak le a bányába, tartózkodnak kinn a munkaterületen, a városi pártbizottság, a végrehajtó bizottság tagjai. E látogatások során vizsgálják meg egy terület, üzem, munkahely, párt- és tömegszervezeteinek munkáját, ellenőrzik egyik vagy másik párthatározat megvalósítását, végrehajtását a gyakorlatban, az emberek között.

Jók az ilyen látogatások arra is, hogy a párt- és szakszervezet felsőbb vezetői megismerkedjenek az emberek, a munkaterületek problémáival, és segítsék az alsóbb, közvetlenül a termelés területén, a munkahelyen működő alapszervezetek vezetőségeinek munkáját, segítséget, tanácsot adjanak a problémák megoldásához.

E munkát, bányajárást, üzemlátogatást végzik naponta a városi párt- végrehajtó bizottság tagjai, munkatársai is. Wieder Béla elvtárs, a végrehajtó bizottság második titkára legutóbb Béta-aknán végzett bányajárást, s ez alkalommal ellenőrizte a Béta-aknai üzemi bizottság munkáját, illetve a bizalmihálózat munkáját, a munkahelyeken. Beszélgetett az emberekkel. Érvelt és meggyőzött, vitatkozott, ha szükség volt rá és tanácsot adott. Bátai Jakab elvtárs, a párt- végrehajtó bizottság ipari osztályának vezetője, Kossuth-, III-as, Anna-aknán és az északi üzemeknél járt kint hasonló feladattal.

Az ilyen bányajárások hasznosak. Hasznosak a városi pártbizottságnak, de azok az alapszervezeteknek is.

Jobban kialakul az alsó és felsőbb szervezet kapcsolata, a munkások és a vezetők kapcsolata. Mert ilyenkor az emberek bátran és bizalmasan fordulnak panaszaikkal, a bányajárást végző vezetőkhöz és kérnek tőle segítséget problémáik megoldásához.

Ilyen panasz volt pl. az Egregyről bejárók panasza a zsúfolt buszok miatt.

Ugyanezt vetették fel a Szászvár felől jövők is. Elmondották például, hogy a szászvári újtelepen lakóknak, 2 kilométert kell gyalogolniuk amiatt, mert hozzájuk nem jár ki a busz.

Ezt a problémát, ennek megoldását a 24-es AKÖV és trószt figyelmébe ajánljuk.

*

Ilyen látogatásra kísértük el Wieder Béla elvtársat Béta-aknára. Mely alkalommal a szakszervezeti bizalmiak munkájának megvizsgálása volt napirenden.

Az volt a cél, hogy meggyőződjünk: milyen munkát végeznek a munkahelyen a bizalmiak, hogyan intézik a hozzájuk tartozó bányászok, munkások ügyes-bajos dolgait.

A bányajáráson résztvett a Béta-aknai pártszervezet megbízott titkára Szili elvtárs és Fehér Márton elvtárs, az akna ü. b. elnöke.

A bányajárás előtt rövid megbeszélés volt a látogatás céljáról. Fehér elvtárs adott rövid tájékoztatót a bizalmihálózat munkájáról, annak kiépítéséről a bánya egyes területein. Szili elvtárs javaslatára úgy döntöttünk, hogy az akna III-as körletének munkahelyeit látogatjuk meg, s ott beszélgetünk az emberekkel, a bizalmiakkal munkájukról.

Sok munkahelyet láttunk, sok emberrel beszéltünk.

Szakszervezeti bizalmival ebben a műszakban nem találkoztunk.

A sok munkahely bányászai közül csak az egyik munkahelyen mondták a bányászok, hogy ismerik a bizalmit, de az is a másik harmadban volt. A többiek elmondták, hogy ők

a szakszervezeti bélyeget az irodában veszik, mert nincs bizalmijuk.

Ami problémájuk volt — bár nem sokkal találkoztunk — azt maguk intézték el az ü. b. elnöknél. Általában megelégedetten beszéltek az ü. b. munkájáról.

Egy hely volt csupán, ahol nem a legjobb volt a hangulat, s e nem jó hangulatot a csapatvezető terjeszti ferde nézeteivel,

sokszor rosszindulatú megnyilatkozásaival. A Székely csapatról van szó. A csapatvezető azt állítja, hogy az ő munkaterületükön csak úgy csökkentik az önköltséget, hogy havonta állandóan lefelé srófolják a szakmánybéreket. S ahogy mondotta: „Azt mondták nekünk, hogy majd a szakszervezet biztosíték lesz arra, hogy megvédjen bennünket, illetve a szakmányt a lefelé srófolástól". Persze, arról mélyen hallgatott, hogy azért kevesebb egy csille szén kibányászásának bére ezen a munkahelyen, mert könnyebb a jövesztése, mint az előző munkahelyén volt. S ezen a csapaton sajnos, ugyancsak nem volt szakszervezeti bizalmi. Van ott egy arra alkalmas ember — csillés — jó lenne bizalminak. De nem volt, aki eddig foglalkozzon vele.

*

A III-as körletben nem találkoztunk bizalmival.

Sok bányász maga veszi az irodán a bélyegét, mert nincs is bizalmija. Ha volt olyan csapat, mely említette a bizalmi nevét, azt is hozzátette, hogy a másik harmadban van. Fehér elvtárs tudta ezt, előre megmondta, nem árult zsákba macskát. Mégis azt kell mondanunk, hogy

az ilyen fajta megnyugvással nem értünk egyet. Nem értünk egyet azzal sem, hogy a szakszervezeti bizalmi ne ugyanabban a harmadban legyen, mint a hozzá beosztott bányászok.

Ha így van, ahogy van, csupán azzal foglalkoznak, hogy havonta egyszer megkeresik az embert és átadják neki a szakszervezeti bélyeget. Nem figyelik annak munkáját, nem ismerik problémáit, munkakörülményeit és nem tudják felvilágosítani a napi eseményekről.

Az sem jó, hogy a fenntartáson, bővítésen dolgozóknak nincs bizalmijuk. Az sem, hogy a tartalékban lévők is bizalmi nélkül, maguk intézik bélyegvásárlásukat. Ezen változtatni kell. Mégpedig a lehető legsürgősebben.

Ez legyen egyik legfontosabb feladata a Béta-aknai ü. b.-nek. Ehhez, ha kell, adjon segítséget a területi bizottság is.

Az sem ártana, ha ilyen bányajárást végezne a területi bizottság és ott lenn a munkafrontján győződne meg a bizalmiak által végzett munkáról, az ü. b. munkájáról, s ha kell, akkor ott adna segítséget a problémák megoldásához.

*

A Béta-aknai ü. b. nem végez rossz munkát. Vannak nagyszerű eredményei, de az eredmények mellett van hiba is. S ez a hiba például a III-as körletben éppen a bizalmihiány volt. Ezért nem is csodálkozunk azon, hogy sok olyan emberrel is találkoztunk, aki még nem volt tagja a szakszervezetnek. Azt javasoljuk, a Béta-aknai ü. b.-nek: tűzze napirendre a bizalmi hálózat kiépítésének ügyét, s ehhez használja fel a fentebb leírt bányajárás tapasztalatait.

— G. B. —

A kétharmados telepítésről és a gyorsvágathajtásról

Június 25-én tartott bányaműszakiak értekezletén a trószt tanácstermében szó volt még a kétharmados telepítésről, annak várható eredményeiről, valamint a gyors vágathajtás jelentőségéről. Minderről a június 28-i lapszámunkban, melyen „Nagy jelentőségű műszaki értekezlet" címmel cikket írtunk, hely hiány miatt nem tudtunk részletesen foglalkozni.

Az értekezleten kiderült, hogy a bányák kétharmados telepítése sokkal előnyösebb, gazdaságosabb, mint az eddigi háromharmados telepítés. Pozsgai Károly elvtárs, a trószt főmérnöke ezt példákkal bizonyította be. III-as aknán például, ahol kísérletképpen vezették be a kétharmados telepítést, naponta 60 műszak „feleslegessé" vált, vagyis ezzel 60 ember közvetlen a szénfaion tudott dolgozni és szenet termelni. Ezzel a kétharmados telepítés, csak III-as aknának, havonta kb. 100 000 forint megtakarítást eredményezett, ugyanakkor a termelt szénmennyiség átlagosan naponta 450 csillével nőtt. Éppen ezért ebben az üzemben július 15-étől bevezetik a kétharmados telepítést. E téren nagyobb eredményekre lehet számítani Kossuth-bányán. Kossuth-bányán is már kísérleteztek ezzel, de véglegesen, a kellő munkahelyek hiánya miatt, augusztus 15-től kezdve vezetik be a kétharmados telepítést.

Ez azonban nem vonatkozik a gyorsvágathajtó csapatokra. A komlói bányákban a gyors vágathajtásnak igen nagy jelentősége van, a munkahelyek kellő időben való létrehozása, különösen a frontfejtések és ezzel egyidőben a széntermelés fokozása szempontjából. Mint ismeretes, a trószt széntermelő üzemeiben a gyorsvágathajtás nem régóta van, de az elért eredmények igen nagyok. Kossuth-bánya például ennek köszönheti, hogy az állandó tűzveszélyes munkahelyek ellenére is, eddig tűrhetően teljesítette havi terveit. Több fejtést a gyorsvágathajtók hozták létre igen rövid időn belül, mindösszesze kilenc, tíz nap alatt. Tehát mindezek után a gyors vágathajtó csapatoknál megmarad a négyharmados telepítés.

Eredmények a víz- és csatornaműveknél

A Komlói Víz- és Csatornaművek dolgozói, a nehézségek ellenére is 1958. eddig eltelt időszakában jó munkájukkal szép eredményeket értek el. Az első negyedéves tervüket 101,7 százalékra teljesítették, ami azt jelenti, hogy a tényleges nyereségösszeg a tervezett 103 000 forint helyett 114 000 forint lett. A célszerű gazdálkodás, a takarékosság, a gépkocsik helyes felhasználása, stb. eredményeképpen az önköltségi tervüket 0,6 százalékkal túlteljesítették.

A második negyedéves tervük teljesítésében szintén jó eredményeket értek el. Áprilisban 0,1, májusban pedig 0,5 százalékkal múlták felül a havi tervüket. Bár, a júniusi eredmények nincsenek meg, de az információ alapján biztosra vehető, hogy ekkor is túlteljesítik tervüket.

Hogyan érték el ezeket a szép eredményeket? Milyen tervet teljesítettek, amikor városunkban még mindig fennáll a vízhiány? A Víz- és Csatornaművek dolgozóinak figyelembevéve a jelenlegi vízkutak állapotát, 1958. első három hónapjában 540 000 köbméter vizet kellett felszínre emelniök. Ebből az ivóvíz 494 000 köbméter lett volna. Különféle szivattyúk segítségével ennél 47,6 ezer köbméterrel több vizet szolgáltattak, ezen belül az ivóvízszolgáltatás 17 000 köbméterrel emelkedett. Így tervük ezen részét 107 százalékra teljesítették.

Ezek az eredmények még távolról sem jelentik azt, hogy városunk vízellátása kifogástalan, s hogy megszűnt a vízhiány. Komlónak jóval nagyobb vízmennyiségre van szüksége, mint amennyit jelenleg kap. Az „Uj Komló" ezzel a problémával többször foglalkozott. Régóta és türelmesen vártuk a Liget-Oroszló között lévő kutak vizét, de ez városunkba még a mai napig sem érkezett. Ennek az oka az, hogy a nagy átmérőjű vízcső építése sok időt vett igénybe. Az öntöttvasból készült csövek nem egyszer megrepedtek; ez hátráltatta a munkát. Jelenleg Liget-Oroszló között két kút már működik és naponta kb. 1 500—2 000 köbméter vizet ad. Ezt a vízmennyiséget a csővezeték mosatására használják, A mosatás, amely szakonként történik, hosszabb időt vesz igénybe, mert alaposan megvizsgálják a csöveket.

Ezt a csővezetéket csak akkor kapcsolják a városi vízhálózatba, ha már a vize ellen orvosilag sem lesz kifogás.

Most már biztosra vehető, hogy rövid időn belül lényegesen javul Komló vízellátása. És erre biztosíték az, hogy a Víz- és Csatornaművek dolgozói eredményes munkát végeztek eddig is és eredményes munkát végeznek ezután is.

A tárgyalóteremből

Szilágyi Mihály és a 37 000 forint

Városunk rendőrsége, ügyészsége és bírósága igen tevékenyen és eredményesen dolgozik. Ugy a sikkasztókat, mind a tolvajokat, csalókat, üzérkedőket, rágalmazókat és egyéb bűncselekményeket elkövetőket, rövidebb, hosszabb nyomozás után a vádlottak padjára ülteti és ott vonja őket felelősségre, a népgazdaságot ért kárt okozás miatt. A bűnösök, ki-ki a maga cselekménye szerint megkapja a megérdemelt büntetését. Ennek köszönhető, hogy napjainkban az ilyen irányú bírósági tárgyalások jóval kevesebbek, mint 1957-ben és 1958. elején. De akadnak még kártevők, és hozzáteszszük; elég szép számmal. A múlt héten például két tárgyaláson, három vádlott került a bíróság elé. E három közül most csak az egyiket mutatjuk be a város lakosságának.

A vádlott Szilágyi Mihály pécsi lakos. Szilágyi Mihály, aki azelőtt is Komlón dolgozott, 1957 nyarán magasabb beosztásba került. A MÉK raktárosa lett. Mint raktáros, három hónapi működése alatt, több mint 37 000 forinttal károsította meg népgazdaságunkat. Ez a nagyösszegű kár részben lopásokból, csalásokból, részben pedig a helytelen tárolásból és a nemtörődömségből adódott.

Szilágyi Mihály a gyümölcsszállítmányokat, melyeket három hónapon keresztül átvett, nem ellenőrizte. Nem ellenőrizte, hogy a papíron lévő mennyiség a valóságban is meg van-e. A szállítmányokról kiállított „G" jelű jegyeket hosszú időn keresztül nem küldte meg az illetékes helyre, ezért nem történt meg a könyvelés és a nyilvántartás. A megkapott gyümölcs- és zöldségszállítmányokat hozzá nem értő dolgozókkal mérette, ennek következtében később nagy hiányosságok keletkeztek.

1957 szeptemberében a vádlott egy egész szállítmány görögdinnyét kapott. Ez előtt a helytelen árusítás következtében a raktárban féligrothadt görödinnye volt tárolva — ugyancsak nagy mennyiségben. A rothadásnak indult görögdinnyét és a frissen érkezett szállítmányt összekeverte. Pedig volt üres tároló helyisége is. Ennek az lett a vége, hogy az összes dinnyét selejtezni kellett. Ugyancsak szeptemberben sok paradicsom érkezett Komlóra. Szilágyi Mihály ezt — az ő állítása szerint — nem tudta értékesíteni, mert a „komlóiak nem szeretnek paradicsomot vásárolni". Ezért egy pénteki napon a pécsi MÉK vezetőségnek telefonált, hogy vegyék át tőle a raktárban lévő paradicsomot. A pécsi MÉK vezetője közölte Szilágyi Mihállyal, hogy ha a paradicsom rakomány szombat délelőtt 10 óráig Pécsre érkezik, átveszi az árut. A 95 mázsából álló rakomány szombaton érkezett Pécsre, de csak a késő esti órákban, mert a határidőt Szilágyi Mihály nem tartotta be. Ezért a pécsi MÉK csak hat mázsa paradicsomot tudott értékesíteni. A többi megromlott és a trágyadombra került.

E bűnei mellett Szilágyi Mihály mint raktáros, nem törődött a raktárban tárolt áruk kezelésével sem. Igy például, bárki bemehetett a ruharaktárba és lophatta az esőköpenyeket és a raktárban lévő MÉK tulajdonát képező többi ruhadarabot. A vádlott ebbe a helyiségbe vitte szórakoztatni nőismerőseit is.

A Komlói Városi Bíróság, a birtokában lévő adatok szerint megállapította, hogy a raktárból több mint 6000 forint értékű ruhanemű tűnt el.

A városi bíróság mindezek alapján bűnösnek mondta ki Szilágyi Mihályt, társadalmi tulajdon ellen elkövetett bűncselekményekért. Figyelembevéve a kár nagyságát, a vádlottat egy évi börtönbüntetésre mint főbüntetésre, valamint a 37 000 forint visszafizetésére ítélte. A vádlott fellebbezett, az ítélet nem jogerős.

Évzáró ünnepség a vájáriskolában

A vájáriskola tanévzáró ünnepségére június 29-én került sor az iskola kultúrtermében. Jelen voltak az iskola tanulói, vezetői, a tanbánya vezetői és több szülő. Az ünnepséget Nagy József otthonvezető nyitotta meg, majd Molnár Ferenc igazgató számolt be a vájáriskola múlt tanévi munkájáról. Beszámolójában hangsúlyozta a múlt tanév eredményeit, hiányosságait. Közvetlen hangon tanácsokat adott a nyári szünidőre, majd a következő tanévre a tanulóknak. Beszédéből megtudtuk, hogy az eredményes munkához nagyban hozzájárultak az intézet KISZ-fiataljai. A beszámolóhoz hozzászólt még Novák János KISZ-titkár, Tomasek Lajos, a Tanbánya igazgatóhelyettese, Takács József párttitkár, a kommunista ember jelleméről beszélt a tanulóknak.

Az intézet igazgatója osztotta ki a jutalmakat a szocialista munkaversenyben jó eredményt elért csapatoknak és tanulóknak. 100—100 forint jutalmat kapott tizenöt volt harmadéves tanuló, akik a szakmunkás vizsgát jó eredménnyel végezték.

A „kiváló iparitanuló" jelvény ezüst és bronz fokozatát tíz tanuló kapta meg. Ezenkívül harmincnégy tanuló kapott könyvjutalmat, — jó tanulásáért.

Nyitvatartásról

A kora reggeli órákban, már jóval a nyitás előtt a ruházati boltoknál álldogálnak, s várakoznak a nyitásra a vásároini akarók. A boltok 9 órakor nyitnak. Sokan kérték már a vásárlók közül, hogy 9 óránál egy óróval előbb legyen az üzletek nyitása. A délelőtti dolgozóknak azonban nem jó megoldás lenne, ha az üzlet nyitási idejének megváltozásával délután egy órával korábban zárnának be. A szükséges vásárlás elvégzése így nehezebbé válna. Csúsztatással vagy esetleges más megoldással azonban minden vásárló kívánságát ki lehetne elégíteni. Az intézkedésre az illetékeseket kérjük meg.

Új cukrászda

Ötletes, új cukrászdát nyit a városi tanács épületében, az étterem helyén a Komlói Vendéglátó Vállalat. A cukrászdában egyben totó-lottó iroda is lesz. Totó-lottó szelvényeket árusítanak, s a kitöltött szelvényeket azonnal postaládába lehet dobni.

A cukrászda alkoholmentes lesz. Csak szörpöt, presszókávét, tejszínhabos kávét és kakaót árusítanak. Másik érdekessége az lesz, hogy vezetésével egy cukrászházaspárt bíznak meg, akik a süteményeket helyben készítik. Igy a vendégek mindig jó minőségű, friss árut kapnak. A cukrászda augusztus első felében kerül megnyitásra.

SPORT

Teljes [illegible] győzelmet arattak labdarúgóink Budapesten

Komlói Bányász—Bp. Honvéd 1:1 (0:1)

Népstadion: 30 000 néző. Vezette: Tausz (Pósfai, Farkas I.).

Komló: Krausz — Kanizsai, Polgár, Komlói — Kohlmann, Molnár I. — Grózdics, Cziráki, Perényi, Pfeffermann, Kiss, Gelencsér. — **Edző:** Bodola Gyula.

Honvéd: Varga — Töröcsik II., Solti, Dudás — Bozsik, Bányai — Buda, II., Kazinczy, Tichy, Töröcsik I., Babolcsai. — **Edző:** Sós Károly.

Cölövők: Bozsik, Gelencsér. — Szögletarány: 8:5 (3:2) Komló javára.

Az első percekben a Honvéd támadott többet, alárendelt szerepet azonban egy pillanatra sem játszottunk. A Honvéd támadásokat többnyire hazaadásokkal tisztázta a komlói védelem. Csatársorunk már a mérkőzés legelején lelkes ellentámadásokat vezetett Varga kapuja ellen. A 4. percben Perényi beívelt labdáját Kiss veszélyesen fejelte kapura, Varga azonban biztosan védett. Két perccel később Krausz mentett gólveszélyes helyzetben bravúros kifutással. Erősödtek a Honvéd rohamok, védelmünk azonban állta a sarat. Polgár nagyszerű szereléseiért több ízben tapsot kapott. Ellentámadásainkat főleg a két szélen vezettük.

A 11. percben a lesenálló Tichy elhúzott, majd a keresztező Polgár elől Budai II.-höz játszott. A szélső beívelt labdáját Tichy fölé fejelte.

A 15. percben Perényi 16-osról küldött hatalmas lövése a kapufán csattant. A befutó Gelencsér gólt ígérően fejelte a levágódó labdát a háló felé, de a Honvéd-védők a gólvonalról mentettek.

Gelencsér ennél az akciónál sérülést szenvedett, de egy perc után ismét küzdőképessé vált.

Az akció után feljött a Honvéd. Bozsik lapos lövését Krausz a kapufának nyomta. A lepattanó labdára Babolcsai futott rá, de Krausz másodszori vetődéssel magabiztosan hárított.

A 39. percben Kazinczy meredek labdával szöktette Budait, Budai elhúzott, majd beívelt. Az erősen meglőtt sikos labdát Krausz nem tudta lehúzni. A labda kezéből Bozsik elé került és Bozsik mintegy öt méterről az üres kapuba lőtt. 0:1.

A félidő hátralévő részében a Bányász támadott többet, de az eredményen nem sikerült változtatni.

A második félidő egészében a Komlói Bányász játszott szebben, lelkesebben és méltán aratott nagy közönségsikert.

A 64. percben Grózdics ellenállhatatlanul futott el a jobbszélen. Beívelt labdájára Gelencsér ráfutott, s mintegy négy méterről a hálóba fejelte. 1:1.

A kiegyenlítő gól után megdühödött támadásokat indított a Honvéd. A nagyszerű helyzeteket azonban Kazinczy sorra kihagyta. A 76. percben már a 16-oson fekvő Krausz is verve volt, s Kazinczy 14 méterről a kapu mellé lőtt.

A komlói csapat megtörte a Honvéd rohamait s átvette az irányítást.

A 84. percben Grózdics ragyogó egyéni játék után a jobbszélen elhúzott s már az ötös tájékán járt, amikor Dudás felvágta.

A játékvezető szögletet ítélt. Tari István (Népsport) a játékvezetőhöz hasonlóan becsúszó szerelésnek ítéli az esetet. Nem tartjuk helyesnek ítéletüket. Dudás lába ugyanis előbb Grózdics lábát érte, s csak azután a labdát. Bizonyítja ezt az is, hogy a labda nem a partvonal irányában, hanem a kapu közelében hagyta el a játékteret. A közönség mintegy kétperces füttykoncerttel tiltakozott a meg nem ítélt tizenegyes miatt! E tévedésével egy értékes ponttól fosztott meg bennünket Tausz játékvezető.

A 89. percben még egy góltigérő támadást vezettünk, de Grozdics egy lépéssel lemaradt Cziráki labdájáról.

BIRÁLAT:

Krausz kiütéssel elkerülhette volna a gólt, a mérkőzés egészében azonban magabiztosan és jól védett. Különösen kifutásai voltak szépek. A hátvédhármas nagyszerű teljesítményt nyújtott. Közülük is kiemelkedik Polgár játéka, aki nagy közönség-sikert aratott. A fedezetek közül Molnár I. játéka tetszett jobban. Fölényes nyugalommal rombolta a Honvéd támadásait, s időnként ötletesen építette fel a Bányász támadásokat. A csatársorból Grózdics és a jó játékkal bemutatkozott Perényi voltak a legveszélyesebbek. Kiss nehéz feladatot kapott a második félidőben. Bozsikot kellett kikapcsolnia a játékból. E feladatát sikerrel végezte el, s ennek köszönhető, hogy a Bozsik irányítását nélkülöző Honvédtől csapatunk a második félidőben fölényt harcolt ki.

KOMLÓI BÁNYÁSZ II.—BP. HONVÉD II. 4:2 (3:1)

A tartalékbajnokságra második csapatunk a következő összeállításban lépett a pályára:

Magyar — Mestyán, Prelóger, Eklics — Molnár II., Tatai — Udvaros, Róth, Faragó, Daum, Tóth.

Kispesten, nagyszerű talajú pályán játszottak a tartalékok. Alig hangzott el az üdvözlő „József-rencsét", Magyar máris gólt kapott, 0:1. „Ez még csak az első" — mondta Budai III. a gól szerzője. A Bányász játékosai azonban nem ijedtek meg. A 15. percben Róth egyenlített, a 17. percben pedig Udvaros vezetéshez juttatta a csapatot. A félidő végéig a komlói csapat volt fölényben, s a 43. percben Faragó góljával 3:1-re alakult az eredmény.

A félidő után is a Bányász csapat játszott jobban. Az 57. percben ismét Róth volt eredményes. Góljával 4:1-re elhúztunk. A 64. percben Timár révén szépített a Honvéd, s így végeredményben a tartalékcsapat 4:2-re győzött.

Kézilabda NB I.

Ujpesti Dózsa—Komlói Bányász 23:13 (12:8)

A bajnokság élén álló Ujpesti Dózsa Komlón is megszerezte a két pontot. A mérkőzés úgy indult, hogy meglepetés születik, a komlói csapat esetleg pontot szerez nagynevű ellenfelétől. Játékosaink nagy lelkesedéssel és akarással küzdöttek és a mérkőzés elején három alkalommal vezetést is megszerezték. Különösen Papp jólsikerült lövései voltak örvendetesek, hiszen az előző mérkőzésen pont neki ment gyöngébben a lövés, míg ezen a mérkőzésen kilencszer sikerült a hálóba találnia. Játékosaink azonban hiába küzdöttek nagy lelkesedéssel, kapusunk, Balázs gyenge napot fogott ki, ami a játékosokat és magát a kapust is idegessé tette. Balázs a második félidőben sportszerűtlenül el is hagyta a pályát és helyette a szükségkapusnak, Bánnak kellett a kapuba állnia. A vereség ellenére a közönségnek tetszett a mérkőzés, mert látták a csapat nagy küzdeniakarását. Ugyanakkor elítélték Balázs sportszerűtlen viselkedését. A szakosztályon belül feltétlenül meg kell szüntetni azt, hogy a játékosok egymást szidják, ami idegessé teszi köztük a hangulatot. Ez minden esetben a csapat teljesítményének rovására megy. Ezért nem tudja a csapat azt a teljesítményt nyújtani, amit egyébként játékosainak tudása folytán képes elérni.

Góllövők: Vad 7, Győri 6, Verhovszky 5, Svajda 3, Bán és Veér 1—1, illetve Papp 9, Horváth, Pintér, Schmeller, Weininger 1—1.

Ökölvívás

Kaposvári Dózsa—Komlói Bányász 16:4

Ökölvívó-csapatunk a vártnál nagyobb vereséget szenvedett Kaposváron. Ehhez hozzájárult az is, hogy érthetetlenül, a kaposvári orvos két versenyzőnket nem engedett elindulni, jól lehet, mindkét játékos szabályos orvosi igazolással rendelkezett. Versenyzőink közül Bödő győzött, Fülöp és Oláh döntetlenül mérkőzött. Az utóbbi ugyan a kaposvári Gerbert véleményünk szerint megverte, azonban a hazai bírók másképp látták és döntetlen eredményt hirdettek ki. A kaposvári csapat győzelme megérdemelt volt, az eredmény azonban túlzott.

ÉRTESITÉS

A Bányász Sportkör értesíti a Baráti Kör tagjait, hogy vasárnap reggel 9 órakor a Baráti Kör ülést tart a kökönyösi sportklubban, ahol újra válasszák a rendezőgárdát. A délutáni Ferencváros elleni mérkőzésen már az újjáalakult rendezőgárda működik. Kérjük a baráti kör, és a rendezőgárda tagjait, hogy a megbeszélésen pontos időben feltétlenül jelenjenek meg.

HÍREK, közlemények

A fogyasztók érdekében

A Béke- és Sport-éttermekkel kapcsolatban sok nehézség, probléma jelentkezett az elmúlt időszakban. Az éttermek kellő kihasználása csak szombat és vasárnap, illetve fizetésnap alkalmával volt biztosított. Az ételek aránylag magas áron kerültek a fogyasztóhoz, s nem volt meg a kívánt választék sem. Ezért alacsony volt az ételféleségekből a forgalom.

Mindezek megváltoztatására intézkedett a Vendéglátóipari Vállalat vezetősége. A két étteremben július 1-én bevezették az előfizetéses ebédet, s a fogyasztók kívánságra a Béke-étteremben az előfizetéses vacsorát is. Az ebédre kétféle előfizetéses étkeztetést vállalnak. Húsos menűt 5,95 forintért, húsosmenűt tésztával 7,60 forintért lehet kapni. Az előfizetéses vacsora ára pedig 4,85 forint lett. Ugyancsak a fogyasztók érdekében szüntették meg a gebin elszámolási rendszert. A két éttermet szoros elszámolás alá vonták. Ez is biztosítja a vendégek jobb ellátását, kiszolgálását. A Béke-éttermet I. osztályról II. osztályra, a Sport-éttermet II. osztályról III. osztályra sorolták. Ez természetesen az áruk olcsóbb árusítását is jelenti.

A Mecsek-étteremben a II. osztályú árak helyett III. osztályú áron hozzák forgalomba az ételféleségeket. Az intézkedéstől egyben a forgalom emelkedését is várja a vállalat.

— **A Béke-telepi** vízvezetékhálózat bekötése 100 ezer forintos költséggel megtörténik. Minden 3.—4. ház előtt egy közkút lesz. A lakók kívánságára a vízbekötést a házaknál is elvégzik.

— **Kenderföld** nyugati részén a Tompa Mihály, a Kazinczy és Vörösmarty út építését szeptember 30-ára befejezik. Az utak másfél millió forintos költséggel épülnek.

— **Férfi szandálok** 260 forintért, gyermekszandálok (20-as számútól 34--es sz.-ig) bordó és barna színben 37—100 forintért vásárolhatók a Kossuth Lajos utcai felsőruházati üzletházban.

— **Megszűnt** a közétkeztetés a városi tanácson. Az étterem eddigi látogatói július 1-étől a Béke-étteremben étkezhetnek.

— **Imretelepen** a vízvezeték-szerelését augusztus 1-re befejezik. A vízvezetékszerelés és a vezeték értéke 153 ezer forint.

— **Olcsóbb** lesz az italáru a mecsekjánosi, gesztenyési és a két mánfai italboltban. A Vendéglátóipari Vállalat július 1-én ezekben az italboltokban megszüntette az 5 százalékos ülőfogyasztási díjat.

— **A MÉK boltjaiban** június 15—30-ig 25 mázsa 5—6 forintos áru cseresznyét és egy hét alatt (június 23-tól 30-ig) 4—5 mázsa 5—7 forintos meggyet árusítottak a befőzéshez.

— **278 dávidföldi lakás** közül 204 talált már gazdára. 22 házra van ezen felül jelentkező. E házak megvételére a szerződéseket most kötik meg. Így összesen 52 megmaradt lakás közül választhatnak már csupán a vásárolni akarók.

— **A Komlói Szénbányászati Tröszt** versenycsoportja 1958-ban 28 esetben adott ki termelési eredményekkel foglalkozó röplapokat, 30 000 példányban.

— **Négy darab** szénfalátnedvesítő (injektáló) készülékkel kísérleteznek a Komlói Szénbányászati Tröszt üzemeiben. A magasnyomású sűrítettlevegővel működő injektáló készülékeket kizárólag „kemény" széntelepeken használják. Az eddigi kísérletek szerint bevált a készülék. Minimálisra csökkenti a port, s a „jövesztést" is megkönnyíti. A szilikózis elleni küzdelem problémája ezzel megoldottnak látszik. A köves elővájásokban oldalöblítéses vizesfúrásokkal védekeznek a szilikózis ellen.

— **A jelenleg** hazánkban tartózkodó ötven grúz fiatal, akik Baranyában töltöttek több napot, Sikonda környékére is ellátogattak. Megismerkedtek a Sikonda környéki erdőkkel, s fürödtek a fürdő vizében.

— **250 forint** pénzbirságra büntették Gallai Gyulát, amiért részegen jelent meg az utcán, s viselkedésével megbotránkoztatta a járókelőket.

— **Ellenőrzést** tartott Kossuth-bánya munkásellenőrző csoportja Kökönyösön, a Petőfi téren lévő üzletház fűszerboltjában. Az ellenőrzés alkalmával rendet, tisztaságot találtak az üzletben és a raktárban is.

— **Július 4-én**, pénteken a KISZ Városi Bizottsága bányász ifjúsági értekezletet tart, a KISZ-bizottság épületében. Az értekezlet tárgya: „Bányász ifjúságunk helyzete és feladata a szocialista termelésben".

Régi Chaplin filmeket mutatnak be Moszkvában

A moszkvai filmszínházak olyan Chaplin filmeket mutatnak be, amelyek a filmművészet kiváló mesterének pályakezdéséhez fűződnek. A bemutató két részből áll, első rész — három rövid filmet — néhány nappal ezelőtt pergették le a Szovjet Ujságírók Szövetsége központi székházában.

A második rész keretében bemutatják a többi Chaplin rövidfilmet is.

Sportműsor

Július 6-án, vasárnap délután fél 5 órakor játsszák a Komlói Bányász—Ferencváros labdarúgómérkőzést. Előtte fél 3 órakor a tartalékcsapatok összecsapására kerül sor. A szénbányászati tröszt külön autóbuszokat indít a mérkőzésre az északi üzemek területéről.

Erősiramú, színvonalas küzdelemre van kilátás. A Ferencváros csapatát június 28-án az Ujpesti Dózsa ellen láttuk játszani. Ezen a mérkőzésen 4:1 arányú vereséget szenvedtek. A látottak alapján minden reményünk meg van arra, hogy eredményesen vehetjük fel a küzdelmet a nagynevű fővárosi csapat ellen. Bár nyilvánvaló, hogy az FTC játékosai mindent elkövetnek annak érdekében, hogy a két pontot Komlóról elvigyék. Játékosaink arra kérik a szurkolótábort, hogy olyan lelkesedéssel biztassák a csapatot, mint azt 28-án a Népstadion közönsége tette.

Hol művelődjünk — hol szórakozzunk?

— **Július 6-ig** minden nap 10—18 óráig tart nyitva a Baranya megyei Képzőművészek Munkacsoportjának képkiállítása a zeneiskola „Erkel"-termében.

— **Különvonat** indul július 20-án Siófokra. Részvételi díj 31,30 forint. Jelentkezni lehet az IBUSZ-nál.

— **Az Egri** Mezőgazdasági Kiállítás alkalmából az Ibusz július 5—6-án 2 napos autóbusz kirándulást szervez Egerbe. Utiköltség 108 ft (Szállásdíj, étkezés külön fizetendő!) Jelentkezni lehet július 3-ig az IBUSZ-nál.

MOZI MŰSOR

Május 1. Július 2-án: Szállnak a darvak. Magyarul beszélő szovjet film. Július 3—9: Értük éltem. Nyugatnémet film.

Szabadság. Július 2-án: Pickwick klub. Angol film. Július 4—6-án: Feleség. Szovjet film.

A műsorváltozás jogát a mozik vezetősége fenntartja.

KÖSZÖNETNYILVÁNITÁS

Köszönetünket fejezzük ki mindazoknak, akik szeretett Lajos fiúnk, testvér, sógor, rokon temetésén való megjelenésükkel, koszorúk és virágok hozásával fájdalmunkat enyhítették.

A gyászoló Döme-család

Hirdessen az Új Komló-ban

ÚJ KOMLÓ
az MSZMP Komló városi bizottsága és a városi tanács lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság. Felelős kiadó: az MSZMP városi bizottsága;
Szerkesztőség: Komló, Lenin tér 1. szám. Telefon: 12-18, 23-69.
Kiadóhivatal: Komló, Lenin tér 1. szám. Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

PÉCSI SZIKRA NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz. Telefon: 20-27.
Nyomdáért felel: Melles Rezső.

Vágyakozás

(EGY KOMLÓI DISSZIDENS ÉLETE AMERIKÁBAN)

IV.

„Váljon el a férjétől!"

Egyik napon felszólították: menjen be az emigráns irodába. Lázasan készülődött. Talán haza mehetnek? Dobogó szívvel nyitott be az iroda ajtaján. A morc hivatalnok azonnal hozzáfordult.

— Maga vissza akar menni Magyarországra? Vegye tudomásul, csak úgy mehet, ha elvált a férjétől!

Mintha fejbeütötték volna! Elválni a férjétől? Ölni, gyilkolni szeretett volna. Halántéka lüktetett, arca halálsápadt lett. Görcsösen megmarkolta az egyik szék karfáját. Lassan tért magához. Sápadtsága felengedett, tüzes rózsák ültek az arcára.

A tisztviselő kissé meglepődött. Sokszor látott már elkeseredett magyar arcokat — meg is szokta őket. De ilyet még nem látott.

A fiatalasszony teljesen magához tért. Hangja néha elfult, de keményen csengett:

— *Szégyelljék magukat! Ilyen aljasságra is képesek? Vegyék tudomásul, hogy torkik vagyok Amerikával! Vegyék tudomásul, hogy a mi rendszerünk sokkal fejlettebb, mint ez! Nálunk, Magyarországon érték az ember, nem úgy mint itt!* (Ezt a történetet később levélben is megírta úgy, hogy írásos dokumentuma is van! Ebből közlünk egy részt.)

Én is beolvastam neki, hogy az otthoni rendszer mennyivel fejlettebb és emberibb, otthon élik az emberi. Hogy az a társadalom rend megérett arra, hogy megbízzon dóval nem szépítgetnem kellett. É's most erről talán egy általán nem magyar munkát! Mi ez velünk!

Maga sem tudta, hogyan került ki az utcára, s hogyan került haza. Csak azt tudta, hogy minden reménye, minden illuziója szertefoszlott. Agyába nyilalt, hogy a mai kijelentéseinek következményei is lehetnek. Talán be is zárják...

Ezen a napon nem várta ebéd a munkából hazatérő férjet. Amikor elmesélte férjének a történteket, magukba roskadtak. Érezték mindezért elsősorban ők a felelősek, ők, akik cserben hagyták a hazájukat, akiknek otthon mindenük megvolt, itt pedig nincstelen senkikké lettek.

Sokáig forgolódtak a részletre vásárolt rekamién, mintha égette volna őket. Végül letargikus álom szabadította meg őket a kínzó gondolatoktól.

„A fodrászt csak a gazdagok tudják megfizetni"

S az élet könyörtelenül folyik tovább. Az annyit és annyit magasztalt Amerika semmibe veszi a volt tanítónő és társainak szenvedését. Lélektelenül nézik a vergődésüket, senkinek sem esik meg a szíve a disszidenseken. Ők nem is értik meg a magyarokat. S ez nem is csoda, hisz' ők nem éltek népidemokratikus országban, nem tudják, hogy mi a különbség a két rendszer között. A disszidens magyarok tudják. Ezért követnek el mindent, hogy hazajöhessenek. Ennek azonban nagyon sok akadálya van. A volt komlói tanítónő erről így számol be, egyik levelében:

„*...nyakig vagyunk az adósságban, mert kreditre (részletre) vásároltuk a televiziót, a bútort, meg nekem az orvosságot... Mi lesz velünk? Otthon egyesek álmodoznak, még Amerikáról, hát én nagyon boldogan átadnám ezeknek a helyemet. Én tudom, hogy mi a két társadalom között a különbség... Itt nem élünk, csak vagyunk...*"

Hosszan ömlik a panasz, a megbánás és a remény. Hogy „*majd csak hazakerülünk, s én az életben soha többet nem hagyom el még Komló határát sem!*"

A levélírásnak egy honfitársnő vet véget, aki azért jött hozzá, hogy „rakják be" egymás haját. S a levél végére még ez is odakerül: „*Igy vagyunk, egymáson segítünk, mert itt a fodrászt csak a gazdagok tudják megfizetni...*"

Eddig a történet

melynek minden sora igaz. A tényeket az Amerikából érkező hírekből és a volt komlói tanítónő leveleiből vettem.

A tanítónő azóta is reménykedik, társaival együtt. Nagy erőfeszítéseket tesznek, hogy adósságukat törleszteni tudják. Eladni semmit sem lehet. Ki venne valamit is tőlük? Itt nagyon kevés a vásárló, de annál több az olyan, aki eladna.

Amit ebből a történetből papírra vetettem, nem adja a disszidensek valamennyi szenvedését. Nem is lehet leírni azt a hatalmas szenvedést, melyben az Amerikában élő magyarok nagy többségének része van.

Komlón pedig ezzel az igazsággal szemben más hírek is szárnyra keltek. Voltak olyanok, akik csak a televíziós készüléket és a néhány bútordarabot látták a tanítónő sorsában. Sőt, hogy az igazság ne kerüljön a komlóiak tudtára, ezernyi valótlanságról szólt a mese. Hogy „már küldtek csomagot is, de elveszett". Hogy csak azért nem jön haza a tanítónő, mert a férje még nem jöhet és egyedül nem akar elindulni.

S, akik ezt híresztelték, tudták, hogy ennek pontosan az ellenkezője az igaz. Mégis mesélték úton-útfélen. Arra nem gondoltak, hogy Amerikában nagyon sok disszidens — köztük a volt tanítónő is — átkozza azokat, akik csodás dolgokat költöttek és költenek az annyira meggyűlölt Amerikáról!

Ők már látják Amerika igazi arcát, tudják, hogy mi az igazság! A szükség, a kíméletlen helyzet arra vitte őket, hogy ezt be is merjék vallani. Nemcsak maguknak, hanem másoknak is. Tudják, hogy nagy bűnt követtek el a hazával szemben, és tudják — velünk együtt — hogy bűnt követ el az is, aki még ma is valótlan dolgokat regél a sokak által megutált Amerikáról. Még akkor is, ha ezt szülő teszi!

S ezer és ezer kilométer távolságban csak egy tartja a reményt a disszidensekben: A HAZA. A haza, mely a jó édesanya módjára nagyon sokaknak megbocsát!

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VIII. ÉVFOLYAM, 53. SZÁM. ARA: 50 FILLÉR SZOMBAT, 1958. JÚLIUS 5.

Hatható intézkedések nyomán javul a munkafegyelem, erősödik a bányásztörzsgárda

25—26 évesnek kinéző fiatalember áll a Komlói Szénbányászati Tröszt Munkaügyi Osztályának egyik irodájában. Munkafelvételét kéri. Uz György dr. elkéri a munkakönyvét. Egészen új.

— *Most kapta?*

— Igen, mert a régi::: „elvesztettem".

— *Dolgozott már a komlói tröszt valamelyik üzemében?*

— Nem. Még soha!

Uz elvtárs felemeli a telefonkagylót. Amikor a vonal túlsó végén a kívánt fél jelentkezik, megmondja a felvételét kérő nevét, s kéri, hogy nézzék meg, a nyilvántartásban szerepel-e.

S néhány perccel később Uz elvtárs már tudja, hogy az a fiatalember, aki „elvesztette" munkakönyvét, nem mondott igazat. 1957-ben háromszor változtatta munkahelyét a trösztön belül. Idén is már kétszer. Többször azonban már nem...:

— *Nézze kérem, nem tudjuk alkalmazni. Nekünk csak olyan munkásokra van szükségünk, akik meg is állják a helyüket és nem vándormadarak módjára változtatják helyüket:::*

*

— Izményben lakom, onnan szeretnék idejárni dolgozni — mondja egy középtermetű ember, aki ugyancsak felvételre jelentkezett a tröszt munkaügyi osztályán.

— *Sajnos, nem tudjuk alkalmazni* — kapja meg a választ.

— De kérem, nekem azt mondták::: -aknán, hogy jöjjek ide és egy papírt is adtak, hogy ott alkalmaznának:::

— *Nem tudjuk alkalmazni, mert nagyon távol lakik Komlótól. Helyezkedjen el valahol közelebb a lakhelyéhez. Ami ezt a papírt illeti — melyet az üzemben kapott — csak javaslat..;*

Megszűnt a nagy vándorlás

Ilyen és ehhez hasonló történet félóránként játszódik le a munkaügyi osztályon, amióta a felvétel felett itt döntenek. Felvétel van a komlói trösztnél, de alaposan megvizsgálják, kit vesznek fel munkára. Erre nagy szükség van, s ezt az eddig eltelt idő igazolja.

Szükség van, mert az elmúlt években olyan nagy volt a munkaerő vándorlás, mely károsan befolyásolta a tröszt munkáját. Az ellenforradalom után a termelés megindítása érdekében szükség volt a létszámemelésre. Nagyon sok dolgozót vettek fel, s ezt a nemkívánatos egyének kihasználták. Haszonlesők és huligánok tömege helyezkedett el a komlói üzemeknél is. 1957-ben már nem vettek fel mindenkit, de a létszám növelésére ekkor is nagy szükség volt.

Ezt az évet a létszámmegszerzés évének nevezhetjük. A munkaügyi szervek nagy erőfeszítéseket tettek, s ez sikerrel is járt. Míg 1957 januárjában nem egészen 8 ezer munkás dolgozott, addig decemberben 9 és fél ezer! Eredmény volt az is, hogy a felvétel minden hónapban magasabb volt, mint a leszámolás.

(Folytatás a 3. oldalon.)

25 370 tonna szén terven felül!

A Komlói Szénbányászati Tröszt sikerrel fejezte be 1958. első félévének mennyiségi tervét. Június 25-én reggel a tröszt dolgozói jelentették, hogy befejezték a féléves tervet és terven felül 23 000 tonna szenet kívánnak termelni. Ezt a mennyiséget 2 370 tonnával túlszárnyalták, s így ígéretüket 110,3 százalékra teljesítették!

A tröszt az év első hat hónapjában 5,5 nap előnyt szerzett az éves terv teljesítésében.

Az üzemek sorrendje a félévben elért mennyiségi termelés alapján a következő:

Üzem	Terven felül	Előny/nap
1. III-as akna	9 865 tonna	12,4
2. Mája	2 842 „	8,7
3. Anna-akna	3 420 „	7,4
4. Szászvár	1 744 „	6,7
5. Béta-akna	6 233 „	5,9
6. Nagymányok	1 384 „	4,9
7. Kossuth-bánya	2 893 „	2,0
Tröszt	25 370 „	5,5

Igy tehát III-as akna több mint 12 napos előnnyel indul az éves terv teljesítéséért! III-as akna bányászai a féléves tervük befejezésekor ígéretet tettek: 9 023 tonna szenet bányásznak terven felül. Ezt a mennyiséget jelentősen túlszárnyalták, hisz majdnem 10 ezer tonnát tesz ki a terven felül adott szén mennyisége!

Mája bányászai áprilisban érték el a legjobb mennyiségi eredményt. Júniusban 397 tonna szenet termeltek terven felül, s ezzel III-as akna után a második helyen végeztek.

Anna-akna bányászai márciusban szerezték a legnagyobb előnyt az éves terv teljesítésében, — két napot.

Szászváron az első félév utolsó két hónapjában — az előző hónapokhoz képest — gyengébb eredmények születtek. Szászvár bányászai vállalták, hogy a féléves tervükön felül 157 vagon szenet bányásznak. Ezt a mennyiséget jelentősen túlteljesítették!

Béta-aknán általában 100 vagon szénnel termeltek többet havonta, mint a tervezett mennyiség.

Nagymányokon áprilisban született a legjobb mennyiségi eredmény. Júniusban 20 vagon szénnel termeltek többet, mint a tervezett mennyiség.

Kossuth-bányán csak június utolsó napján dőlt el a havi terv teljesítésének sorsa — de sikerült!

Gyenge eredmények az első napokban

A komlói széntröszthöz tartozó üzemek július első két napján gyenge eredményt értek el. Az üzemek közül a két nap tervét nem teljesítette Mája, Béta- és Akna-akna. A tröszt a két nap után 99 százalékon áll, szénadósság 90 tonna.

Az üzemek közül Szászvár bányászai állnak az élen, tervüket 4 százalékkal múlták felül. III-as akna eredménye 101,5, Nagymányoké pedig 101,3 százalék. Kossuth-bányán mindkét napon teljesítették a tervet.

A Béke-telepi lakók panasza és a válasz...

A minap a Béke telepi lakók panasszal jöttek szerkesztőségünkbe. Mint mondották, hosszú időn keresztül nem kapnak vizet. Ha főzni, mosni, tisztálkodni vagy inni akarnak, elég nagy utat kell tenniök vizért. Ez különösen esős időben igen kellemetlen, mert ilyenkor Béke-telepen a sár bokáig ér. A lakók panasza alapján a helyszínre mentünk és a következőket állapítottuk meg:

Két hónappal ezelőtt a Víz- és Csatornaművek dolgozói Béke-telepen munkálatokat végeztek. A régi vízvezetéket, melynek belső átmérője 35 milliméter volt, kiszedték, és új 85 milliméteres átmérőjű vezetéket építettek helyébe. (A lakók szerint ez az egyik oka a vízhiánynak, ami nem felel meg a valóságnak.) A későbbiek folyamán kiderült, hogy erre azért volt szükség, mert a lakásokba is bevezetik majd a vizet. Azelőtt a Béke-telepiek a vizet felülről kapták, így mindig a közkutakban volt víz. Most az alacsonyabb szintre helyezett tartályból kapják.

Az új vízvezeték beépítése után kiderült, hogy a II. sorban a közkút rossz. A Víz- és Csatornaművek dolgozói ezt akkor vették észre, amikor a munkálatok már teljesen befejeződtek. Igy az egyik kutat mégegyszer fel kellett bontani és újból megépíteni. A probléma azonban ezzel sem oldódott meg, mert a lakók ezután sem kaptak elegendő vizet. Mátyás Mihályné, Sok Józsefné, Horváth Imréné és Nagy Imréné azt is elmondták, hogy a Víz- és Csatornaművek dolgozói, akik ott végeztek munkálatokat, olyan kijelentéseket is tettek, mint pl. idézünk: „Jó borravalóért jobban dolgoznánk".(?)

Mindezek után mi felkerestük a Víz- és Csatornaművek vezetőjét, Michelulti Rezső elvtársat és tőle kértünk információt a fentiekkel kapcsolatban. Michelulti elvtárs elmondotta, hogy nem az új vezeték miatt van vízhiány, hanem egyrészt alacsony a nyomás, másrészt pedig a közkutak nem megfelelő minőségűek. Ugyanis Komló területén többször előfordult, hogy a gyárból jött közkutak minőségileg rosszak voltak.

A Víz- és Csatornaművek vezetője elismerte a lakók panaszát. Ugyanakkor utasítást adott annak a vezetőnek, aki vezette a Béke-telepi vízcsőépítés munkálatait, hogy sürgősen menjen a helyszínre és intézkedjen.

Reméljük, hogy a Béke-telepi lakók vízproblémája rövid időn belül megoldódik.

Komlói fiatalok az ajkai villamoserőműben

Június 30-án éjjel indult el az Ajkára látogató 5 KISZ-fiatal a komlói erőműből. Látogatásuk célja az ajkai erőmű megismerése és tapasztalataik kicserélése. Átadják munkamódszereiket az ott dolgozóknak és tapasztalatot gyűjtenek az üzemi és a KISZ-munka területén.

A küldöttség vezetője Takács János, az erőmű személyzeti osztályának vezetője. Hogy látogatásuk eredményes legyen, a küldötteket úgy választották meg, hogy más-más munkabeosztásúak legyenek. Majdnem minden munkakörből választottak egyet-egyet, s így van köztük technikus, villanyszerelő, géplakatos és segédmunkás. A komlói erőmű vezetősége az ajkai erőmű vezetőségével egyetértve úgy tervezte a látogatást, hogy az elkövetkező időben az ajkaiak küldöttsége jön Komlóra.

Reméljük, hogy ez a cserelátogatás és tapasztalatcsere nagy segítségére lesz az erőmű dolgozóinak további munkájukban, és nagy segítséget nyújt a KISZ-munkában is.

Bőséges áruellátás a VIII. bányásznapon

Az idei bányásznapon, az elmúlt évekéhez hasonlóan, minőségileg és mennyiségileg egyaránt bő lesz Komló áruellátása. A tröszt munkaügyi osztálya az igények minél jobb kielégítése érdekében elhatározta, hogy közvéleménykutatást hajt végre. Az üzemi munkaügyi osztályok figyelmét felhívta, hogy vizsgálják meg a bányászok igényeit, állapítsák meg, milyen cikkekre van a legtöbb jelentkező. Az eredmény alapján igyekeznek egyes cikkek mennyiségét emelni, illetve, ha szükséges, csökkenteni. A munka megkönnyítése érdekében kérik a bányászokat, hogy igényeiket jelentsék be az üzemi munkaügyi szerveknél.

A bányásznapon — és előtte — veszik át tulajdonosaik azt a 8 db Skoda-Spartak személygépkocsit, melynek ára 63 000 forint. A jövendő autótulajdonos között van aknász, művezető, főmérnök és gépkocsivezető.

Bő választék lesz motorkerékpárokból is. Vásárolhatnak 125, 250 és 350 köbcentis motorokat a komlói bányászok. Ezenkívül jelentős mennyiségű „Moped", mosógép, hűtőszekrény, villanytűzhely, televíziós készülék, márkás étkészlet, csiszolt üvegáru, szőnyeg, férfi, női és gyermek bőrkabát kerül eladásra. Kapható lesz csipkefüggöny, paplan, bútorféleség, karóra, arany és ezüst tárgyak.

Az arany és ezüst tárgyak igen tetszetős kivitelben és sokfajta változatban kerülnek eladásra. A jövő héten ezekből a tárgyakból kiállítást rendeznek Budapesten, ahol bemutatják a szénbányászati trösztök képviselőinek az eladásra szánt tárgyakat.

Már jelenleg is nagy az érdeklődés a bányásznapi vásár iránt, s nem kétséges, hogy a nagyösszegű hűségjutalomból sokmindenre telik.

Egy kultúrműsor margójára: Kulturális segítség Abaligetnek

Szajkó párttitkár elvtárs jólesően nézett körül a kicsi, de zsúfolásig megtelt kultúrteremben. Ha akarta sem tudta volna megalálni ennyi ember között a tsz 14 tagját.

Ő nyitotta meg a műsort, és pár keresetlen szóval a termelési, a párt- és a KISZ-munka sikerének ajánlotta azt. Azután átadta helyét Steiner Ilonának, aki a műsor első számaként, magyar népdalokkal próbálta műsoruk számára megnyitni az abaligetiek szívét, lelkét.

*

Már hetek óta készültek a tröszt kultúrcsoportjának tagjai erre a műsoradásra. Elhatározásuk ott kezdődött, hogy az abaligeti tsz meghívta őket, látogassanak el hozzájuk s a közös ismerkedés során mutassanak be néhány részletet, adjanak ízelítőt a tröszt művészeti csoportjának eddigi műsorából. Lényegében tehát munkás-paraszt kulturális találkozó volt a célja a műsoros estnek.

*

S most pereg a műsor. A játék című egyfelvonásos színdarab, az 1919-es év forradalmi eseményeihez, és hangulatához viszi vissza a nézőket. A darab mondanivalóját megértik a nézők. Megértik azt, hogy a forradalmi erők győzelme minden nehézség ellenére is bekövetkezik. S megértették, hogy a darab a ma forradalmi átalakulására is ily módon utal.

Az egyfelvonásos darab bemutatójával keletkezett feszültséget népzevével kísért, fülbemászó népdalokkal oldották fel. Majd Petőfi: Legenda című verse következett Balogh Mária előadásában.

A műsorban bemutatták még a „Motor", a „Sarzsi" és a „Nyúl" című egyfelvonásos bohózatokat.

*

A kulturális találkozó végeredményben jól sikerült, a szereplők sok tapsot kaptak fáradságuk jutalmául. Az abaligetiekkel tervezett közös barlanglátogatásra sajnos nem kerülhetett sor a rossz idő miatt. Helyette, a műsor után a tröszt népi és a „Muci" tánczenekarának hangjaira vidáman ropták a táncot.

Ugy gondoljuk, hogy a műsorban szereplő tröszti dolgozók lelkes munkájukért, szabadidejük e nemes célra való áldozásáért megérdemlik az elismerést.

Nem csáki szalmája — a nép tulajdona

Nagy tévedésben vannak azok, akik még mindig úgy értelmezik a közösség, az egész népünk tulajdonát, hogy hát ha mindenkié, a miénk, akkor az enyém is, s mert szükségem van rá most, hát elviszem.

Nem könnyű a kapitalizmusban felnőtt egyes emberek nek megérteni, hogy ami a miénk, az másé is, az egész nemzeté, kilencmillió emberé, tehát az egész népünk hasznát szolgálja — következésképp nincs senkinek joga arra, hogy a tulajdon hasznából kizárva az egész népet, csak egyedül magának sajátítsa ki. Az enyém az egyén hasznát, a miénk mindannyiunkét szolgálja. S ha nem is könnyű ennek megértése, azt senki sem tagadhatja, hogy megérthető.

Igy hát azok számára, akik tudnák, de nem akarják megérteni, hogy mi a miénk fogalma, s körmük a közös kamránkba ér, melegítsünk mi is vasat, tán így megvilágosodik előttük e fogalom. S a népi tulajdon tudatos megsértőivel szemben alkalmazott kemény népi felelősségrevonás egyben segítheti a miénk fogalma becsületének növekedését.

E gondolatok vezérelték a Komlói Építőipari Vállalat vezetőségét és dolgozóit, amikor az elmúlt hónapokban az előzőnél még éberebben vigyázták a vállalat gondjaira bízott állami vagyont, mindannyiunk tulajdonát! S nemcsak védik, vigyázzák, de el is járnak — mégpedig keményen azok ellen, akik a miénket övéknek, csak a magukénak vélik.

Igy kapott nyolc hónapi börtönt Horváth József, az Építőipari Vállalat dolgozója — a kárt is meg kellett fizetnie — mert a vállalati vattaruhát, esőköpenyt, csizmát, stb eladta. Garabics Antal és Köves János ellen, fegyelmi indult, mert vállalati tulajdont talált a razzia csomagjukban.

INTÉZKEDÉSEK

a tanácstagi fogadóórán elhangzott panaszokra

Június 18-án III-as aknán tartott tanácstagi fogadóórát Pavlicsek József, Zsubla Vilmos és Gábor Balázs tanácstag. A tanácstagi fogadóórán több panasz, javaslat merült fel, melynek intézését a tanácstagok megkezdték. A közben elintézést nyert ügyekről előző lapszámunkban már adtak közleményt, most az azóta történt intézkedést közlik. Egyben azt is, hogy még a mai napig — július 2 — nem kaptak választ a panasz intézésre Vas Istvántól, az ipari és műszaki osztály vezetőjétől, valamint Csaba elvtárstól, az igazgatási osztály vezetőjétől.

A Karbantartó Üzemhez tartozó ügyekről Somogyi István elvtárs, az üzem vezetője a következőket közli:

„Megvizsgáltam a Béke-telep II. sor 5. sz. alatti lakók panaszát, a panasszal kapcsolatban a következőket állapítottam meg:

1. Valóban tényként kell megállapítani, hogy a kiskonyha fala nedves és feltételezhető, hogy az átnedvesedést, a kb. kettő méter távolságban lévő WC okozhatja. Ez a probléma még 12 lakónál fennáll. Az a baj, hogy a konyhák fala kb 120 cm magasan a partba van beépítve. Amikor ezeket a kiskonyhákat, illetve toldaléépületeket hat—nyolc évvel ezelőtt építették, szigetelést egyáltalán nem alkalmaztak.

A mellékhelyiségek (fáskamra, WC stb.) a nyári konyha mögött vannak elhelyezve. — Ugyanekkor az utca felső részénél a víz levezetésére csak egy keskeny kikövezett árok fut végig. Ha valaki az 1. számú háznál a szennyvizet a csatornába önti, az végig folyik a ház mellett.

A fenti munkák elvégzésére tetemes pénzre és sok munkára lenne szükség. Hátra kell vinni az összes melléképületet kb 8—10 méterrel és a kiskonyhát legalább két méter mélységig szigetelni kell. Ennek megoldására ebben az esztendőben képtelenek vagyunk.

A Sallai Imre utca 7., valamint a III-as aknai készenléti épület lakói által kért tömbmosógép ügyében ebben az esztendőben nem áll módunkban intézkedni, mert ez új beruházást igényel. De intézkedést tettem, hogy 1959-ben vásárolhassunk néhány darab tömbmosógépet, s akkor ezeket az igényeket is ki tudjuk elégíteni.

Somogyi István s. k.
üzemvezető"

*

Eddig az intézkedésről szóló levél. A levél tartalmával részben egyetértünk. De azzal a kitétellel nem, hogy a Béke-telep II. sorában említett mintegy 13 család konyhájába befolyjon a szennyvíz, vagy ha úgy tetszik, a konyha falától két méterre lévő WC-k ürüléke. Mert ez is előfordul. Különösen nagyobb esőzések idején. Ezen sürgősen kell változtatni. Mégpedig ebben az esztendőben. Ha másként nem, pótthitellel, vagy egyéb felújítási pénzösszegek ide való irányításával. Erre a körülményre felhívjuk a város tiszti orvosának figyelmét. Vizsgálják meg a lakások egészségügyi állapotát és tegyenek javaslatot a sürgős intézkedésre.

*

Kérjük Vas és Csaba elvtársakat, hogy a náluk bejelentett panaszok intézéséről adják meg a választ. Elvégre a nyolc nap határidő már lejárt.

Mozgalmi hírek

— **A Nőtanács** városi elnökségének tagjai hivatalos helyiségükben mindennap reggel 8-tól 11 óráig ismét ügyeletet tartanak. Lenin tér 1-i — tröszt felőli oldalon van a bejárat a nőtanács helyiségéhez.

— **A városi** pártbizottságon vasárnap kivételével mindennap ügyeletet tartanak a pártbizottság tagjai. Városunk lakói a pártügyeletest reggel fél kilenctől délután négy óráig kereshetik fel. Július 5-én Tatai Jánosné, július 7-én Vukicsevics Géza, július 8-án Hetesi Lajos, 9-én Bátai Jakab, 10-én Kelemen László, 11-én Piegl János, 12-én Simek Árpád elvtárs tart ügyeletet.

— **Tegnap** — pénteken este — 45 kiszes fiatal érkezett látogatóba városunkba a Hódmezővásárhelyi Mérleggyárból. A vendégfiatalokat a Kossuth-bánya kiszesei fogadták és kalauzolják bányáink, városunk, valamint Sikonda-fürdő megtekintése során.

— **A Komlói** Építőipari Vállalat KISZ-szervezetének fiataljai százezer forint értékű járda és egyéb építkezések elvégzését vállalták el Komlón — társadalmi munkában.

— **Harmincnyolc** komlói KISZ alapszervezet titkára és vezetőségi tagja indul július 7-én Balatonfenyvesre. A fiatalok a Baranya megyei ifjúsági vezetőképző táborozáson vesznek részt.

— **Ötezer forint** értékű könyvet adtak el lapunk zártáig a KISZ fiataljai a Béke szállónál felállított könyvsátrukban. A vásárlók között a fiatalok mellett számos felnőtt is felkereste a sátrat.

— **Termelési** tanácskozást tartottak tegnap a KISZ Városi Bizottságán a város bányász kiszes fiataljai. A tanácskozáson megbeszélték a fiatalok teendőit Komló széntermelési munkálatainál.

— **Befejezéshez** közeledik a Sikonda fürdői ifjúsági tábor építése. Ha az időjárás a befejező munkálatokat jelentősen nem késlelteti, akkor már július 20-án sor kerül a tábor megnyitására. A táborban két központi épület lesz — kultúrterem, raktár stb. céljára. A táborozó fiatalok elhelyezése sátrakban történik.

— **Óriási sikert** aratott a komlói közönség körében is a „Szállnak a darvak" című szovjet film. Csütörtökig több mint hatezerhatszáz néző tekintette meg a Május 1. moziban.

Döntse el magában — kommunista-e, vagy csak a könyv birtokosa

A taggyűlésre ma délután 2 órakor kerül sor az Anyagellátó Üzem pártszervezeténél. — Amikor e cikk megjelenik, tehát csupán néhány óra választja el e szervezet kommunistáit e fontos pártmozgalmi eseménytől. Amikor viszont mi látogattuk meg őket, *a párttitkár és a vezetőség, a taggyűlési beszámoló elkészítésén fáradozott.* E beszámoló néhány részletével kívánunk mi is az alábbiakban foglalkozni.

Nagyon izgalmas kérdésnek tartottuk annak vizsgálatát, hogy *e pártszervezetben milyen mértékű, és milyen területekre terjed ki a párttagok aktivitása, s ami ezzel összefügg: hogyan erősítik a párt tömegkapcsolatát?*

A pártszervezet vezetői jól tájékozottak. Minden kérdésre azonnal példák sorával igazolt, bizonyított választ adtak. Könnyen meggyőződtünk arról, hogy nemcsak azért ilyen szabatos válaszuk, mert a taggyűlés napirendjéhez jól tájékozódtak, hanem mert *ismerői a szervezet életének. Jól ismerik — s személyes gyakorlatból — az üzem dolgozóinak életét, munkáját.*

S most hadd bizonyítsuk mi is azonnal e fenti megállapításunkat.

A párttitkár, s a párttag üb.-elnök, nem egyszer az üzem vezetője is — gyakran keresik fel az üzem dolgozóit reggeli időben, a fatelepi étteremben. S e látogatás nem csupán a dolgozók hogyléte iránti érdeklődést jelenti, hanem számos politikai kérdésben is véleményt cserélnek ilyenkor. Szabad-pártnapot nem tudnak tartani, mert az üzem dolgozóinak nagy többsége vidéki, ezért e reggeli beszélgetések ha nem is helyettesíthetik, de legalább valamennyire pótolják a politikai ankétok, pártnapok hiányát.

Azt is megtudtuk, hogy *a pártszervezet néhány vezetője, amellett, hogy havonta felkeresik a kenderföldi legénységszálláson lakó dolgozóikat, meglátogatnak számos vidéken lakót is.*

Ezért is tartjuk természetesnek, hogy igen sok pártonkívüli dolgozó keresi fel a párttitkár mellett, a pártvezetőségi tagokat is sajátos egyéni gondjaival. *Ez a közvetlen viszony az emberekkel, a dolgozók ügyeivel való lelkiismeretes törődés a magyarázata annak, hogy itt, ebben az üzemben, a párt tekintélye igen nagy. S a pártunk politikáját azok is helyeslik, akik csak ennek az üzemnek életében látják a mozgalom, a kommunisták munkáját.*

Joggal merül fel a kérdés, hogy vajon a pártszervezetben minden kommunista ilyen népszerű, mint ahogy ezt a fentiekben általánosságban megállapítottuk? A nagy többsége az. Különösen a pártbizalmiak azok. *S ennek oka azonnal világossá válik, ha elmondjuk, hogy itt a pártbizalmiak nemcsak a bélyegeladással foglalkoznak. Mégcsak nem is csupán a párttagokkal. Ez is feladatuk. De emellett a fő munkájuk — s ennek így kellene lenni minden kommunistánál, — a pártonkívüli dolgozó társaik segítői, nevelői, s a politikai kérdéseik megmagyarázói.* A pártszervezetnél történt látogatásunknál hosszan sorolta nekünk Deák elvtárs — a párttitkár — az eseteket, mikor egy-egy bizalmi gyorsan segítségére sietett a vele együtt dolgozó pártonkívülinek problémája megoldásához.

Ehhez hasonlót lehet elmondani a többi párttagról is. Mármint harminchatról — az ötvenből. Ennyi a taglétszám, de *tizennégy párttagról, sajnos, azt kell mondani, hogy csupán tagdíjat fizet, de pártmunkát nem végez.* Beszélgettek már velük a pártszervezet vezetői, de egyikük vidéki lakhelyére — másikuk gyermekeire, megint más munkaelfoglaltságára hivatkozva, zárkózott el a megbízások teljesítése elől.

Mi úgy gondoljuk, hogy a rendszeresen pártmunkát végző harminchat kommunista is találhatna sok kifogást. Legtöbbjüknek szintén vannak gyermekeik. Munka utáni újabb kereseti forrást is találhatnának. S a harminchat aktív párttag között is vannak vidékiek.

Röviden: *az igazi kommunisták nem azt keresik, hogy milyen indokkal bújhatnak ki a szervezeti szabályzatban előírt munka végzése alól, hanem azt, hogy az élet mely területén tudnának legjobb, leghasznosabb segítőjévé válni a párt munkájának.*

A pártszervezet ebből kiindulva foglalkozik majd a pártmegbizatások teljesítésének ügyével. *A taggyűlés elvárja, hogy e 14 tag is mielőbb eldöntse magában, hogy csak könyves párttag, vagy valójában kommunista kíván-e lenni? Mert a mi pártunk csak az utóbbiak számára biztosít helyet soraiban. Reméljük, hogy a kollektíva meggyőzi őket szemléletük helytelenségéről, s legközelebb már azt írhatjuk, hogy ebben az alapszervezetben, csak aktív tagok találhatók.*

A baranyai képzőművészek kiállításán

Június 29-én, vasárnap nyílt meg a Baranya megyei Képzőművészek Munkacsoportjának képkiállítása. A zeneiskola Erkel-termében megrendezett tárlat megyénk festőinek művészetéről ad képet, s egyben lehetőséget is, hogy a képzőművészet kedvelői festményeket vásároljanak.

A kiállításnak első nap mindössze száz látogatója volt. Ennél nagyobb érdeklődést érdemelne meg egy ilyen nívós, igazi művészi értékeket csillogtató tárlat. Egyetlen fogyatékosságának azt lehet megemlíteni, hogy túl sok a kiállításon a tájkép, s alig van olyan festmény, amely az ember életével, munkájával — egyszóval az emberrel foglalkozik. A legkiemelkedőbb alkotás Soltra E.: Kapoli bácsi című festménye. Egy idős népművészt ábrázol munka közben. Botot farag Kapoli bácsi. S a vásznon szinte megelevenedik az öreg fafaragó. Az ember úgy érzi, most feszíti a kést, s egy pillanat múlva már egy mintarészlettel több faragás díszíti a botot. Dícséretre méltó még Soltra E.: Kislány című tanulmányfeje. A bakfisok egész jellemét adja a durcás szemű, lefestett lányka. Egy másik tanulmányfej, Tarai Teri munkája. Képe akár pszichológiai tanulmány is lehetne, oly híven tükrözi egy fiatal lány egész lelkivilágát.

A sok tájkép közül Tillai: Balatoni füzes festménye tetszett a legjobban. Élénk, élő szinek, friss üdeség árad az egész képből. A tárlat legszebb vízfestménye. Megfogott még Nemecz: Eljár az idő című képe. A falu világos színei az örökké ifjú, lüktető életet juttatják eszünkbe. A hajlotthátú öregasszony a kép sarkán csendes szánalmat kelt, s eszünkbe jut a kép címével együtt mulandóságunk is. Exner László: „Deák utcai építkezés"-e szép képet ad a munkáról. Kár, hogy messziről szemléli. A látkép nagyszerűségét emeli ki csupán. Közelebb kellene menni és a munka mozzanatainak nagyszerűségét megörökíteni. A csendéletek közül Hartung I. képét tartom sikerültebbnek. Bár nem szeretem azt a csendet, amely erről a festményről árad. Magány az, elhagyottság, sivár csend.

A kiállítás július 6-ig még megtekinthető. Aki szereti a szépet, a festményeket, ne felejtse el megtekinteni.

— Bükki —

A kellemes szórakozás jegyében

Komlón — s azt hiszem még sok helyen — a legkedveltebb és leglátogatottabb szórakozóhelyek közé a filmszínházak tartoznak. Naponta sok száz ember keresi fel a mozik pénztárát, hogy kellemesen tölthesse el estéjét, a film szépségeiben gyönyörködve. Ez a legtöbb békés ember szándéka. Ah, de nem is gondolja, mikor átlépi a szent küszöböt, hogy a gyötrelmek két nehéz órája következik majd életében. Azt hiszem, hogy nem kell sokat magyarázkodni senkinek ahhoz, hogy megértse, mi is az a dolog, ami sok mozirajongó életét megkeseríti, s mondjuk, életét pár évvel megrövidíti. A rejtvény megfejtéséhez elegendő egy filmet is végignézni, s mindjárt magán tapasztalhatja a szórakozás örömeit, s egy betűhibával örömeit. Nem kell válogatni, mindegy milyen film, könnyfakasztó, vagy nevettető, a hatás ugyanaz. Dehát kezdjük talán elölről.

●

Az ember a legjobb szándékkal helyet foglal, olykor némi nehézséggel, mert esetleg helyét már tévesen mások elfoglalták. De ez még semmi. A kis incidens után ideje megismerkedni a szomszédokkal is! Ó, a helyzet rendkívül biztató! Óriás staneszlik meredeznek elő a zsebekből. Vajon miféle rejtett kincset tartalmaznak? Enyhébb eset a cukorka, vagy mondjuk még a csokoládé is megbocsátható, de a pattogatott kukorica már egyenesen hátborzongató. Ilyen kellemes benyomások után az ember igyekszik nyugodt maradni, előre örülve a jó filmnek.

Na, végre! A nézőtér elsötétül, a vásznon már a kibontakozás ígérete remeg, amikor a csendes elmerengésből valami váratlan esemény zavarja meg a jámbor nézőt. A későnjövők egérügyességgel próbálnak besurranni helyükre, miközben halk bocsánatkérések közepette letaposnak néhány lábat. Kis időre megnyugtató csend következik, de nem sokáig tart. A film valamely vidámabb jeleneténél hangos nevetés söpör végig a termen, egyesek szólóban csillogtatják baritonukat, miközben a filmből egy szót sem lehet érteni. A helyzet forrósodik. Itt-ott a közelben felhangzanak a zacskók jóleső zörgései, a fogak és szájizmok együttes működéseként a legélvezetesebb hangok. Dehát nincs mit csinálni, bele kell nyugodni a könyörtelen helyzetbe. Ezt az evési lavinát semmi sem tudja meggátolni. A zaj fokozásában persze derekasan kiveszik részüket a nyikorgó székek is, s még jó, hogy 48 óta nem fog az átok, mert esetleg akkor sokan még az előadás után is ott maradnának székükre ragadva.

A film pereg tovább. A monoton zúgást, fogkattogást most érces hang hasítja félbe: „Ne dugják ott úgy össze a fejüket, mert semmit sem látunk". A válasz rendkívül biztató: „Ugy ülök, ahogy én akarok!"

A másik oldalról újra egy hang: „Ne ropogtassanak, mert az embert megőrjítik!" Kedves feleletek közepette a rágások, kattogások — csakazért is — erősödnek. És ez így megy tovább, egészen a film végéig. Óh, dehogy is! Kevés filmnek láttam a végét, s kivételes szerencsémnek tartom, ha a vásznon még feltűnni látom a bűvös betűket: VÉGE. S az utolsó jeleneteknél szinte már mindenki áll, idegesen topogva, a kijáratot kémlelve harci elszántsággal.

Igy akármilyen jó is, izgalmas, szép is a film, mégsem lehet teljes összpontosítással odafigyelni. Talán még egy előadást sem ült át nyugodtan, minden háborgatás nélkül az ember.

S előadás után szinte jóleső érzés elhagyni a gyötrelmek színhelyét, miközben azzal biztatja magát: majd talán máskor jobb helyre kerülök. De sajnos, ez így megy előadásról, előadásra.

Vajon meddig?

KEPECZ VALÉRIA

ÓVÁST EMELÜNK

a dávidföldi vegyes-népbolt megnyitása ügyében...

A június 18-án III-as aknán tartott tanácstagi fogadóórán, s azóta is, vagy éppen azelőtt is panasz tárgyává tették a felépített, de be nem rendezett és még nem nyitott dávidföldi vegyes-népbolt ügyét. Ezt tettük vizsgálat tárgyává, s a vizsgálat során a következő megállapításokat találtuk:

A dávidföldi vegyes népboltnak tervezett épület, az Észak-Baranya megyei Népbolt Vállalat által adott program alapján készült, a Komlói Szénbányászati Tröszt megbízása alapján. Az épület készen van, a bolthelyiség is. Az épület lakásrészében már benne lakik — a később megnyíló bolt vezetője is. A bolt berendezése, illetve annak tervdokumentációi ugyancsak a Népbolt Vállalat programja alapján, de az ÉM. Lakóépülettervező Vállalat megbízásából, a Kereskedelmi Tervező Iroda kivitelezésében készült. Az „Uj Komló" március 5-i számában a bolt késedelmes üzembehelyezése miatt cikk jelent meg. E cikkre a Népbolt Vállalat ügyintézője, Haraszti elvtárs felterjesztéssel élt, felsőbb irányító szervükhöz. A levél szövegéből idézünk:

„Baranya megyei Tanács VB. Kereskedelmi Osztályának, Komlói városi Tanács VB Kereskedelmi Felügyelőjének, és a Kereskedelmi Tervező Irodának. Dátum: 1958. március 8. Az első szervhez: *„...jelentjük, hogy a berendezés tervdokumentációja a mai napig nem készült el, bár arra a programot még 1957 november 28-án megadtuk a Kereskedelmi Tervező Iroda részére... Kérjük mielőbb intézkedni szíveskedjenek..."* A második szervhez: *„...a bolt berendezésének tervdokumentációi a mai napig nem készültek el..." „...Nincs biztosítva még a mai napig sem a kivitelezéshez szükséges pénzfedezet..."* A harmadik szervhez: *„Felkérjük önöket, hogy Komló, Dávidföld 735. sz. épületben létesítendő élelmiszerbolt tervdokumentációit postafordultával vállalatunk részére megküldeni szíveskedjenek. Tájékoztatásul közöljük, hogy a vonatkozó programot a múlt év november 28-án kelt 3042/HJ/PI. számú levelünkben megadtuk."*

Ezen utóbbi szervnek — Kereskedelmi Tervező Iroda — március 19-én az alábbi levél ment: *„Március 8-án kelt 576/HJ/PI. sz. ajánlott levelünkben felkértük önöket, hogy Komló-Dávidföld 735. sz. épületben létesítendő élelmiszerbolt berendezési terveit postafordultával megküldeni szíveskedjenek, mivel a kivitelezésre vállalatunknak soronkívül intézkednie kellene. Levelünkre választ a mai napig nem kaptunk. Tájékoztatásul közöljük, hogy a vonatkozó programot a múlt év... stb."*

Egy hónappal később, 1958. április 15-én a Kereskedelmi Tervező Iroda igazgatójának a következő levél ment: *„Értesítjük, hogy még 1957 november 28-án 3042/HJ/PI. sz. levelünkben önök részére részletes programot adtunk a Komló—Dávidföld 735. sz. épületben létesítendő élelmiszerbolt berendezési terveinket elkészítéséhez. Az üzlethelyiség időközben elkészült és a berendezés kivitelezéséhez szükséges pénzfedezet, valamint kapacitás is rendelkezésre áll. Csupán a berendezés terveit a mai napig nem sikerült megszereznünk. Ez év március 8-án kelt 576/HJ/PI, valamint március 19-én kelt 655/HJ/PI. sz. ajánlott leveleinkben, valamint április 3-án távbeszélőn is megkerestük önöket, de nem kaptunk választ... Kérjük Igazgató Elvtársat, hogy a tervdokumentáció megszerzése ügyében vállalatunknak a megfelelő segítséget megadni szíveskedjék."*

Az első válasz — mely egyben a Kereskedelmi Tervező Iroda hanyag iratkezelését is bizonyítja — április 17-én érkezett meg. Ime a szövege:

„Elnézést kérünk, hogy adminisztrációs hiba folytán nem válaszoltunk március 8.-i levelükre. Rovatolt tárgyú, március 19.-i leveleikre vonatkozólag közöljük, hogy legnagyobb sajnálatunkra nem áll módunkban postafordultával megküldeni a berendezés terveit, annál is inkább, mivel megbízóinkkal az ÉM Lakóépülettervező Vállalattal V. 15.-i szállítási határidővel van szerződésünk. Kérjük bejelentésünk szíves tudomásulvételét.

A levél kelte: 1958 április 15. aláírásai olvashatatlanok. Ügyintézője Imrédiné."

Igy ment hát a levelezgetés a népbolt felszerelése, illetve annak tervdokmentációja ügyében. Igy írt levelet az Észak-Baranya megyei Népbolt Vállalat az ÉM. Lakóterv főmérnökségére Ney főmérnök elvtársnak is, április 17-én. Mikor kapott rá választ? ...1958 június 4-én! Nem előbb. Ugyanis előbb újból küldtek leveleket. Május 14-én a Kereskedelmi Tervező Irodának és május 27-én újból az ÉM Lakóterv főmérnökének, Ney elvtársnak. Ime a Lakóterv válaszlevele:

„Fenti levelükre — már mint a május 27.-re, szerk. — közöljük, hogy tárgybeli terveket tervezői láttamozás és záradékolás céljából múlt hó 29-én az ÉM. Pécsi Tervező Irodának „sürgősen visszavárólag" beküldtük.

Kérjük sürgetésével odafordulni, mert amint a Pécsi Tervező Iroda által záradékolt tervdokumentáció hozzánk beérkezik, úgy azt azonnal a beruházónak, illetve a BELKERNEK cím részére szolgáló példányokkal együtt azonnal késedelem nélkül át fogjuk adni.

Kelemen József irodavezető."

Az ügy nem fejeződött be. Június 18-án újabb levelet írt a Népbolt Vállalat Ney Imre főmérnök elvtársnak. Ime a levél:

„Hivatkozással a folyó hó 2-án kelt 4405/58. sz. és hasonló tárgyú levelükre az alábbiakat közöljük: A vonatkozó tervdokumentáció azóta már a Pécsi Tervező Irodán is megfordult, azonban azt a mai napig sem kaptuk meg. Tekintve, hogy a boltot felsőbb utasításra augusztus 1-ig üzembe kell helyezni, kérjük, hogy a tervdokumentációk átadására a mielőbb intézkedni szíveskedjenek".

Ezután még egy levél ment a BELKER ker. szerv. technikai főosztályára. Ebben a levélben ismét a tervdokumentáció megküldését kérik.

*

Megmondjuk: ebből a levelezésből nem lesz vegyes élelmiszerboltja a Dávidföldön lakó több mint kettőszáz családnak, vagyis közel kétezer ember van a legfontosabb élelmiszerbolt nélkül, mert egyes tervezők, emberek megfeledkeznek a legfontosabb teendőkről. Levelezgetnek ahelyett, hogy a dolgozó emberek érdekét néznék és intéznék azok ügyes-bajos dolgait. A KERTI és LAKÓTERV ügyintézésének huzavonáján bukott el eddig a dávidföldi élelmiszerbolt megnyitásának ügye. Reméljük, hogy e két szerv, és a főfelelős végre hathatós intézkedést tesz és rövidesen arról írhatunk, hogy: megnyitották a dávidföldi vegyes élelmiszerboltot. Azt is reméljük, hogy nem háromnégy hónap múlva, hanem legkésőbb augusztus 1-én.

Hatható intézkedések nyomán javul a munkafegyelem, erősödik a bányásztörzsgárda

(Folytatás az 1. oldalról.)

1958-ra sikerült tehát megteremteni a szükséges munkaerőt, sőt egy bizonyos tartalékot is képezni. Ez adott módot arra, hogy nagyobb gondot fordítsanak a munkaerő minőségére és a munkafelvétel jogát a trószt munkaügyi osztályának jogkörébe helyezzék.

Erre azért volt szükség, mert esedékessé vált a nem megfelelő egyének eltávolítása. Igy kezdődött meg az álbetegek, táppénzcsalók, notórius „bumlizók" elbocsátása.

Egy egészséges folyamat alakult ki a létszám-gazdálkodásnál, mely a termelési eredményekben is megmutatkozik. Stabil lett a trószt üzemeiben a létszám, megszűnt a nagy vándorlás. Erre a következő adat is bizonyíték. Míg 1957-ben havonta átlagosan 595 főt vettek fel és 448 fő számolt le, addig ez a szám 1958 első öt hónapjában — átlagosan — 224, illetve 305-re csökkent.

Megszűnt tehát a Komlói Szénbányászati Trószt átjáróháznak lenni!

Csökkent az igazolatlan mulasztók száma

Az, hogy a trószt üzemeiben lévő nem becsületes embereknek lassan kitették a szűrét, s a munkafelvételre jelentkezők kérelmét alaposan megvizsgálták, nem maradt eredménytelenül. Az igazolatlan hiányzások jelentősen csökkentek és jelenleg is fokozatosan csökkennek.

Még soha sem volt olyan alacsony az igazolatlan műszakmulasztások száma a trösztnél, mint jelenleg!

Erről az itt közölt kimutatás is világos képet ad. Míg 1955-ben a legalacsonyabb műszakmulasztási szám (júniusban) 950, s a legmagasabb (februárban) 1830 volt, 1957 elején — az ellenforradalom egyenes következményeként hatalmas emelkedés mutatkozott. Januárban majdnem 3000 igazolatlan műszakmulasztás történt. Júniusban, amikor a legalacsonyabb volt, akkor is elérte az 1200-at.

1958-ban a trószt munkaügyi osztályának helyes intézkedései nyomán változás történt. Januárban, amikor a legmagasabb volt az igazolatlan műszakmulasztások száma, alacsonyabb volt az előző évek bármelyik hónapjához viszonyítva. Januártól fokozatos csökkenés tapasztalható. Az utóbbi három hónapban mindig 600 alatt volt!

Ennek érdekében a munkásfelvétel jogát továbbra is magának tartja a trószt munkaügyi osztálya. Ha az üzemeknek munkaerőre van szükségük és náluk jelentkezik valaki, írást adnak a felvételt kérőnek, jelezve, hogy szükségük lenne munkaerőre. A kérelmező ezzel az írással a trószt munkaügyi osztályán jelentkezik. Itt alaposan megnézik, hogy az illetőt fel lehet-e venni. A döntés a munkakönyv, a személyazonossági igazolvány és a központi nyilvántartó adatai alapján történik. Erről a következőket mondja Uz György dr. főelőadó:

— A munkakönyv sok mindent elárul. Elárulja, hogy a munka felvételét kérő hányszor cserélt munkahelyet. Erre rájöttek azok is, akik szinte havonta cserélik a munkahelyüket, s egyszerűen „elvesztették" a régi munkakönyvet, újat váltottak, melyben már nem szerepel a sok bejegyzés. Abban reménykedtek, hogy így megtévesztenek bennünket. Tévedtek, mert a személyazonossági igazolványban, a munkahely rovatban ellenőrizni tudjuk a tényeket. Akadtak olyanok, akik a személyazonossági igazolványt is „elvesztették". Azonban még így sem sikerül a tervük, mert a központi nyilvántartó adatai alapján gyorsan megtudjuk állapítani, hogy a jelentkező igazat mond-e. Nagyon sok ember hazugságára jövünk rá ennek segítségével. *Mi a jövőben is következetes módon vizsgáljuk meg a felvételre jelentkezők kérelmét és csak az arra érdemeseket vesszük fel.*

Luxus autóbuszjárat

Helyes és gazdaságos intézkedés, hogy a nagyon távol lakókat ma már nem alkalmazzák. De ennek ellenére is elég sok olyan dolgozója van a trösztnek, aki hosszú autóbusz út után ér el munkahelyére. Ez pedig igen költséges a trószt részére, mert havonta 4—500 forintot fizet *„utazási hozzájárulás"* címén egy-egy távollakó dolgozónak.

Ezt bátran nevezhetjük luxus-kiadásnak, mert nem egy esetben segéd-, vagy olyan munkásnak fizetik ki ezt a pénzt, akit helybeli dolgozóval pótolni lehetne. (Lehet, hogy ezek a dolgozók pedig Komlótól távol kerestek munkát.) Ez az állapot sok ezer forint költséggel terheli meg a kibányászott szén önköltségét!

A trószt munkaügyi osztályán most a vidékről járó dolgozók mennyiségi és minőségi felülvizsgálata folyik. Ezt követően a gazdaságosság érdekében javaslatot tesznek a trószt igazgatóságának a szükséges intézkedések megtételére.

A Komlói Szénbányászati Trószt helyzete munkaerő és munkafegyelem szempontjából jó és fokozatosan javul. Minden lehetőség megvan arra, hogy tovább erősítsék a meglévő bányásztörzsgárdát, tovább szilárdítsák a munkafegyelmet. Ezzel a lehetőséggel élnek is a trószt vezetői, ennek erkölcsi és anyagi eredménye máris mutatkozik.

— RAJNAI —

„Cowboy"-kalap és „Colt" a közvélemény reflektorfényében

Egy ember felháborodottan kelt fel a padról. Már menetközben összeszorított foga közül szűrte vissza a szót: „En leszedem róluk". De erre már nem került sor, mert a négytagú család, a körülállók nem éppen hízelgő megjegyzéseitől kísérve, felháborodástól villámló tekintetek és gúnyos mosolyok tüzében zavart, lehajtott fejjel távozott. A Kossuth utca irányába. Az apa makacsul összeszorított fogakkal, az anya egy bakfis cinikus, de zavart szemtelenségével arcán. A nagyobbik gyerek arcán azonban igazi, szívből érzett szégyen tükröződött.

*

Hogy érthető legyen, az elején kezdjük a történetet. Néhány hónappal ezelőtt népi államunk egy fontos munkásrétegét képviselő szobor — építőmunkást ábrázoló alkotás — került a kenderföldi Zrínyi térre. S e szobor a munkáshatalom létét és csodálatra méltó alkotóinak eredményeit tükrözi.

Azóta a szobor körül padok és sok-sok virág került elhelyezésre. S e padokon napsütéses napokon anyák gyermekeikkel, dolgozók pihennek, beszélgetnek.

Igy volt ez az elmúlt vasárnap délutánján is. A padokon ülő viccelő, élcelődő emberek figyelmét egyszerre egy furcsa látvány kötötte le. Olyan furcsa, hogy attól, amit láttak, tágra meredt az emberek szeme. Egy jól öltözött férj a feleségével és két kis gyermekével jelent meg a szobor tövében. S a mintegy nyolc és tíz éves gyermekeken fejüknél kétszerte szélesebb szegélyű hamisítatlan cowboy-kalap, kivert öv, colt — mintha csak vadnyugatról kerültek volna ide. A gyermekeken hosszú fesztes tehenésznadrág — két részből megtoldva. S az a pisztoly az övükben — hát az már felháborította az erre az ingyen cirkuszra gyorsan összeverődő közönséget.

„Ilyen játékszert venni a gyerekeknek..." „Elment a sütnivalójuk..." „Ezek a szülők a pécsi Rét utcából szöktek meg..." „Kényszerzubbonyt nekik..." — hangzottak a megjegyzések. S a felháborodás a cikkünk elején leírtakig fokozódott, amikor a szülők a két maskarába öltöztetett gyermeket a szoborral együtt akarták lefényképezni.

— Mártsák szurokba, s hempergessék tollba magukat, ha bolondok, de a munkásszobrunkat ne gyalázzák meg — sivított az egyik asszony.

A nagyobbik fiúgyermek kalapját lekapva, a szégyentől égő arccal a ház sarkához menekült.

*

S ma szerkesztőségünket egyszerű emberek keresték fel. Kenderföldiek. Munkások, tanácstagok. Azért, hogy tiltakozzanak e kirívó ízlés és érzéssértés ellen. Az ellen, hogy az ő gyermekeikkel bárki is megmerészelje kívántatni a fegyvereket. Még ha játékszer is az. Mert még így is megronthatja, mérgezheti a tiszta gyermeki lelket. S az ellen, hogy bányász- és építőmunkásszobrainkat ilyen maskarákkal együtt fényképezzék.

Mi igazat adunk a közvéleménynek — ezért is fentiekben leírtuk a sokak által látott esetet.

A III-as akna kisegítő üzemeinél

Minden széntermelő üzemben van egy-egy kisegítő üzem is, mely üzem több részlegből áll. — Lakatosok, kovácsok, esztergályosok, csillejavítók, levegősök és villanyszerelők dolgoznak ezekben a kisegítő üzemekben. Az eddigi eredmények alapján, melyet trösztünk elért, nyugodtan mondhatjuk, hogy a kisegítő üzem dolgozói valamennyien lelkiismeretes munkát végeznek, és részesei az eddigi jó eredményeknek. Nagyban függ tőlük, hogy a bányászok termelő munkája folyamatos-e vagy sem, és ezzel együtt az egész üzem tervteljesítése.

Mindezek tudatában a minap III-as akna kisegítő üzemében tettünk látogatást, hogy megnézzük az ottani kisegítő üzemben dolgozók munkáját. Az üzem nem nagy. Régi, kapkodó munkával készült kis épület. Mindössze két műhelye van. Az egyikben lakatosok, esztergályosok, levegősök dolgoznak, a másikban pedig csak kovácsok.

Az első szakmunkás, akivel beszélgettünk, Pöttendi István, régi komlói lakos. Nemsokára az 50. születésnapját ünnepli. Alacsonytermetű, őszülő hajú ember. A szakmája levegős. A trösztön belül 1941 óta dolgozik megszakítás nélkül. 1955-ben került III-as aknára, azelőtt Kossuth-bányán dolgozott ugyanebben a beosztásban.

Pöttendi István a feltett kérdésünkre válaszolva elmondotta, hogy a levegős részlegnél öten vannak. Ők javítják a fúrógépeket, fejtőkalapácsokat, ventillátorokat, a különféle rázómotorokat, stb. A bányába gyakran szoktak leszállni. Látogatásunkkor a többi szakmunkás már a bányában volt. Hogy miért szállnak le? Pöttendi István elmondotta, hogy adódik olyan helyzet, amikor egy-egy fejtésben a rázómotor nem működik, vagy ha igen, akkor éppen csak döcög. Amikor ezt megtudják a levegősök, nyomban leszállnak és ha lehet, a helyszínen megjavítják.

Később érdeklődtünk III-as akna vezetőjétől a levegősök munkájáról. Semmiféle panasz nem merült fel. Sőt dícsérték őket, mert nekik is köszönhető, hogy 1958. első felében III-as aknán egy tonna széntermelés kb 100 köbméter sűrített levegővel kevesebbe kerül, mint az előirányzott meny nyiség.

Amikor beléptünk a kovácsműhelybe, serényen folyt a munka. A lakatosok Scheiner Ernő vezetésével, a kovácsok Bauer Gyula, Balaska József, Aszmán István és Motil József már napok óta közösen dolgoznak egy új kas létrehozásán. A kas kisebb alkatrészeit kovácsolják. Mint mondták, a kas befejezésének határideje július 15, de addigra nem lesz kész, mert egyrészt nincs hozzá anyag, másrészt pedig sok más munkát is el kell végezni. Pl. ők csinálják a különböző sínváltókat, szerszámokat, fúrószárakat, a fejtőkalapácshoz szükséges fejtőnyársat, a gépeknél, a TH-gyűrűzésnél nélkülözhetetlen csavarkulcsokat, stb. és javarészt selejtanyagból — ezzel is takarékoskodnak.

A kovácsak, úgy mint a levegősök, ide s tova tíz éve, hogy együtt dolgoznak és már úgy vannak egymással, mintha édes testvérek lennének. Az üzemvezetőség segítségével együtt igyekeznek megoldani azokat a nehézségeket, melyek a műhelyben felmerülnek. A műhely nem megfelelő, de ők most már nem aggódnak ezért. Hogy miért? Rövidesen egy korszerűen épített nagy műhelybe költöznek a többi szakmabeliekkel együtt. Az új műhely közel kétszer akkora, mint a régi, és pontosan szemben van a régi műhellyel. A kovácsok mondták, hogy örülnek ennek és az új műhelyben még jobban, még lelkiismeretesebben fognak dolgozni: a jobb, az olcsóbb és a gazdaságosabb széntermelésért.

Szárnyakon száll a jó hír is

Régi közmondás a címben foglaltak ellenkezője. Uj életünkben azonban mind gyakoribbá válik az is, hogy az emberek megbecsülik a helyesen cselekvőket, jól dolgozókat, s ezeknek hírét legalább oly gyorsan továbbítják, mint az ellenkezőjét.

Ilyen jó hír érkezett városunkba arról, hogy a mozsgói úttörővezetői táborba küldött nyolc komlói bányász KISZ-fiatal becsületet szerez tábormunkájával városunk fiataljainak. Kiváló munkájukkal jelenleg is ők birtokolják az NDK, valamint a szovjet pionírok által adományozott vándorzászlókat.

Teljesítik ígéretüket

Az Aknamélyítő Trószt Komlói Körzete nyerte el az élüzem megtisztelő címet 1957. második félévében. Ennek a tiszteletére ünnepséget rendeztek, ahol ígéretet tettek a trószt igazgatójának: 1958-ban is úgy dolgoznak, hogy méltók maradnak a kitüntetésre.

Azóta ismét eltelt egy félév, s tények bizonyítják, hogy a komlói körzet dolgozói állták a szavukat az első félévben! A mennyiségi termelési tervüket túlteljesítették az első negyedben is. Áprilisban 106,4, májusban 104,0, júniusban pedig kb 110 százalékos eredményt értek el!

Júniusban az üzemek közül egyedül Béta-aknán nem sikerült teljesíteni a tervet, de ennek oka elsősorban a kedvezőtlen időjárásban keresendő. Ezen az aknán ugyanis külszíni szalagcsatornát készítenek és a sok esőzés következtében gyakran beomlott a megásott csatorna.

Az üzemek közül örvendetes javulás mutatkozik az István-aknai munkahelyen. Itt az elmúlt év végén és ez év elején sem sikerült teljesíteni a tervet. Most már több hónapja ilyen problémák itt nincsenek és júniusban is 111 százalékos eredményt értek el!

Az aknamélyítők tehát nem a szavak emberei!

Ismét az üzemi büfékről

Az elmúlt hónapokban többször írtunk a széntermelő üzemek területén lévő büfékről, azok működéséről, a szeszesital-árusításról és ennek káros hatásáról. Az üzemek területén lévő büfék helytelen működése eddig már több balesetet okozott, és gátolta a termelő munkát. Irásainkban a dolgozók testi épsége, a termelés érdekében követeltük, hogy ezekben a büfékben ne árusítsanak szeszes italt. Kértük az illetékes üzemek vezetőit, hogy tegyék meg a megfelelő intézkedéseket. Változás azonban nem minden büfében történt.

A Béta-aknai büfében például még mindig árusítanak szeszes italt. A büfé azelőtt az üzemen belül volt. Látva ennek káros hatását, az üzemen kívül, az autóbusz-végállomás közelébe tették. A probléma azonban ezzel nem oldódott meg, mert munkaidő alatt is — kivéve a földalattiakat — bárki kimehet és annyit ihat, amennyit bír. Ez inkább a napszinti dolgozókra vonatkozik. De nem egyszer fordult elő, hogy a födalattiak leszállás előtt szeszes italt fogyasztottak és így szálltak le a bányába dolgozni.

Figyelembe véve a jelenlegi ellenőrzés hiányosságait, nem tudjuk miért kellett a büfét az üzem területén kívül helyezni, amikor semmi változás nem tapasztalható. — Aki szeszes italt akar inni, éppen olyan lehetősége van rá, mint amikor a büfé az üzemen belül volt.

A III-as aknai büfében, amely az irodaépülettel szemben van, történt változás. Szeszes italt itt már nem árusítanak. Más változás is történt és ezt mi feleslegesnek tartjuk. Ugyanis a büfé bejárata azelőtt az irodaépülettel szemben volt. Azt bezárták és az ellenkező oldalon nyitottak ajtót. Miért volt erre szükség? Miért kellett felesleges munkát végezni? A III-as akna büféje abban is különbözik a Béta-aknaitól, hogy déli 12 órától 2 óráig, míg a földalatti dolgozók nem szállnak le, zárórát tart. Ez helyes.

A közeli napokban Kossuth-bánya szállító körletének pártirodájában jártunk. Utánunk sírva egy idős földalatti dolgozó lépett be az irodába. Látni lehetett rajta, hogy ivott. Ezzel a panasszal jött: „Nem engednek leszállni, mert — azt mondják, hogy ittam, pedig nem így van".

A dolgozót — mert eddig soha nem bumlizott, — saját felelősségére Schuszter Ferenc, a szállító körzet vezetője mégis leengedte a bányába. — Kossuth-bányán ez nem egyedül álló. Ellentétben III-as aknával, itt csak akkor nyitják ki a büfét, amikor a bányászok leszállásra készülnek. Bár ennél a büfénél — az elmúlt hónapokhoz viszonyítva — lényegesen csökkent a szeszes italok árusítása, de nem mondható, hogy Kossuth-bányán ez a probléma megoldódott. — A fenti eset is bizonyítja, hogy nem.

A széntermelő üzemek büféjének áruellátásán, ahol még mindig van szeszes ital, változtatni kell. Erre ismételten felhívjuk a Vendéglátóipari Vállalat igazgatójának figyelmét, a termelés emelése, a balesetek csökkentése érdekében. — Nem mondjuk, hogy ne legyenek büfék, de azt mondjuk, hogy ezekben a büfékben egyáltalán ne árusítsanak szeszes italt, hanem csak hűsítőket (sört, málnát).

Tanácskoztak a versenyfelelősök

A közelgő nagy ünnepek tiszteletére — augusztus 20. és a VIII. bányásznap — már hetekkel ezelőtt történtek felajánlások, vállalások bányászaink részéről. A lassan kibontakozó mozgalmat azonban nem terelték szervezett mederbe az üzemi versenyfelelősök. A napokban a trószt versenycsoportja értekezletre hívta össze az üzemi versenyfelelősöket, ahol az elkövetkező hónapok feladatait beszélték meg.

Gál Miklós elvtárs, a trószt versenyfelelőse ismertette a feladatokat, s kihangsúlyozta: *„... minden csapat eredményét értékelni kell, ahol erre mód van. Az elért eredményeket falitáblán, röplapokon keresztül kell a nyilvánosság elé tárni... A mennyiségi termelés mellett nagyon nagy gondot fordítsunk a minőségi munkára, az anyagtakarékosságra és a balesetvédelemre. Adjunk segítséget a KISZ anyagmentő brigádjainak, népszerűsítsük tagjait, mert erre nagyon rászolgálnak".*

Példák hosszú sora hangzott el, hogy mi módon lehet takarékoskodni a fával, hogy egyes üzemeknél melyik csapatoknál kell sürgősen javítani a szén minőségén. „Ezekre a lehetőségekre, illetve tényekre rajzos plakátokon keresztül hívjuk fel a bányászok figyelmét" — mondotta a trószt versenyfelelőse.

A trószt versenycsoportja által kiadott röplapokról szólva elmondotta Gál elvtárs, hogy bár vannak eredmények, a jövőben azt kell elérni, hogy a dolgozók várják a röplapokat. Ehhez azonban az szükséges, hogy az üzemi versenyfelelősök friss eredményeket adjanak a versenycsoportoknak. Mint rossz példát említette meg a szászvári üzem versenyfelelősét, aki 2 hetes késéssel adja le az üzemben elért eredményekről a jelentést. Természetesen ilyen módon a szászvári dolgozók számára nem lehet friss eredményekkel foglalkozó röplapot kiadni.

A beszámoló után a versenyfelelősök kérdéseket tettek fel, majd rövid vita után az értekezlet befejeződött.

Hétvégi sportműsor

Labdarúgás

Labdarúgó-csapatunk, a szombati budapesti siker után vasárnap lép először hazai pályára — a világbajnoki szünet után. Az első hazai mérkőzésen a Ferencváros csapata lesz az ellenfelünk. A Ferencváros a legutóbbi fordulóban váratlanul súlyos vereséget szenvedett. Minden valószínűség szerint ezen a mérkőzésen igyekszik javítani. Ezért játékosainknak minden tudására szükség lesz, hogy megállják helyüket a nagynevű ellenféllel szemben. Mi bízunk csapatunk ban, és reméljük, hogy vasárnap a közönség is — az első perctől az utolsóig — biztatni fogja csapatunkat. Erre annál is inkább nagy szükség lesz, mert előreláthatólag a Ferencvárossal is nagyszámú szurkolóközönség érkezik városunkba. Az első perctől az utolsóig zúgjon a Hajrá Bányász! Még akkor is, ha esetleg hibák csúsznak a játékba. A mérkőzés előtt pénztárnyitás 1 órakor lesz. A vezetőség mindent elkövet, hogy a pályára a folyamatos, torlódásmentes bejutást biztosítani tudja.

*

A vasárnapi labdarúgó-mérkőzés után a csapat együtt vacsorázik, majd a játékosok az esti hálókocsival Budapestre utaznak, mert szerdán újabb nehéz mérkőzés következik az Ujpesti Dózsával. A csapat hétfőn és kedden Pesten készül fel a mérkőzésre, majd szerdán a mérkőzés után hálókocsival jön vissza Komlóra, és itt készül a következő, Salgótarján elleni hazai mérkőzésre, mely 13-án kerül sorra.

Ökölvívás

Ökölvívó-csapatunk ma délután 18 órakor a kökönyösi sportpályán lép a szorítóba. Csapatunk az elmúlt vasárnap Kaposváron vereséget szenvedett. Ezen a mérkőzésen azonban minden valószínűség szerint győzelmet szerez. A legutóbbi fordulóban Dombóváron sikerült hazai környezetben is győzelmet aratni. Most a hazai közönségünk biztatása mellett minden valószínűség szerint sikerül megszerezni a két pontot. Ha ezen a mérkőzésen csapatunk győz, akkor végérvényesen biztosította magának a második helyet. Méabban az esetben is, ha esetleg az utolsó forduló során Szekszárdon vereséget szenvedne. De a versenyzők formája alapján remény van arra, hogy a hátralévő két mérkőzést csapatunk nyeri meg.

A baráti kör gyűlése

Vasárnap délelőtt 9 órakor a kökönyösi Sport Klub helyiségében barátikör-gyűlést tartunk, ahol a rendezőgárda újjászervezésére kerül sor. Az újjászervezett rendezőgárda már a délutáni mérkőzésen működésbe lép. Felhívjuk a baráti kör valamennyi tagját és azokat, akik a rendezőgárdában részt kívánnak venni, a pontos megjelenésre. Csak azok kerülnek a rendezőgárdába, akik a gyűlésen részt vesznek és itt a beosztásukat megkapják.

Vonat indul Dombóvár felé a labdarúgómérkőzés után

A Bányász Sprot Kör Elnöksége értesíti a vidéki szurkolóit, hogy vasárnap este 18.45 órakor vonatot indítanak Komlóról Dombóvár felé.

Kézilabda

Kézilabda-csapatunk vasárnap Budapesten a Szpartakusszal mérkőzik. A csapatnak ez lesz a tavaszi utolsó mérkőzése, melyen a hazai pálya előnye a Szpartakusz mellett szól. A június 29-i fordulóban Horváth csuklórepedést szenvedett, így vasárnap játékára nem lehet számítani. Ha a csapat olyan lelkesedéssel küzd, mint a legutóbbi forduló során, és a kapuban végre Balázs is összeszedi magát, ebben az esetben pontot lehet elhozni Budapestről.

Folyó hó 6-án, vasárnap délután fél 5 órakor
NB I-es bajnoki mérkőzés:

Komlói Bányász—Ferencváros

csapatai között. — Előtte háromnegyed 3-kor:
KOMLÓI BÁNYÁSZ—FERENCVÁROS
tartalékbajnoki mérkőzés.

Megjelent!

A szocialista tanítómozgalom Magyarországon 1900—1920.

A tanácsköztársaság iskolapolitikája

A szerzők, akik maguk is cselekvő részesei voltak a haladó és szocialista pedagógusmozgalomnak gazdag anyaggal illusztrálják a tanítómozgalom kibontakozását, mely a tanácsköztársaság idején érte el csúcspontját.

A könyv az első világháború előtti Magyarország iskola-viszonyainak ismertetésével kezdődik. 1906-ban a forradalmi mozgalmak hatására megmozdult a tanítóság is. Megindult a harc az iskolai rendszer megreformálásáért, a pedagógusok szociális érdekeinek védelméért. Követelték az iskolák állami kezelésbe vételét, a kötelező vallásoktatás megszüntetését, a kötelező nyolc osztályos iskola bevezetését.

A háború végén a forradalmi válság újból napirendre tűzte a közoktatásügyi reformok megvalósítását. Megalakult a tanítók szakszervezete. Külön bizottság foglalkozott az iskolareformok kidolgozásával. Tervezetet készítettek az iskolarendszer és a tananyagok megváltoztatására. A tervezetet első ízben e könyv ismerteti. A reformbizottság elgondolásának valóraváltása a tanácsköztársaságra várt.

A könyv befejező része Horthyék megtorló intézkedéseit tárgyalja, melyet a haladó pedagógusok ellen folytattak.

HÍREK, közlemények

Italboltból — papírszaküzlet

Kenderföldön, a Vörösmarty utcában lévő italbolt megszüntetését határozta el a Komlói Vendéglátóipari Vállalat vezetősége. Az italbolt vendégei bizony elég gyakran megbotránkoztatták viselkedésükkel a járókelőket, de nem mutattak jó példát a szemben lévő iskola tanulóinak sem.

A helyiség nem volt megfelelő az italbolt számára. S bár a forgalom elérte a havi 130 ezer forintot, a vállalat úgy határozott, hogy a lehető legrövidebb időn belül megszüntetik, s helyette az 541-es számú épületben nyitják meg mielőbb a söntést.

Az italboltnak nem megfelelő helyiségben üzletet nyitnak. A Népbolt Vállalat papírszaküzletnek rendezi be a helyiséget, s itt az iskolához közel árusítják majd az írószereket. Az új iskolaévre szükséges füzeteket és egyéb iskolaszereket tehát — a tervek szerint — már itt árusítják.

A Vendéglátipari Vállalat, de a Népbolt Vállalat intézkedése is csak helyeselhető. Hiszen ez a megoldás sokkal jobb az előbbinél. Az intézkedés az iskolások érdekében is történt.

— **A Komlói Helyiipari Vállalat** cipészrészlegének készítményeit, férfi nyári papucscipőket, szürke, drapp, barna, bordó színben árusít a Kossuth Lajos utcai felsőruházati üzlethász. A papucscipők borjúboxból készülnek.

— **Intézkedés** történik a MÁV jegypénztárával kapcsolatos panasz ügyében. A MÁV főnökhelyettes, Horváth elvtárs tett ígéretet arra, hogy megvizsgálja a vonatindítás előtti jegyárusítást, s a hibákat mielőbb megszünteti.

— **A Társadalmi Ellenőr** legújabb számában örömmel üdvözli a szerkesztő bizottság városunk bányász társadalmi ellenőreinek azt a dícsérendő módszerét, hogy a kereskedelmi szervek munkájának megjavítását nemcsak tervszerű ellenőrzésekkel, hanem a hibákat megelőző észrevételekkel, javaslatokkal igyekeznek elősegíteni.

— **Kellő számú** jelentkező esetén a jövő tanévben — ez év őszétől — is beindul a belvárosi iskolában a dolgozók esti általános iskolája. Ezúton is felhívjuk mindazokat a dolgozókat, akik ezen az esti tagozaton kívánnak tanulni, hogy a legrövidebb időn belül jelentkezzenek az iskola igazgatói irodájában. Az iskola csütörtöki napokon 8-tól 13 óráig inspekciós szolgálatot tart, ahol a jelentkezők adatait feljegyzik. A jelentkezéskor hozzák magukkal a legutóbb szerzett iskolai bizonyítványukat.

— **Az 1957—58. iskolai** évben végzett kiváló tanulmányi eredményükért a „Kiváló ipari tanuló" ezüst éremmel tüntették ki: Novák János, Venicz István, Lajos István, Bogdán László, Dávid József, Farkas Ferenc, Bertalan József vájáriskolásokat. Bronz érmet Somogyvári Lajos, Nagy László és Czimbó László komlói vájáriskolás kapott.

— **Elcsípték**, amikor a vállalati őrbundát el akarta adni Mészáros Károly dömpervezetőt. Ügyét a bíróság tárgyalta. Nyolchónapi börtönbüntetést kapott.

— **Az Építőipari Vállalat** Fehér József munkavezetőt alacsonyabb munkakörbe helyezte, Horvárt Mária küldöncöt pedig fegyelmi úton elbocsátotta, mert 1860 forint értékű meg nem történt fuvart igazoltak a kaposszekcsői munkahelyükön. Fehér Józsefet az okozott kár megtérítésére kötelezték. Mindkettőjük ellen megtették a bűnvádi feljelentést.

— **Számos** új szövettel — kívánságra a rendelő által hozott szövetminta után is — bő választékkal várja a megrendelőket a Helyiipari Vállalat szabó részlege.

— **Az elmúlt** hónapokban hiába keresett ballon férfi és leányka kabátok vásárolhatók a Pécsi úti ruházati boltban. A férfi ballonok ára 445 Ft.

— **A „Mecsek Étterem"** szünnapját kivételesen kedd helyett csütörtökön tartja.

— **Szatén és karton** fürdőruhák (egy- és kétrészes) 100—243 forintos áron, barna, kék, sötétkék és fekete színben vásárolhatók a 112-es sz. Kossuth Lajos utcai rövidáru boltban.

— **Az új temető** vízvezetékhálózatának lefektetése rövid idő alatt elkészül. A hálózat 110 ezer forint értékű. Még ez évben befejezésre kerül az új ravatalozó építése is.

— **Kávéfőzőgépeket** vásárolt több mint 15 ezer forint értékben a Vendéglátóipari Vállalat. Július 15-től a Kökönyös keleti, Kökönyös nyugati italboltban, a Sport, a Jószerencsét és Fekete Gyémánt kisvendéglőben is géppel főzött kávét árusítanak. Egy gép óránként 60 szimpla főzését végzi el.

Hol művelődjünk — hol szórakozzunk?

— **Jó szórakozást** ígér mindenkinek vasárnap — július 6-án az az erdei kirándulás, játék és mulatság, melyet a feltárók KISZ- és szakszervezeti alapszervezete rendez a Vidámpark mögötti erdő tisztásán. A szórakoztatás már reggel megkezdődik, s egésznapos játék és műsor után erdei bállal fejeződik be.

— **Ritka,** Komló lakosai közül még kevesek által látott vízi- és jégrevű-látványosságot ígér a mától Pécsett működő Zoo svéd cirkusz. Európa legnagyobb utazó cirkusza, melynek műsorára Komlóról külön autóbuszok indulnak. Az autóbuszokra az IBUSZ-nál lehet jelentkezni. Buszköltség: 12.50, belépőjegy 16-tól 22 forintig.

MOZI MŰSOR

Május 1.: Július 5—9: Értük éltem, nyugatnémet film. Július 10—16: Ég és föld között, szovjet film.

Matiné: Július 6-án, vasárnap délelőtt 10 órakor: A császár parancsára.

Szabadság: Július 5—6: Feleség, szovjet film. Július 7—9: Fekete erdőtől, magyar film.

A műsorváltoztatás jogát a mozik vezetősége fenntartja!

FELHIVÁS

Felhívjuk minden gazda figyelmét, aki pétisót akar vásárolni, hogy a hosszúhetényi földművesszövetkezet terményraktárában korlátlan mennyiségben, 96,40 forintos mázsánkénti egységáron beszerezhető.

Apróhirdetés

ELADÓ 1 darab 4 és fél lóerős villanymotor. Fábián András, Mecsekfalu 13.

ÚJ KOMLÓ
az MSZMP Komló városi bizottsága és a városi tanács lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság. Felelős kiadó: az MSZMP városi bizottsága.
Szerkesztőség: Komló, Lenin tér 1. szám. Telefon: 12-18, 23-69.
Kiadóhivatal: Komló, Lenin tér 1. szám. Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

PÉCSI SZIKRA NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz. Telefon: 20-27.
Nyomdaért felel: Melles Rezső.

Eredmények — tervek a mecsekjánosi kertészetben

A kertészethez tartozó földön fürge asszonykezek kapálnak, öntöznek, gyomlálnak. Csak egy percre pihennek meg, amint elhaladunk mellettük, aztán folytatják a munkát.

A veteményekk között a kertészet kettéosztott területén két szakember, két kertész kalauzol bennünket.

— Ez itt paradicsom, az retek — oda cukorborsót vetettünk. Ez meg a fenyőiskolánk. Ezek a fák kerülnek majd később a parkokba — magyaráz menet közben a napbarnított, a növényeket nagy szakértelemmel nézegető kertész. Most már van mit nézniök. Azon a földön, ahol a múlt évben még csak gaz termett, ma szépen nő a retek, a paprikapalánta, a káposzta, karfiol, de kel már a futóbab is. A paradicsomot már bekarózták, s jelenleg a sárgarépát gyomlálják. — A délutáni órákban petrezselymet ültetnek az asszonyok, lányok. S ha az idő is engedi, ha a délutáni órákban nem locsolja eső a földet, a pajor irtását is megkezdik. Ezt a munkát most már könnyen végzik az újonnan vásárolt kézi tolókapákkal.

A föld közepét kimélyített árok szeli át, melyben a forrás vize csörgedez. Ezt a vizet öntözéshez használják majd fel. A derítőn átfolyó víz iszapja a trágyát helyettesítheti. — Tervbevették a patak szabályozását, a derítőn átfolyó víz partjára pedig fűzfákat ültetnek. A következő hetekben uborkát, zöldbabot ültetnek. A savanyításhoz szükséges uborkából kb 3—4 mázsát szállítanak majd piacra a kertészet dolgozói. Savanyításra való káposzta is lesz elegendő. A nyár utóján, az ősszel és kora tavasszal tehát már a kertészetben termelt zöldségfélékkel is lehet javítani a város zöldségellátását.

A kertészet másik felében főzőtök, cékla, retek, a seprűkötéshez szükséges cirok, paprika, uborka, karfiol és soksok virág van. Itt találhatók a melegágyak is. Őszirózsa, szegfű, ibolya, kardvirág, krizantém virágzik majd a földeken. A melegágyakban szobanövényeket tartanak. Nagyon sok cserépvirág van, mely nemsokára eladásra kerül. Glotik bácsi, a virágok gondozója igazi mestere szakmájának. Egy cserép pletykából vagy fikuszból annyit termel, hogy lassan az egész város ilyen irányú igényét ki tudja elégíteni.

Szépen fejlődik a kertészet. S ha továbbra is így folytatják a munkát, a rossz felszerelést kicserélhetik, no meg a munkaerőhiányt is meg tudják oldani, bizonyára sokat könnyíthetnek majd a zöldségellátás nehéz problémáján.

MIT HOZTÁL...?

Érdekes dolgot figyeltünk napok óta a trószt ebédlőjében. A szomszédos asztalnál idős bácsika foglalt helyet, s az ebédjéből nap-nap után félretett valamit. Hol a gyümölcsöt, hol a süteményt, máskor pedig a húst csomagolta papírba nagy gondosan, s vitte kifelé az ajtón.

Furdalt a kíváncsiság, vajon kinek viszi a legjobb falatokat, kinek szerez örömöt ezzel? — Egyik nap a rizst csak úgy szárazon, hús nélkül ette meg, s a csomagot ez alkalommal is elkészítette. Ekkor határoztuk el, hogy megkérdezzük másnap, ki fogyasztja el a csomag tartalmát. Másnapi süteményünk a bácsikának ajándékoztuk. Örömmel, szívesen fogadta, gondosan a saját süteménye mellé tette, s a szalvétán kívül egy újságpapírba is becsomagolta. Közben mosolygott. Bátorságot vettem és meg kérdeztem:

— Kié lesz a sütemény?

— Az unokámnak viszem — válaszolt készségesen a bácsika. Aztán így folytatta:

— Tudja, olyan örömmel szalad minden nap elém, és mindig azt kérdezi: „mit hoztál, nagyapa?" Ilyenkor büszkén mutatom a csomagot, s míg ő pici kezével bontogatja, még mosolyog is. Ugy tud örülni neki. Aztán meg mit is vihetnék minden nap?

A nagypapa hangjából soksok szeretet árad, míg unokájáról beszél. Legjobb falatját teszi félre minden ebédnél azért, hogy a kicsinek örömöt szerezzen. Minden ebédnél látjuk őt, s titokban azt figyeljük, mikor futnak össze a ráncok szája szegletében, mikor gondol az elébe szaladó csöppségre, aki nevetve nyújtja kis kezét nagypapa ajándéka után, S ha csomagolni kezd, már mi is mosolygunk. Most már tudjuk, kié lesz a csomag, melyet olyan féltve, vigyázva tesz papírba az idős bácsika.

Folyó hó 5-én, szombaton délután 18 órakor a kökönyösi sportpályán:

Komlói Bányász—Dombóvári Vasutas

ökölvívó csapatbajnoki mérkőzés kerül sorra.

— *Vasárnap*, július 6-án délelőtt 9.30 órakor a Bonyhádi Vasas jó képességű NB III-as együttesével játszik a bátai csapat barátságos mérkőzést a kökönyösi salakos pályán.

Köszönjük a segítséget...

Táborozás! Rövid szó, de sokat jelent. Soksok örömöt, romantikát, játékot és pihenést, de ugyanakkor sok gondot és munkát is. Az utóbbi pontos elvégzése biztosítja a tábor zavartalan életét.

Mint a többi iskolák úttörőcsapatai, a gesztenyési csapat is táborozni megy Mohácssziget re. Az iskola új, a csapat fiatal. Ebből következik, hogy a felszerelés kevés. Sok segítségre és segítőkész emberre van szükség.

A munka sok. Hol kezdjük? Szervezőtestületi gyűlésen megbeszéljük, mi hiányzik, honnan lehetne beszerezni? A tantestület a szervezésben segít. A szülői munkaközösség pénzt ad. A tanácshoz fordulunk, Galabár elvtárs készségesen segít. A Vendéglátóipari Vállalat igazgatója, Németh elvtárs kérésünknek szívesen tesz eleget. Lassan minden szükségeset előteremtünk, de vissza van a legnehezebb. Szállítóeszközre van szükség, de fizetni bizony nem tudunk. Erre nem telik a keretből.

Ujra a szülői munkaközösség siet segítségünkre. Sabacz Jánosné elnök kérésére az Utépítő Vállalat igazgatója, Golváth elvtárs készségesen rendelkezésünkre bocsátja a nem kis anyagi megtakarítást jelentő szállító eszközt.

Bárhova fordulunk, mindenütt segítséget kapunk. Kicsit meglepő, de nem csodálatos, hiszen ennek így kell lennie. Ugy érzem, sokat fejlődtünk az utóbbi években. Kezdjük átérezni teljes súlyával, hogy a jövő nemzedéke nem lehet számunkra közömbös.

Köszönet — ötven gesztenyési gyermek, ötven úttörő nevében — köszönet illeti mindazokat, akik táborunk előmozdításához — sok esetben igen komoly mértékben — hozzájárultak.

A magam részéről külön köszönetet kell mondanom, mert egy sikeres táborozással a csapat fejlődését nagy mértékben elősegítették és hozzájárultak jó hírének öregbítéséhez.

HOLICSEK DEZSŐ
tanár, csapatvezető

Értesítjük kedves vendégeinket, hogy a lángosbolt helyén megnyílt a:

Vajas sütemények Boltja

Állandóan kapható: vajas sütemények, rétes és habos sütemény-különlegességek.

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VIII. ÉVFOLYAM, 54. SZÁM. ARA: 50 FILLÉR SZERDA, 1958. JÚLIUS 9.

Termelési jelentés:

Három üzem 100 százalék alatt

A Komlói Szénbányászati Tröszt üzemeiben továbbra is gyenge eredmények születnek. A tröszt csak egy napon — 4-én teljesítette a napi tervét! A tervezett 23 025 tonna szén helyett csak 22 679 tonna került felszínre, s így a havi terv esedékes részét 98,5 százalékra teljesítette.

A szén meddőtartalma Béta-aknán továbbra is magasabb, mint a megtűrt. A mennyiségi termelésben a legnagyobb visszaesés Kossuth-bányán tapasztalható.

Az üzemek százalékos sorrendje az első hét után — a mennyiségi termelés alapján — a következő:

1. III-as akna	102,1 %
2. Szászvár	102,1 %
3 Nagymányok	101,7 %
4. Béta-akna	100,9 %
5. Anna-akna	99,4 %
6. Mája	98,6 %
7. Kossuth-bánya	95,9 %

III-as aknán egy nap kivételével minden nap teljesítették a tervet. A félév sikeres befejezése után ismét itt születnek a legjobb eredmények. A termelt szén meddő tartama júniusban — üzemi szinten — 1,3 százalékkal kevesebb, mint a megtűrt. Azonban vannak csapatok, mint pl. a 432-es, 415-ös stb., ahol nagyon magas a meddő százalék. A termelt szénben igen magas az apró meddő aránya, s ennek csökkentésére valami megoldást kellene találniuk.

Szászváron az első hét minden napján felszínre küldték a tervteljesítéshez szükséges szénmennyiséget!

Nagymányokon, elsején nem sikerült teljesíteni a napi tervet, de azóta rendszeresen kibányászták a tervteljesítéshez szükséges szénmennyiséget.

Béta-aknán igen hullámzó a termelés. Bár a mennyiségi tervüket teljesítették, a kibányászott szén meddőtartama 2,7 százalékkal magasabb, mint a megtűrt. A csapatok közül igen rossz eredményt ért el az elmúlt hónapban az 502-es, a 113-as, a 26-os. Az apró meddőre ugyan az vonatkozik itt is, mint III-as aknára.

Anna-aknán július első hetében nem sikerült teljesíteni a mennyiségi tervet. Az elmúlt hónapban a szén meddő tartama 3,2 százalékkal alacsonyabb volt, mint a megtűrt! Javítani való itt is akad. Többek között a 4109-es, a 4110-as stb. csapatoknál, ahol igen magas volt a meddő aránya.

Mázán 2-án a napi tervet nem teljesítették (83,4 %) és ezzel jelentősen visszaestek. Ennek következménye, hogy még ma sem sikerült elérniök a száz százalékot.

Kossuth-bányán 2-án 85, 5-én pedig 91,8 százalékos eredmény született. Szénadósságuk 29 vagon! Júniusban 1,9 százalékkal jobb volt a meddő aránya ezen az aknán, mint a megtűrt. A körletek közül az egyes körlet érte el a jobb eredményt. A csapatok közül a 135-ös, 16-os, 15-ös stb. csapatoknál volt igen magas a meddőtartalom.

Versenyben a bányásznap tiszteletére

Kossuth-bányán az elmúlt hét folyamán — augusztus 20. és a VIII. Bányásznap tiszteletére — több vállalást tettek. Ezzel megindult a munkaverseny a tröszt legnagyobb széntermelő üzemében.

Beck József csapatának tagjai — akik a kettes fejtésben dolgoznak — vállalták, hogy szeptember 7-ig minden nap 105 százalékra teljesítik tervüket. Ezzel fejteljesítményük 3,7-ről 4 csillére emelkedik, ami 24 óránként 8 csille többlettermelést jelent.

Szinger János csapata vállalta, hogy a napi 4,1 csillés fejteljesítményüket 4,5 csillére emelik. Ezáltal minden nap 110 százalékos eredményt érnek el.

Vállalásokat tettek még a 6-os (Szedlák Tóbiás), a 8-as (Schvehár Péter), a 100-as (Kovács Ferenc II.) csapatok dolgozói is.

Ahol a prototípus elkészül

A Kossuth-bányai gépüzemben található a Komlói Szénbányászati Tröszt újítási műhelye. Rendeltetése az, hogy a beadott újításokat itt kivitelezzék, elkészítsék a prototípusokat. Az itt dolgozó szakmunkások, lakatosok, esztergályosok hivatásuknak tekintik ezt a munkát. A műhely maga nem hasonlít egy elképzelt újítási műhelyre. Ha valaki ide belép, néhány satupadon kívül nem lát egyebet. Inkább raktárhelyiséghez hasonlít. Hogy mégis sok és jelentős újítás készül itt, az főleg Fischer elvtársnak a műhely vezetőjének és a műhely többi dolgozójának köszönhető. Ezeknek a dolgozóknak jelentős eredményeik vannak már. A műhelyt 1956 elején létesítették, s azóta 248 újítást készítettek el! Ezek közül több nagy újítás is van, amely jelentős megtakarítást eredményez népgazdaságunknak és közvetlenül a Komlói Szénbányászati Trösztnek.

Nagyobb újításként kell említeni Schnettzer Tamás fotocellás fúrólyukszelvényező készülékét. Ez a készülék kiküszöböli a tévedéseket a külszíni fúrásoknál, mert a készülék a fúrólyukba lebocsátva lefényképezi, hogy a fúró milyen rétegen halad keresztül. A Rudolf-féle pneomatikus szénszállító megoldja a kamrafejtések nehéz szállítását. Krtáki újítása egy olyan csillefordító korong, amely az aknaszállításnál feleslegessé teszi a kerülővágat kihajtását, és így több százezer forintot takarít meg. Még sorolhatnánk a jelentősebb újításokat, de akkor az összeset fel kellene sorolnunk, mert a műhely dolgozóinak szemében mind jelentős. Ezen nem is lehet csodálkozni, hisz' az ő kezük munkája nyomán lesz az egyszerű rajzokból, elképzelésekből valóság.

Az eredmények mellett akadnak hibák is, melyek a nagyobb eredmények elérésében hátráltatják a műhely dolgozóit. Fischer elvtárs arról panaszkodott, hogy az újítók nem minden esetben adnak részletes rajzot az újításról. Sokszor csak az elgondolásaikat mondják el, és a további megvalósítás a műhely dolgozóinak a feladata. Baj van még a gépellátásnál is. Ha gépre van szükségük, akkor a gépüzemtől kölcsönöznek. Sokszor azonban csak kölcsönöznének, mert sajnos a gépüzemnek sok a munkája és az üzemvezetőség is előbb a saját tervét akarja teljesíteni. Igy a gépi munkát igénylő újításoknak sokszor várni kell. Nagy hiba még az

(Folytatás a 3. oldalon.)

Városunk szebbétételéért...

Ha a Petőfi, vagy a Lenin tér felé járunk, majdnem minden nap láthatjuk, hogy kisebb munkacsoportok dolgoznak a terek parkosított részén. Hol füvesítenek, hol virágot, vagy fákat ültetnek, egyszóval azon dolgoznak, hogy városunk szebb legyen. Ennek érdekében utal ki a városi tanács, a Községi Gazdálkodási Vállalat kertészeti részlegének havonta 18 ezer forintot.

A részleg dolgozói a napokban fejezték be a nyári virágok kiültetését. Jelenleg csak park gondozási munkálatokat végeznek.

•

Az erőmű túlteljesítette féléves tervét

Az erőmű dolgozói igen szép munkát végeztek az elmúlt hat hónap alatt. A különféle munkálatokat végző brigádok odaadása, a pontos és kifogástalan gépi ellenőrzések, a felmerült hibák azonnali javítása azt eredményezte, hogy e fél év alatt az erőműben egyáltalán nem volt üzemzavar. Június 30-án délelőtt 9 órakor az erőmű sikeresen befejezte az 1958 első féléves tervét. Ugyan aznap éjjel 12 óráig az erőmű dolgozói több, mint 137 000 kilowatt órával többet termeltek, mint az előirányzatuk. Igy a féléves tervüket 0,5 százalékkal túlszárnyalták.

Az erőmű főmérnöke szerint a jelenlegi lehetőségeket figyelembevéve sokkal több energiát is tudtak volna előállítani, de Komló körzetének erre nem volt szüksége.

Az erőmű dolgozói fél év alatt 588,8 tonna szenet takarítottak meg, ezzel a szénmennyiséggel több mint két napig tudják a tervben előírt energiamennyiséget előállítani.

A Komlói Mélyfúró Vállalat munkája 1958 II. negyedévében

Mielőtt valaki belép a Komlói Mélyfúró Vállalat telepére, szemébe tűnik a kapura kiakasztott Élüzem jelvény. Ez a vállalat jó munkájának eredménye. A vállalat csakugyan jól dolgozik.

1958. év II. félévében 17 fúróberendezést működtettek, amelyeknek nagy többsége szénkutatást végzett, a komlói, a Pécsi Szénbányászati Trösztök és a Hidasi Szénbánya Vállalat részére. Ezen kívül iszapoló lyukakat fúrtak a Komlói Szénbányászati Tröszt számára, és vízkutakat Ligetoroszlón és Törökszentmiklóson.

Nagy eredménynek számít, hogy a széntelepek kutatását három kilométerre kiterjesztették Györe irányába, és szén nyomára bukkantak Villány és Ellend között. A szénkutatófúrásokat — a pécsi István-akna területét kivéve — 800—1 200 méter mélység között, tehát nagy mélységben végezték.

A fúrások eredményességének érdekében minden szénkutató lyukat megfúrással fúrtak. Hogy a felszínre került ásványminták kivizsgálása könnyebb legyen, a második negyedévben kifejlesztették a vállalat földtani laboratóriumát. A fúrószerszámokat is fejlesztették. Javítóműhelyükben legyártottak 3 típusú magfúrót, amelyek a porszénből is elegendő mintát hoznak felszínre.

A vállalatnak jobb jó teljesítménnyel dolgozó brigádja van. A törökszentmiklósi fúrást végző brigád mindössze egy hónap alatt fúrta le az 1 300 méter mélységű kutat. Jó munkát végez még a Hosszúhetényben dolgozó 23-as és 24-es, a Pécsett dolgozó 16-os, a két ZIFF-berendezéssel dolgozó brigád.

A második negyedévben a vállalat teljesítménye összesen 6 337 folyóméter fúrólyuk volt. Ennek alapján az előirányzott tervet 120, a termelési értéktervet 100 százalékra teljesítették.

Természetesen a vállalatnak nehézségei is vannak. Nehézkesek a mentési munkálatok: Hosszúhetény határában a mentési munkák bonyolultsága miatt két berendezést kénytelenek voltak áttelepíteni. A régi külföldi gépekből kifogyott a tartalék, most a vállalat magyar gyártmányú gépeket fog alkalmazni, melyeknek alvázai a III. negyedévben készülnek, így nincs biztosítva, hogy a harmadik negyedévi munka is gördülékenyen megy végbe.

E hibák ellenére is remélik, hogy a vállalat teljesíteni tudja tervét, és megvédi az élüzem címet.

A két tröszt versenye

A Komlói és a Pécsi Szénbányászati Trösztök között folyó párosversenyben — a mennyiségi termelésben — egyforma eredmény született az első félév végére. Mind a két tröszt 103,7 százalékra teljesítette a féléves mennyiségi tervét!

A két tröszt üzemei között III-as akna érte el a legjobb eredményt. A féléves tervét 108,7 százalékra teljesítette, s ezzel megszerezte az első helyet versenytársa, Petőfi-aknával szemben is.

Anna-akna bányászai 4,9 százalékkal múlták felül a féléves tervüket, míg Béta-akna bányászai 4,8 százalékkal.

Pécsbánya és István-akna bányászai viszont megelőzték komlói versenytársaikat, Kossuth-bánya és Béta-akna bányászait. Eredmények: Pécsbánya 102,4 %—Kossuth-bánya 101,4 %, István-akna 104,6 %—Béta-akna 104,0 %.

Az Arany János utcán végestelen végig

Nos, igen. Az Arany János utcán végestelen végig, a népivagyon nagymértékű pazarlása, herdálása megy végbe. A Komlói Utépítő Vállalat egyes beosztottjai nem törődve pártunk és kormányunk takarékossági felhívásával, a népi vagyont, ami a becsületes dolgozók munkájának eredménye, minden lelkiismeretfurdalás nélkül használhatatlanná teszik. Ennek az ügynek hosszú története van. 1957-ben az Utépítő Vállalat elkészítette az Arany János utca gyalogjáróit. Miután elkészült, a városi tanács beruházási vállalata nem vette át arra hivatkozva, hogy az aszfaltozás nem megfelelő. Ez csakugyan így is volt. Az aszfalt rossz összetétele miatt eszözések alkalmával magába szívta a vizet.

Az Utépítő Vállalatnak újabb befektetésekbe került, hogy a járdát megjavítsák és az úttestet is bitumenes felületi kezeléssel ellássák. A vállalat dolgozói június közepén meg is jelentek a helyszínen. Egy nagy esőzés után történt. Az úttestről elszállították a sarat. Az utca lakói már kezdtek örülni, hogy az úttestet is elkészítik. Örömük nem tartott sokáig. A vállalat megvárta a következő esőzést, hogy az előbbi műveletet megismételhesse. A harmadik eső után már a sarat sem takarították le, csak teleszórták zúzottkővel. A következő művelet szintén eső után történt. Az út sáros volt, és nagy víztócsák tarkították. Megjelent egy öntözőkocsi, és az úttestre nagymennyiségű kátrányt öntöztek. Az út két oldalán és a víztócsák tetején 3—4 centiméter vastagon állt a kátrány. Tudomásunk szerint — bár nem vagyunk szakértők — ezt tisztára kefélt és portalanított úttestre kellett volna önteni, száraz, meleg időben. Igy tehát a kátrány tönkrement. Ugyanakkor elkezdték a gyalogjárók aszfaltjának megjavítását. Ezt megtisztítás után bitumenes oldattal kellett volna — forró napsütésben — vékonyan lepermetezni és kőporhintéssel ellátni. Ennek neki is kezdtek. Többször megtörtént, hogy a gyalogjárót megtisztították, azonban a permetezést másnapra halasztották. Másnap a tisztítást kezdhették újból. Sokkal ésszerűbb lett volna a szakaszonkénti munka. Ráadásul nem megfelelő anyagot használtak és a hőmérséklet 12—18 fok között mozgott. Jelenleg azt csinálják, hogy az egész gyalogjárót újra aszfaltozzák. Ez lényegesen többe kerül, mintha szakszerűen elvégeznék az előretervezett munkát; mely szerint meleg időben a vékony bitumenréteg belekötne a régi polózus-aszfaltba. Igy a kívánt cél elérhetővé vált volna: az esővíz az aszfaltréteg felületén nem tudna átütni.

Ezek után nem csodálhatjuk, hogy az utca lakói panasszal fordultak szerkesztőségünkhöz. A gyerekek játszótér hiányában az úton játszanak, amióta ez a munka folyik, esténként tetőtől-talpig szurkosak, olajosak, a szülők nagy bosszúságára.

Ugy gondoljuk, hogy ezért a felelőtlen munkáért, a rengeteg elpocsékolt munkaidőért, és anyagért valaki felelősséggel tartozik. Ezt az ügyet a Népi Ellenőrzési Bizottság figyelmébe ajánljuk.

Intézkedések a tanácstagi fogadóórán elhangzott panaszokra

A június 18-án III-as aknán megtartott tanácstagi fogadóórán Pavlicsek József, Zsubla Vilmos és Gábor Balázs tanácstagokhoz több panaszos fordult ügyük intézése végett és tett javaslatot közérdekű ügyben. Igy tett javaslatot Marsics József választópolgár is. Javaslatának intézését, illetve az arra kapott választ az alábbiakban közöljük:

„Komló Városi Tanács Végrehajtó Bizottságának f. év június 24-én kelt átirata foglalkozik az Önök által tartott tanácstagi fogadóórán elhangzott panaszokkal, melyben a ránk vonatkozó tételekre válaszunkat az alábbiakban adjuk meg:

Marsics József javasolja a Béta-aknai elágazótól a III-as aknáig, valamint a cigánytelepnél lévő útszakasz megjavítását. A Komlói Szénbányászati Tröszt beruházása a javaslatot magáévá tette, a Béta-aknai elágazástól a III-as aknáig vezető útszakasz burkolatának rendbehozását 1959. évi tervébe beépítette, így annak elkészülte 1959. év végére várható.

A cigánytelepen lévő útszakasz burkolattal való ellátása még ez évben elkészül, éspedig előregyártott betonlapokkal. A munkálatokat szerződés szerint az Aszfaltútépítő Vállalat végzi. Előreláthatólag augusztus 30-ig befejezi.

Nagy Imre vájár panasza (Béketelep 2. sor) a tavaly épített kis konyha falai nedvesek, repedeznek, valamint a WC emésztőgödrébe víz szivárog be.

A fenti panasz kivizsgálására utasítást adtunk a Karbantartó Üzemünknek. Igy az a legrövidebb időn belül orvoslást nyer. Egyidejűleg bejelentjük, hogy 1959. évi hitelkeretünk terhére f. évre előre hozott hitelösszegből a Béke-telepi szennyvízcsatornát elkészítjük, miért is a pöcegödrökre vonatkozó panaszok ezzel orvoslást nyernek.

Fenti válaszunkat egy példányban levelünkkel egyidőben a Komlói Városi Tanács Végrehajtó Bizottsága titkárának, Galabár Tibor elvtársnak is megküldtük.

Komló, 1958. július 2.

Jószerencsét!

Grünwald
Komlói Szénbányászati Tröszt Ép. O.

*

E közleményhez három megjegyzésünk van: *első:* javasoljuk a tröszt építési osztályának: a bekötőút megépítéséig tegyék lehetővé az említett út javítását és esetenként annak olajozását; *második:* minden szerv ilyen kimerítő és gyors választ adjon a felvetett problémákra, mint a tröszt tette azt; *harmadik:* valamennyi tanácstagunk éljen azzal a lehetőséggel, hogy az általa tartott fogadóórákon felmerült panaszokra adott intézkedést és választ közölje le a helyi sajtóban. Igy a választópolgárok látni fogják a fogadóórákon felmerült panaszok és javaslatok intézésének módját.

A vonaton utazók figyelmébe

Az utazóközönség részéről eddig több panasz merült fel, hogy a Komlói Vasútállomáson csak egy pénztár működik, holott három pénztár van. Emiatt még öt perccel a vonat indulása előtt is hosszú sor áll a pénztár előterében és nagy a tolongás.

A dolgozók panaszaival az állomásfőnököt, Kövesdi Gusztáv elvtársat kerestük fel és tőle kértünk információt. Kövesdi elvtárs elmondotta, hogy a jelenlegi béralap-keret nem engedi a több pénztár működését az állomáson. Ugyanakkor elmondotta azt is, hogy a komlói IBUSZ-irodában vásárolhatnak jegyet az utazók. Sőt, az IBUSZ-irodában, mely naponta reggel 8-tól délután 3-ig van nyitva, napokkal előbb lehet a kívánt jegyeket megváltani.

Nem kielégítő az anyagellátás Béta-aknán

A Béta-aknai anyagellátás nem kielégítő. Ez különösen a bányafánál és a széldeszkánál mutatkozik meg. Az előírás szerint egy-egy széntermelő üzem fatelepén legalább három hónapi időre elegendő tartalék bányafa kell, hogy legyen. A Béta-aknai telepen lévő famennyiség Móka István üzemvezető szerint még fél hónapra sem elég. A helyzet igen súlyosnak látszik, mert a bányafa mennyisége napról-napra csökken. Az üzem vezetősége ezért a Komlói Anyagellátó Üzemet okolja.

Az anyagellátó üzem vezetősége egyetért azzal, hogy a Béta-aknai faellátás nem kielégítő, de ennek fő okát Béta-aknára hárítja. Például Dull László, az anyagellátó üzem üzemvezetőhelyettese szerint Béta-aknának azért nincs elegendő famennyisége, mert a Béta-aknai kötélpálya végállomáson dolgozó emberek a kötélpályán keresztül nem küldik rendszeresen a hengákat, melyekkel fát szállítanak az anyagellátó üzemtől. Szerinte a szóbanforgó végállomáson 20—25 darab használatlanul félre van dobva. Emiatt az anyagellátó üzem nem tudja a kellő famennyiséget biztosítani, mert nincs megfelelő mennyiségű szállító eszköze.

Minden esetre ezen sürgősen változtatni kell, mielőtt ez a nemtörődömség a széntermelés rovására menne.

Pártélet — pártelmélet:

„Párttagjaink nem elég harcosan állnak ki a párt politikája mellett...“

A most lezajlott taggyűlések napirendjén: a pártszervezet politikai felvilágosító munkája került megvitatásra. Ezt vitatta meg III-as akna pártszervezetének taggyűlése is. S mint legfelsőbb fórum a pártszervezetben — a taggyűlés döntött a további munkáról.

A taggyűlés beszámolója nagyjából és egészében felölelte az üzem kommunistáinak munkáját, a pártoktatás eredményeit és hibáit, a termelésben végzendő teendőket, a termelékenység emelése és az önköltség csökkentése érdekében. Foglalkozott a taggyűlés a tömegszervezetben végzett munkával és végül, a vita alapján megszabta a pártszervezet előtt álló feladatokat.

A hozzászólásokban Jazbincsek Vilmos elvtárs, az üzem főmérnöke mondta el:

— Az a baj, hogy a mi pártszervezetünk tagjai nem eléggé tájékozottak. Keveset olvasnak újságot s egyéb pártkiadványokat. Pedig ebből tanulni lehet. Ezért aztán könnyen lábra kapnak III-as aknán a különböző mende-mondák, melyről maguk a kommunisták is hallanak, mégsem lépnek fel ellene támadóan. Nem magyarázzák meg a helyes álláspontot. Nem világosítják fel a tévesen látókat. Igy terjesztik azt is nálunk, hogy lezárjuk aknánkat, s ezentúl a Kossuth-aknán kell leszállni a III-as aknai dolgozóknak. Ahelyett, hogy megmagyaráznák: erről szó sincs. Az igaz, hogy egyik aknánkba kast építünk be, hogy ha az kész lesz, a másikat is átépíttessük, de szó sincs a Kossuth-aknán való leszállásról. Beszélik azt is sokan nálunk, hogy két-háromszáz embert bocsátanak el, mert sok a szén és mégtöbb a munkás. Ez nem igaz. A fekete kokszolható szénből nincs sok. Abból még több kell. Senkit nem bocsátanak el az üzemtől, csak azokat, akik hátráltatják munkánkat, notóriusan bumliznak és rontják a munkafegyelmet. Vagyis, csak azokat, akik amúgyis károsak a nép államára.

A III-as aknai pártszervezet a jobb, illetve az erősebb pártszervezetek közé sorolható. Harcos kommunistái vannak és sok eredményről tudnak beszámolni. De eddig elhanyagolták a pártpolitikai felvilágosító munkát. Nem adtak konkrét megbizatást a tömegszervezetben dolgozó kommunistáknak. Egy alkalommal sem fordult még elő az utóbbi időben, hogy beszámoltatták volna egyik vagy másik kommunistát végzett pártmunkájáról, kapott pártmegbizatása végrehajtásáról, a taggyűlés előtt. Nem volt ilyen, hisz' még jóformán megbizatást nem adtak ki.

*

A taggyűlés határozott: konkrét pártmegbizatásokat adnak a szakszervezetben, KISZ-ben, az üzemi nőtanácsban dolgozó kommunistáknak és arról egy-egy taggyűlésen beszámoltatják őket. Igy legközelebb a pártcsoportbizalmiakat számoltatják be végzett munkájukról. Egyik főfeladatukká tették a taggyűlésre nem járók felülvizsgálatát. Felkeresik ezeket a párttagokat és tisztázzák velük: kommunisták-e, vagy csak párttagok. Az olyan tagokat pedig, akik semmibe veszik a pártéletet, nem járnak taggyűlésre, nem fizetik tagdíjukat, kizárják a párt tagjai sorából.

Nem volt határozatképes a Kökönyösterületi pártszervezet taggyűlése...

— A mi pártszervezetünk tagjainál baj van a pártfegyelemmel. Sokan a tagság közül semmi féle megmozduláson nem vesznek részt. Az sem érdekli egyes tagokat, hogy taggyűlés van. Ezért javaslom: végre vizsgálja meg a vezetőség, hogy miért csak 45—50 százalékos a megjelenés? Vonja felelősségre azokat a taggyűlés, akik elmulasztják a párt iránti kötelezettségüket, és nem élnek pártéletet a szervezeti szabályzat szerint.

Igy szólt hozzá az egyik felszólaló a Kökönyös területi pártszervezet taggyűléséhez, illetve a beszámoló feletti vitához. A beszámoló nagyjából betöltötte feladatát. Bár hibája, hogy nem konkrét, nem bírált személyhez szólóan csak általánosságban mondta meg a problémát. Nem elemezte azt, hogy ez a területi pártszervezet milyen munkát végez a tömegek között, kinn a lakóterületen, és mennyire segíti a nőtanács, a szülői munkaközösségek munkáját.

A legnagyobb baj az, hogy a területi pártszervezet nem él kinn a pártonkívüliek között, s nem végez semmilyen felvilágosító munkát. Kevés itt a tájékoztatás, a felvilágosítás, a meggyőző szó. Igy bizony könnyen lábra kap az ellenség hangja, a különböző demagógia. Több szabad pártnapra, agitációs napra lenne szükség, s arra, hogy a pártszervezet kommunistái képezzék magukat, fejlődjenek, hogy tanítani, vezetni tudják a pártonkívüliek tömegét. Mert ez a feladat itt kinn a lakóterületen kétszeresen nagy. Ezernyi probléma vár megoldásra, ezernyi kérdés vár megválaszolásra. Ezért lenne ' jó, az üzemben dolgozó fejlett kommunisták közül pártmegbizatással néhányat átadni — pártmunka végzésére, a területi pártszervezetekhez.

A Kökönyös területi pártszervezet tagjai — az a bizonyos ötven százalék, mely rendesen eljár a párttaggyűlésekre és egyéb rendezvényekre — szókimondóak. Bátran vetik fel a hallottakat még akkor is, ha ezek a nézetek sokszor ferde nézetet vallanak. Kimondják a szót akkor is, ha valamit rosszul látnak. Ez jó, mert nem rejtenek semmit véka alá. De az már baj, hogy a pártszervezet tagságának zöme nem elég harcos kinn a tömegek között. Nem száll szembe bátran a ferde — sokszor ellenséges nézetekkel. Mindez persze abból adódik, hogy a pártszervezet tagságának zöme elmaradt a politikai fejlődésében. Nem tanult az utóbbi években. Nem is akart tanulni. Ez út most vissza. Hisz' a tagság zöme maga is meggyőzés alá szorul.

A taggyűlés határozatképtelen volt. Igy határozni sem tudott. Voltak ugyan elképzelések, javaslatok, kijelentések, de ezek nem emelkedhettek határozattá, a távolmaradottak jóvoltából. Egy döntés mégis helyesen született: tisztázni a fegyelmezetlenül távolmaradók között; érzik-e magukat kommunistának, a párthoztartozónak, vagy sem. Ahhoz, hogy a Kökönyös területi pártszervezet kikerüljön a kátyuból, a felsőbb pártszerv segítsége is szükséges. Ezt a segítséget kérik is a terület kommunistái.

Kulturális HIREK

„A szocialista országok képzőművészete“ kiállítást 1958. december és 1959. február között rendezik meg Moszkvában.

*

A bagdadi filmszínházak műsorra tűzték a „Szaid-effendi“ című első realista iraki játékfilmet. A film az egyszerű bagdadi emberek életéről, öröméről, bánatáról szól. Az arab sajtó szerint a „Szaid-effendi“ nagyjelentőségű esemény a fiatal iraki filmgyártás történetében.

*

A moszkvai Idegennyelvű Irodalmi Kiadó az idén több mint 600 művet ad ki 24 különböző nyelven. A megjelenő művek szovjet és orosz szépirodalmi művek, népszerű-tudományos könyvek és brosurák, ifjúsági könyvek, útmutatók, stb.

*

Csehszlovákiában megfilmesítik Pavel Kohout „Ilyen nagy szerelem“ című nagy sikert aratott színművét.

*

Iránban ma átlag 2—3 ezer példányban jelenik meg egy-egy könyv. Ez igen nagy fejlődésnek számít, ha figyelembe vesszük, hogy néhány évvel ezelőtt az ezres példányszám szinte ritkaságszámba ment és maximálisnak volt tekinthető.

*

Kurt Maria Sandner nyugatnémet író „Könyörtelen éjszaka“ című regényt írt az atomhisztéria veszélyeiről. A nyugat-berlini rádió a regény rádióváltozatának közvetítése után közvéleménykutatást rendezett, s kiderült, hogy a hallgatók 80 százalékának nagyon tetszett az adás. Jellemző, hogy ennek ellenére nem akadt egyetlen nyugatnémet kiadó vállalat, amely megjelentette volna Sandner nagy sikert igérő könyvét.

GÉP PÓTOLJA A KÖNYVTÁROST

A Szovjet Tudományos Akadémia egyik laboratóriumában érdekes elektronikus berendezést, úgynevezett könyvtáros-gépet készítettek. A gép szokatlanul gyorsan és pontosan válaszol az olvasó kérdéseire. Ha az illető néhány szóban „közli“ a géppel, milyen témáról kíván olvasni, a berendezés másodpercek múlva máris „átnyújtja“ a témáról szóló könyv kartotékját. E néhány másodperc alatt ugyanis „áttekinti“ az egész könyvtárat és a benne rögzített adatok alapján kiválasztja a leginkább megfelelő könyvet. A gép másodpercenként körülbelül egymillió kartotékot „vizsgál át“.

Könyvújdonságok

a Kossuth Könyvkiadó III. negyedévi terveiben

Klasszikusok — elméleti művek:

Lenin műveinek 36. kötete. Magában foglalja a könyv azokat a dokumentumokat, amelyeket Lenin 1922. decembere és 1923. januárja között tollba mondott.

S. LILLEY: Az automatizálás és társadalom. Ebben a művében a szerző részletesen elemzi az automatizálással kapcsolatos legfontosabb kérdéseket. Nem csoda tehát, ha ezt a művet, illetve ennek magyar nyelvű kiadását olyannyira várják az ipar irányítói mérnökök, tervezők, technikusok, gazdasági vezetők.

Magyar történelem — munkásmozgalom:

Balázs Béla:

A MAGYAR TÖRTÉNELEM EGY ÉVSZÁZADÁNAK SAJÁTOSSÁGAIRÓL (1849—1945)

1849-től napjainkig terjedő évszázad magyar történetének sajátosságai elemzi ebben a műben a szerző, különös tekintettel a középrétegek fejlődésére. A szerző célja az, hogy mintegy 100 év történetének távlatából feltárja hazánknak a második világháborúban betöltött szégyenletes szerepének, valamint az 1956-os októberi ellenforradalomnak történeti előzményeit. Ezért e könyv pártmunkások, értelmiségiek részére nélkülözhetetlen ismereteket nyújt.

SZABÓ ERVIN

VÁLOGATOTT IRÁSAI

A Párttörténeti Intézettel közös szerkesztésben rövidesen megjelenik Szabó Ervin válogatott írásainak gyűjteménye. A magyar munkásmozgalom e kiemelkedő alakjának művei hosszú idő óta hozzáférhetetlenek az olvasók számára. Ezt pótolja most a kiadó.

Ország—világ

Bozorg Alavi:

A RÓZSÁK ÉS CSALOGÁNYOK ORSZÁGA

Alavi, az Iráni Néppárt, a híres Tuhde Párt egyik, emigrációban élő vezetője színes, érdekes képet rajzol hazájáról. Olyan képet, mely nemcsak a politikai kérdések iránt érdeklődő olvasó érdeklődésére tarthat számot. Alavi rengeteg személyes emléket felelevenítve ír a nomád törzsek életéről, a vallásokról, népi szokásokról, az iráni történelem és művészet kérdéseiről.

A könyv a felszabadulás óta az első olyan irodalmi értékű alkotás, amely hű képet rajzol Iránról, Ázsia egyik legérdekesebb és legellentmondásosabb országáról.

Marcel Égretaud:

VIHARSAROK AFRIKÁBAN

Az algériai nép nemzetté válásáról szól ez az érdekes könyv, melynek létét a francia gyarmatosítók szörnyű kegyetlenkedésekkel igyekeznek megsemmisíteni. Megismerjük a könyvből az Algériai Kommunista Párt hősi küzdelmeit, szervező, irányító tevékenységét.

W. Alphaeus Hunton:

MERRE TART AFRIKA

A könyv néger szerzője 14 évig foglalkozott az afrikai kérdések tanulmányozásával. Gazdag ismeretanyagot közöl egész Afrikáról, a földrész gazdasági és politikai viszonyairól.

A szocialista országok életéből:

Jaroslav Nederost:

A szocializmus építése falun a Csehszlovák Köztársaságban.

Dr. Szénási Géza:

A TÖRVÉNYESSÉG ÖRHELYÉN

A szerző laikusok számára is teljesen érthető, világos és egyszerű nyelven írja le az ügyészi munkát, az ügyész szerepét és feladatát a bűnüldözésben, az igazságszolgáltatásban és különösen a törvényesség védelmében.

Bak István:

A MAGYAR MEZŐGAZDASÁG 1957-BEN.

A könyv kimerítő választ ad arra a kérdésre, hogy milyen eredményeket érlelt egy esztendő alatt a forradalmi munkás-paraszt kormány agrárpolitikája.

Horváth László:

SZÖVETKEZETEK A VIHAR UTÁN.

Riport könyv a termelőszövetkezeti mozgalom ellenforradalom utáni helyzetéről.

Réti Ervin:

SZPUTNYIK ÉS ÉLETSZÍNVONAL.

A „Szputnyik és életszínvonal“ népszerű és könnyű stílusa miatt alkalmas arra, hogy meggyőzze az egyszerű olvasót is a szocializmus gazdasági fölényéről.

Hétköznapok-sorozat:

Fehér Klára:

A JÓZANSÁG ÁBÉCÉJE.

Spekulánsok: 13 riport gazdasági életünk legkülönbözőbb területeiről.

Az ifjúság erkölcsi problémáiról - sorozat:

Dezséry László:

OLVASNI JÓ!

Az ifjúsági sorozatnak ebben a kötetében Dezséry László az olvasás gyönyöreiségeit mutatja meg az ifjúságnak.

Beszéljenek a fizetési cédulák

Egy asztalt elborít az a rengeteg fizetési cédula, mely Habonyi Sándor elvtárs keresetét regisztrálja 1926 óta. 32 év minden hónapjának írásos bizonyítéka sok mindent elmond. Mert ez a nagy halom papír súlyra is sok — hát még tartalomra! Mennyi keserűséget, mennyi nélkülözést, és mennyi örömet takarnak ezek a cédulák! Egész kis történelem húzódik meg mögöttük. Egy dolgos munkásember 3 évtizedes történetének egy része.

Tulajdonosa féltve őrzi őket. Talán az utókornak. Nem kétséges, nagyon tanulságos mindannyiunk számára az, amit tartalmaz.

Évenként vannak csoportosítva, s mindannyira tintával ráírva az év jellemzője. „A pengő születése“, „Gazdasági válság“, „Háború!“, „Infláció!“, „Jó pénz“ stb...

Lapozgassunk bele ezekbe a cédulákba, bontsuk ki a gondosan megkötött szalagocskákat és hallgassuk meg, amit elmondanak.

KOVÁCS- ÉS MŰHELYMUNKÁK

1926. A cédulán lévő név mellett ez áll *„takaronc“* (takarítófiú). A papír már megsárgult, de az írás jól olvasható rajta. Gazdája 26 műszakra 416 260 koronát keresett. Ez átszámítva, pontosan 33,30 pengőt tett ki.

A levonási rovatban olyan tételek is szerepelnek, melyek a ma munkása előtt — legalább is a fiatalok előtt — teljesen ismeretlen. Ilyen például a *„kovács- és műhelymunkák“*. Mert ugye ma már nehezen képzelhető el, hogy egy bányász saját költségén javíttassa meg azt a szerszámot, mellyel a szenet termeli. Abban az időben viszont a bányász köteles volt a csákány, fejsze élezésének, a lámpa használati díját kifizetni!

A levonási tételeknél többek között ilyenek szerepelnek még: *„tanszer“*, *„letiltás“*, *„bírság“*, *„5 kg karbid“ stb...* S természetesen mellettük ott áll az összeg is.

Mi mindent tudott vásárolni egy takarítófiú édesanyja ebből a keresetből? Még két pár bakancsot sem (abban az időben az üzem nem adott ruhát és csizmát). Még az élelemre sem volt elég.

Könnyen párhuzamot vonhatunk az akkori fiatalok és a ma ifjúmunkásainak élete között, ha megnézzük mennyit keres ma egy ifjúmunkás, s mi mindenre telik a fizetéséből. Arról nem is beszélve, hogy az urak bizony nem is vették emberszámba az ilyen fiatal gyerekeket, akiknek megerőltető fizikai munkát kellett végezniük, s emellett cselédeskedni a „nagyságos asszonyok“ mellett. *„Ma az ilyenkorú fiúk természetszerűleg nem is tudják elképzelni, hogy 3 évtizeddel ezelőtt a 12—14 éves gyermekeknek milyen sors jutott osztályrészül. Ma már egy szülő sem tudna arra gondolni, hogy az ilyen korú gyermekét dolgozni küldje. Főleg nehéz fizikai munkára.)*

Egy évvel később még mindig a takaronc szó szerepel a fizetési cédulán. A kereset 31 pengő 59 fillér januárban. Elszámoláskor nem kapott pénzt a tulajdonosa, — a sok adósság miatt — sőt még adós is maradt. (Ma már ez is elképzelhetetlen).

Négy évvel később már „kapcsoló“ (csatlós) áll a név mellett. A kereset is emelkedett. 26 műszakra 74,74 pengő az összkereset. Ebből kifizettek 61, azaz hatvanegy pengőt! A többi levonás... Ez annyit jelent, hogy Habonyi elvtárs keresetének 21,4 százalékát levonták!!! (S ebben nincs benne az elmúlt hónapról visszamaradt tartozás, vagy az élelemtári levonás.)

S mindjárt nem csodálkozunk a levonás összegének nagyságán, ha beleolvasunk a papírhalmazba. Mintegy nyolcfajta levonást eszközöltek, melyből talán csak egy-kettő lett volna jogos.

A 12 hosszú cédula mást is elmond. Elmondja, hogy gazdája gyakran 30—31 műszakot teljesített — hanvota. Hiába, élni kellett...

„HAVI 200 PENGŐ FIXSZEL...“

A következő években is hasonló a helyzet. Vagy talán még rosszabb, 1937 táján az a nóta járja, hogy *„havi 200 pengő fixszel, az ember könnyen viccel...“* Bezzeg az akkori bányászok nem „vicceltek“ könnyen, sőt még az életük is nagyon keserves volt.

Erről is van mondanivalójuk a fizetési céduláknak. Az egyik például, melyre ezt a dátumot nyomták: 1937. V. hó a következőket mondja. A cédula tulajdonosa segédvájár. *(Abban az időben hosszú ideig kellett ilyen minőségben dolgozni, s hiába végzett vájári munkát, kevesebb fizetést kapott, mint amennyi megjárt volna.)* Az összkereset 92 pengő 14 fillér. Ennek 18,6 százalékát elvitte a sokfajta levonás.

1939-ben az előző évekhez hasonló nehézségekben van része a 12 fizetési cédula gazdájának. A levonások között többször található meg ez a bejegyzés: *„tartozás a múlt hónapról“*. Pedig az előleg és az elszámolás sem volt olyan „sok“. Sőt. Volt olyan is, hogy a bányászok hónapokig nem is kaptak pénzt, mert levonták az ÉLELEMTÁR-ban eszközölt vásárlások összegét.

A levonási rovatban ott éktelenkedik ez is: *„egyházi járulék“*. Utána az összeg: 4 pengő. S, hogy a cédula tulajdonosa akarta e fizetni vagy nem ezt az összeget, az az urakat és a papokat nem érdekelte. Minden előzetes bejelentés nélkül vonták le. Nagy „szüksége“ volt a nyomorban élő bányászok pénzére az egyház urainak, mert a hatalmas papi birtokok, szőlők, bankok és egyéb pénzforrások nem tudták megtölteni a *„papzsákokat“*. Ebben az időben sem lehetett látni sovány papot (minél magasabb beosztás, annál kövérebb!) De látni lehetett annál több csontig aszott bányászt!

*

Az 1942-es év kötegén ez a felirat: HÁBORU. Ez a szó még több munkát, nagyobb nyomort, s még több fajta levonást hoz magával. Bár ebben az évben még a háborús konjunktúra következtében nem érezteti teljes káros hatását a háború, máris 11, azaz tizenegy (!) féle levonásról adnak számot ezen év fizetési cédulái! Van itt *„kereseti adó, rokkantsági ádó, különadó (?) hadfelszerelési adó, temetkezési költség, nyugbérjárulék, betegsegélyző, fuvarköltség, szolgálmányok, egyházi adó és névtelenül levont adó.* S mindegyik mögött néhány pengő.

Két év múlva már kevesebb a kereset, több a teljesített műszakok száma és a levonások összege. Ujfajta levonási tételek kerülnek a többiek alá. Ilyenek a *„bajtársi szolgálat“* *„Szent István tagsági járulék“*. Mondani sem kell, hogy ezeket is előzetes beleegyezés nélkül vonták le. Találhatók ezeken a cédulákon is olyan levonások, melyeknek nem jutott titulus. Talán nem tudtak valamilyen nevet kitalálni neki a hivatalnokok? Lehet. Pedig nagyon leleményesek voltak, ha a munkástól el kellett venni. Ez év júniusában már a *„hadbavonultak önsegélyző alapjára“* is levontak dolgozónként egy pengő 50 fillért.

De már nem sokáig. Nem sokáig, mert közelgett 1945, mely a munkásnyúzók rendszerének pusztulását jelentette és azt, hogy új csillag szökkent az égre Magyarország felett is,

Bányafarablás Béta-aknán

A széntermelő üzemekben a párt és a szakszervezetek, valamint az üzemvezetők és a műszaki káderek egyik igen fontos feladata — az anyagtakarékosság érdekében — a bányafarablás mennyiségének növelése. Sok üzemben megvoltak és megvannak erre a lehetőségek, mégis a bányafarablásnál jelentős hiányosságok mutatkoznak. Éppen ezért a tröszt vezetősége felhívja az üzemek figyelmét arra, hogy 1958. II. felében a jelenlegi bányafarablás mennyiségét 5—8 százalékkal növeljék.

Mindezek tudatában a minap Béta-aknára látogattunk és az üzemvezetőségnél érdeklődtünk eziránt. Beszélgetésünk során az elvtársak elmondották, hogy Béta-aknán hosszú idő óta két külön brigád működik, amely csak bányafarablással foglalkozik. Az egyik brigád vezetője Botka József kiváló vájár, a bányafarablás nagy szakértője. 1957 elején került Béta-aknára. Azelőtt Kossuth-bányán dolgozott ugyanebben a beosztásban, és a Béta-aknai vezetőség kérésére helyezték el Kossuth-bányáról. A másik brigád vezetője Hunyadi Ferenc ugyancsak régi bányász és nagyon jó szakember. Mindkettőről az üzem vezetősége a legnagyobb elismeréssel nyilatkozott.

Mint mondották, a két brigád dolgozói e veszélyes munkaterületen is jól dolgoztak az elmúlt hónapokban, és igen szép eredményeket értek el. Működésük alatt több kamrafejtést omlasztottak anélkül, hogy a fejtésekben lévő fa mennyiség kárbaveszett volna. Több jóállapotban lévő bányafát mentettek meg, melyeket a későbbiek folyamán a bányászok ismét felhasználtak. A használhatatlan fákat a napszintre szállították és a Béta-aknai dolgozók, ha nem is mindig a kívánt mennyiséget, de rendszeresen kaptak tűzifát.

Ennél az üzemnél is teljes egészében egyetértenek a tröszt főmérnökével, Pozsgay Károly elvtárssal abban, hogy az elkövetkező időben a bányafarablást a lehető legjobban kell növelni anélkül, hogy ez a termelés rovására menne. Ennek érdekében a brigádok részére a jövőben célprémiumokat akarnak kitűzni az igazgatói alapból. Elmondták még, hogy üzemükre nézve képesek 1958 végére a bányafarablás jelenlegi mennyiségét 5—8 százalékkal növelni. Ennek érdekében a legnagyobb támogatásban részesítik e munkán dolgozókat, és tőlük telhetően minden segítséget megadnak nekik.

Mi az oka, hogy III-as akna drágábban termeli a szenet, mint Béta-akna

Mint már közöltük, 1958 első felében a III-as akna dolgozói kb. 70 forinttal drágábban termeltek egy tonna szenet, mint a Béta-aknaiak. Pedig a két üzem geológiai viszonyai nagyjából ugyanazok Mégis mi az oka annak, hogy árkülönbség van a két üzem kitermelt szene között. Ez a probléma késztette a III-as és Béta-akna vezető könyvelőit, hogy ezt közösen megvizsgálják. A két vezető könyvelő a vizsgálat után a következőket állapította meg:

A Komlói Szénbányászati Tröszt üzemei közül az ellenforradalom előtt is a Béta-akna termelte legolcsóbban a szenet. Például 1956. III. negyedévében Béta-aknán egy tonna szén kitermelésének összköltsége 152,17 forint volt. Most 220 forintért termel egy tonna szenet Béta-akna, de ez a termelés költség jelenleg is legalacsonyabb a tröszti szinten.

III-as aknán 1957-ben és 58-ban történt változás az önköltség alakulásában, vagyis olcsóbban termeltek egy tonna szenet, mint közvetlen az ellenforradalom után, de az előállítási költség csökkentése sokkal kisebb volt, mint Béta-aknán. Összehasonlítás képpen 1958 májusát vették figyelembe. A vizsgálat eredménye a következőt mutatja: 1958 májusában III-as akna egy tonna szenet 59,85 forinttal drágábban termelt, mint Béta-akna. Ez a két üzem közötti költségkülönbözet három tényezőből tevődik össze. A sűrített levegőnek, a korszerű biztosításnak és a külszíni munkálatoknak adataiból. III-as akna egy tonna szén termeléséhez 10,50 forint értékű több sűrített levegőt, 23 forint értékű több korszerű biztosítást és 17,72 forint értékű több külszíni munkát vesz igénybe. Ezek az összegek terhelik tehát a többletköltségként a III-as. aknán kitermelt szenet.

Béta-aknán egy tonna szén termeléséhez csupán 6,15 forint értékű sűrített levegőt használnak fel. III-as aknán pedig 16,71 forintot, vagyis a Béta-aknai összegnek több, mint két és félszeresét.

A vizsgálat megállapította, hogy a geológiai feltételek a két üzemnél körülbelül azonosak. Az is igaz, hogy Béta-aknán mintegy 25 százalékkal több szenet termelnek, mint III-as aknán, viszont III-as akna egy-egy hónapban 200—250 folyóméterrel több vágatot hajtanak ki és a korszerű biztosításra 360 000 forinttal többet fordítanak, mint Béta-aknán. Mindezek a tények lényegesen növelik az üzem önköltségét és egyben nő a szén termelési költsége is.

A két vezető könyvelőnek az az együttes véleménye, hogy a jelenlegi nagyarányú vágathajtás és a korszerű biztosítások, a jövőben kedvezően befolyásolják III-as akna önköltség viszonyait.

Négy százalékkal az élüzemszint felett

A komlói vasútállomás dolgozói 1958. első félévében is becsületesen helyt álltak a munka frontján. Jó, odaadó munkájuk eredményeként az első féléves tervüket 9 százalékkal túlteljesítették. Ez azt jelenti, hogy 4 százalékkal az élüzem szintet is meghaladták. Egyetlen egy feltétel sem volt olyan, melyben ne értek volna el kimagasló eredményeket.

A fajlagos kocsimozgatási tervüket például — félévi szinten — 116 százalékra, a tehervonatok menetrendszerinti indítását 109, a kocsitartózkodást 108, a kocsikihasználási tervüket pedig 107 százalékra teljesítették. Ezzel egyidőben a legjobb eredményt a személyvonatok indításánál érték el. Fél év alatt menetrendszerinti, percnyi pontossággal 546 személyvonatot indítottak útnak. Ilyen jó eredmény ezen a területen — Kövesdi Gusztáv állomásfőnök szerint — az állomás létezése óta még nem volt.

Ezek az eredmények elsősorban annak köszönhetők, hogy a dolgozók között, egészséges versenymozgalom van. A dolgozók most is ugyan olyan kedvvel ugyan olyan lendülettel vetélkednek egymással, mint amikor közvetlenül az ellenforradalom után, a versenymozgalmat megindították.

Ismeretes az, hogy a komlói vasutasok nemcsak egymással versenyeznek, hanem a bátaszéki állomás dolgozóival is. A két állomás közötti versenyt — egy negyedév kivételével — mindig a komlóiak nyerték. Félévi szinten mintegy három százalékkal hagyták maguk mögött a versenytársukat.

A sikeres félévi tervteljesítés után a komlói vasútállomáson tovább folyik a versenymozgalom. A vasutasok büszkék a jó eredményeikre, de nem elbizakodottak. Eleget akarnak tenni vállalásaiknak, melyeket a vasutasnap és augusztus 20. tiszteletére tettek. Még azt is mondották, hogy 1958. második felében ugyanilyen jó eredményeket akarnak elérni. Reméljük, sőt biztosak vagyunk, hogy ez sikerülni fog nekik.

A helyes szakmánybérezésről

A széntermelő üzemek párttitkárai, amikor legutóbb III-as aknára mentek tapasztalatcserére, alaposan tanulmányozták azt a szakmánybérezési formát, melyet III-as aknán hosszú időn keresztül alkalmaznak. Tény, hogy a párttitkárok erről a legnagyobb elismeréssel nyilatkoztak.

Ezek után feltehető ez a kérdés: tulajdonképpen, milyen ez a szakmánybérezés, és miben különbözik az eddigiektől? Lényegében nem valami teljesen új szakmánybérezési formáról van szó, mégis sok dolgozóban különbözik a többi üzemétől. Egyszerűbb és minden dolgozó számára könnyen érthető.

Például Kossuth-bányán eddig a szakmánybérezés igen bonyodalmas volt. Ha történetesen egy munkahelyen egy hónap alatt a termelési viszonyok miatt többször változott meg a munkahely állapota, akkor annyiszor állítottak új szakmánybérezést. Ez egy hónapban többször előfordult. Ez a forma azonban nem bizonyult jónak, mert egyrészt több szellemi munkát vont maga után, másrészt a dolgozók előtt nem volt érthető, nem tudták, hogy milyen munkát végeztek, s ezért mennyi bérösszegre számíthatnak. Nem is beszélve a papírfogyasztásról:::

III-as aknán mindez másként van. Ott egy szakmánybérezési papír van az elővájás, a feltárás, a fejtés, a bővítés stb. csapatok és brigádok vezetőinek kezében, a hónap elejétől végéig. Ennek másodpéldánya — ellenőrzés szempontjából a főmérnöknél van. Ugyanis a szakmánybéreket III-as aknán csak a főmérnök állítja ki. A szakmánybérezési papíron — figyelembevéve a bányaviszonyokat — három munkaformát különböztetnek meg: könnyű, közepes és nehéz. Minden formához megvan a méterpénz. A fejtéseknél nem a méter, hanem a csillepénzt adják.

Ennek a bérezési formának az a másik előnye, hogy minden elvégzett munka egy papíron van feltüntetve. Így a dolgozók azt is tudják, hogy melyik munkáért — mennyi pénzt, illetve bért kapnak. Vagyis — könnyen kitudják számítani saját fizetésüket.

A szakmánybérezésnek ez a formája azért is jobb, mint az előző, mert lényegesen megkönnyíti a bérszámfejtők munkáját. A dolgozókkal való beszélgetésünk során megállapítottuk: örülnek ennek a szakmánybérezési formának, mert érthető és világos.

A párttitkárok III-as aknán tett tapasztalatcseréje után Kossuth-bányára is elvitték ezt a módszert. Az eddigi vélemények alapján biztosra vehető, hogy hamarosan Kossuth-bányán is bevezetik ezt a jól bevált szakmányozási módszert.

Ahol a prototípus elkészül

(Folytatás az 1. oldalról.)

is, hogy sokszor az újítás elkészül, a kísérletezésnél beválik, a jutalmat kifizetik érte — de utána elhanyagolják. Ilyen sorsra jutott többek között Schäffer József automatikus fejtőkalapácsolajozó készüléke, és még több más újítás.

Az újítások arányát nézve, az 1957. év első féléve között, látszatra bizonyos visszaesés mutatkozik. Ez azonban a valóságban nem áll fenn, mert az újítások beadása hullámzásszerű.

1957. első félévében a beadott újítások száma 37. Ebből eddig elfogadtak 15-öt és hárommal kísérleteket folytatnak. A többi 19 nem vált be. Ugyan ebben a félévben jutalmul kifizettek 5 300 forintot. 1958. első félévében a beadott újítások száma 31, ebből eddig bevált 7, kísérletet folytatnak 18 újításon. A kifizetett összes jutalom eddig 9 750 forint.

Ebből is látszik, hogy érdemes foglalkozni az újításokkal akkor is, ha száz közül történetesen csak egy válna be, de az eredményeket szülne és könnyítené az emberek munkáját. És hogy vannak eredmények, azt nem lehet letagadni. Már eddig is nagy eredmények születtek, de ha ezeket elhanyagoljuk, az az újítási akció rovására megy. Nagyobb figyelmet érdemelne az újítási műhely felszerelése, szerszámokkal való ellátása, és több gondot kellene fordítani az ott dolgozók megbecsülésére.

Asszonyoknak válaszolunk

Dolgozó asszonyok keresték fel a minap szerkesztőségünket. Kéréssel fordultak hozzánk. A széntröszthöz tartozó üzemeknél dolgoznak, s üzemi konyhán étkeznek. Az ebédet azonban nem akarják az étkezdében elfogyasztani, hanem azt otthonukba szeretnék vinni. Ilyen irányú kérésüket nem teljesítik a konyhán. Mi az oka, hogy a befizetett ebédet nem vihetik haza? — kérdezik többen. Kérdésükre az illetékesek a következő választ adták:

Az üzemi konyhákon csak azok részére adhatnak ebédet, akik helyben fogyasztják el azt. Az üzemi dolgozók étkezdében való étkeztetésére a Nehézipari Minisztérium hozott rendeletet. A kedvezményes étkeztetési jegyeknél tapasztalt visszaéléseket is csak ebben az esetben tudják megszüntetni. A rendelet értelmében tehát csak az üzemeknél dolgozó munkások részesülhetnek kedvezményes étkeztetésben az üzemi konyhákon.

Szállítóberendezés szerelése a kövestetői lejtaknán

A kövestetői lejtakna mint bányaüzemrész Béta-aknához tartozik. Külön terve van, s hogy a tervet teljesíteni lehessen, elsősorban jó termelésre van szükség, s ez eddig sikerült Kövestetőn. A tervet rendszeresen teljesítik is, csakhogy ez a terv negyedévről negyedévre mindig egy szinten áll. Napi 14 vagont termelnek, de ennél tovább nem jutnak. Miért?

Az üzem beindításakor felszerelt végeskötelű szállítóberendezés nem képes nagyobb kapacitással dolgozni. Ezért már 1957 végefelé elkezdték egy végtelenkötelű szállítóberendezés felszerelésének előkészítését. Ezen munkálkodnak még napjainkban is. A határidő nagyon eltolódott, különböző okok miatt. Egyidőben az volt az akadály, hogy az Aknamélyítő körzet dolgozói nem készítették el időre a földalatti rakodót. Azért van ez így, mert az Aknamélyítők nagyrészt csak követ termelnek. S mivel a szállítógép kapaticása kicsi, és az üzem is teljesíteni akarta közben tervét, természetes, hogy elsősorban a szenes csilléket húzták ki a bányából; és ha lehetett, minden üres csillét a szenes csapatoknak adtak. Ezzel magyarázható, hogy a határidő március 15-ről május 1-re tolódott. Ujabb akadályok azonban ezt a határidőt is elhalasztották. Ezért csak e napokban várható a berendezés üzembehelyezése.

A berendezés teljes befejezéséből még vissza van a kötél behúzása és a biztonsági csillefogók felszerelése.

Török elvtárs — a kövestetői üzem körletvezetője — szerint a hátralévő munkát szombat és vasárnap, éjjel végzik el. Hét közben ez nem történhetett meg, mert Béta-aknáról — üzemzavarok miatt — nem kaptak elegendő üres csillét, és így az éjszakai műszakot is kénytelenek voltak termelésre felhasználni.

A vezetők szerint az új szállítóberendezés felszerelése után ugrásszerűen emelkedik majd az üzem teljesítménye. De az első napokban — még a csatlósok begyakorolják az új munkát — előfordulhatnak kisebb üzemzavarok. Ezek elmúltával azt reméljük, hogy nemcsak az üzem felemelt III. negyedévi tervét, de azt túl is teljesítik.

Atomfizikai intézet épül Kazahsztánban

Kazahsztán fővárosa, Alma-Ata közelében festői szépségű helyen, 450 hektárnyi területen építik fel a Kazah SzSzK Tudományos Akadémiájának atomfizikai intézetét. Az előkészületi munkák már megkezdődtek. Külön városrészben fogják összpontosítani az adminisztrációs épületeket, laboratóriumokat, a tudományos dolgozók lakóházait. Itt állítják fel az első kazahsztáni atomreaktort, atomenergetikai, magreakciós és félvezető-laboratóriumokat, és más, tudományos célokat szolgáló épületeket.

munkások ötágú vörös csillaga! Uj korszak kezdődött a bányászok életében is. És ez nem a fizetési cédulák formai, hanem tartalmi vonatkozásában mutatkozott!

*

Az 1945-ös év a gazdasági és politikai harcok kezdetének éve. Mint egy óriási szörny úgy ül az ország becsületes népén az infláció. Ez az egy szó van tintával ráírva a 45-ös fizetési cédulának csomagjára is. Ha valaki átnézi őket, előtte azonnal feleelevenedik az infláció, minden gondjával-bajával. Hónapról-hónapra emelkedik a fizetés nagysága és ezzel párhuzamosan csökken a vásárlóérték. A helyzetet súlyosbítja, hogy a feketézők, üzérek, a letűnőben lévő rendszer ittmaradt képviselői mindent elkövetnek a régi világ visszaállítására.

Míg Habonyi elvtárs februárban 258 pengőt kapott, áprilisban már 1917-et, s júniusban már 6 381-et! Az év végére már százezrekről adnak számot a cédulák.

A következő év elején már előlegként 2 727 282, azaz kétmillió-hétszázhuszonhétezer-kétszáznyolcvankét forintot kapott Habonyi Sándor! *(Ez volt az az idő, amikor a kofa fél kiló piros pénzért adott egy tojást!)*

S amikor a Magyar Kommunista Párt bejelentette, hogy augusztusra megteremtjük a jó pénzt — sokan kételkedtek. De a párt állta a szavát!

Augusztusban már nem csillagászati szám áll a fizetési cédulán, hanem szerényen csak ennyi: *430 forint + 145,70 forint.* És ez értékben sokszorosan felülmúlta a mill-, bill- és az egyébb pengőket!

Most már nem állt annyi tétel a levonási rovatban sem. Mindössze 4 féle, melynek teljes összege a fizetésnek csak 1, azaz egy százalékát teszi ki!!! Decemberben már 701,20 forint bejegyzés látható az összkereseti rovatban, a levonás 6,30 forint.

*

1947-ben államosítás, fizetésrendezés. Novemberben a kereset 978,82 forintot tesz ki. S az egykori takarítófiú — becsületes, szorgalmas munkája nyomán — keresete hónapra-hónapra, évről-évre emelkedik. 1953-ban Komlóra kerül, havi keresete ekkor meghaladja a 4 ezer forintot is! (Sok olyan bányász van, aki még ezt is túlszárnyalja).

*

A régi idők keserves ténye már csak az emlékezetben él. Meg a fizetési cédulákon, melyek a számok tükrében bizonyítják: már csak a múlté a nyomor, az embertelen kizsákmányolás, s évről-évre a végzett munka, a teljesítmény arányában emelkedik a kereset, növekszik a jólét!

— RAJO —

A népi demokratikus Korea iparáról

A hvanhei kohászati gyár a köztársaság vaskohászati központja. Az amerikai agresszorok elleni felszabadító háborúban a gyár nagyon súlyos károkat szenvedett. A bombázások során berendezéseinek több mint 80 százaléka teljesen megsemmisült. A gyár kollektívája a háború befejezése után azonnal hozzálátott az újjáépítéshez, és a romokból újjáéledő gyár ma nagyobb kapacitással dolgozik, mint korábban.

A gyár martinászai felhasználják a szovjet kohászok tapasztalatait. Az olvasztás idejét például másfél-két órával csökkentették s így évente sok ezer tonna acélt állítanak elő terven felül.

1958. május elsején helyezték üzembe a nagykohót, amelyet az első ötéves terv folyamán még egy hasonló követ. Ezenkívül tervbe vették, hogy kokszolót és több más vegyi üzemet is felépítenek.

A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság egyre fejlettebb kohászattal rendelkezik, s 1961-ben a gépgyártás és a többi iparág már kizárólag hazai acélból és vasból készíti gyártmányait.

*

A koreai-kínai határ közelében fekvő Kapszani lelőhelyet így ismerik a geológusok, mint ércben gazdag területet. Nemrégiben újabb kutatásokat folytattak ezen a területen és óriási rézlelőhelyet találtak. A szakemberek véleménye szerint az itt lévő rézmennyiség kiaknázása körülbelül 100 esztendőt vesz igénybe.

*

A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság kormánya a nehézipar fejlesztése mellett nagy gondot fordít a lakosság szükségleteit közvetlen kielégítő könnyűipar fellendítésére is. Az ország egyik legnagyobb könnyűipari gyára a phenjani textilipari kombinát, amelyet szovjet segítséggel építettek fel. A gyár felszerelése lépést tart a technika fejlődésével. A tervek szerint az első ötéves terv utolsó évében a gyár 126 millió méter szövetet állít majd elő.

*

Az ország felszabadulása előtt az élelmiszeripar rendkívül elmaradott volt. Azóta a Szovjetunió segítségével felépült a renszeni húskombinát, szinphoi halkonzervgyár és több más élelmiszeripari üzem.

Nagy átalakuláson ment keresztül a phenjani élelmiszeripari kombinát is, amely az 1930-as években épült és hosszú ideig a japán megszállók kezében volt. Az amerikai agresszió során a gyár teljesen elpusztult. A koreai munkások az ország felszabadulása után nagyon rövid idő alatt újjáépítették a gyárat, s ez egyben korszerűsítést is jelentett. Minden gyártási eljárást gépesítettek, illetve automatizáltak. A gyár nagyarányú fejlődését bizonyítja, hogy Korea felszabadulásának 12. évfordulójára rendezett kiállításon 980 különféle készítmény vett **részt.**

SPORT

Ferencváros—Komló 1:0 (0:0)

Komló, 7000 néző. Vezette: Kaposi.

Ferencváros: Gulyás — Ombódi, Mátrai, Láng — Vilezsál, Dékány dr. — Kertész, Orosz, Friedmanszki, Rákosi, Fenyvesi. Edző: Tátrai Sándor.

Komló: Krausz — Kanizsai, Polgár, Komlói — Kohlmann, Balázs, Grózdics, Cziráki, Perényi, Molnár I., Gelercsér. Edző: Bodola Gyula.

Góllövő: Orosz.

A VB. szünet utáni első hazai mérkőzésen a komlói közönség nagy érdeklődéssel várta a találkozót. Azonban mégsem volt olyan nagy érdeklődés, mint amire számítani lehetett, ez részben a csapat eddigi szereplésének tudható be. A fizető nézők száma nem érte el a 6000-ret, pedig ez alkalommal a pálya környéke jól le lett zárva, és aki a mérkőzést látni akarta, az bement a pályára. A mérkőzés színvonala alacsony volt. Aki nagy küzdelmet és színvonalas mérkőzést várt, csalódhatott, mert mindkét csapat gyenge teljesítményt nyújtott. Csak egy-egy játékos jobb teljesítménye volt az, mely fellelkesíthette a közönséget.

A vendégcsapat támadásaival kezdődött a mérkőzés. Több támadást vezettek a vendégcsatárok, azonban a hazai védelem biztosan állt a lábán és rombolta ezeket a kísérleteket. Sajnos a hazai csatársor nem tudta tartani a labdát, és így állandóan a hazai térfélen folyt a játék. Az első igazi nagy helyzet a 20. percben Friedmanszki előtt adódott, aki Fenyvesi nagyszerű beadását kihagyta. A hazai csatársor sokat körülményeskedett. Különösen Molnár I. játszott nagy hibaszázalékkal. Csaknem minden támadás körülményeskedő, pepecselő játékán akadt el. A második félidőben a hazai csapat Gelencsér révén gólt szerez, a játékvezető azonban les címén nem adja meg. Az 56. percben parázs jelenetek játszódnak le a Fradi kapuja előtt, több lövés megy egymás után kapura. Gulyás azonban tisztázni tudja a helyzetet. Pár perccel később ferencvárosi támadás fut a pályán. Orosz jó érzékkel szökteti Friedmanszkit. A csatár az eléje vetődő kapus mellett nagy erővel a bal kapufára lövi a labdát. Ebben a játékrészben mindkét csapat kezdeményez, de eredménytelenül. Már mindenki kiegyezne a döntetlen eredményben. A 78. percben a vendégcsapat megszerzi a győzelmet jelentő gólt. Krausz veszélyes labdát szögletre nyom, Rákosi íveli be a szögletet. A komlói védők röviden menteneк föl, a labda újra Rákosi elé pattan, aki ismét beível. Orosz három lépésről, tiszta helyzetből a kapu jobb oldalába fejel. Védelmünk elaludt és Orosz senkitől sem zavarva, szerezte meg a győzelmet jelentő gólt.

A gól után a Ferencváros az időt igyekszik húzni és az eredmény tartására törekszik. Elér ugyan egy gólt még a vendégcsapat Friedmanszki fejeséből, de a játékos lesen kapta a labdát és így a játékvezető azt nem adta meg. Mezőnyjátékkal ér véget a mérkőzés.

A hazai csapat idegesen játszott. A csatársor szétesően, és ötlettelenül mozgott és alig jelentett valami veszélyt az ellenfél kapujára. A zöld-fehér játékosok valamivel jobban játszottak, azonban játékuk csalódást keltett. Különösen a válogatott játékosok játéka volt feltűnően gyenge.

A hazai csapatban Krausz végig jól védett, sok veszélyes lövést tett ártalmatlanná, a gólról nem tehet. A hátvédhármasból Polgár játéka emelkedett ki. Középhátvédünk nagy területen és rendkívül jól játszott, s nagy része van abban, hogy az ellenfél több gólt nem tudott elérni. Kripl is jól semlegesítette Kertészt. Kanizsai többször zavarba jött Fenyvesivel szemben, azonban a szélső ezen a mérkőzésen kevés labdát kapott. A fedezetek közül Kohlmann volt a jobb, Balázs játékán látszott, hogy sérült volt. Csak a nagy igyekezete dícsérhető. A csatársor szétesően és gyengén játszott. Egyedül talán a fiatal Perényi igyekezete dícsérhető.

A Ferencvárosból Gulyás biztosan védte a komlói lövéseket, a hátvédhármasból Láng nyújtotta a legjobb teljesítményt és jól tartotta Grózdicsot. A fedezetek közül Vilezsál volt a jobbik. A támadások építéséből is jól kivette a részét. A csatársorból Orosz volt a legjobb. Mellette még Rákosi játéka érdemel említést, Kertész és Friedmanszki ezúttal nem sokat mutatott. Fenyvesi kevés labdát kapott, és így nem is játszott jól. A játékvezető jól vezette a mérkőzést, de a tévedés ítéleteivel a hazai csapatot sújtotta többször. Különösen a lesek elbírálásában tévedett sokat. Bár ez inkább Mecseki partjelzőnek terhére írható, aki Grózdics két-három tiszta elfutását indokolatlanul lesnek jelezte.

Gyapatunk következő ellenfele Budapesten az Ujpesti Dózsa csapata lesz, míg vasárnap ismét hazai pályán, a Salgótarjáni Bányász csapatával mérkőzünk.

Tartalékbajnoki mérkőzés

KOMLÓ—FERENCVÁROS 2:1 (1:1)

Komló, 4000 néző.

A tartalékcsapatok találkozója iránt is nagy érdeklődés nyilvánult meg, és a mérkőzés kezdetére már közel 4000 ember volt a pályán. Váltakozó mezőnyjáték után az első gólt csapatunk szerzi meg. Formás támadás végén a kaputól mintegy 16 méterre Kiss kapja a labdát és jól eltalált lövést küldött a kapu bal oldalába, 1:0. Nem sokkal később egyenlít a Ferencváros. Baloldali támadás után a vendégcsapat balszélsője kapura lő, a labdát Magyar vetődve kiüti, s azt Tarsoly kapja meg, aki mintegy hat méterről a kapu jobb sarkába lő, 1:1. Tartalékcsapatunk játékosai lelkesen küzdenek tovább. A Ferencváros csapata a többet támadó, de a mi támadásaink is állandó veszélyt jelentenek az ellenfél kapujára. A 75. percben Daum tisztára játssza magát, s mintegy húsz méterről laposan kapura lő. A labda a vetődő kapus hasa alatt a hálóban köt ki, 2:1. Nagy potyagól volt! Játékosaink a hátralévő időben nagy lelkesedéssel küzdenek és megérdemelten szerezték meg a két pontot, az eddig még veretlen ferencvárosi csapat ellen.

Jók: Kárpáti, Tarsoly, illetve Róth, Udvaros és Daum.

Kézilabda

Budapesti Spartakusz—Komlói Bányász 24:14 (16:4)

A tavaszi forduló utolsó mérkőzésére Budapesten került sor. A csapat tartalékosan utazott Budapestre, mert Horváth keze a legutóbbi mérkőzésen eltörött és Pintér sem tudott a csapattal elutazni. A mérkőzés a vártnál alacsonyabb színvonalú küzdelmet hozott. Játékosaink igyekeztek, de ezúttal nem ment úgy a játék, mint legutóbb. Balázs az első félidő elején 4:4-es állásig nagyszerűen védett, de utána több nagy hibát is vétett. A játékosok ezen a mérkőzésen ismét formájuk alatt játszottak. Csak Schwarcz játéka emelhető ki, aki a mezőny legjobbjának bizonyult.

Góllövők: Pfeiffer 5, Horváth 4, Fülöp 4, Chvala 6, Zrakk 2, Zán, Kovács, Szécsi 1—1, illetve Papp 6, Schwarcz 3, Appelcoffer 3, Weininger 2. Jók: Chvala, Pfeiffer, illetve Schwarcz, Papp.

Ökölvívás

Ökölvívócsapatunk szombat délután utolsó hazai mérkőzését vívta, a kökönyösi sportpályán. A mérkőzésen csapatunk 16:4 arányú győzelmet aratott. Három versenyzőnk ellenfél nélkül győzött, mivel a dombóváriaknak három súlycsoportban nem volt versenyzőjük. Mészáros és Gyökér vereséget szenvedett, míg Fülöp, Dancsev, Solymos és Deák győzött a mérkőzés folyamán. Csapatunknak még egy mérkőzése van hátra, Szekszárdon, de már a területi bajnokságban az eddigi eredmények alapján véglegesen biztosította magának a második helyet. Még abban az esetben is, ha esetleg Szekszárdon elvesztené a mérkőzést.

Hirdessen az Új Komló-ban!

HÍREK, közlemények

A dávidföldi élelmiszerbolt megnyitása ügyében...

Legutóbbi lapszámunkban írtunk arról, hogy milyen huzavona bürokrácia okozta eddig a dávidföldi élelmiszerbolt megnyitásának lehetőségét. Konkrét levelek alapján számoltunk be arról, hogy milyen levéltenger kellett ahhoz, hogy valami legyen. Illetve még ennyi levél után sem történt semmi. Egyik szervtől a másikig ment a levél, maradt hosszú ideig válasz nélkül. Az élelmiszerbolt megnyitása pedig késett. Még ma sincs nyitva. A dávidföldi lakók pedig sóvárogva várják, lesik azt a pillanatot, mikor lesz nyitva, mikor nem kell már nekik a legfontosabb élelmiszerért begyalogolniok a Vorosilov utcába, vagy éppen a Petőfi térre. Az ügyben most egy újabb levelet kaptunk, az Észak-Baranya megyei Népbolt Vállalattól. A levél szövegét az alábbiakban közöljük:

„Tárgy: Komló—Dávidföld élelmiszerbolt megnyitása.

Visszatérve a f. évi június 24-én kelt 1456/HJ.—1958. számú és hasonló tárgyú levelünkre az alábbiakat közöljük:

A Komló—Dávidföldön, a 735. sz. épületben létesítendő élelmiszerbolt berendezéseinek tervdokumentációit a mai napon megkaptuk, s azt még a mai napon továbbítottuk az Üzletberendező Vállalathoz. Az Üzletberendező Vállalat közölte velünk, hogy miután a tervdokumentációt csak késedelmesen kapták, a berendezést csak a IV. negyedév során tudják legyártani. Haraszti J. s. k.”

*

Eddig a levél. Nekünk az a véleményünk: a dávidföldi élelmiszerbolt megnyitását még a III. negyedévben eszközölni kell. Ezért javasoljuk a népbolt vállalatnak, kövessen el mindent a bolt megnyitására. Tárgyalja ezt meg az Üzletberendező Vállalat dolgozóival, mondja meg nekik: 300 dávidföldi család kér most tőlük gyorsabb munkát!

— 1958 első felében 92 újítást adtak be az újítási osztályra Kossuth-bánya dolgozói. Az újítási osztály ebből elfogadott 29-et, bevezetett 24-et és kísérletezésre javasolt 14-et. Fél év alatt Kossuth-bányán az újításokból eredő nemzetgazdasági megtakarítás az utókalkuláció szerint 1 757 000 forint volt. Az újítók 46 800 forint újítási díjat kaptak.

— A vasútállomás három brigádja közül féléves szinten 110 százalékkal a Kossuth-brigád dolgozói lettek az elsők. Második helyre 106,4 százalékkal a KISZ, harmadik helyre pedig 106,2 százalékkal a Táncsics brigád dolgozói kerültek. A három brigád fél év alatt összesen 12 000 forint pénzjutalmat kapott.

— 1958-ban az anya- és csecsemővédelmi szakbizottság megyei szinten a leendő anyák, ifjú anyák és a szülői munkaközösség részére 14 előadást tartott.

— Július első napjaiban a gázszénnél elért jó eredmények után a Komlói Szénbányászati Tröszt széntermelő üzemei ismét visszaestek, a gázszéntermelésben. Július 5-ig az esedékes havi tervüket 99,5 százalékra teljesítették. Az adósságuk 44,1 tonna.

— A komlói vájáriskolában megkezdődött a nyári szabadságoltatás. A mai napig 76 tanuló ment szabadságra. Többen közülük a Munkaügyi Minisztérium üdülőiben töltik szabadságukat. Eddig 14 tanuló ment a siófoki MÜM üdülőbe. Az intézet többi 89 tanulója augusztusban megy szabadságra, ezek közül többen mennek vándorüdülésre. A nyár folyamán egy tanuló megy külföldre nyaralni.

— A vájáriskolában az új tanévben 200 tanulót kívánnak beiskolázni. Százat három és százat kétéves képzésre. Eddig 114 jelentkező van.

— Országos méretekben az alkohol okozta baleseti károk egymilliárd-négyszázmillió forintot tesznek ki. Csak a közlekedési balesetek ebben az esetben 11 millió 800 ezer forint értékű kárt okoztak.

HELYREIGAZITÁS

Az „Uj Komló” július 2-i számban „Minden erőt a gázszén tervteljesítéséért” című cikkemben több helyen is sajnálatos hibát követtem el. A cikk második bekezdésében a helyes szöveg így hangzik: „Még például márciusban az összes széntermelésnek 89,7 százaléka, áprilisban 93,7 százaléka volt a nyers gázszén...” Az ötödik bekezdésben, a Kossuth-bányai 100-as és a 8-as fejtésekben nem szűnt meg a széntermelés, hanem csökkent a gázszéntermelés. Nagymányok pedig nem teljesítette a gázszén termelési tervét.

Az elkövetett hibákért valamennyi olvasónk elnézését kérem.

Demeter Károly

Hol művelődjünk — hol szórakozzunk?

— LOTTÓ-TÁNC. Jó idő esetén a Komló Gyöngye kisvendéglő teraszán minden vasárnap „Lottó-tánc”-ot tartanak. Zenét a kitűnő Vörös zenekar szolgáltatja. Nyeremények: Lottó-szelvények és palack borok.

— ZOO CIRKUSZ. A svéd világjáró cirkusz július 20-ig Pécsett a Balokány ligetben tart előadást. Az előadások megtekintésére a komlói IBUSZ-iroda külön autóbuszokat indít.

— KÜLÖNVONAT. Az IBUSZ július 20-án különvonatot indít Siófokra. Részvételi díj 31,30 forint. Jelentkezni lehet a helyi IBUSZ irodában.

— Július 20-án induló IBUSZ-vonattal utaznak a város KISZ-szervezeteinek fiataljai is Siófokra. A KISZ ifjúsági csoportok többsége saját zenészük közreműködésével biztosítja a vonatban a hangulatot.

MOZI MŰSOR

Május 1. Július 9-én: Értük éltem. Nyugatnémet film. Július 10—16: Ég és föld között. Szovjet film.

Szabadság. Július 9-én: Fekete erdőtől. Magyar film. Július 11—13: Akasztottak lázadása. Mexikói film.

A műsorváltoztatás jogát a mozik vezetősége fenntartja!

Apróhirdetés

ELCSERÉLNÉM vidéki, tágas, nagy, kertes lakásomat komlói kétszoba összkomfortosért. Érdeklődni 507-es zöldségbolt, Kenderföld.

ÚJ KOMLÓ

az MSZMP Komló városi bizottsága és a városi tanács lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Felelős kiadó: az MSZMP városi bizottsága.
Szerkesztőség: Komló, Lenin tér 1. szám. Telefon: 12-18, 23-69.
Kiadóhivatal: Komló, Lenin tér 1. szám. Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

PÉCSI SZIKRA NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz. Telefon: 20-27.
Nyomdáért felel: Melles Rezső

Konyhabútor, hálószoba megrendelésre

A helyiipari vállalat asztalosrészlegénél megrendelésre készítenek bútorokat, lakberendezési tárgyakat. A rendelők, — s ezek egyre többen lesznek — különös kívánságokkal keresik fel az asztalosokat. Szép bútort, jó munkát várnak. Az igényeket legtöbb esetben kielégíthetik. Az elkészült bútorok, ahogy mondani szokás: „hét nyelven beszélnek”.

A legtöbb megrendelés hálószobából érkezik, de a kombináltszekrény megrendelői sem ritkák. Az asztalosrészleg első helyiségében szárítják a már lefestett bútordarabokat. Szépek a konyhaszekrények, de legjobban mégis az előszobafal nyerte meg tetszésüket. Szép kivitelű, tükörrel, kis fiókokkal ellátott, az ára pedig 850 forint. A hálószoba ára 6 700 forint. Kerek asztalokat külön is lehet vásárolni. A festett asztalokat 380 forintért árusítják. Szép kivitelűek, ízlésesek a kombináltszekrények is. Világítással, vagy anélkül is készítik őket.

Miután mindezt megtudtuk az első helyiségben, a műhelyeket látogattuk végig. Az egyik műhelyben kombináltszekrényt fényeztek, a másikban fűrészgéppel a fotelok karfáit formázták. A következő helyiségben műanyagból, farostlemezből készítették el a vendéglátóipari vállalat által leadott pultok oldalát és tetőzését. A farostlemez a nedvességtől nem hólyagosodik fel, nem duzzad meg. Ezért jobb az enyvezett falemeznél. A részleg dolgozói jól végzik munkájukat. Az egy negyedévre kapott faanyagot egy hónap alatt fel tudják dolgozni úgy, hogy a munkára nem kell panaszkodnia a megrendelőnek. A gyors munka következtében faanyagból hiányt szenvednek, de ígéretet kaptak annak pótlására. A fahiány miatt kellett elküldeni legutóbb a részlegvezetőnek a megrendelőket is. Ha a megígért mennyiség megérkezik, megrendeléseket ismét vállalnak konyhagarniturából, hálószobából és kombináltszekrényből. A részleg jó munkáját mi sem bizonyítja jobban, mint a tény, hogy nemcsak városunkból, de vidékről is egyre több megrendelő keresi fel az asztalosokat.

Tűzkészültségi szolgálat

A mezőgazdasági termények tűztől való megóvása minden magyar állampolgár elsőrendű érdeke és kötelessége. A tűzvédelmi szabályok pontos megtartásával terményeinket óvjuk az esetleges tűzkároktól. Ennek érdekében az alábbi tűzrendészeti szabályokat kell végrehajtani:

Az aratási, cséplési és betakarítási munkák ideje alatt tűzkészültségi szolgálatot kell szervezni. A készültségi szolgálat helyét és idejét a városi mezőgazdasági osztály, illetve a v. b. mecsekjánosi kirendeltségének vezetője szabja meg. Az ellenőrzést pedig az elsőfokú tűzrendészeti hatóság gyakorolja.

A mezőgazdasági termények aratását a vasút mentén — a földnek a vasúthoz közelebb eső részén — kell kezdeni. A learatott terményt, illetve keresztet legalább 60 méter, az asztagot 100 méter távolságon túl kell a vasúti sínektől összerakni, a vasút mentén pedig legalább 5—10 méter távolságban négy barázdaszélességű védőszántást kell létesíteni.

Engedély nélkül csak az hordhat be kalászos mezőgazdasági terményt a község, város belterületére, akinek a gabonamennyisége a 300 keresztet nem haladja meg, s a megállapított 20 méteres tűztávolságot be tudja tartani. (Ezt a távolságot a legközelebbi lakóháztól, gazdasági épülettől, a szomszédos kazlaktól, asztagtól kell számítani.) A tűzveszélyes raktártól és gyártól a tűztávolságnak 300 méternek kell lenni.

Aki a tűzrendészeti szabálynak nem tud eleget tenni, az a tanács által kijelölt szérűre (közös szérű) hordja termányeit és ott csépeltesse el.

A csépeltető abban az esetben, ha a munkahely közelében bővízű forrás van, gondoskodni köteles arról, hogy termányei mellett — könnyen hozzáférhető helyen — 2 veder, egy vasvilla, lapát és ásó legyen. Amennyiben bővízű forrás nincs a kazlak közelében, ugy 200 liter víz tárolásáról is gondoskodni kell. A cséplés időtartama alatt a csépeltető 500 liter mennyiségű vizet, 3 vedret, 3 szikracsapót köteles a cséplőgép mellett elhelyezni.

Aki a tűzrendészeti szabályokat nem tartja be, megkárosítja népi államunkat, veszélyezteti családja és dolgozó társai egész évi munkáját, s ezzel szabálysértést követ el. A szabálysértőt 500 forintig terjedhető pénzbirsággal sújtják.

Városi Tűzvédelmi Bizottság

Albánia mozihálózatának fejlődése

Albániában a felszabadulás előtt mindössze 17 filmszínház volt. Ma az országnak nincs egyetlen városa és munkástelepülése sem, ahol ne mutatnának be filmeket. Mégpedig az ország első filmstúdiója, az „Uj Albánia”, amelyet a legkorszerűbben szereltek fel. Uj filmszínházak épültek Tiranában, Vlorában, Fierben. Mozitermet nyitottak meg a nagy üzemek és építkezések klubjaiban.

Az albán sajtó jelentése szerint 1957-ben az albán mozilátogatók száma ezerszer annyi volt, mint a régi Albániában. A mozi létezése óta eltelt esztendőkben együttvéve.

Értesítjük kedves vendégeinket, hogy a lángosbolt helyén megnyílt a:

Vajas sütemények boltja

Állandóan kapható: vajas sütemények, rétes és habos sütemény-különlegességek.

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKASPART
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VIII. ÉVFOLYAM, 55. SZÁM. ARA: 50 FILLÉR SZOMBAT, 1958. JÚLIUS 12.

A bányászok munkaversenyéről . . .

S. Nagy Sándor kollégám cikket írt július 8-án a Népszabadságban „Szükség van-e a bányákban a munkaversenyre" címmel, melyben válaszolt „Egy tatabányai vájár" jeligére. A tatabányai vájár levelének közlése után a cikkíró megjegyzi: „A levélíró kérdése jogos és úgy hisszük, nemcsak néhány tatabányai, hanem más szénmedencében dolgozó bányásznak is gondot okoz".

Aztán megmagyarázza a szénbőséget, majd azt, hogy csak ma van sok szén. S a sok szén közé nem tartoznak a minőségi szenek, mint például a komlói kokszolható szén. Ugyanis a komlói trösztöz tartozó üzemek bányászai nem győznek eleget termelni, ha azt akarják, hogy minden igényt kielégíthessünk kokszolható fekete szénnel. Persze az a tény, hogy Komlón és környékén, a bányák fekete szenet termelnek, s ebből sok kell; nem indok arra, hogy magas kő- és hamutartalommal bányásszák vájáraink a szenet, a töltőcsillések pedig beletöltsék a csillébe a követ, vagy éppen — bányász-nyelven mondva — a „glanc-sifert", mert az is hasonlít a szénhez, az is nyomja a csille súlyát, teliti a csillét. Ha csak megtölteni kell a csilléket, akkor így is van. De nem mindegy az, hogy mivel töltjük meg és hogyan töltjük meg.

Jelen lapszámunkban Pálfi István a MEO dolgozója írt arról, hogy Béta-aknán rövid egy hónap alatt 1 900 tonna, vagyis majdnem kétnapi tervének megfelelő mennyiségű követ szállított le a szénosztályozóra. Ezáltal volt olyan nap, amikor 290 kalóriával kevesebb volt a Béta-aknán kitermelt szén fűtőértéke, mint az előirányzott terv! Volt olyan eset Komlón, hogy az alacsony fűtőérték miatt büntetést fizettünk? — Volt! — Amiért például nem a megkövetelt minőségben szállítottuk a kokszolható szenet, az év első öt hónapjában hat és fél millió forintot fizettünk vissza a megrendelőknek! Súlyos tétel ez. Nyomja a szén önköltségét és csökkenti — méggpedig nagyon — az évvégi nyereség összegét, így tehát a nyereségrészesedést is. Az, hogy Béta-akna júniusban 1 900 tonna követ szállított a szénosztályozóra, 25 080 forintba került! Ez csak egy hónap, s csak egy üzem! A többinél is van ilyen, ha nem is ilyen mértékben.

Drágán termeljük a szenet, s a minőséget sem adjuk meg, melyet elvárnak tőlünk. Sok a bányafa pocsékolás. Hanyagul eldobálják egyesek a munkaeszközöket, (fúrószárakat, fejtőnyársakat, fejtőkalapácsokat, csavarokat, sinszögeket stb. Tucatszámra hevernek a csillék a palahányókon és a bányából kiadott és a palahányóra kiöntött különböző méretű bányafák, széldeszkák) s ez mind-mind nyomja a szén önköltségét, csökkenti az évi nyereséget.

Van még pótolnivaló a bányabiztonságnál is, vagy a munkaidő jó kihasználásánál. Van tehát mit tenni, vagy miért versenyezni bányászainknak. Jobbá lehetne még tenni — sok üzemben és még több bányabeli munkahelyen — az emberek munkakörülményeit! Ez is lehet itt Komlón a verseny alapja.

Mindezt ezért írom le, mert egy értekezleten, szakszervezeti vezető is nyilatkozott furcsán a munkaversenyről. Valahogy úgy mondta: „Nem kell itt külön versenyt szervezni, mert az az átkos múlté — s itt a felajánlásokra, a dolgozók alulról jövő kezdeményezésére gondolt. — Ugy is versenyez minden bányász". Vajon így áll-e, igaz-e ez? Vajon elvégzik-e azt a feladatukat az aknászok, lőmesterek, vagy a körletvezetők, hogy a harmadonkénti munkaátvételnél megmondják egyik, vagy másik frontfejtés, brigád elért teljesítményét, gondoskodnak-e arról, hogy ez kikerüljön a táblára, hogy arról minden bányász, csapat, brigád tudomást szerezzen, vagy ezek kiszámítására külön versenyfelelősök vannak? Ugy gondolom sok helyen Komlón ez az utóbbi áll. Hiszen nem egy versenyben álló brigád, vagy akna nem tudja időben és elég gyorsan versenytársa eredményét. S ezt a bányászok nem egyszer szóvá is teszik. Jogosan, mert kíváncsiak az eredményre, mert versenyezni akarnak. Hisz' van-e olyan ember Komlón, aki olyan bányászt tud mutatni, aki ne küzdene a jobbért, ha másért nem, hát azért, hogy több legyen a fizetési borítékban, hogy magasabb legyen az év végén a nyereségrészesedés. S mivel ma az évvégi nyereségrészesedésnek olyan feltétele van, hogy olcsóbb és jobb minőségű legyen a kitermelt szén — ezért küzdenek, vetélkednek egymással csapatok, brigádok, aknák. Azért pedig, hogy jobbak legyenek a munkakörülmények egyik, vagy másik munkahelyen, aknán; körletvezetők, aknászok és az üzemek vezetői küzdenek, ha eddig nem ezt tették, akkor bizonyára teszik majd ezután. Mert a mi bányászaink megértik miért van országunknak, népünknek erre szüksége, hisz' maguk és családjuk látja ennek hasznát!

S végül, de nem utolsó sorban még egyet: vajon gondoskodás történt-e már arról, hogy eléggé megbecsüljék aknáinkon azokat, akik a legtöbbet teszik a terv teljesítéséért? Ugy hiszem ezen a területen is van tennivaló. III-as akna legutóbbi taggyűlésén arról számolt be hozzászólásában az üzem főmérnöke, hogy egyes csapatokon, melyeken kommunisták is dolgoznak, nincs baj a helytállással, dicséretes munkát végeznek, jól is keresnek, nincs semmi szabálytalanság náluk. S amikor azt kérdeztem: tudnak-e erről az üzem dolgozói, beszélnek-e erről a bányában, vagy tettek-e erről ki villámcikket a falújságra — a nem volt a válasz.

Ezért értek egyet teljes egészében S. Nagy Sándor kollégám Népszabadságban írt cikkével, válaszával „Egy tatabányai vájár" jeligére. Ezt a levelet akár itt, Komlón is megírhatta volna bármelyik vájár, hisz' ugyan ez a cipő szorít itt is.

Van tehát feladat, mely ma a mi bányászaink előtt is áll, s ez a verseny célja nálunk Komlón is. S ezekért — én is ezt mondom — nemcsak lehet, de kell is, érdemes is versenyezni!

— G. B. —

Termelési jelentés:

Újabb visszaesések a széntermelésben

A második hét első három napján újabb visszaesések mutatkoztak a bányák termelésében. III-as aknán és Mázán kívül minden üzem rontott első heti eredményén.

Kossuth-bánya egyik nap sem teljesítette tervét. Adóssága: 65 vagon szénre emelkedett. Százalékos eredménye 94,2-re csökkent. III-as akna az első két napon százszázalék felett termelt, a harmadik napon azonban visszaesett 97,2-re. Havi százaléka így is 103,1.

Anna-akna a két első napon nem teljesítette tervét, a harmadik napon azonban 104,1 százalékra ugrott. Havi terve így is csak 97,9 százalék. Szintén csak a harmadik napon teljesítette, illetve túlteljesítette tervét Béta-akna. Havi tervében visszaesett 99 százalékra.

Mája az első nap kivételével teljesítette tervét, ezáltal százalékos eredménye 101,4-re, 2,8 százalékkal emelkedett. Nagymányok minden nap száz százalék felett termelt, azonban havi százaléka egy tizedet visszaesett. Havi százalékos eredménye: 101,6. Szászvár a hét második napját kivéve minden nap teljesítette a tervét. Havi százaléka azonban 3,6-ot visszaesett.

Panaszok a 36-os konyhán

Egymás után érkeznek újabb panaszok szerkesztőségünkbe a Zója utcai 36-os bányászkonyháról. Az ott étkező bányászok az ételek minőségére panaszkodnak. Az együttes vélemény az, hogy bár ezen a konyhán naponta többféle ételt főznek, de az ételek minősége nem megfelelő. A panaszokból kitűnik, hogy a húst nem tisztítják meg úgy, ahogy kellene, az ételek iztelenek, és a több választék ellenére a 12 és 15 óra között érkezők egy hete — minden nap — csak rizst kapnak körítésül.

Sokszor írtunk mi erről a konyháról, az ottani panaszokról, problémákról. Tettek intézkedést, történt változás, de úgylátszik a figyelmeztetés csak rövid ideig használt. Arra kérjük a vállalat vezetőségét, hogy gyakrabban látogassák a konyhát, s necsak a konyha személyzetével, hanem az ott étkező bányászokkal is beszélgessenek. És lehetőleg — a körülményeknek megfelelően — azonnal orvosolják a panaszokat.

Sudár fák árnyékában

Kökönyösön a Móricz Zsigmond és Mikszáth Kálmán utca között lévő park nagyon szép. Már árnyékot adnak a sudár fák lombjai, jól esik itt a séta, a pihenés. A lakók nagy gonddal vigyáznak a parkra és ennek meg is van az eredménye.

Mit tapasztaltak az erőmű fiataljai Ajkán?

A komlói erőmű fiataljai néhány napos látogatást tettek Ajkára és tanulmányozták az ottani KISZ-szervezetek munkáját. A szerzett tapasztalatokról Hegedüs Sándor elvtárs, az erőmű KISZ-titkára a következőkben számol be:

„Alapszervezetünk az év elején elkészítette egész éves munkatervét. Ebben szerepelt többek között az is, hogy kapcsolatot teremtünk az ajkai erőmű kiszistáival. Ennek érdekében cserelátogatást határoztunk el, s most elsőnek mi mentünk el Ajkára. Július elsején indult az 5 tagú küldöttségünk.

Sok mindent megtudtunk testvérszervezetünk életéről, az üzemi munkában elért eredményeikről. Az ajkai kiszisták nagyszerű eredményeket érnek el a karbantartási munkáknál. Rendkívül nagyméretű a fiatalok újítási készsége. Az üzem minden részében találkoztunk olyan újításokkal, melyek a kiszisták nevéhez fűződnek.

Kultúrmunka területén is számottevő eredményeik vannak. Izlésesen berendezett klubszobájuk van zeneszekrénnyel és televíziós készülékkel. Működik a színjátszó-csoportjuk és a tánczenekaruk. Időnként műsoros esteket rendeznek az üzem dolgozói számára. Hetenként négyszer film előadást tartanak.

Az erőmű fiataljai — társadalmi munkában — patronálnak egy közeli termelőszövetkezetet is.

Több gyárat tekintettünk meg ajkai tartózkodásunk során, s igen jól éreztük magunkat. Nagyon sok hasznos tapasztalattal gazdagodva térünk haza, melyeket itthoni munkánkban eredményesen tudunk felhasználni."

Több zöldségárusító-helyre van szükség

Ismeretes az, hogy 1957-ben Komlón újabb városrészeket építettek, nőtt a lakosság száma, de ugyanakkor nem történt gondoskodás, hogy ezekben a városrészekben zöldségárusítóboltok is legyenek. Ez különösen Dávidföldre és Somágtetőre vonatkozik.

Dávidföldön jelenleg sincs zöldségárusító bolt. Az ott lakóknak — 300 családnak — jelenleg Kökönyösre kell jönniük, ha zöldséget akarnak vásárolni. Jó lenne, és feltétlenül szükséges egy zöldségesbolt létesítése Dávidföldön. Az illetékesek, míg nem találnak egy megfelelő és állandó helyiséget, gondoskodjanak egy ideiglenes boltról.

Somágtetőn a MÉK létesített ugyan egy ideiglenes árusítóhelyet, de ez csak a nyári és az őszi hónapokra jó. Télre ez a probléma nincs megoldva. Itt egy állandó helyiségről kell gondoskodni.

Béta-aknán is teljesíthető a fűtőérték-terv

Béta-akna 1958. első felében egyetlen hónapban sem teljesítette fűtőérték-tervét. — Az egyes hónapokban 90-től 290 kalóriáig ingadozott a tervtől való elmaradás. A minőség ellenőrzési osztály júniusban felülvizsgálta az üzem munkahelyeit tisztántermelés és minőség szempontjából és megállapította, hogy

elsősorban tisztántermeléssel, valamint egyes magas hamutartalmú munkahelyek leállításával lényeges javulást lehet elérni.

Javaslatukra az üzem két 60 százalék feletti hamutartalmú munkahelyet leállított és különböző intézkedéseket vezetett be a tisztántermelés biztosítására. Ezek eredményeként a hónap második felében több napon keresztül túlteljesítette az üzem fűtőérték-tervét. Június 20-án például 360 kalóriával haladta meg a tervezetét az üzem által leszállított szén fűtőértéke.

A kezdeti eredmények mellett több olyan csapat volt még június II. harmadában is, akik egyáltalán nem törődtek a tisztántermeléssel. Igy a 113-as és 123-as csapat csillerakományainak negyedrésze kő volt! A kövestetői körlet pedig ebben az időszakban 180 tonna követ adott át szénként.

Ha Béta-akna júniusban mért százalékos durvameddőtartalmát tonnára számítjuk át, azt a meglepő eredményt kapjuk, hogy ebben a hónapban

1900 tonna, vagyis az üzem majdnem kétnapi tervének megfelelő mennyiségű követ szállított le a szénosztályozóra.

Ez majdnem felével több az üzem részére megtűrt mennyiségnél, feleslegesen köti le az üzem és a kötélpálya szállítási kapacitását, rongálja az osztályozó gépi berendezéseit és a beaprózódott meddő csökkenti a szén fűtőértékét.

A nagyobb meddődarabok kiválogatásának, a tisztántermelésnek a pontosságát még sokan nem értik meg. A legtöbb tennivaló ezen a téren a kövestetői körletben van. Július 2-án az ott dolgozó 2-es csapat csilléiből 10 darabot meddőhányóra kellett küldeni. A 10-es csapat pedig 50 százalékos hamuval szállított. — A második körletben a 124-es csapat több esetben 60 százaléknál nagyobb, a III. körlet 514-es csapata pedig július 7-én 62 százalék hamutartalmú „szenet" termelt.

Az előző hónapoknál ma már jobb a helyzet. Az üzemvezetőség intézkedéseinek eredményeként július első öt munkanapjának átlagában már csak 40 kalóriás az elmaradás. Ezt is fel lehet számolni és minden lehetőség megvan a további rendszeres fűtőértékterv teljesítésére, ha az üzem minden dolgozója megérti, hogy ma elsősorban nem a szén mennyisége, hanem minősége fontos az ország szénellátásában.

Pálfy István

Fokozatosan javul Komló zöldségellátása

Az utóbbi hónapokban több panasz merült fel városunk zöldségellátására. Tény, hogy Komló zöldségellátása nem volt megfelelő, és ez a huzamosabb ideig tartó rossz időjárásnak köszönhető. Június második felében, de különösen július eddigi szakaszában történt javulás. A panaszok azonban még a mai napig sem szűntek meg.

Mindezeket figyelembe véve július 7-én a városi pártbizottság, a városi tanács és a helyi sajtó képviselői több zöldséges boltot látogattak meg. A látogatás során az alábbiakat tapasztalták:

A nagyméretű javulás ellenére városunk zöldségellátása nem tökéletes. Ez különösen a gyümölcs, uborka, paprika, paradicsom, szárazbab és általában a vegyes zöldségeknél mutatkozik meg. Ennek, a rossz időjárás mellett, egy másik oka is van. És pedig az, hogy a magánkereskedők, akik városunk zöldségellátásának kb. 25 százalékát biztosították, látva, hogy ma már megszűntek a dupla haszonszerzési lehetőségek, visszaadták iparengedélyüket. A magánkereskedők engedélyükről való lemondása, a komlói MÉK-et és ezen keresztül a pécsi központot nagyobb feladatok elé állította. Hogy jelenleg is vannak a zöldségellátásban hiányosságok, ez részben — a tapasztalatok alapján — a nemtörődömségnek köszönhető.

A városi pártbizottság, a városi tanács és a helyi sajtó képviselői először a kenderföldi 509. számú zöldségboltot látogatták meg. A beszélgetés és az ellenőrzés során kiderült, hogy ebben a boltban többek között két hete nem lehet kapni. szárazbabot. A bolt vezetője július 5-én például, a megrendelés ellenére sem kapott karfiolt, zöldborsót, retket, meggyet, egrest, barackot és egyéb zöldségféleséget. Uborkából 44 kilót kapott, holott 140 kilót rendelt, vegyeszöldségből csak 100 csomagot, almából 100 kiló helyett 25-öt, a körtéből mindössze 13,20 kilót.

A Kenderföld 507-es boltban, amely a Zrínyi Miklós téren van, az utóbbi napokban valamivel jobb a zöldségellátás. Igaz, hogy uborkából mindösszesze 32 kilót kapott a bolt, gyümölcsöt szintén keveset, de szárazbab, káposzta, tök, rizs, lencse bő mennyiségben volt. A zöldbabot félig rothadt állapotban hozták a boltba, melynek az lett a következménye, hogy a magas ár miatt nem igen vásárolták. Ezért öt ládával selejtezni kellett. Ebben a boltban több, mint 4 mázsa szárazbab volt. Egy kicsit furcsának tűnik, hogy egyik boltban olyan sok a szárazbab, hogy nem tudják eladni, a másikban pedig egy szem sincs. Ez az ellenőrök felelőtlen munkájának köszönhető. Miért nem lehet ezt a mennyiséget 2—3 felé elosztani úgy, hogy minden boltban lehessen kapni? Hogy a jövőben ilyesmi ne forduljon elő, ez az ellenőrök feladata.

A kökönyösi 506-os boltban, amely a Sallai Imre utcában

(Folytatás a 3. oldalon.)

Pártélet — pártelmélet:

Nagyobb megbecsülést a dolgozók alkotó kezdeményezésének

Népgazdaságunk hároméves terve hosszú időre megszabja minden magyar dolgozó feladatát. A terv végrehajtása — szocialista jövőnk záloga. Megvalósítása érdekében mindannyiunknak küzdeni, tenni kell. Küzdeni kell, mert amilyen mértékben tesszük ezt, olyan mértékben élvezzük a hároméves terv gyümölcsét. *Minél többet teszünk, annál többet kapunk!*

A tervben foglaltak megvalósítása nemcsak műszaki feltételektől függ. Döntően függ attól is, hogy megvalósítói, a dolgozó milliók milyen módon veszik ki részüket az alkotásból. Ha minden magyar dolgozó szívügyének tekinti a terv sikerét — nem lehet vitás, hogy az eredmények sem maradhatnak el. Feladat az — s elsősorban a pártszervezetek feladata —, hogy *a hároméves terv megvalósítását a dolgozók szívügyévé tegyük!*

Városunk dolgozóira, s elsősorban a szénbányák dolgozóira, nagyon fontos feladat vár. Az előző évekhez képest több és jobb minőségű szenet kell termelniök. Hogy ez így legyen, ahhoz az is szükséges, hogy bányászaink ismerjék a hároméves terv feladatait, s hogy mit kapnak, ha a tervben meghatározott célkitűzések valósággá válnak. Minden egyes dolgozó tudja meg: *ez az én feladatom, s ha én ezt valósággá váltom, akkor ennyit fejlődik hazám, s ennyivel jobb lesz az én és családom élete.* Ha ezt elérjük, akkor minden dolgozó azon fáradozik, hogy javaslataival, munkájával minél előbbre vigye a terv sikeres megvalósítását. Számtalan példa bizonyítja, hogy az egyes munkahelyeken az ott dolgozók tudják a legjobban, hogy mit kell tenni a munka megkönnyítése és meggyorsítása érdekében. Javaslataikat ha a műszaki vezetők meghallgatják, megvalósíthatóságuk esetén intézkednek, nem marad eredménytelen. Az első javaslatot követi a második, a harmadik... a huszadik... *A dolgozók mindenkor érezzék, hogy a termelés növelése és egyéb kérdésekben is döntő szavuk van.* Ne legyen egyetlen eset sem, hogy egy-egy hasznos javaslat csak a meghallgatásig jusson el. Van arra is példa, hogy egyes javaslat, újítás egészen a kivitelezésig eljut, s utána félre dobják, nem használják. (Automatikus fejtőkalapácsolajozó stb.)

A siker érdeke megkívánja azt is, hogy necsak várjuk a dolgozók ezernyi hasznot tartalmazó tanácsait, hanem forduljunk hozzájuk és kérjük ki véleményüket, javaslataikat. *Ahol ezt megteszik, ott a kollektíva szívügyének tekinti a feladatok megvalósítását és nem kíméli erejét.*

Az egyik komlói munkahelyen a dolgozók figyelmeztették a művezetőt, hogy ha az általa kiadott utasítások szerint készítik el a munkát, nem felel meg a minőségi követelményeknek. A munkavezető — talán mert féltette tekintélyét — nem hallgatta meg a dolgozók tanácsát s elrendelte, hogy a munkát az ő utasításai alapján végezzék el. Az eredmény az lett, hogy a dolgozókat a gyakorlat igazolta, több napos munka veszett kárba. *A munkavezető kénytelen volt elismerni, hogy a tanácsadóknak van igazuk és a továbbiakban az ő javaslataik alapján dolgozott.* S az így elkészített útszakasz már megfelelt a minőségi követelményeknek.

Ez az egy példa is azt igazolja, hogy az elkövetkező időkben hasznosítani, kérni kell a dolgozók aranyat érő javaslatait. *Egy emberként, beosztásra való tekintet nélkül tevékenykedjünk a feladatok megvalósítása érdekében.*

Nagyon fontos, hogy a kellő megbecsülés övezze azon dolgozókat, akik minden erejükkel kiveszik részüket az alkotásból. Ne legyen egyetlen példa sem arra, hogy aki megérdemli a dícséretet, a jutalmat, arról megfeledkezzünk. Ugy bánjunk az emberekkel, ahogy megérdemlik. Ha így teszünk, akkor jelentősen hozzájárulunk a hároméves terv sikeres megvalósításához!

Milyen kulturális események lesznek városunkban júliusban és augusztusban?

Tény, hogy városuk kulturális élete fokozatosan javul. Ma már egy-egy hónapban jóval több és komolyabb jellegű rendezvényekre kerül sor, mint mondjuk 1957-ben, vagy 1958. első negyedévében. Ez azt bizonyítja, hogy Komlón nő a szórakozni és művelődni vágyók száma, de egyidejűleg nőnek az igények is. Pár hónappal ezelőtt több szó esett arról, hogy városunkba miért nem jön az Állami Opera együttese, miért nem rendeznek filharmónia-estet, miért nincsenek komoly zenei rendezvények, vagy pedig drámai színdarabok, mint például: Bánk bán, Ember tragédiája, stb.

Nem vitás, hogy a problémákat felvetett dolgozóknak igazuk volt. A problémák felvetése, az „Uj Komló"-ban megjelent írások nagy segítséget adtak az illetékeseknek, akik Komló kulturális életével foglalkoztak. Hogy ez menynyire így van, bizonyíték erre, a Május 1. Kultúrotthon vezetőségétől kapott júliusra és augusztusra szóló tájékoztató, a várható kulturális rendezvényekről:

Július 15-én a Lengyel Hot Jazz-kabaré együttese szerepel városunkban. Hosszú szünet után a dolgozók kívánságának eleget téve ezen a napon nyitják a szabadtéri színpadot is. Július 23-án ugyancsak a szabadtéri színpadon lép fel „Nyár az országban" címmel, a Budapesti Kamaraszínház együttese. A műsorban fellép egyik jól ismert és közkedvelt színészünk, Bilicsi Tivadar is.

Augusztus első felében az Állami Népi Együttes jön Komlóra. Majd — sok komoly művet kedvelő kérésének eleget téve — a Gördülő Operaegyüttes szerepel városunkban. Augusztus második felében az Országos Filharmónia együttese két esten át szórakoztatja majd a komlói közönséget.

Ülést tartott a városi tanács v. b.

Július 11-én, pénteken délelőtt ülést tartott a tanács végrehajtó bizottsága. Az ülésen az alábbi napirendi pontokat tárgyalta:

1. Aratási és cséplési munkák előkészülete. Előadó: Sipos Imre, a mezőgazdasági osztály vezetője.

2. Magánerőből épülő lakásépítkezések helyzete. Előadó: Vas István, az iparműszaki osztály vezetője.

Még nagyobb feladatok eléréséért indulnak harcba a népfront komlói aktívái

A Hazafias Népfront Komló Városi Bizottsága július 7-én ülést tartott, ahol Árokszállási Károly elvtárs, a bizottság elnöke beszámolt a félév alatt végzett munkáról.

A beszámoló elején rövid tájékoztatót adott a nemzetközi helyzet állásáról, majd rátért a fél év alatt végzett munka értékelésére:

— A népfront bizottság elnöksége 1958 február 12-én munkaprogramot dolgozott ki és terjesztett a bizottság elé. A munkaprogramba foglaltakat a bizottság elvégezte!

Ezután részletesen értékelte a munkaprogramot, majd így folytatta:

— Feladatul tűztük ki, hogy városunkhoz tartozó három községet bevonjuk a népfrontmozgalomba. Vállaltuk azt is, hogy ezekben a községekben falugyűléseket tartunk. Ennek a feladatnak is eleget tettünk. Felülvizsgáltuk ezen községek kulturális lehetőségeit, s többek között megállapítottuk, hogy Kisbattyánban indokolt lenne a gazdakör megalakítása.

A városi pártbizottság segítségével biztosítottuk a városi népfront bizottság helyiségét. Ma már két kisebb és egy nagyobb szoba áll rendelkezésünkre!

A munkaprogramban szerepelt feladatokon kívül egész egy sor más feladatot is megoldottunk. Igy például a városi népfront bizottság elnöksége képviseltette magát a városi tanács vb-ülésén január 8-án, ahol a városfejlesztés hároméves tervét tárgyalták. A tárgyaláson bizottságunk tagjai beterjesztették észrevételeiket, s ezeket a tanács vb elfogadta. Gyűjtést indítottunk az ellenforradalom alatt mártírhalált halt elvtársaink tiszteletére felállítandó emlékmű építésére. Részt vettünk a március 15-i, a március 21-i ünnepség megrendezésében. Segítettünk hazánk felszabadulásának tiszteletére rendezett ünnepség, s Lenin elvtárs születésének 88. évfordulóján, valamint a nőnap alkalmából megtartott ünnepség megrendezésében.

Májusban békegyűléseket szerveztünk, melyeknek lebonyolítása a békebizottság, a belvárosi pártszervezet és a nőtanács munkája nyomán eredményes volt. Ezeken a gyűléseken városunk és a népfront vezetői tartottak előadásokat.

A népek barátsági hónapja során is szép eredményekről adhatunk számot. Május 15-én a Zrínyi Ilona Művelődési Házban előadásra került a „Fák állva halnak meg" című színmű, melynek megszervezésében segítséget nyújtottunk a szakszervezetnek. Ugyanebben a hónapban városunkban szerepelt a jugoszláv LADO együttes.

Június 15-én munkás-paraszt találkozót szerveztünk. A somogyi parasztok és a komlói bányászok találkozása igen hasznos volt és szivélyes légkörben zajlott le.

Foglalkoznunk kell egy igen fontos feladattal — folytatta Árokszállási elvtárs — Komló 10 éves városfejlesztési tervével, melynek elkészítésében a Hazafias Népfront is munkát vállal. Ennek érdekében több elvtársat bíztunk meg.

Ezután az elmúlt félév munkáját értékelve a következőket mondotta:

— Féléves munkánkat értékelve, azt kell megállapítanom, hogy mozgalmunk irányvonala, célkitűzése megfelel pártunk politikájának. A bizottság munkájában a kezdeményezés, a munkavállalás nagy mértékben tapasztalható. Pártunk támogatásával és iránymutatásával a forradalmi munkás-paraszt kormány programjának végrehajtására a következő időkben még tevékenyebb munkát kívánunk folytatni. Támogatni kívánjuk városunk fejlesztését, segítséget nyújtunk a szociális és kulturális fejlődés fokozása érdekében.

Ezután ismertet néhány feladatot a következő félév munkájából, kihangsúlyozva, hogy továbbra is a kidolgozott munkaprogram alapján kell ezeket megoldani.

A beszámoló után élénk vita alakult ki. Nagyon sok hasznos javaslat hangzott el melyet megvitattak. A javaslatok között szerepelt többek között, hogy az elkövetkező időben módot kell találni a lakossággal való szorosabb kapcsolatra. Ennek érdekében a közeljövőben bevezetik a fogadóórák megtartását. Jobban kell tájékoztatni a lakosságot a nemzetközi és a belpolitikai helyzetről. Ezenkívül még számos hasznos javaslatot tettek a bizottság tagjai, melyek megvalósításával az elnökség foglalkozik.

Megállapítható, hogy a népfront bizottság jelentős eredményekről számolhat be, s az ülés résztvevőinek aktivitása azt bizonyította, hogy a jövőben még nagyobb eredmények eléréséért indulnak harcba a népfront komlói aktívái.

PÁRT-FOGADÓNAPOK BEOSZTÁSA

1958. július 14-én Huszár Sándor, 15-én Wieder Béla, 16-án Hohn Antal, 17-én Árokszállási Károly, 18-án Benhardt Gyula, 19-én Gábor Balázs elvtárs.

Eredmények egy munkásszállón

A minap meglátogattuk a komlói aknamélyítő körzet munkásszállóját. Megnéztük, hogy az ott élő dolgozóknak milyen lehetőségük van a pihenésre, szórakozásra. Amikor beléptünk a szállóba, rendet, tisztaságot láttunk. Megnéztük a szállónak több szobáját. A szobák mindegyike tisztán és ízlésesen van berendezve. A szobák festését és a szálló kisebb átalakítási munkálatait most fejezték be. A dolgozók elmondták, hogy minden két hétben tiszta ágyneműt kapnak. A szobákban vezetékes rádió és könyvtár áll rendelkezésükre. A kultúrteremben asztalitenisz, sakk szolgálja a dolgozók szórakoztatását. A szállónak 55 lakója van, a lakók 60—70 százaléka fiatal. Ennek ellenére, hogy az ittlakók többsége fiatal, a fegyelemmel még nem volt baj. A szobákban kialakult egy kollektíva, amely munkában és szórakozásban is együtt van. A szállónak az összetétele jó, idősebbek és fiatalok megértik egymást, jóbarátok. Van egy ízlésesen berendezett vendégszoba is, amely a szállón lakók hozzátartozóinak elhelyezésére van berendezve.

Hiányossága a szállónak abban mutatkozik, hogy a szobákban kisméretű szekrények vannak és így a ruhák elhelyezése okoz kisebb problémát. A látottak alapján elmondhatjuk, hogy a komlói aknamélyítő körzet munkásszállóján lakó dolgozóknak, ha nem is teljes mértékben, de van lehetőségük a pihenésre és szórakozásra. Ez a munkásszálló is Komló legjobb munkásszállói közé tartozik.

Gratulálunk a Május 1. Kultúrotthon aktíváinak

Befejeződött a III. Országos Bányász Kulturális Seregszemle

Hónapokkal ezelőtt kezdődött. Maroknyi kultúraktíva ült össze a Május 1 Kultúrotthonban, hogy újból életre hívja a kultúrotthon színjátszó-, tánc- és énekcsoportjait, s mint egy új csoportot megalakítva, a szavalókórust. Azóta, — ahogy mondani szokás — sok víz folyt le a Dunán. Azóta sokat fejlődtek a csoport tagjai, tanultak, hogy produkálhassanak. Előbb a járási, majd a területi bemutatókon léptek fel, mutatták be tudásukat. Igy jutottak el 1958. július 6-án Budapestre, hogy részt vegyenek a Bányaipari Dolgozók Szakszervezetének III. Országos Kulturális Seregszemléjén.

Amikor a pécsi területi bemutató lezajlott, a zsűri úgy döntött, hogy a komlói csoportot küldi fel Budapestre, mert az ország déli részén lévő bányászcsoportok közül ezt találta a legjobbnak. A pécsi bemutatón voltak kisebb hibák, melyeken segíteni kellett. A segítség is megérkezett. Budapestről, az Egressy Klubból jött segítség, hogy a csoportot felkészítse a seregszemlére. Igy került a színjátszócsoport Tatabánya, Dorog és a borsodi tröszt mellett a fesztiválra.

*

Berthol Brecht „Carrar asszony puskái" című drámáját játszotta csoportunk. A cselekmény Spanyolország déli részén játszódik egy halászfaluban, a Franco-féle fasiszták elleni harcok idején. Ez az az idő, amikor Madrid hős védői utolsó erőfeszítésüket adják a város megvédésére. Spanyolország népe támogatja a hősi harcokat. A mű eszmei mondanivalójában azt bizonygatja, hogy a harc idején nincs semlegesség, aki semleges, az az ellenséget segíti. Az eszmei mondanivaló elmondási formájában Brecht teljesen új, merész megoldásokat alkalmaz. Alakjai nem kiforrott meggyőződésű hősöket mutatnak be, hanem egyszerű embereket, akik gondolkodnak és vitatkoznak. Vitájukból hámozható ki a színtiszta igazság. A szereplők mindezt a mondanivalót — annak jelentős részét — közvetlenül a közönségnek mondják el.

*

Vasárnap délelőtt (július 6-án) 10 órakor az ÉDOSZ dísztermében (VI., Gorkij-fasor 44.) elsőnek a Május 1 színjátszói léptek színpadra. Nem kis izgalmak között, hisz' a bemutatásra kerülő drámából a filmhíradó is készített felvételt, méghozzá éppen az előbb jellemzett legnehezebb részből. Ezt a filmet a VIII. bányásznapon filmszínházaink Komlón is bemutatják. A film nemcsak a színjátszók, hanem a tánccsoport fellépését is megörökítette.

Amikor az előadás megkezdődött, körülbelül 800 néző töltötte meg a termet. A siker nem maradt el, mert a játékot a közönség többszöri lelkes tapssal köszönte meg a munkásművészeknek. A dráma bemutatása után, a szünetben a bányász szakszervezet elnöke, Blaha elvtárs és több jelenlévő vezető dícsérettel szólt a komlói színjátszócsoport munkájáról. Dicsérték a csoport témaválasztását, valamint a dráma bemutatója során a színjátszók összjátékát. A szakértők véleménye szerint a csoport a témát jól dolgozta fel, s úgy a színjátszók, mint a rendező dícséretére vált Brecht drámájának nagyszerű bemutatója.

A seregszemlén bemutatták még Fejér István: Bekötött szemmel című színművének részletét, a dorogi színjátszók Nagy Lajos: Uj vendég érkezett című színművének részletét, a tatabányai színjátszók, Ida Edward: Rodozin-ügy című drámáját, a borsodi színjátszók játékában.

A seregszemle, délután 5 órakor folytatódott, a MÁVAG szabadtéri színpadán (VII., Gorkij-fasor 41.). Ez alkalommal léptek színpadra a komlói szavalók és a tánccsoport tagjai. A szabadtéri színpad nézőterét délután 5 órára 3 500 néző töltötte meg.

A szavalók közül legnagyobb sikert Boga Ildikó aratta.

A tánccsoport Orsovszky: Kalocsai párosát filmre vették. A táncosok sok tapsot kaptak. A legnagyobb sikert Náfrádi: Pásztortánc című bemutatójukkal aratták a Május 1 tánccsoportjának férfi tagjai. Alig akarták őket leengedni a színpadról.

A bemutató tehát jól sikerült. Nem vallottak szégyent városunk küldöttei a III. Országos Bányász Kulturális Seregszemlén. Ezért este 10 órakor, amikor a díjkiosztással egybekötött díszvacsorára került sor, boldogan vették át a Bányaipari Dolgozók Szakszervezetének emlék-plakettjét, mely megörökíti a III. Országos Kulturális Seregszemle napját. A vacsora közben, előbb a dorogiak keresték fel a komlóiakat, és gratuláltak a sikeres szerepléshez, majd a komlóiak viszonozták a gratulációt a dorogiaknak. Később a salgótarjáni együttes adta át meghívását a komlói csoportnak vendégszereplésre Salgótarjánba. A meghívást meghívás követte, s így alakult ki a bányászvárosok között a bányász kultúrcsoportok egészséges szocialista kapcsolata, a kölcsönös műsorcserék szervezésére. (Bár ilyen lenne a bányászvárosok sportkapcsolata is. szerk.)

Ezen a seregszemlén az országban működő tízezer öntevékeny bányász-kultúrmunkást hatszázan képviselték. S a hatszáz között ott volt a komlói bányász-kultúrcsoport küldöttsége is.

*

Budapesten, a seregszemle után gratulációt, dícséretet kaptak a csoport tagjai öntevékeny, nagyszerű munkájukért. Most ezt tesszük mi is. Gratulálunk az elért sikerhez, a két plaketthez és reméljük, hogy ez a siker az emlékplakett, további ösztönzőerőt ad a csoport tagjainak a fejlődéshez, a tanuláshoz. Reméljük, nőnek, izmosodnak a csoportok, új tagok kérik majd felvételüket. Reméljük, erre a színvonalra emelkedik a sok fáradságos munka után a zene- és az énekcsoport is. Hiszen sok terv áll előttük és sok feladat is.

Most két, háromheti pihenőre, szabadságra mennek a csoport tagjai, mert ezt a pihenőt megérdemlik. Utána tájelőadásokra látogatnak el, az ország különböző területeire. Salgótarjánba, Dorogra, Tatabányára, Nagykanizsára, s ezután — a többi szakszervezetek kapcsolatának megteremtése után — a vasasokhoz vagy a textilesekhez. Igy alakul, fejlődik Komló s az egész ország bányász szakszervezeteinek kulturális munkája, így töltik be mihamarabb feladatukat, a kulturális területen vívott harcban.

Ehhez a munkához kívánunk a csoport tagjainak, valamennyi kultúrmunkásnak sok sikert, jó egészséget és bányász jószerencsét!

A villamos üzem első félévi munkájáról

A villamos üzem munkaterülete kiterjed a Komlói Szénbányászati Tröszt minden széntermelő üzemére. A bányák munkáját kiegészíti és így hozzájárul a széntermeléshez.

E fontos munkat a villamos üzem dolgozói mindig lelkiismeretesen végezték és végzik. 1958. első félévében is több olyan nagyobb munkát végeztek, amely jelentősen hozzájárult a bányák munkájához. Ilyen munka volt például az Anna-aknai korszerű jelzőberendezés üzembehelyezése. a Kossuth-aknán lévő turbó-kompresszor hangszigetelt vezérlőfülkéjének építése. Ezzel a kezelőszemélyzetet megvédik az emberi fülnek ártalmas óriási zajtól. Ez a fülke tökéletesen megfelel rendeltetésének. A második félévben a III-as aknai kompresszorházba is szerelnek ilyen fülkét.

Itt már hagyománnyá vált a munkaverseny. Az egyes részlegek — tekercselőműhely, Kossuth-napszinti részleg, légsűrítő részleg, központi lakatosműhely. III-as aknai napszinti villamosrészleg, az építőrészleg 1-es és 2-es csoportja és a Kossuth-bányabeli villamosrészleg — állandó munkaversenyben állnak egymással. 1958. első negyedévében a központi lakatosműhely, a II. negyedévben pedig a III-a aknai napszinti villamos részleg lett a versenyek győztese.

Ahol ilyen élénk munkaverseny van, ott természetesen a kiszabott tervet is teljesítik. Tervük nem az elvégzendő munkára van kiszabva, hanem az elvégzett munka forintösszegére. Az első félévben, — kivéve áprilist, — minden hónapban teljesítették, illetve túlteljesítették tervüket. Igy az elmúlt félévben a kiszabott összegnek mindössze 94,35 százalékát vették igénybe. Ezáltal kereken 5,6 százalékos megtakarítást értek el, ami 940 000 forint értéknek felel meg.

Az üzemben az elmúlt évek folyamán iparitanuló-képzés is volt. Ez év elején 16 tanuló tett szakmunkás-vizsgát. Ezek — egy kivételével — megfeleltek a követelményeknek. A most végzett szakmunkások közül öten az üzemben dolgoznak, a többi fiatal szakmunkás elhelyezkedésében is segítséget nyújtott az üzem vezetősége. Az egyetlen hiányosság, amely gátolja az üzem munkáját — s ez országos probléma —, meglehetősen gyenge az anyagellátás.

Új fürdőt építenek, vagy bővítik a régit III-as aknán?

III-as akna, mint ismeretes, a Komlói Szénbányászati Tröszt legjobb üzemei közé tartozik. Bejáratánál ott függ az élüzem kitüntetés, melyet nagyszerű eredményükkel érdemeltek ki 1957. második felében. Az üzem jól dolgozik, azonban vannak belső hibák, melyek akadályozzák a még jobb teljesítmények elérését.

III-as akna jelenlegi terve 81 vagon szén. Mivel aránylag új üzemről van szó, kapacitása és termelése állandóan növekedik. A felfejlődést figyelembe véve a jövő évre a terv már nem 81, hanem 100, 110 vagon szép naponta. E terv teljesítésének van egy nagy akadálya. Az üzemnek létszámmal is fel kell fejlődnie, ezt pedig akadályozza a fürdő kis befogadóképessége. Az üzem vezetősége — a trösztt egyetértve — úgy kívánt ezen segíteni, hogy a jelenlegi szekrényes-rendszer helyett hengás-rendszerrel látják el a fürdőt. Ez mellett építenének egy új lámpakamrát, az aknászok részére raport-irodát és bővítenék a felolvasóhelyiséget.

Az átalakítási munkálatokat — melyre a tröszt 1 millió 500 ezer forintot adott — el is kezdték. A jelentést a fürdő átalakításáról elküldték a minisztériumba. A minisztérium leállította az átalakítást, mert ragaszkodik a Bányászati Tervezőintézet által az üzem beindításakor tervezett új fürdő felépítéséhez. Ez az építkezés 11 millió forintba kerülne és csak 2—3 év alatt készülne el. Addig az üzemnek maradnia kellene a 81 vagonos teljesítmény mellett.

Az üzem és a tröszt vezetői sokkal célszerűbbnek látják, ha a fürdőt átalakítanák. Igy a jelenlegi fürdő még 5—10 évig biztosítaná az üzem fejlődését. Ez idő után pedig államunk kevesebb anyagi gonddal küszködve könnyebben tudná biztosítani a 11 millió forintot, az új fürdő felépítésére. Az üzem eközben emelhetné létszámát és reméljük, teljesíteni tudná felemelt tervét.

Ebben az ügyben kérjük az illetékes szervek gyors intézkedését, mert így sem az építkezés, sem a bővítés nem készül és a széntermelést nem lehet a szükségletnek megfelelően növelni.

Miért? Miért? Miért?

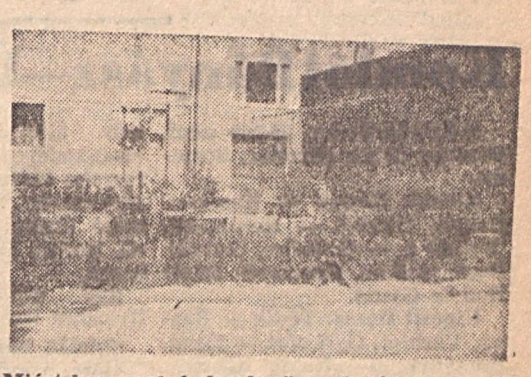

Miért hevernek halomba összedobálva a kertiszékek a Béke Szálló mögötti kerthelyiségben? Miért nem használják őket, s miért nem nyitják meg a kerthelyiséget?

Miért van ez a telefonfülke Kökönyösön a Petőfi téren? Közvetlen a szomszédságában kőpad van — természetesen ülőke nélkül! Miért?

A Vorosilov úton a legkisebb eső után is bokán felül ér a víz és a sár. Ennek egyedül a gyerekek örülnek, akik csónakjaikat úsztatják az utcai pocsolyában. Miért van ez így, s mikor javítják már meg ezt az utat is?

„Repülő-brigád" az építőknél

Jelentős feladatok megoldása vár ebben az évben is a Komlói Állami Építőipari Vállalat dolgozóira. Ahhoz, hogy az egyes létesítmények a kívánt határidőre elkészüljenek, nagy erőfeszítéseket kellett és kell tenniök a vállalat dolgozóinak.

Már a szükséges anyag és munkaerő megszerzése is gondot okozott. Májusban derült ki, hogy a meglévő munkaerő — a vidéki munkahelyeken — nem üti meg a kívánt mértéket a minőség szempontjából.

Ekkor merült fel annak a gondolata, hogy „repülő brigádokat" szerveznek, melyeknek az lesz a feladata, hogy a vidéken lévő, az ütemtervet be nem tartó munkahelyeknek segítséget nyújtsanak. Vagyis mindig azokra a munkahelyekre menjenek segíteni, ahol nem megfelelő módon és ütemben halad a munka.

A vállalat vezetősége legelsőnek a Kenderföldön dolgozó nagyhírű Schraub-brigádot kereste fel és ismertette velük, hogy milyen feladatot kellene megoldaniok. A brigád tagjai közösen beszélték meg a tennivalókat és elhatározták, mindent elkövetnek a feladatok sikeres megoldása érdekében.

Ezután indult el a Schraub-brigád vidéki útjára. Olaszban iskolát, Bólyban a hibrid-kukorica-szárítót készítették el.

A vállalat vezetősége a legnagyobb mértékben elégedett az első „repülőbrigád" munkájával, s azt szeretné, hogy a többi brigád példát venne a Schraub-brigádról.

A fent említett brigád példáját máris többen követték. Ilyenek például a Papp Géza kőműves KISZ-brigád, Meitzing kubikosbrigád és mások. Nem vitás, hogy ha minden dolgozója a Komlói Állami Építőipari Vállalatnak annyira szívügyüknek tekintik a vállalat érdekét, akkor sokkal jobb eredmények születnek, mint az elmúlt évben, s ennek gazdasági téren is meg lesz a látszata.

A komlói asszonyoknak — *a baromfi-társulásról*

A minap olvastam arról, hogy Demecser községben 24 tagú baromfitársulás jött létre.

Miért írok erről? Azért, mert a Kökönyös területi párttaggyűlésen is ezzel foglalkoztak az asszonyok.

— Össze kellene állni 30 asszonynak! — mondották — Beadni bizonyos mennyiségű pénzt és naposcsibét venni, felnevelni és ellátni vele a komlói piacot. Magunkon segítenénk... ha így lenne...

Egy másik így beszélt:

— Nem jó lenne abból, ha össze kéne adni. Adjon a tanács hozzá pénzt, naposcsibét... mi meg majd neveljük... Mert abból, ha 30 asszony összeadná a pénzt, a végén csak veszekedés lenne...

Volt erre felzúdulás. Az egyik meg is jegyezte:

— Ez nem igaz. Miért mond ilyet. Miért veszekednénk? Miért ne lennének képesek a komlói asszonyok egy baromfi-nevelő csoport alakítására. S miért ne a saját zsebükből. Hisz' a haszon is közös lesz.

Igaz is. Miért ne állhatna össze itt Komlón is 30—40 asszony. Miért ne alakíthatna itt is egy baromfi-társulást? A tanács is segítene. Adna területet, még az ólakat is biztosítaná, meg az egyéb felszerelést is. Kölcsönbe. A csoport meg később visszaadná ezt, a közös haszonból. Jól járna ezzel a város is, a csoport tagjai is. Sikerülne közös erővel leszorítani a termelői magas piaci árakat.

Hát ezért írtam erről. Ezért mondom el, hogyan is indult meg a demecseri 24 tagú baromfi-társulás:

✻

Még március elején történt. A demecseri földművesszövetkezeti nőtanács elnöke és még két asszony Nyíregyházán járt értekezleten. Ott hallották róla, hogy az asszonyok a MESZÖV-től kértek használatra csibekeltetőt...

Akkor még nem hittek benne, hogy sikerül. Otthon mégis beszéltek erről a többieknek, és úgy húsvét táján maguk is nekifogtak. Húszan voltak ekkor, akik rászánták magukat és összeadtak 50—50 darab tojást, 10—10 kg kukoricát, hogy — megpróbálják! Igényeltek két keltetőgépet. Megkapták a két nagy ládát, meg egy szakkönyvet, hogy tudják hogyan kell a gépet kezelni. A faluban nagy volt az izgalom. Egyesek pedig csúfolták őket, hogy „Kidobtatok 1 000 tojást". Aztán csend lett. Végre az a nap is eljött, amikor a csibéknek ki kellett bújni a tojásból. S azon az éjszakán — nagy izgalmak között — 710 pihés csibe bújt ki a tojásból. Ekkor már nem volt csúfolódó.

S most a 24-re szaporodott csoportot szét sem lehetne verni. Ujabb keltetőt kérnek és 1 500 válogatott tojást keltetnek. Törzset nevelnek, szakcsoporttá alakulnak.

✻

Hát miért ne lehetne ezt megtenni itt Komlón is? Talán a komlói asszonyok nem olyan ügyesek, mint a demecseriek? Bizony olyanok. Itt is össze tudnának állni 30—40-en, a társulásba. Itt is összetudják adni a kezdőpénzt, mely gyümölcsözik, kamatozik az általuk nevelendő baromfikban. Itt is van nőtanács és lelkes asszonytábor, ha olyanok is vannak, akik ma még kételkednek, hitetlenkednek... Be kell nekik bizonyítani, hogy nincs igazuk... S ez a lelkesedésen, a kezdeményező asszonyokon múlik...

Remélem — röviden arról írhatok: megalakult Komlón a baromfitársulás, állományuk 1 500 pihés csibe...

— góbé —

Fokozatosan javul Komló zöldségellátása

(Folytatás az 1. oldalról.)

van, sokkal jobb a helyzet, mint az előbbi kettőben. Itt általában — a gyümölcs kivételével — elegendő zöldségféleség volt. Délután még öt órakor is lehetett kapni uborkát, tököt, paprikát, káposztát, és bő mennyiségben vegyeszöldséget. A látogatás során az is kiderült, — és ez nagyon helytelen — hogy az 509-es és az 507-es boltban egy kiló zöldbabot 8 forintért árusították, ugyanakkor az 506-oson ugyanannak a babnak kilója 6 forint volt. Ez is a ritka, és a nem megfelelő ellenőrzések következménye.

A látogatás után a városi tanács épületében megbeszélés volt, melyen résztvett többek között Szőke Kovács elvtárs is, a MÉK megbízottja. A megbeszélés során szóba kerültek a fenti hiányosságok, majd javaslat született, hogy a Pécsi Rádió minden esti adásában közölje Pécs és Komló másnapi zöldségárait. Igy elkerülhető az, hogy egyik helyen drágábban árusítanak, mint a másikon, holott valamennyi zöldségesbolt egy MÉK-hez tartozik. Szőke Kovács elvtárs erre ígéretet tett, majd hozzászólásában többek között ezeket mondta:

— Pár nap múlva Komló zöldségellátása sokkal jobb lesz, mint jelenleg. Nem lehet arra számítani, hogy minden zöldségféléből kellő mennyiséget biztosítani lehet, de a legfontosabbakból; vegyeszöldség, tök, káposzta, hagyma, uborka, paradicsom, paprika és gyümölcs a komlói boltokban kapható lesz. Hozzáteszem, hogy a felsoroltak ára napronapra csökken. Minden dolgozó igényét nem lehet kielégíteni, de a legtöbbnek nem lesz kifogása sem a zöldségellátásra, sem pedig arra, hogy az árak magasak. Megoldást nyer a szállítás is. Lehetőleg mindent megteszünk — s erre megvannak a lehetőségek — hogy az áru a kora reggeli órákban érkezzen rendeltetési helyére.

A megbeszélés elég sokáig tartott. A jelenlévők több problémát vetettek fel a lakosság jobb zöldségellátása érdekében. Reméljük, hogy városunk zöldségellátása, ha nem is teljes mértékben, de rövidesen javulni fog.

✻

Városunk zöldségellátásának problémáját több háziasszony jelenlétében július 23-án tárgyalja a városi tanács.

GÉZA BÁCSI

Igen — kedves kökönyösi olvasó — Géza bácsiról van szó. A „te" Géza bácsidról, a „mienkről", egyszóval „mindnyájunk" Géza bácsijáról! Meg is érdemel egy kis újságcikket, hiszen nála minden kapható, a szamócától a cseresznyéig, a paprikától a zöldbabig. Minden aminek szezonja van, vagy lesz.

Mert Géza bácsi nagyon „ügyes", előzékeny, udvarias. Mindenkit soron kívül szolgál ki. Igaz nem minden protekció nélkül, mert ha néha a „nagyságos asszony" tekinti meg az üzletét, akkor a többi vásárló várhat. Na, de ez Géza bácsi privát ügye — végtére is övé az üzlet! — Ezért ad „jó" ismerősöknek hitelt is. — Ezt elnézheted neki kedves olvasó, mert nála minden kapható. Hogy 50—80 százalékkal drágábban, mint máshol? Ezt a „kis" felárat nem lehet sajnálni tőle, akinél mindent kapsz. Tudom azért írtad alá az ívet, amely Géza bácsi üzletét volt hivatva megmenteni, sőt meg is mentette. Hogy is volt? Mondjuk el azoknak is, akik nem Kökönyösön laknak.

Géza bácsi — teljes nevén Kapitány Géza — zöldség- és gyümölcskereskedő, aki a keresletet jól kihasználva mindent beszerez, s mindent drágán ad el, egy napon felszólítást kapott, hogy üzletét más területen üzemeltesse.

Erre előkerült a papír és a ceruza, s gyűltek az aláírások. Először csak a Petőfi téri kis bódéban, később ez a kis csavaroseszű papírlap bekopogtatott a lakásokba is. Legtöbben azért írták alá, mert itt — ha drágán is —, de minden kapható. Volt olyan is, aki csak azért írta alá, mert nem akart az ár ellen úszni. (Itt mindegy, hogy az áradatot, vagy az áru árát érted az „ár" szó alatt.)

Eddig a történet. Géza bácsi üzlete ma is nyitva van. Vonjuk le mindebből a tanulságot is. Hatóságaink a népi ellenőrzés segítségével és más eszközökkel is harcolnak a magánszektor árdrágítása ellen. Nem a magánszektor ellen, hanem az ádrágítás ellen! S ez a harc nem is sikertelen. Teljes sikere azonban csak akkor lehet, ha a MÉK is harcba lép, a jelenleginél jobb és gyorsabb áruellátással, ügyes árubeszerzéssel.

D. J.
kökönyösi lakó.

Igazat adunk D. J.-nek. Hisz' már szinte legendák keringenek „Géza bácsi" ténykedéséről. A magas árak nem egy vásárlót botránkoztattak meg. Volt olyan eset, hogy amikor a zöldséges boltban 10 forintért adták a cukorborsó kilóját, Kapitány Gézánál 22 forintot „kóstált" a cukorborsó ára! (Igaz, hogy hamar kénytelen volt leszállítani az árát 10 forinttal, de egészen biztos, hogy még így sem fizetett rá.)

Ugyanígy volt a szamócával és a többi primőr áruval. Nem egyszer nemcsak az állami szektor boltjait múlta felül áraival, hanem a többi magánkereskedőt is. Ez az állapot valóban tűrhetetlen volt, s ezért tettek intézkedést vele szemben a felsőbb szervek. Minden magánkereskedő tartsa szem előtt, hogy ma már nem lehet bűntetlenül a végtelenségig felsrófolni az árakat!

Városunk vezetői minden lehetőt elkövetnek a zöldségellátás javítása érdekében — ennek hatása máris mutatkozik — s nem tűrik meg senki részéről sem, hogy a megengedettnél magasabb árat kérjenek árukért.

Anyakönyvi hírek

1958. első felében Komlón 367 gyermek született, 113 házasságot kötöttek és 38-an haltak meg.

A JUNIUS HAVI ANYAKÖNYVI HIREK:

Születtek: Vagner Ilona, Buresch Zsuzsanna, Filipsz Erzsébet, Spangenberger Henrik, Lőrincz Zsolt Miklós, Jászka Márta, Jászka Magdolna, Szabó István, Kapitány Mária Magdolna, Orsós Teréz, Balogh Zoltán, Futár János, Ujvári János, Csáki Ferenc, Fülöp Éva Mária, Horváth József, Viola Róbert, Balogh László, Csík Márta, Kürti Éva Júlia, Orsós Ferenc, Benkovics Teréz, Kovács László, Kovács Lajos, Kollár Tamás, Bagi Ildikó, Babai Nándor Béla, Kovács Ibolya Malvina, Buzás István, Orsós Ferenc, Zentai Zsuzsanna, Dömötör Sándor, Vészi Klára, Torkos Pál, Takács József, Szabó József, Dani Sándor, Kirsch Judit, Szakala László János, Pilgermayer Magdolna, Máté István László.

Házasságot kötöttek: Udvardy Sándor Attila erdőmérnök és Somossi Gizella Mária ápolónő, Kovács Zoltán villanyszerelő és Horváth Mária adminisztrátor, Kalányos István bányacsillés és Orsós Rózsa, Szabó Sándor bányacsillés és Ambrus Regina, Makó János bányacsillés és Kása Mária Magdolna növénytermelő, Prisztás Ferenc kőbányász és Soltész Emilia, Horváth Zoltán vájár és Molnár Julianna, Lukács István segédmunkás és Baráth Júlia, Lisztmaier György bányacsillés és Ivánkovics Julianna vasbetonszerelő, Szojkó János bányacsillés és Eperjesi Erzsébet segédmunkás, Lucza István vájár és Dinka Mária gépkezelő, Steinerbrunner Győző műszakjegyző és Zag Ilona gépíró, Keresztúri György SZB-elnök és Schnell Emma Veronika, Bartos József géplakatos és Keresztes Ilona.

Meghaltak: Pusztai Erzsébet, Válint Géza, Dömo Lajos, Hesz Ádámné Kobula Anna, Orsós Mária és Reisch Edéné Keszler Mária.

SPORT

Komlói Bányász—Újpesti Dózsa 1:0 (0:0)

Népstadion, 25 000 néző, vezette: Bokor (Gruber, Somodi).

Komló: Krausz — Kanizsai, Polgár, Komlói — Kohlmann, Molnár I. — Grózdics, Cziráki Perényi, Kiss, Gerencsér. Edző: Bodola Gyula.

Ujpesti Dózsa: Török — Rajna, Várhidi, Győrvári — Zalai, Borsányi — Nagy, Göröcs, Szusza, Halápi, Bencsics. Edző: Balogh István.

Góllövő: Molnár I.

A mérkőzés előtt csapatunk öltözőjében nyugodt volt a hangulat. A játékosok csendben készültek és valamennyien úgy nyilatkoztak, hogy szeretnének ezen a mérkőzésen ismét legalább döntetlen eredménnyel levonulni a pályáról. Az edző felhívta a játékosok figyelmét, hogy végig lelkesen játszanak és akkor egész biztosan a közönség is segíteni fogja a csapatot biztatásával, mint legutóbb a Honvéd ellen.

Az első percekben mezőnyjáték folyt. Az első tíz percben az Ujpesti Dózsa mintha többet támadna. Tíz perc eltelte után csapatunk mind jobban játékba lendül, és a közönség fergeteges biztatása között sok támadást vezet. A játéknak ebben a részében még sok támadás akadt el a pontatlan labdaátadások következtében.

A 15. percben a fiatal középcsatár, Perényi két Dózsa-védőt is leráz magáról, már csak a kapussal áll szemben, de lövésre nem jutott ereje.

Rögtön utána formás jobboldali támadás után, Cziráki—Grózdics összjáték után az összekötő, az ötösről rálövi a labdát. A lövést Török kiüti. E támadás után a Stadionban lévő 25 000 néző fergeteges hajrával biztatja a csapatunkat.

A 25. percben alkalom nyílna gólszerzésre. Cziráki egyedül kapja a labdát, megindul kapura, de a partjelző lest ítél. Ezzel biztos gólnak látszó helyzettől üti el csapatunkat. Cziráki legalább öt méterrel hátrább volt, mint az oldalvonalnál álló Rajna.

Igy les nem lehetett. Ezt a játékvezetőnek is jól kellett volna látnia. A közönség hatalmas tüntetésbe kezdett a játékvezető ellen. Nem sokkal később,

a 35. percben jobboldali szabadrúgás után Gerencsér kiugrik a védők között, és a hálóba fejeli a labdát. Véleményünk szerint a gól teljesen szabályos volt,

azonban a játékvezető ezt sem adta meg. A közönség hatalmas füttykoncertbe kezdett és a félidő végéig nem lehetett hallani a játékvezető sípját, a tízpercen keresztül tartó füttykoncert miatt. A Dózsa próbálkozásait védelmünk jól szerelli, és Krausz is biztosan hárítja azokat a labdákat, melyek a kapuig eljutnak.

A második félidőben játékosaink újult erővel vetették magukat a küzdelembe. Szinte minden labdán rajta voltak, és már csírájában igyekeztek megakadályozni minden gólszerzési kísérletet. Krausz két alkalommal, előbb Szusza, majd Halápi közvetlen közelről leadott lövését védi bravúrosan.

Egy ellentámadás során Grózdics lesen áll.

Cziráki hosszú labdát küld előre, a szélső látva előnytelen helyzetét, nem indul a labdára, hanem visszafelé indul a félpálya vonala felé, Perényi a Dózsa védők között kiugrik és kapura tör, de a játékvezető füttyszava a 16-osnál megállítja!

A játékvezető megint óriásit vétett terhünkre, mert Grózdics tétlen-lese miatt Perényi kitörését nem szabad lett volna lefújnia.

Féltünk, hogy az utolsó kritikus 10 percben megint a Dózsa fogja megszerezni a győzelmet jelentő gólt. Bodola edző éppen megjegyezte, hogy most jön a kritikus tíz percünk és már kiegyeztünk volna a döntetlenben a kispadon, de nem így a játékosok. Molnár I. mintha erre akart volna rácáfolni.

Molnár a félpályáról indulva, nagyszerűen tör előre. Közben 4—5 Dózsa játékos is igyekszik őt akadályozni, ő azonban átkígyózik rajtuk és mintegy 22 méterről kapura lő. A labda Várhidi lábáról visszapattan ismét a fedezet elé, aki jobb lábbal kapásból ritkánlátott hatalmas bombagólt lő, — mintegy 18 méterről — a jobb felső sarokba, 1:0.

Az utolsó tíz percben szinte oroszlánként küzdenek játékosaink. Előbb Cziráki, majd nem sokkal később Kiss esik össze a pályán, mindkettő lábát a nagy fáradságtól görcs rántotta össze, és egy-egy perces ápolásra szorultak. A közönség hangorkánja és ütemes vastaps közben továbbra is támadunk. Egy ellentámadás során Bencsics tör kapura. Krausz kifut eléje, a csatár kapura lő, de a kapura tartó labdát Kohlmann nagyszerűen kifejeli az alapvonalon túlra. A mérkőzés végéig nagy küzdelem folyik tovább a pályán, és a közönség vastapsa közben ér véget a mérkőzés. Közben mintegy 30 000-re növekedett tömeg lelkesen ünnepli a csuromvizesen, és a nagy küzdelemben kifáradt játékosainkat.

Csapatunkból Krausz biztosan fogta a lövéseket, és több alkalommal bravúrosan tisztázott. A védelmünk valamennyi tagja biztosan állt a lábán és áthatolhatatlan falat képeztek a Dózsa csatársor előtt. Kohlmann és Molnár I. végig óriási munkát végeztek. Ugy a védekezésből, mint a támadásból nagyszerűen vették ki részüket. Molnár I. gólja mesteri teljesítmény volt! A csatársorban Cziráki és Perényi a mezőnyben rengeteget dolgozott. Grózdics és Gerencsér többször veszélyesen futott el. Kis szerencsével mindkettő gólokat szerezhetett volna. Kiss a védelemnek segített sokat, de az első félidőben sok pontatlan átadása volt. A csapat valamennyi tagja dícséretet érdemel, határtalan lelkesedéséért, küzdeniakarásáért, és jó játékáért, amely sokszor érdemelte meg a közönség tapsát.

A Dózsában Török volt a legjobb, aki sok veszélyes helyzetet mentett. A védelem sokszor zavarba jött, a csatársor pedig nem birt a nagyszerűen játszó védelmünkkel, és fedezetsorunkkal. Bokor játékvezető sok téves ítélettel súlyosbította csapatunkat, de ehhez hozzájárult egyik partjelzője is. Véleményünk szerint Gerencsér fejesgólja a Cziráki, majd Perényi tiszta kapuratörése szabályos volt.

Tartalékmérkőzés

Újpesti Dózsa—Komló 3:2 (1:2)

Tartalékcsapatunk mérkőzése délben, rekkenő melegben került sorra Ujpesten. Az első gólt mi szereztük, de nem sokkal később egyenlített a Dózsa. Egy ártatlan beívelés során Magyar a labdát kiejtette és azt az egyik Dózsa csatár közvetlen közelről a kapuba lőtte, 1:1. A 25. percben Korom tör előre. Ügyesen megy el három védő között és az eléje futó kapus mellett a hálóba lő, 2:1.

A második félidőben a Dózsa nyomasztó fölénybe kerül, és öt perc alatt két gólt is elér. Csapatunk teljesen beszorul. Csak Magyar nagyszerű védésének köszönhető, hogy nem szenvedtünk nagyobb arányú vereséget. Öt perccel a befejezés előtt Tóth fut el a szélen. Hatalmas lövést ereszt kapura, a labda a kapufa éléről a mezőnybe vágódik. Kapu előtt kavarodás támad, Faragó kapura lövi a labdát és az a földön guruló kapus ölébe hull. Óriási helyzet volt! Dózsa támadással ér véget a mérkőzés.

Jók: Magyar, Korom, Faragó, illetve Aspirány és Pötz.

Sporthír

A Komlói Bányász Sportkör elnöksége kéri a rendezőket, hogy vasárnap délután 14 órakor jelenjenek meg a sporttelep öltöző épületében.

A labdarúgó NB I. állása

1. Bp. Honvéd	23	13	4	6	48:27	30
2. MTK	23	13	4	6	45:27	30
3. Ferencváros	23	13	4	6	44:31	30
4. Tatabánya	22	11	5	6	31:23	27
5. Vasas	22	8	8	6	34:28	24
6. Salgótarján	22	9	5	8	31:33	23
7. U. Dózsa	21	9	4	8	38:29	22
8. Szombathely	23	6	10	7	28:31	22
9. Diósgyőr	22	8	6	8	27:31	22
10. Csepel	22	6	9	7	25:24	21
11. Dorog	23	9	3	11	26:35	21
12. Pécs	22	5	5	12	20:41	15
13. Komló	23	3	8	12	18:38	14
14. Szeged	23	3	7	13	23:40	13

A Bányász Kupa állása

1. Kossuth-b.	7	5	1	1	25: 8	11
2. Béta-akna	6	5	1	—	21: 9	11
3. Villamos üz.	6	4	2	—	13: 6	10
4. III-as akna	6	4	1	1	27:10	9
5. Anna-akna	7	4	—	3	21:16	8
6. Erőmű	7	2	—	5	17:32	4
7. Gépkocsi üz.	5	1	1	3	9:21	3
8. Aknamélyítő	6	1	—	5	10:23	2
9. 501-es MTH	8	—	—	8	9:28	—
10. Építők						visszalépett

HÍREK, közlemények

Nem fogy a „bambi" és a szódavíz

A Komlói Élelmiszeripari Vállalat keretében működő hűsítő italt és szikvizet gyártó részleg 1957 májusában kezdte meg működését. Azóta hiánytalanul kielégíti a város ilyen irányú igényét. Bizonyára sok olvasónk élvezte már meleg napokon a jóízű hűsítő szörpöt, vagy a hideg szódavizet.

Ennek a részlegnek bizony az idei nyáron gondot okoz a kitűzött terv teljesítése. Nekik sem tetszik az enyhe nyár. Mint említettük, a múlt év májusában kezdett a részleg működni, és ha figyelembe vesszük az akkori kisebb kapacitást, nagy visszaesés van a termelésben. A múlt év júniusában 4 200 liter bambit készítettek, míg az idén júniusban mindössze 3 524 litert. Ez nem az ő hibájukból van így. A visszaesés nem a gyártásban mutatkozik, hanem a fogyasztásban. Ha kevesebbet fogyasztanak, úgy ők kénytelenek kevesebb gyártással beérni.

Ugyanez a helyzet a szikvízgyártásnál is. A múlt évben két lovas kocsi és egy autó alig győzte el a szikvíz kihordását, az idén két kocsi is könnyűszerrel megteszi ezt. Vidékre is szállítanak szikvizet. Jelenleg a vidék fogyasztása nagyobb, mint a városé.

Májusban jobb volt a fogyasztás. Akkor túl is teljesítették a tervet, azonban ez ma már majdnem lehetetlennek tűnik.

A kiszabott napi terv szikvízből 3 500 liter. De van olyan nap, amikor nem fogy több 2 000 liternél. Ugyanez a helyzet a bambinál is. A napi terv 240 liter, de még ennyit sem fogyasztanak.

Ezen a rossz helyzeten csak az időjárás tudna segíteni, hiszen hűvös időben nem kell a hűsítő ital.

— **Július 10-én** a Pécsi Kereskedelmi Ipari Iskola növendékei részére a komlói „Fekete ló" étteremben (Kenderföldi legénységszállás) felszolgáló és szakácsvizsgát rendeztek. A vizsgák eredményével a következő lapszámunkban részletesen foglalkozunk.

— **Ma Pécsett** vendégszerepel a Budapesti Vasas ének- és táncegyüttese. A rendezvényre sok komlói dolgozó is ellátogat. Közös megszervezéssel az erőmű 80 dolgozója külön autóbuszokon látogatja meg a pestiek műsorát.

— **Jelenleg** Baranya megyének 9 500 vöröskereszt-aktivistája van. Köztük 2 000 aktivista az utóbbi időben különböző tanfolyamokon szerzett kiképzést.

— **Az enyhe** időjárás ellenére naponta 5—6 mázsa fagylaltot fogyasztanak a város területén.

— **A Komlói Erőműben** most tartják a vízlágyító berendezés revizióját. Az egyik részével a karbonáttalanítóval már végeztek. A másik része, a báziscserélő javításánál számítanak kisebb-nagyobb meglepetésekre, azonban remélik, hogy az erőmű dolgozói gyorsan és jól elvégzik a javításokat.

— **A komlói** vájáriskolát szívesen keresik fel más iskolától, vagy intézményektől jövő kirándulócsoportok. Az idei nyár folyamán hat csoport szállt meg a vájáriskolában 2—3 napra. A nyár további részében még több kirándulócsoportot várnak.

— **A Béke-szállóban** az elmúlt évihez viszonyítva nőtt a turistaforgalom. Júniusban négy turista csoport szállt meg a szállóban, összesen 76 fővel. Jelenleg is a szállóban tartózkodik egy héttagú csoport.

VASÁRNAP DÉLUTÁN A KÖKÖNYÖSI SPORTPÁLYÁN
fél 6 órai kezdettel

Komló—Salgótarján

NB I-es bajnoki mérkőzés kerül sorra. — Előtte 15,45-kor

Komló—Salgótarján

tartalékbajnoki mérkőzés. — Pénztárnyitás 14,30 órakor

Felhívás

A városi tanács v. b. pénzügyi osztálya értesíti az iparosokat és kereskedőket, hogy a pénzügyminisztérium rendelete értelmében, 1958. év július 15-ig általános jövedelem adó bevallást csak azok az iparosok és kereskedők tartoznak adni:

1. Akik adóköteles tevékenységüket 1958 január és június 30 között kezdték meg, vagy szüntették be. 2. Akiknek az 1957 második félévi jogerős adó alapján megállapított adóelőleg alapjául szolgáló jövedelmük az adófélév folyamán legalább 25 százalékkal emelkedett. 3. Akiket az adóhatóság adóbevallás beadására külön felhív.

Az adózó a fentiektől eltekintve adóbevallást 1958 július 15-ig önként is adhat és kérheti adójának újabb megállapítását.

Hol művelődjünk — hol szórakozzunk?

SZINHÁZ — KABARÉ

— **Július 15-én** szerepel városunkban a lengyel HOT JAZZ-kabaré, a szabadtéri színpadon. A HOT-együttesének ez a fellépése az 1958-as évi nemzetközi jazz-fesztivál alkalmából történik. Az előadás este 8 órakor kezdődik. Jegyeket a filmszínházak pénztárainál, a könyvesboltban és a Zrínyi Ilona Kultúrotthon irodájában lehet elővételben vásárolni.

— **Jég- és vízirevű** szórakoztatja Pécsett a svéd cirkuszban július 20-ig, a cirkuszi műsort kedvelő közönséget. Az előadások megtekintésére az IBUSZ külön autóbuszokat indít.

KIÁLLITÁS

— **Július 19-én** nyitja kapuit Komlón a Zrínyi Ilona Kultúrotthon tánctermében id. Szabó István szobrászművész kiállítása. A kiállítás bányásztörténelmet dolgoz fel.

KIRÁNDULÁS

— **Július 20-án** IBUSZ különvonat indul Siófokra. Jegyeket július 16-ig lehet váltani az IBUSZ-irodában. Részvételi díj személyenként 31,30 forint.

MOZI MŰSOR

Május 1.: Július 12-től 16-ig: Ég és föld között, szovjet film.

Matiné: Július 13-án, vasárnap délelőtt 10 órakor: Két kapitány.

Szabadság: Július 12-től 13-ig: Akasztottak lázadása, mexikói film. Július 14-től 16-ig: Világos ablak, izgalmas csehszlovák film.

A műsorváltozás jogát a mozik vezetősége fenntartja.

ÚJ KÖNYVEK

Irók könyveikről:

Nagyon szeretem a vietnami embereket...

Gyáros Erzsébet: DÉL ORSZÁGA

Gyáros Erzsébet

Állítólag azok az emberek írnak jó könyvet, akiknek gondolataj önkéntelenül formálódnak könyvvé. Ennek az aforizmának alapján a Dél országa a jó könyvek közé tartozik. Amikor Vietnamba kerültem, eszem ágába sem volt írásban megörökíteni élményeimet. Később, akaratlanul rögzítettem papírra mindazt, amit Távol-Keleten átéltem, főleg azért, hogy a magam számára tartósítsam az emlékeket.

Talán eszem-ága, hogy Dél országa nem riportkönyv, nem útleírás, hanem valami egészen más, nehezen meghatározható műfajú írás, melyből még a kötelező tárgyilagosság is hiányzik. Nem, egy csöppet sem tudtam tárgyilagos szemlélő lenni, mert Vietnam olyan elfogulatlanul, készséggel tárta fel előttem szelíd szépségeit, meleg színeit, tündéri tájait, mintha ott születtem volna.

Rendkívül hiányos ismeretekkel indultam útnak. Látszólag oly kevés, valójában mégis oly sok volt ez a tudás. Tudtam, hogy Vietnam francia gyarmat volt, s hogy a vietnami nép hősiesen harcolt az idegen betolakodók ellen. Először a távoli kis ország szenvedéseiről, sebeiről és könnyeiről hallottam, anélkül, hogy ismertem volna az örömeiket, a mosolyukat és békés hétköznapjaikat.

Könnyű volt leírni a természet varázslatos szépségei. Könnyű volt a letagadhatalan tények alapján felvázolni a hosszú és kemény küzdelmet, amelynek során Vietnam tündöklő reménycsillaga lett minden, a gyarmati elnyomás ellen harcoló nemzetnek. Könnyű volt ecsetelni a felszabadultság mámorát, a napról-napra megújuló, szakadatlan harcot az ország újraegyesítéséért, a békéért, a boldog jövőért.

De milyen nehéznek, majdnem lehetetlennek tűnt leírni és néhány könyvoldalon felvillantani egy csaknem ismeretlen ázsiai ország sajátos életformáját, a keleti ember titokzatosnak vélt lelkét, érzéseit és gondolatait.

S ha többé-kevésbé sikeresen oldhattam meg e kényes, bonyolult feladatot, azért drága vietnami barátaimat illeti hála és köszönet, akik emberek tudtak maradni az embertelenség hirdetőivel szemben, akik derűs mosollyal oszlatták el a hazájuk fölött gomolygó, mesterségesen sűrített homályt.

Nagyon szeretem a vietnami embereket, s nincs hőbb kívánságom, minthogy mások is úgy szeressék őket, mint én. E könyv minden betűje legyen egy-egy erős láncszem, mely örökre összekapcsolja a vietnami és a magyar szíveket.

Már nem az enyém, hanem az olvasóké

Erdős László: LEVELEK BÉCSBE

Két évi kemény munkával befejeztem egy regényt és nyomban újba kezdtem. Ebben az ellenforradalom kérdéseire kívántam választ adni. De irgalmatlanul lassan dolgozom, boldog vagyok, ha sikerül két jó oldalt megírnom egy napon, és egyre elviselhetetlenebbnek éreztem a gondolatot, hogy csak évek múlva mondhatom el, amit az októberi eseményekről tudok. Aztán egy este a munkától és elégedetlenségtől végsőkig kifáradva korán feküdtem le.

Erdős László

De nem aludtam, mert hirtelen eszembe jutott most megjelent könyvem témája. Reggelig viaskodtam magammal, aztán félretéve régi munkát és régi terveket, dolgozni kezdtem. Hajtott a szenvedély s így életemben először sikerült gyorsan írnom. Négy hónap alatt lettem készen, s mintha csak könyvemre is átragadt volna sietségem, a vak szerencse következtében megjelenésben is megelőzte idősebb testvérét. Most itt fekszik előttem. Csinos, jóalakú kis kötet, mint minden újonnan megjelent írásom, nagyon idegen. Már nem az enyém, hanem az olvasóké. Már nem nekem, nekik van joguk róla nyilatkozni. S én írom a véleményüket, aggódva, bizakodva és kíváncsian.

Apróhirdetések

350 cm³ JÁVA, új, fekete Pannonia eladó. Pécs, Buzássy u. 20.

ELADÓ „Zenit" szovjet gyártmányú 1955-ös fényképezőgép. Somágtető 572. B., földszint 3. (3-tól 5-ig).

ELADÓ egy női kerékpár. Sallai út 2. 3-as ajtó.

DIÁK-TÁNCISKOLA kezdődik 15-én, kedden este 7 órakor a Kossuth-bánya kultúrtermében. Ujfürdő épület. Jelentkezés ott.

Kárpitozott bútorok fizetési kedvezménnyel, gyönyörű kivitelben. Rekamié, fotelok, párnázott székek, szelonok, asztalok nagy választékban. Galambosi Béla kárpitos, Budapest VII., Lenin krt 20. — Telefon: 227—417.

ÚJ KOMLÓ
az MSZMP Komló városi bizottsága és a városi tanács lapja.
Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Felelős kiadó:
az MSZMP városi bizottsága.
Szerkesztőség:
Komló, Lenin tér 1. szám.
Telefon: 12-18, 23-69.
Kiadóhivatal:
Komló, Lenin tér 1. szám.
Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

PÉCSI SZIKRA NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz.
Telefon: 20-27.
Felelős: Melles Rezső.

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VIII. ÉVFOLYAM, 56. SZÁM. ARA: 50 FILLÉR SZERDA, 1958. JÚLIUS 16.

Emelkedett a mennyiségi széntermelés

A Komlói Szénbányászati Tröszt üzemeiben július 10-től 12-ig javulás mutatkozott a szén mennyiségi termelésében. A három nap alatt a tröszt eredménye 97,5 százalékról 98,3 százalékra emelkedett. Ez idő alatt az üzemek közt folyó versenyben a következő sorrend alakult ki:

	Havi terv:
1. III-as akna	103,9 %
2. Mája	103,2 %
3. Nagymányok	101,9 %
4. Szászvár	101,3 %
5. Béta-akna	98,9 %
6. Anna-akna	98,1 %
7. Kossuth-bánya	95,5 %

III-as akna mindhárom nap túlteljesítette tervét, ezzel havi eredményét 103-ról 103,9 százalékra emelte.

Mája a három nap alatt átlagosan 8 százalékkal teljesítette túl tervét. Ennek köszönhető, hogy havi eredményén 1,2 százalék javulás mutatkozik. A hónap eddigi részében terven felül mintegy 11,5 vagon szenet adtak Mája bányászai.

Nagymányok is teljesítette tervét mind a három napon. Havi tervük a három nap alatt 2 tized százalékot javult. Ez alatt 23,5 tonnával több szenet adtak a tervezettnél.

Szászvár 10-én a napi tervét csak 95,1 százalékra teljesítette, azonban a következő két napon 110 százalék felett termelt. E két nap jó eredményének köszönheti, hogy havi tervét 99 százalékról 101,3 százalékra tudta emelni.

Béta-akna 10-én napi tervét csak 88,9 százalékra teljesítette, a következő két napon azonban száz százalék felett termelt. Bár havi tervét még nem teljesítette, azonban azt 97,79 százalékról 98,9 százalékra emelte és remélhető, hogy a következő napokban pótolja elmaradását.

Anna-akna csak 11-én nem teljesítette tervét, a másik két napon száz százalék felett termelt, ezzel az egy napos elmaradással 3 tized százalékot rontott havi eredményén.

Kossuth-bánya tizedike kivételével a másik két napon teljesítette tervét, így havi eredménye 94,4 százalékról 95,5 százalékra emelkedett. Remélhető, hogy ezek után Kossuth-bánya is rendszeresen teljesíti majd napi tervét és törleszti elmaradását.

Bemutató a bányásznap előtt

Július 10-én mutatta be az Óra- és Ékszerkereskedelmi Vállalat a szénbányászati trösztök képviselőinek a VIII. Bányásznapon árusításra kerülő új ékszer, divat és használati tárgyakat. A Komlói Szénbányászati Tröszt részéről Benhardt Gyula elvtárs, a tröszt munkaügyi osztályának vezetője vett részt a budapesti bemutatón és a következőket mondotta a látottakról.

— Nagyon sok olyan ékszer és dísztárgy árusítását kezdik meg az idei bányásznapkor, melyek ismeretlenek a vásárlók előtt. A bemutatott tárgyak nagyon ízlésesek és szép kivitelűek. Több olyan tárgy van, mely nagy örömet szerez majd jövendő tulajdonosaiknak. Ilyen többek között a gyönyörű műanyag cigarettatárca, mely gombnyomásra nyílik. Több külföldi dísztárgy is eladásra kerül. Nekem különösen tetszett a vietnámi testvérnép által készített gyümölcsös kosár. Minden darab valóságos remekmű! A kiállításon bemutatták az újtípusú nagyon ízléses automata szódásüveget is, mely egészen biztos megnyeri a komlói bányászok tetszését is.

700 méter — 660 ezer forint

Az új derítő üzemeltetésének biztosítása érdekében szükséges volt a Kaszálna patak egy szakaszának — 700 méter — szabályozása. A rossz meder miatt a derítő esőzések idején víz alá került, s így az üzemeltetés nem volt zavartalan. A fateleptől a derítő alá érő szakasz rendezése 660 ezer forintba került.

Július 10-én történt meg a műszaki átadás-átvétel, s ezzel egy újabb jelentős feladat oldódott meg városunk életében. Egészségügyi szempontból óriás jelentőséggel bír a Kaszálna patak 700 méteres szakaszának rendezése.

Tizedik évforduló

Ma, július 16-án van tizedik évfordulója annak, hogy aláírták a magyar—bolgár baráti, együttműködési és kölcsönös segélynyújtási egyezményt.

Az egyezmény megkötése óta eltelt tíz esztendő mind a mi népünk, mind a bolgár nép számára lehetővé tette egymás megismerését, segítését, s az új társadalom építése során szerzett tapasztalatok kicserélését.

Népünk forró boráti szívvel gondol a politikailag és gazdaságilag szabaddá és függetlenné vált — s az utóbbi években a néphatalom erősítésében, a gazdaságuk fejlesztésében nagyszerű sikereket elért bolgár barátainkra. Arra a népre, amely a közelmúltban jelentette be a világnak, hogy ipara után mezőgazdaságában is döntő győzelmet aratott a szocializmus.

Forró baráti szívvel gondolunk arra a baráti bolgár népre, amely a tíz év előtt aláírt egyezmény keretében számos területen segítette a mi hazánk — népünk szocialista építő munkáját. Arra a népre, mely az ellenforradalom kártevése után nemcsak politikailag, de gazdaságilag is mellénk állt, segítségünkre sietett.

Nem felejtjük el ezen az évfordulón azt sem, hogy néhány nap előtt milyen szívből jövő őszinte szeretettel köszöntötték hazájukban, a népünket képviselő párt- és kormánydelegációnk tagjait.

Ha csak kulturális területen vizsgáljuk a tíz év előtt aláírt egyezmény eddigi eredményeit, azt mondhatjuk, hogy az már eddig is rendkívül gyümölcsözőnek bizonyult. Neves magyar professzorok állandó kapcsolatot tartanak fenn a bolgár professzorokkal és mind a magyar, mind pedig a bolgár tudományos akadémia több bolgár, illetve magyar tudóst választott meg tiszteletbeli tagjának.

Az elmúlt tíz esztendő alatt kibővült a főiskolai hallgatók cseréje és sok olyan fiatal tudományos dolgozó működik a két országban, akik jól ismerik a másik ország nyelvét, irodalmát és tudományos vívmányait.

A mi hazánkban anyanyelvünkön olvashatjuk a bolgár irodalom klasszikusait, s a bolgár könyvkereskedésekben is egyre több magyar író és költő műve jelenik meg bolgár nyelven. A legnépszerűbb magyar költő Bulgáriában ma is Petőfi Sándor. Nemrég jelentek meg a bolgár könyvpiacon József Attila versei, Nevjana Sztefanova kitűnő fordításában.

Nagy sikert arattak hazánkban az itt járt bolgár művészek, s a bolgár közönség is megismerte és megszerette a magyar művészek által bemutatott magyar művészetet. Nagy sikert aratott Bulgáriában Farkas Ferenc „Csinom Palkó"-ja, Kálmán Imre „Csárdáskirálynő"-je.

Említhetnénk még — sok egyéb között — a Bartók- és Liszt-évfordulók alkalmából Bulgáriában rendezett zenei ünnepségek nagy sikerét, a mindkét részről megrendezett képzőművészeti kiállításokat stb. S ez az eddig is igen gyümölcsöző kapcsolat a jövőben még tovább bővül. Ez évben balett-táncosaink mutatják be Szófiában Bartók „Csodálatos mandarin" című művét. Tudományos dolgozók, írók és művészek cserelátogatása valósul meg a közeljövőben.

A tíz év előtt aláírt baráti, együttműködési és kölcsönös segélynyújtási egyezmény eddigi eredményei mindkét nép számára hasznosak voltak, s biztatóak a jövőre nézve is.

Azonnali vizsgálatot — *gyors intézkedést!*

Az utóbbi napokban több panasz hangzott el a dávidföldi családi házak tulajdonosai részéről. Általában így lehetne összefoglalni a panaszok anyagi részét: megrepedtek a közfalak, lesüllyednek a padlózatok. A panaszosok kérésére a helyszínre mentünk és megállapítottuk: jogos a dávidföldi bányászok panasza, több háznál — súlyos mulasztások következtében — tarthatatlan a helyzet. A domboldalban épített házak közül néhányat nem tömörített földre építettek (döngöletlen), s ennek következtében a ház alapzata megmozdult. A közfalak megrepedtek, a padló alatt üreg keletkezett, s ennek következtében süllyednek a szobák padlózatai. Elemi műszaki hibát követtek el, akik feltöltésre tartógerenda nélkül válaszfalat emeltek! (sajnos ilyesmi is előfordult).

A falak mozgása következtében — feltehetően — megszakadt vagy megszakad a vízcsőhálózat, mely elősegíti a fokozott talajtömörítést. Mindennek következtében állhatott elő a jelenlegi helyzet.

Érthetően nagy azon családok elkeseredése, akik ilyen házban laknak. Nem lehet senkinek sem közömbös, hogy évek hosszú során összekuporgatott pénzért milyen házat vásárolt. Meg kell találni a lehetőséget arra, hogy ezeket a családokat, a hibát előidézők, anyagilag és amennyiben lehetséges erkölcsileg kártalanítsák.

Szigorú szakmai vizsgálatra van szükség, melynek során állapítsák meg a személyszerinti felelősöket és a legszigorúbb módon vonják őket felelősségre! Tény, hogy a dávidföldi építkezés során több háznál hanyag szakmunkás munka folyt és a műszaki vezetés nem töltötte be a feladatát. A szakmai vizsgálat hivatva van arra is, hogy megállapítsa a tervezésben, vagy a kivitelezésben történt-e a hiba?

Természetes a felsorolt hiányosságok csak a házak kis részénél található meg, de ez sem von le semmit a hiba hatalmas voltából. Az ott lakók követelése: — és tegyük hozzá, hogy jogos — azonnali intézkedésre van szükség.

A hibák nagyságát növeli az a tény, hogy az építkezés folyamán egyes vezetők figyelmeztettek, mondván: „a falak mostoha testvér módjára elválnak". Azonban erre vizsgálat vagy intézkedés nem történt s emiatt súlyos anyagi és erkölcsi károk keletkeztek!

Az illetékes szervek egy része már megindította a nyomozást és reméljük eredményesen. A Népi Ellenőrző Bizottságnak a legnagyobb körültekintéssel és szigorral kell ebben az ügyben eljárnia, megtalálni a felelős személyeket és a törvényben meghatározottak alapján intézkedni.

A Komlói Szénbányászati Tröszt illetékes szervei ugyancsak megvizsgálták a dávidföldi házakat — műszaki szempontok alapján — és csak azokat a házakat adják el, melyek műszakilag hibamentesek.

Újabb 14 vizsgázott vöröskeresztes aktíva

A Szénelőkészítőműben több mint két éven keresztül szünetelt a Vöröskereszt munkája. Elmaradtak az elsősegélynyújtó tanfolyamok is. Így azok a munkások, akik munkaközben sérülést, balesetet szenvedtek, nem részesültek kellő időben elsősegélyben. A munkások kérésére két évi szünet után Sáfrán Imre elvtárs, az üzem biztonsági megbizottja javaslatot tett az üzem vezetőségének az elsősegélynyújtó tanfolyamok megszervezésére. A javaslat meghallgatásra talált. Önkéntes jelentkezők is akadtak.

A tanfolyam egyszerre három helyen indult. Nyitrai doktor üzemorvos és Bereznai József, régi vöröskeresztes aktíva vezették a tanfolyamokat. Több hetes tanulás után, július 7-én a vizsgákra is sor került. Az első tanfolyam résztvevői, a kötélpályán dolgozók, vizsgáztak. A vizsgán részt vett Dobszai József elvtárs, az üzem párttitkára, Fekete Gézáné, a Vöröskereszt városi titkára, a két tanfolyamvezető és az üzemrész vezetője Árpad Mihály.

A tanfolyam hallgatói — mind a 14-en, mert ennyien vettek részt ezen a tanfolyamon — úgy az elméleti, mind a gyakorlati tételekből kitűnően vizsgáztak.

A vizsga után kis ünnepség volt, melyen megköszönték a tanfolyam vezetőinek és hallgatóinak lelkes munkájukat, majd további munkára hívták fel őket. Most már úgy, mint vizsgázott, okleveles elsősegélynyújtókat. A magunk részéről is sok sikert kívánunk az új vöröskeresztes aktivistáknak.

Van és lesz elegendő műjég a nyáron...

Szivattyúk és kompresszorok zaját halljuk a jéggyárba érkezéskor. Látogatásunk célja az, hogy megnézzük a jéggyár munkáját. Kerekes Imrét, a gépészcsoport vezetőjét kerestük fel és tőle kértünk kérdéseinkre választ. Ő a következőket válaszolta:

— A gyár egy műszakban, ha teljes kapacitással üzemelhetne, 1200 tábla jeget termelne a fogyasztók részére. Jelenleg két műszakban dolgozunk, de nem teljes kapacitással. Napi 396 tábla jeget termelünk. Azért ilyen keveset, mert ezzel a mennyiséggel is kielégítjük az üzemek igényeit. A jégfogyasztás jelenleg sokkal alacsonyabb, mint a tavalyi volt. Ezt persze befolyásolja a hűvösebb időjárás is.

Szeretnék egy javaslatot tenni. Jó lenne, ha ezt is lehozná a sajtó.

A kérésnek eleget teszünk. Ime a javaslat:

— Helyezzen a gyár üzembe egy vagy kettő jégszállító kocsit a lakosság jégellátásának biztosítására. Ez igen hasznos lenne. Így kb. naponta 100 jégtáblával többet tudnánk gyártani és forgalomba hozni. Kielégítenénk a lakosság igényeit.

Megjegyzem még: a Vendéglátóipari Vállalat és egyéb üzemek jégellátása biztosítva van. A gyár felkészült a nyárra is, vagyis a meleg hónapokra. Akkor is zavartalanul tudjuk biztosítani a jéggyártást.

*

A mi véleményünk is ez a látottak alapján. De ehhez az is kell, hogy folyamatos legyen a nyári napsütés, a meleg. Reméljük, ez sem várat sokáig magára. (Szerk.)

Anna-bál Harkányfürdőn

Mint minden esztendőben, ezévben is megrendezik Harkányfürdőn a hagyományos Anna-bált. A kétnapos nagyszabású bál megrendezésére július 26—27-én kerül sor. A vendégek szórakoztatására igen gazdag és színvonalas műsort állítottak össze. E két napon Harkányban szerepelni fog a közkedvelt pécsi Gong-együttes, Gyapay Yvette, Rab József, Wágner József, Mátrai Mária és a Pécsi Nemzeti Színház művészei, Zombori Ilona előadóművésznő és a népszerű 16 tagú „Pécs tánczenekara". A hangulatos műsor egyik fénypontja lesz a 27-én délelőtt — a strandon — megrendezésre kerülő fürdőruha bemutató, amikor bemutatják a fürdőruha fejlődését az elmúlt évszázad végétől egész napjainkig. Ugyancsak 27-én délután a strandon történő „1958. évi Annák legszebbje" megválasztása. A kétnapos Anna-bált a Harkány-fürdői parkban színpompás tűzijáték fejezi be. Az IBUSZ az Anna-bálra Pécsről és esetleg megfelelő számú jelentkező esetén Komlóról is kedvezményes különvonatot és autóbuszjáratokat indít.

Segít a városi tanács v. b.

Másfél héttel ezelőtt, amikor meglátogattuk az Építőipari Tanuló Intézetet, az intézet vezetősége kéréssel fordult hozzánk: „a tanulók és az itt lakók közös társadalmi munkájának megszervezésével szeretnénk gyalogjárót építeni. Anyagunk van, csak szállítóeszköz kellene. Segítsenek nekünk!"

Ebben az ügyben kerestük fel Vas István elvtársat a v. b. ipari- és műszaki osztályának vezetőjét. A következőket válaszolta:

— Ebben az ügyben keressen fel az intézet vezetője. S amennyiben meglesz a munkaerő, és a szakember, aki a munkálatokat irányítja, hogy a javasolt munka valóban eredményes legyen: akkor a lehetőséghez mérten adunk segítséget! A javasolt gyalogjáró megépítése társadalmi munkában, csupán a felvonulási falu lakóitól függ.

*

Ime tehát a válasz az Építőipari Tanuló Intézet vezetőinek kérdésére. Reméljük, hogy rövidesen arról írunk; az Építőipari Tanuló Intézet lakói, és felvonulási falu lakói megépítették a gyalogjárót.

Interjú a MÉK-kirendeltség vezetőjével a zöldségellátásról

Miután a nyári időszakban különösen fontos, hogy a város lakossága állandóan friss zöldségárut kapjon, a MÉK-kirendeltségének kettőzött feladata van. Az áruféleségeket úgy kell biztosítania a fogyasztók részére, hogy az választékos, jó minőségű, friss és elegendő mennyiségű legyen. Nehéz feladat ez, különösen az idei szezonban, amikor a zöldség-gyümölcs félék beszerzése, országszerte objektív nehézségekbe ütközik.

Milyen áruféleséget tud biztosítani a komlói kereslet részére, a MÉK-kirendeltsége? Erre a kérdésre várunk feleletet Sass Kálmán kirendeltségvezetőtől.

— Jelenleg korlátlan mennyiségben tudjuk biztosítani az uborkát, káposztaféleséget, tököt, almát. Július 12-re virradó éjszaka például 11 mázsa uborkát szállítottunk a komlói raktárba, melyet 2—3 forintos árban továbbítottak szombaton zöldségboltjaink a vásárlók felé. Ugyanakkor 4 mázsa tök, 15 mázsa alma is érkezett. Kisebb mennyiségben kaptunk sárgabarackot, körtét, és zöldbabot is.

— *Milyen árufajták beszerzése ütközik nehézségekbe?*

— Nagyon keresik a komlói háziasszonyok a francia barackot, sárgabarackot, körtét. A múlt héten például 70—80 mázsa körte fogyott el 6 nap alatt. Ezeket a gyümölcsfajtákat, valamint elegendő mennyiségű paprikát, vegyeszöldséget nem szállíthatunk jelenleg — saját hibánkon kívül — a vásárlók részére.

— *Várható e hamarosan javulás az említett áruféleségekből?*

— Július 12-én ígéretet kaptam a pécsi központunk vezetőjétől, hogy 14-én reggelre nagyobb mennyiségű zöldbabot, vegyeszöldséget és paprikát kapok. Ezenkívül még a hét folyamán Békés megyéből, Miskolcról gyümölcsfajtát szállítunk. Fejér megyéből pedig paradicsom várható.

Az intézkedést megtettük, s így remélem, hogy néhány nap elteltével a zöldség-gyümölcs ellátás javulásáról számolhatok be — mondotta Sass Kálmán, a komlói MÉK kirendeltsék vezetője.

Búcsúest Sikondán

Az autóbusz alig hogy megállt a sikondai gyógyszanatórium előtt, a bányászok máris sietős léptekkel indultak a bejárat felé. Igyekezetüknek több oka volt: a műszak utáni pihenés, az ízletes ebéd, a mindig jóleső gyógykezelés, no meg ahogy az egyik komlói bányász tréfásan megjegyezte, „az utolsó alkalom — melyet alaposan ki kell használni a búcsúzás napján".

Július 11-ét írtak ezen a napon. Péntek volt. Már a reggeli műszakra való készülődésnél tudták az emberek, hogy délután utoljára térnek majd vissza erre a friss levegőjű, festői környezetű és főleg gyógyítóhatású helyre. Többen már a családra gondoltak, a találkozásra, mely négy hét távollét után ismét elkövetkezik. Mások — szép számmal akadtak ilyenek is — a kérelmet fogalmazták magukban, [illegible] majd a délután megjelenő elvtársaknak.

Nem is vártak sokáig mondanivalójukkal. Még az ebéd véget sem ért, máris Markó József, tröszt szakszervezeti TT-felelős asztalát keresték, hogy választ kérjenek: maradhatnak e újabb 4 hétig a sikondai szanatóriumban? Egy ötven év körüli idős bányászember, Erős Pál az elsők között kérdezte meg Markó elvtársat: van e lehetőség arra, hogy tovább maradjon? III-as aknán dolgozik, s úgy vette észre, hogy reumás, fájós lábának nagyon is jót tett az eltöltött 4 hét. A lelkiismeretes gyógykezelés, pihenés hatással volt egészségére. A felelet biztató volt:

— Ha az orvos szükségesnek látja és javasolja, semmi akadálya a további maradásnak.

Fiatalok, idősek közül egyaránt akadtak jelentkezők. Sokan szerettek volna tovább maradni. A bányászok megismerték, megkedvelték a szanatóriumot, az orvost, dr. Seress Viktort, és ami a legfőbb: tapasztalták, hogy hasznos volt szervezetükre, egészségükre a négy hét valamennyi napja. Kalmár Pál pécsi, Béke-aknai bányász elismeréssel jegyezte meg: Jó kikapcsolódás volt ez a négy hét. Kellett nekünk. Én már harmadszor vagyok itt, és úgy érzem, ha mégegyszer eljönnék, egészségileg teljesen rendbejönnék".

A rendelőszobában még az utolsó napon, minden beutaltat kezelésben részesítettek. Dr. Seress Viktor helyettes főorvos, jól ismerte az embereket. Valamennyiről tudta, milyen panaszokkal érkezett 1 hónappal azelőtt, s menynyire változott egészségi állapota a 4 hét elteltével. Miután az eredmény kedvező, nem volt ok szomorúságra. Az esti vacsoránál jókedvűen búcsúztak el egymástól a bányászok, hogy immár helyet adjanak a néhány nap múlva érkező, újabb beutaltaknak.

A bányásznap sikeréért!

Mint már korábbi cikkünkben közöltük, bár a VIII. bányásznap még távol van, a felkészülés máris megkezdődött az erre hivatott szervek munkájában. A bányásznapi vásár sikere, széles, ízléses választéka érdekében a Nehézipari Minisztérium és a Belkereskedelmi Minisztérium az elmúlt napokban értekezletet, s bemutatót tartott a bányavidékek munkaügyi vezetői, kereskedelmi és tanácsi szervek részére.

Felkerestük a tröszt munkaügyi osztályán Benhardt Gyula osztályvezető elvtársat, és kértük, tájékoztasson bennünket az értekezlet eredményéről, hiszen a dolgozók között máris nagy az érdeklődés a vásár iránt. Benhardt elvtárs készségesen adott részletes felvilágosítást:

— A Budapesten tartott értekezlet közelebb hozott bennünket célunkhoz, ami nem más, hogy az idén ízléses, bőséges áruválasztékot biztosítsunk bányász dolgozóink részére. Az értekezleten megállapítható volt, hogy a kereskedelem valóban komoly erőfeszítéseket tesz, s az ez évi áruellátás szervezettség, választék tekintetében meghaladja a múlt évet. Az árut — főleg a bútorok szállítása — máris megkezdődött, hogy ne az utolsó pillanatban merüljenek fel zavarok a raktározás, szállítás körül.

Igazán őszinte elismeréssel kell nyilatkozni az óra- és ékszer kereskedelmi vállalat külön ez alkalomra rendezett kiállításáról. A vietnami, a népi kínai, szebbnél-szebb művészi kivitelű importáruk mellett az állami pénzverde olyan ékszer, bizsu árukat készít és hoz forgalomba a bányásznapra, amelyek a legkényesebb külföldi igényeket is kielégítenék. Divat, ízlés, választék szempontjából nem egy esetben meghaladják bármely országét. Érdekessége ezeknek a cikkeknek, hogy ez alkalommal első ízben mind magukon viselik a bányásznap jellegét. Felirat, jelvény, vagy más formában. Biztos vagyok benne, hogy asszonyaink, leányaink között ezeknek átütő sikere lesz. De sikere lesz a férfiak között is. Különösen a tartós, modern, szép, újtípusú cigarettatárcáknak és egyéb férfiholmiknak.

Azt hiszem nem közömbös az sem, ha közlöm; már rendelkezésünkre áll az is, hogy milyen cikkeket s milyen arányban kapunk a kereskedelemtől. A Baranya és Tolna megyei kereskedelmi szervek — csak, hogy a főbb, keresettebb cikkeket említsem — az alábbi árukat biztosítják:

250 cm³ Pannonia: 29 db. 350 cm³ Izs: 41 db. 125 cm³ újtípusú Danuvia: 24 db. Moped motorkerékpár: 41 db. Mosógép: 245 db. Villanytűzhely 24 db. Saratov és Sever hűtőszekrény: 24 db. Televíziókészülék: 7 db. Szőnyegféleségek: 403 ezer forint értékben. Bőrkabát (férfi, női, gyermek) 40 db. Karóráik: 234 db. Paplan: 285 db. Ezen kívül felsorolhatatlan lenne az egyéb cikkek tömege, mint az edények, ruhák, tűzhelyek, függönyök, fehérnemű és kötöttáru.

Külön kell megemlítenem a bútorféleségek biztosítását, mivel ez is a legfőbb kérdések egyike. 1 334 000 forint értékű bútort tudtunk biztosítani az idei bányásznapra, s ez meglehetősen magas szám. A kapott tájékoztatás szerint a keret 15 százaléka konyhabútor, 35 százaléka fényezett, valamint festett hálószobabútor, 8 százaléka kombináltszekrény, 42 százaléka pedig egyéb bútorféleség (csőbútorok, rádióasztalok, háromajtós szekrények, stb.). Ezek a számok azt mutatják, hogy a bútorféleségek igen komoly mértékben fogják emelni a vásárlás lehetőségét.

Azonban nemcsak így igyekszünk felkészülni a bányásznapi vásár sikeres lebonyolítására. A napokban fejeztük be egy tájékoztató felmérés összeállítását. Az üzemek munkaügyi vezetőivel közöltük a leszállításra kerülő cikkeket azzal, hogy a dolgozókat tájékoztassák az áruféleségekről és kérjék őket, vásárlási szándékuk jelentésére. A felmérést már összeállítottuk és értékeltük. A jelentkezések általában azt mutatjuk, hogy az igények és az ellátás egyszinten mozognak. Egyes cikkeknél azonban igen magas a jelentkezők száma. Pl. mosógépre 339 igény futott be, kombináltszekrényre pedig 95 jelentkezés. Előre látható tehát, hogy ezekből a cikkekből nem tudunk minden jelentkezőt kielégíteni. Már most figyelmeztetni kell azokat, akik az említett felmérés során jelentkeztek, nehogy abban az indokolatlan félreértésben ringassák magukat, hogy jelentkezésük annyit jelent; a kért árucikket biztosan megkapják. E jelentkezés célja nem ez volt. Mindenesetre a probléma megoldásán, illetve könnyítésén is dolgozunk. Egyik oldalon úgy, hogy a nem túligényelt cikkek (pl. motorkerékpárok egy részét átadjuk olyan területre, ahol azt igénylik, helyette pedig próbálunk más, nálunk igen, ott pedig esetleg nem túligényelt cikkeket átvenni. Másik oldalon pedig úgy döntöttünk, hogy a rendelkezésre álló igényeltebb cikkekre annyi utalványt állítunk ki, amennyi keretünk rendelkezésére áll. Ezeket az utalványokat az üzemek létszámarányába kiadjuk. Az üzem szakszervezeti bizottsága és az üzem vezetősége közösen fogja elbírálni, hogy a jelentkezők közül, — munkájuk, magatartásuk, szociális helyzetük figyelembevételével — kinek juttassa a vásárlásra jogosító utalványokat.

Még egy kérdést intéztünk Benhardt elvtárshoz:

— Mi az egyéni véleménye, milyen sikeres, szervezett, igényt kielégítő lesz az idei bányásznapi vásár?

Benhardt elvtárs mosolyogva válaszolt:

— Az egyéni véleményem? Nos, az teljesen azonos a „hivatalos" véleményemmel. Mint láthatták, mindent elkövetünk, hogy dolgozóink kívánságait, igényeit kielégítsük. Nyugodtan mondhatom tehát: nem hiszem, hanem tudom, hogy az idei vásárnak nagy sikere lesz.

— RA—U —

Mit csinál a pénzügyi állandó bizottság?

Hogy erre a kérdésre választ kapjunk, felkerestük a városi tanács pénzügyi osztályát és megkértük Orosz elvtársat, a pénzügyi osztály vezetőjét; mondjon nekünk valamit a pénzügyi állandó bizottság munkájáról:

— A pénzügyi állandó bizottság feladata az — mondotta többek között Orosz elvtárs —, hogy ellenőrizze a tanács alá tartozó intézményeket és vállalatokat. Elelnőrizze a pénzügyi osztály munkáját, megtárgyalja és jóváhagyja a városi tanács költségvetését és egyben segítséget nyújtson a pénzügyi osztály minden munkájában. Természetesen az ellenőrzés alatt azt értem, hogy nem számszaki szempontból nézi a vállalatok és intézmények munkáját, hanem az esetleges pazarlást, vagy rossz gazdálkodást, vagy a tanács vagyonának rongálását felfedi. Ezért a Pénzügyi Állandó Bizottság már az év elején elkészítette féléves munkatervét, minden állandó bizottsági tagot külön is megbízott feladatokkal. Az állandó bizottság tagjai aztán minden ülésen beszámoltak az eddig elvégzett munkáról. A takarékossági mozgalom szervezésében is kivették részüket. Megalakították a takarékossági albizottságot. Mindent egybevetve, megvagyok elégedve a Pénzügyi Állandó Bizottság munkájával. Ebben az évben jól dolgoztak — fejezte be Orosz elvtárs.

Érdeklődtünk az állandó bizottság további terveiről, melynek során megtudtuk, hogy a továbbiakban előreláthatólag összehívják a takarékossági albizottságot, ahol az albizottság tagjai beszámolnak a takarékossági mozgalomban elért eredményeikről. Az állandó bizottság tagjai továbbra is látogatják a tanács intézményeit, s ha szükséges lesz, az adóbevételi terv teljesítésében is segítségükre sietünk.

Ezek után elbúcsúzunk Orosz elvtárstól, és jó munkát, sok sikert kívánunk az állandó bizottság tagjainak.

A színház — mozilátogató közönség hozzászól

Tisztelt Szerkesztőség!

Lapunk legutóbbi számában cikket közöltek: „A kellemes szórakozás jegyében" címmel. Ehhez szeretnék néhány szót hozzáfűzni.

Gyakran hallani panaszt, hogy a közönség, a filmszínházakban és különböző rendezvényeken nem elég fegyelmezett, nem tanúsít kultúremberhez méltó viselkedést, (nem az egész közönségről van szó, hanem csak néhány magáról megfeledkezett emberről). Ennek a panasznak van alapja. De meg kell mondani azt is, hogy nem mindig a közönség a hibás. Példa erre a „Lili bárónő" legutóbbi előadás.

Ezen az előadáson a közönség igen rendesen viselkedett. Annak ellenére, hogy alaposan próbára tették, türelmét, idegeit. Ugyanis a színészek közel egy órát késtek a kezdéssel.

Feltesszük a kérdést: várhatunk-e pontosságot a közönségtől, ha szinte rendszerezzük az ilyen késői kezdéseket? Azt hiszem, hogy nem, mert ilyen esetben nincs rá erkölcsi alap. Véleményem szerint, a művészet és a művészek iránti figyelmét és megbecsülést a közönségnek; nem azzal kell viszonozni a hivatásos színészeknek, hogy késnek, hanem azzal, hogy pontosan kezdenek. Azért is fontos ez, mert dolgozó emberekről van szó, akiknek idejéből — még hozzá a szabad idejéből — rabolnak el így egy órát. Ilyen esetekben a közönség csalódottan és kiábrándultan távozik — és tegyük hozzá, hogy joggal — mert korántsem kapta meg azt, amit elvárt! A közönség egy részét — s ez a nagyobbik — nevelni kell. De az ilyen fajta nevelés, mind a pontatlan kezedés nagyon rossz módszer.

Az is igaz, hogy a film végén sok ember megsem várva igyekszik ki a moziból. De ezen sem kell nagyon csodálkozni, ha a Május 1-ről van szó. Ennél a filmszínháznál gyakran csak az egyik kijárat van nyitva, az is szűk, és nehezen lehet rajta kijutni. Mindenki igyekszik a buszra, hogy ne kelljen Kökönyösre, vagy Gesztenyészre gyalog felmennie. A buszok indításával is baj van. Bürokratikusan, mereven ragaszkodnak a forgalom irányítói az indítási időkhöz, s ha véletlenül később fejeződik be a filmelőadás, az utas mehet gyalog, vagy várhat egy órát! Ezen is változtatni kellene. Sokkal rugalmasabban kell ezt a 24-es AKÖV-nek végezni, hisz' helyijáratról van szó!

Baj az is, — s ez sem neveli a közönséget — hogy amikor a Május 1 kerthelyiségében tánc van — és ez jó idő esetén minden szombaton és vasárnap így van — zavarja a filmelőadást a kintről beszűrődő zene. Mégpedig jobban, mint a papírzacskók zörgése. Nem értjük: miért nem lehet most a jó idők idején megnyitni a szabadtéri filmszínházat?

*

Mindebből az a végső tanulság, hogy a közönség viselkedését — ugyanúgy mint az ízlését — elsősorban a kultúrterületen lévő hibák, hiányosságok megszüntetésével lehet befolyásolni, illetve a helyes irányba fejleszteni.

Szabó Mihály

VIRÁGRENDELÉS

— Komló Köztisztasági és Kertészeti Vállalat felhívja a vállalatok, közületek, valamint Komló város lakosságának figyelmét, hogy 1958. július 1-től a vállalat megindította, élővirágok-kötészetét. Menyaszszonyi csokrok, nyoszolyócsokrok, koszorúk és sírcsokrok készítését vállaljuk. Megrendeléseket felvesz: Kossuth Lajos u. virágüzlet. Telefon: 23-26. Mecsekjánosi kertészet, telefon: 26-03.

Nehézségek — problémák

Az Imre-telepi vízvezeték szerelésénél

A Komlói Víz- és Csatornaművek vízvezetékszerelői két hete — július 1-én — kezdték meg a szerelési munkát Imretelepen. A nehézségek máris jelentkeztek. A vállalat nem kapta meg az igért határidőre a szereléshez szükséges csőidomokat. Az ezek pótlására használható anyagot hegesztéssel a helyszínen állítják elő. Ez részben megnehezíti és késlelteti a munka befejezését.

Ezenkívül van más nehézség is. A vízvezeték szerelésének tervezésekor nem vették figyelembe a Somogyi Béla utcában lévő távfűtés aknáit. Ezek miatt az utcában nem tudnak ásást végezni. Így ezt a munkát a kertek földterületein végzik el.

A szerelőknek számolniok kell a Pécsi úton lévő csőkereszteződéssel is. Ugyanis ha a munkájukban odáig érnek, szerelésükben a csőkereszteződés ismét akadályt jelent.

A nehézségek ellenére a vízvezeték lefektetése határidőre elkészül. A munkát július 30-ra befejezik. A régi kutakat az új vezetékre kötik be s ezzel jobbáteszik az imretelepi lakósok vízellátását. A szerelési munkálatok folyamán a Jókai utcában két házba bekötötték a vízvezetéket. A későbbiekben lehetőség nyílik arra, hogy ezt a munkát a többi házban is elvégezzék.

Az imretelepi lakósok vízellátása tehát néhány hét múlva jelentősen jobb lesz. A Víz- és Csatornaművek vízvezetékszerelői mindent elkövetnek, hogy a nehézségeket leküzdjék, és a munkát a határidőre elvégezzék.

A munkás-paraszt szövetség érdekében

Július 8-án a Baranya megyei Pártbizottságon, a *„Népszabadság"*, levelezői részére ankétot tartottak. Itt találkozott Sárvári József elvtárs, az abaligeti községi tanács elnöke és Szajkó István, a Komlói Szénbányászati Tröszt párttitkára. Sárvári elvtárs felszólalásában előadta, hogy községükben alakítottak egy termelőszövetkezetet, 1945 óta eddig nem sikerült azt megoldaniok és most 1958 január 9-én 33 taggal megalakult a termelőszövetkezet.

Ennek a ténynek a községben többen nem örültek. Például a pap és a körorvos sem. Ezek ma sem örülnek. De ennél a véleményüknél nem maradnak meg, hanem aktívan kezdték szervezni a termelőszövetkezet ellen irányuló bomlasztó munkájukat. A faluban kislétszámú a pártszervezet, és nem tud kellően szembeszállni az ellenséggel. Sárvári elvtárs kérte, hogy segítsen a párt és a „Népszabadság" abban, hogy a faluban is megmutathassák a proletárdiktatúrának az erejét és hozzájuk is, az eldugott faluba, látogasson el néha-néha egy-egy kultúrcsoport, mert az is jelentős segítséget jelentene nekik.

Az ankét szünetében Sárvári és Szajkó elvtárs megállapodtak abban, hogy a komlói tröszt pártszervezete és dolgozói segíteni fognak harcukban. Ennek konkrét bizonyítékát adják. A megbeszélés alapján a tröszt kultúrcsoportja lelkesen vállalta, hogy kimennek Abaligetre és tőlük telhetően a legjobb politikai és kulturális segítséggel erősítik az ottani elvtársak törekvéseit.

A kultúrcsoport június 28-án ellátogatott Abaligetre, ahol nagy örömmel fogadták őket. A tröszt párttitkárának bevezetője után a műsoruk olyan tetszést váltott ki, hogy még az ellenség is elgondolkodott.

A műsor után következő legközelebbi napokban négy család teljesen önkéntes alapon belépett a termelőszövetkezetbe!

Július 9-én, a tröszt kommunistái taggyűlést tartottak, amelyen a politikai felvilágosító munkát tárgyalták. E témán belül beszéltek a munkás-paraszt szövetségről is. Arra a megállapításra jutottak, hogy a dolgozó, parasztokkal mostanáig jóformán csak a placon találkoztak. Ezen a helyzeten változtatni akartak és elhatározták, hogy vállalják az abaligeti „Mecseki Uj Élet" Termelőszövetkezet tagjainak kérésére, a tsz patronálását.

A tröszt igazgatójának véleménye megegyezett a taggyűlés határozatával. A lelkes, szorgalmas tsz-nek hatnatós, konkrét segítséget nyújt a tröszt központ minden tagja. S hogy ez a segítség milyen lesz a gyakorlatban, arról majd folyamatosan hírt adunk.

— Sz. J. —

A táppénzcsaló „vándormadár"

Júllus 8-án társadalmi bírósági tárgyalás folyt le az Építőipari Vállalat kultúrtermében. A tárgyaláson részt vett a vállalat dolgozóinak egy része. A vádlott Répási János vasbetonszerelő volt. Lesütött szemmel ült a vádlottak padján. Répási elhanyagolt külsejű, életerős fiatalember.

Tizenöt órakor megkezdődött a tárgyalás. A bíróság elfoglalta helyét, majd pedig felolvasták a vádiratot. Többek között a következőket foglalta magában: 1935-ben született. Munkakönyve szerint 1957-ben kezdett dolgozni. 1958. május 14-én betegállományba vették. Az orvos keresőképtelennek nyilvánította május 20-ig. A beteglapot meghamisította május 29-re. Már a hamisított betegszabadság is lejárt, mégsem tért vissza munkahelyére, tehát május 20-a óta „bumlizott" A jelenlegi munkakönyvében is nyolc munkahely van bejegyezve. Átlagosan tehát nem dolgozott egy munkahelyen többet két hónapnál. Több esetben önkényesen hagy ta ott munkahelyét, és ha a munkahelyek közti kieséseket is figyelembe vesszük, átlag egy hónapot sem dolgozott egy-egy munkahelyen.

— Elismeri-e a vádiiratban foglaltakat? — kérdezte a bíróság elnöke:

— Igen, elismerem. — Mond ta a vádlott.

— Hogyan lehetséges az, hogy 1935-ben született, és csak 1957-ben kezdett dolgozni? — volt a következő kérdés.

— Nem, kérem, nem 57-ben kezdtem dolgozni, csak a jelenlegi munkakönyvemet akkor állították ki. Különben ez a harmadik munkakönyvem. 1952-ben kezdtem dolgozni. Salgótarjánban kitanultam a vasbetonszerelő szakmát, majd átkerültem Budapestre — és még felsorolt néhány munkahelyet.

— Milyen a családi viszonya?

— 1953-ban nősültem, feleségemmel meglehetősen rossz viszonyban élek. Több esetben megtörtént, hogy néhány napra különváltunk. Három fogadott gyermekem van.

— Hol él a felesége és a családja?

— A családom Pécelen lakik, és odautaztam május 21-én.

— Miért nem utazott viszsza munkahelyére, amikor a hamisított beteglap is lejárt?

— Mielőtt elutaztam 600 forint előleget kaptam, azonban családom nehéz anyagi körülmények közt él és a pénzt hamar elköltötték.

— A felesége mivel foglalkozik, hogyan tartja el a családját, hiszen maga olyan keveset dolgozik és nem valószínű, hogy abból négyen meg tudnának élni?

— A feleségem a porcelángyárban dolgozik, de olyan keveset keres, hogy az ő fizetését is hamar elköltöttük. Igy nem volt pénzem a visszautazásra.

— Milyen idősek a gyermekei? — kérdezte közben a vállalat igazgatója.

— 10—12 és 14 évesek.

— Mi az oka, hogy ily gyakran változtatta munkahelyeit, hiszen a vasbetonszerelők jól keresnek? — hangzott a következő kérdés.

— Higgyék el kérem, ezt én magam sem tudom.

— Mit tud mentségéül felhozni?

— Semmit. — hangzott a rövid, de érthető válasz.

— Miért utazott haza május 21-én, annak ellenére, hogy a betegszabadsága 20-án lejárt?

— A feleségemtől levelet kaptam, melyben azt írta, hogy vagy leszámolok és valahol a közelben keresek munkát, vagy pedig elválunk. Én ezért utaztam haza, hogy megmagyarázzam neki; ez így helyesebb, most jó munkahelyem van.

— Mennyi pénzt kapott volna a kilenc nap csalásért?

— Nem tudom, azt nem számoltam.

— Még azt sem számolta ki? Nos 316 forintot kapott volna. Mit gondol, ez elég kilenc napra egy négytagú családnak?

A vádlott erre a kérdésre nem tudott válaszolni. Ezután a bíróság visszavonult ítélethozatalra. A teremben egyszeriben nagy zsibongás támadt, mindenki az ügyről beszélgetett és a becsületes dolgozók elítélték a táppénzcsalót.

A társadalmi bíróság ítélete a következőképpen hangzott: A Munka Törvénykönyv alapján kérjük a vállalat igazgatójától Répási János azonnali hatállyal való elbocsáttatását. és a jogos hat napi táppénz visszavonását.

A vállalat igazgatója helyesnek tartotta az elbocsátást, azonban a táppénz visszavonását — a gyermekeire, és családjára való tekintettel — nem helyeselte.

A vádlott még utólag megjegyezte: hogy ezután ilyen nem fog vele előfordulni és a munkahelyeit sem fogja változtatni.

Ebből az ügyből tanulhat minden becsületes dolgozó; szocializmust építő hazánkban nem érvényesülhetnek a munkakerülők és táppénzcsalók.

10000 forint célprémium

Béta-aknán júniusban tizenegy csapat kapott eredményes havi munkájáért célprémiumot. A tizenegy csapat között összesen 10 000 forintot osztottak szét.

1000 forint jutalmat kapott Riba József gurítóhajtó csapata. 31,9 métert hajtottak szénben és eruptívumban.

Szintén 1000 forintot kapott a 19-es — Elter Lőrinc — csapata. 25,8 métert hajtottak széngurítóban 2500-as TH vasbiztosítással.

A 24-es Schwarcz János csapata léggurítót lyukasztott márgában. Teljesítményük 20,3 méter. A jutalom 1000 forint.

A 101-es, Leopold György csapata 17 méter vágatot hajtott ki kemény homokkőben, cwikaui TH vasbiztosítással. Jutalom: 600 forint.

Béres Gábor 102-es csapata szintén homokkőben 3000-es cwikaui TH vasbiztosítás mellett 25 méter vágatot hajtott. Ezért a jutalom 1000 forint.

Erdélyi János csapatának tagjai 2500-as cwikaui TH vasbiztosítással, márgában 22,2 métert hajtottak és 600 forint pénzjutalmat kaptak.

Az 504-es, Bessenyei Tibor csapata 1000 forintot, a kövestetői 6-os Auth János brigádja ugyanekkora összegű jutalmat kapott.

A Béta-aknai, Sallós György csapata a III. szinti 13-as telepi csapás falazását végezte. Ők azért kaptak 1000 forint jutalmat, mert teljesítményük hónapról-hónapra emelkedett.

Kondákor László 3-as számú csapata a 13-as telepre ereszkét hajtott homokkőben 2500-as TH körgyűrű biztosítással. Június folyamán 27,2 métert hajtottak ki, melyért 800 forint prémiumot kaptak.

Sipos János csapata 5,2 négyzetméteres szelvényű ácsolt és TH-zott fővágatban 23,1 métert hajtottak. Jutalmuk 1000 forint.

E példákból is látható, hogy eredményes a célprémiumokért folyó verseny. Hasznos úgy az üzem, mint a dolgozók részére.

HAMAROSAN KÉZBEVESZIK A GYÓGYÍTÓ KÉST

Augusztus 20-án nyitják meg a kórházat

Az új kórház, Komló egyik legszebb helyén épült. Ha az ember kitekint valamelyik városra néző ablakán, végignézhet a városon, uralja a várost. A kórház nemcsak külsőleg szép. Bár belülről még rendezetlen, még sok munka van vissza ahhoz, hogy teljes rendezett legyen, mégis gyönyörködtető látványt nyújtanak a tiszta fehérre meszelt falak, a fehérre festett bútorok és a szemnek is megnyugtató látványt nyújtanak a kék csempékkel kirakott műtő szobák.

Ide látogattunk el, és rövid beszélgetést folytattunk a jövendőbeli gazdáival, dolgozóival, az orvosokkal.

— *Milyen munkálatok vannak még vissza a kórház teljes berendezéséig? — kérdeztük meg a kórház igazgató főorvosától, Pálvölgyi elvtárstól.*

— Az épület műszaki átadása május 28-án megtörtént, most még ránk várnak a kórház berendezéseinek feladatai. A berendezések — bútorok, műszerek — már régóta raktáron, illetve raktárakon voltak. Nehézségbe ütközött ezek összeszedése, arról nem is beszélve, hogy az 1956-os ellenforradalmi események alatt sok berendezés tönkrement, vagy eltűnt.

— *Sikerült a mai napig összeszedni a berendezéseket?*

— Igen, ez sikerült. Az ideszállítás után megállapíthattuk, miből mennyi van. Nagyon sok minden — főleg értékesebb műszer — hiányzott, azonban kiderült, hogy egyes bútordarabokból, főleg ágyból többlet van. Ez abból adódik, hogy a kórházat eredetileg nagyobbra tervezték.

— *Milyen osztályok működnek majd az új kórházban, és hány férőhelyesek lesznek?*

— Most van berendezés alatt a szülészet, nőgyógyászat, és a sebészet. A nőgyógyászat 32 férőhelyes, a sebészet 48 férőhelyes lesz. A kenderföldi szülőotthont hamarosan átköltöztetjük ide a kórházba, és annak helyén rendezzük be a belgyógyászatot.

— *Az átköltözés miatt nem lesz kiesés a gyógyításban?*

— A tervek szerint augusztus 20-án megtörténik a kórház ünnepélyes átadása. Ekkor a szülőotthonban lévő betegeket átveszi a kórház nőgyógyászata, és ezután rendezik át a szülőotthont belgyógyászattá, amely körülbelül 5—6 hét kiesést jelent a belgyógyászatban.

— *Önök, mint szakértők, hogy vannak meglégedve a kórházzal?*

— Kielégítő az egyes osztályok elrendezése. Ahhoz képest, hogy valamikor az épület legénységszállás volt, nagyon is kórház jellegű. Nagyon meg vagyunk elégedve a műtőszobák berendezésével. Bár az épület nincs még teljesen befejezve, mint orvosok máris otthon érezzük magunkat. Nagyon jóleső érzés, hogy bármely szervhez — párthoz, tanácshoz, trösztöz — fordulunk, a legmesszebbmenő támogatásban részesítenek bennünket.

— *Milyen távlati tervek vannak a kórházzal kapcsolatban?*

— A hároméves terv folyamán a kórházhoz építenek még egy új épületrészt, amelyben berendezzük a belgyógyászatot és a már működő osztályokat kibővítjük.

— *Mit üzennek az „Új Komló" olvasóinak?*

— Nincs messze az idő, hogy kezünkbe vehessük a gyógyító kést, és a betegek nemcsak kívülről tekintgetnek a kórházba, hanem belülről is kifele. Szeretnénk minél előbb megkezdeni az életmentő, gyógyító munkánkat.

Berkics

„Mekkora fejlődés..."

12 évvel ezelőtt ment Csehszlovákiába Kracsek Ferenc, volt komlói bányász. 20 évet dolgozott Kossuth-bányán... Jelenleg Kladno egyik bányájának dolgozója. Nagy megbecsülésben van része; jól keres, birtokosa a legmagasab bányász kitüntetésnek, saját személygépkocsija van. Ezzel látogatott el június végén az egykori bányászfalucskából várossá fejlődött, Komlóra.

Itt tartózkodása alatt számtalanszor kifejezésre juttatta elismerését, nagyszerű alkotásaink, eredményeink irát. Ahogy mondotta, O teljes egészében látja a végbement fejlődést, mert ritkán látogat Komlóra, s mert nagyon emlékezetébe vésődött az egykori Komló képe. Sok ismerősét, barátját, volt munkatársát kereste fel, feleleventették a múltat, s beszéltek a jövőről. Az ilyen beszélgetések során felidézték az Ujtelep régi képét (Kracsek elvtárs ott lakott) a túlzsúfolt lakásokat, a szinte bútor nélkül kopott szobákat. Mennyire más élet van ma ezen a lakótelepen is, mint azelőtt!

Kracsek elvtárs nem elégedett meg azzal, hogy csak a külszinen lássa a fejlődést. Szerette volna viszont látni a régi munkahelyeit, a bányát. És erre is sor került.

Már a bányábajutás is szokatlan volt számára, hisz', amikor O Komlón dolgozott hosszú-hosszú kilométereket kellett gyalogolni Kossuth-aknára! Ma kényelmes „népes" szállítja a bányászokat! Amikor a „népesben" ültek, erről beszélt. Nagyon sokszor hagyta el ajkát, hogy „mekkora fejlődés történt, 12 év alatt!" Csodálkozása pecről-percre nőtt.

Az egyik fejtésben elmesélte, hogy amikor ő még Kossuth-bányán dolgozott, a fejtéseknek nem volt ilyen kényelmes bejáratuk. Hasoncsúszva lehetett csak bejutni, és ilyen helyzetben kellett a fát is „leadni". A fejtésben csilléztek és lószállítás volt.

Ma szállítószalagok, kaparók, mozdonyok teszik ezerszerte könnyebbé a bányászok munkáját.

Ezernyi meglepetés várt rá a föld mélyén is. Nem ismert rá a régi bányára. De ráismert az egykori munkatársaira, elvtársaira és ilyenkor forró ölelésben testesült meg a viszontlátás öröme.

A munka teljes erővel folyt, amikor az egyik fejtésbe értek. Fiatal bányász réselővel jövesztette a szenet. Kracsek elvtárs elkérte a bányásztól a réselőt, s nagy tapasztalata segítségével a gyakorlatban mutatta meg, hogy lehet könnyebben többet termelni. Néhány perces réselés után a lapátot is elkérte és ezzel és dolgozott. Ekkor lépett hozzá a fejtés egyik dolgozója ezekkel a szavakkal:

— Na, add csak ide azt a lapátot, majd én megmutatom, hogy kell!

A vendég meglepetten engedte, hogy Jerezánovics Ferenc vájár kézbe vegye a lapátot. Az néhányszor belenyomta a csillogó szénbe, miközben hamiskás komollyal tekintett a vendégre. A szeme azt sugározta: hát nem ismersz meg?

S Kracsek elvtárs megismerte a szénportól fekete egykori munkatársát. Az izmos karok egymásba fonódtak, s hosszú ölelés következett. S nevetve mesélték egymásnak, „emlékszel akkor, hogy dolgoztunk..."

*

A tárna mélyén és a kényelmesen berendezett bányászlakásokban sokat beszélt Kracsek elvtárs arról a testvéri érzésről, mely a csehszlovák dolgozók részéről megnyilvánul a magyar testvéreik iránt. Látogatása is segitett abban, hogy jobban megismerjük a csehszlovák elvtársak eredményeit, céljait. És segitett bennünket ez a látogatás abban is, hogy még jobban tudjuk értékelni eredményeinket.

Kracsek Ferenc elvtárs ma már ismét Kladnóban van. S ha társainak beszámol az itt látott nagyszerű eredményekről, tapasztalatokról egész biztos elmondja azt is, hogy a komlói bányászok derekasan helytállnak a szocializmus építésében.

Egy robbantás eredménye

4000 vagon kő

Az ÉM. Komlói 7-es számú Kőbánya Vállalatnál 1957. novemberében került sor az első nagykamrás robbantásra. Ez a módszer bevált, mert hatalmas mennyiségű követ robbantott le. Előnye az, hogy a követ nagymennyiségben aprózza, és így a szállítás, és a törő munkája lényegesen könnyebb lett. Ez év július 11-én került sor az ötödik robbantásra. Ennél a robbantásnál 3000 kg robbanóanyagot használtak fel, 800 kg-al kevesebbet a tervezettnél. Ezzel a lőszermennyiséggel 4000 vagon követ robbantottak le. 1000 vagonnal többet, mint az előző robbantások átlaga. A lerobbantott kő 60 napig biztosítja a kőanyagot, a két nagyteljesítményű kotrónak. Az öt robbantásnál összesen 14 000 vagon kő került le a kőfalról.

Új, kényelmes helyiség berendezése

a totózóknak, lottózóknak

Előljáróban arról írok, hogy a 28. játékhéten ismét akadt négytalálatos lottószelvény, a komlói játékosok között. A nyeremény 89 ezer forint, ami — szerintem — nem megvetendő összeg. Fortuna istenasszony újabb kedveltjei kökönyösi lakók. Ahogy Kardos László, az OTP komlói fiók vezetője mondotta, nem ez az első négytalálatos nyeremény. Volt már olyan szerencsés komlói játékos is, aki 184 ezer forintot nyert 4 találatos tippszelvényével.

Mindezt csak azért említettem meg, hogy a következőkben utalni tudjak arra: igenis megérdemlik városunk szerencsét kereső játékosai, hogy újabb, kényelmesebb, szebb helyiségben tölthessék ki tippszelvényeiket. Hiszen a totóban, lottóban elért eddigi nyeremények azt bizonyítják, hogy tudnak a komlói emberek tippelni, s érdemesek arra, hogy igényesebb helyiségben vegyék át nyereményeiket.

A Kossuth Lajos utcai totólottó iroda kicsinek bizonyult. Sok vásárló csak azért távozott üres kézzel a szelvényárusítótól, mert hely hiányában úgysem tudta volna szelvényét azonnal kitölteni. Nos, Kardos László fiókvezető informálása alapján arról számolhatok be, hogy hamarosan szebb környezetbe, tágasabb helyiségbe kerül át a totó-lottó iroda. — Még néhány hét s a városi tanács frissen festett éttermében találkozhatnak majd a játékosok. A közelben, a Vendéglátóipari Vállalat rendez be alkoholmentes cukrászdát, s így a szelvények kitöltéséhez a jóhangulatot is biztosítani lehet.

Kardos László fiókvezetőtől azt is megtudtam, hogy a komlói játékosok örömére, valamint az új „lottóház" megünneplésére, lottósorsolást kértek Komlóra. S ahogy Kardos elvtárs mondotta: van remény arra, hogy hamarosan — kb augusztusban — Komlón kerüljön sor egy lottósorsolásra. Ezekután természetesen már csak az következik, hogy további szerencsét kívánjunk a komlói embereknek, a totózáshoz, lottózáshoz.

— K. J. —

Ifjú kommunistákhoz méltóan

A Komlói Szénbányászati Tröszt üzemeitől érkezett jelentés alapján a KISZ-brigádok június hónapban is megállták helyüket a munkában és élenjártak a versenyekben. A múlt hónapban a fejtési KISZ-brigádok 2937 csille szenet termeltek terven felül. Az elővájó brigádok pedig — különböző szelvényű, méretű és anyagú vágatokból 91,2 folyométert hajtottak ki terven felül.

Schein János KISZ-brigádja Nagymányokon dolgozik. 534 csille szenet termeltek tervük felett és ezzel tervüket 161 százalékra teljesítették. Vagyis 534 csille szenet adtak terven felül. Hasonló eredményeket értek el a III-as aknai Schwarcz József csapata, a Törteli Béla csapata és a Béta-aknai Papp Lajos csapata.

Szép eredmények születtek az elővájási csapatoknál. A legjobb eredményt a Béta-aknai Lovas Sándor csapata érte el, terven felül 13,5 folyométert hajtottak, ezzel tervüket 151,7 százalékra teljesítették.

Illés Gyula — III-as akna — csapata 146,1 százalékos eredményt ért el az elmúlt hónap folyamán és így 12,1 méterrel több vágatot hajtottak ki az előirányzottnál.

Jó munkát végeztek a KISZ szállítóbrigádok is. A Kossuth-bányai Pitinó István és Hörömpő Sándor szállítócsapata 1962 csillét szállított terven felül.

Ebből megállapítható, hogy az üzemek KISZ-brigádjai valóban ifjú kommunistákhoz méltóan állják meg helyüket a munkában is, tudják, hogy jó munkájukkal a szocializmus **építésének** ügyét szolgálják.

Sikerrel zárult a vendéglátóipari dolgozók szakmunkásvizsgája

Pártunk és kormányunk az ellenforradalom óta eltelt 20 hónap alatt helyes és világos politikát folytatott, igen sok intézkedést hozott a dolgozók érdekében. Ezek dolgozóink előtt ismeretesek. De nem mindenki előtt ismeretes az, hogy azon dolgozók részére is, akik a vendéglátóiparban és az üzemi konyhákon dolgoznak, mint szakácsok és kiszolgálók, továbbtanulásra és szakmunkás-bizonyítványszerzésre adott lehetőséget.

Ilyen szakmunkástanfolyamot indított Komlón a vállalat, mely tanfolyamon 14 szakács és 36 kiszolgáló vett részt. A nehéz körülmények, a mindennapi fáradságos munka ellenére, a szakmában dolgozó férfiak, de különösen a gyermekes anyák is derekasan helytálltak.

Egy évi tanulás után, az esti iskola valamennyi hallgatója, túlius 10-én sikeresen letette a szakmunkásvizsgát. A nagy számra való tekintettel a vizsgák délelőtt 9 órakor kezdődtek a kenderföldi legénységszállás „Fekete ló" nevű éttermében és este 7 órakor értek véget. Először a szakácsok vizsgáztak. Rövid elméleti vizsga után a gyakorlati vizsga következett. A szakácsok a gyakorlati vizsgán bő ebédválasztékot készítek. A bő választék négyféle levesből, háromféle főzelékből, négyféle körítésből, hatféle tésztából, kétféle salátából és hétféle hús-készételből állt. A vizsgán a legjobb eredményt Fekete Györgyné érte el. Mindenből kitűnően vizsgázott.

Nem volt könnyebb a kiszolgálók vizsgája sem. A kiszolgálóknak — az elmélet mellett —a gyakorlatban is meg kellett mutatniok a vizsgáztató bizottság előtt, a helyes kiszolgálás apró-cseprő részeit az egyszerű és rendezvények alkalmából történő terítési formákat, stb. Szőke János, Som János, Bien József, Fabró Róbertné, Pál Ilona, Deutsch József, Németh Gyula, Lutz Adámné és férje, Lőrincz Géza, Drább Gyuláné, Kerekes Róbert és még sokan mások helyetálltak a vizsgáztató bizottság előtt.

Este 8 órakor a tröszt ebédlőjében ünnepély volt, ahol a tanfolyam valamennyi hallgatója résztvett. Az ünnepély kezdetén Laszkó Sándor elvtárs, a Pécsi Kereskedelmi Ipari Iskola igazgatóhelyettese mondott beszédet. Vázolta a tanfolyam jelentőségét, a magyar konyha világhírnevét, megköszönte Bien József elvtársnak, a tanfolyam szervezésében, a hely biztosításában tanúsított fáradthatatlan munkáját, Kiss Károly és Patek Lajos tanárokat, a tanfolyam vezetőjét, akik egy éven át jó munkát végeztek, dícséretben részesítette. A rendes munkájukon kívül számtalanszor tették meg a Pécs és Komló közti utat, a tanfolyam ötven dolgozója érdekében, és ezen keresztül a komlói dolgozók érdekében. Laszkó Sándor azt is elmondotta, hogy Pécsett is volt ilyen tanfolyam, ott is sokan vizsgáztak, de ilyen jó eredményeket, mint a komlóiak, nem értek el.

Örömnyilvánítások között került sor a szakmunkásbizonyítvány kiosztásra. Majd ünnepi vacsora következett, és éjfél után fél 1-ig tartó táncmulatság. A kitűnő zenét a közkedvelt „Muci" zenekar szolgáltatta.

Válasz egy „bányászfeleség" levelére

A közelmúltban a III-as akna vezetősége és az „Új Komló" szerkesztősége azonos írású és tartalmú levelet kapott. A levél írója — aki sajnos a nevét nem írta alá — leírta, hogy III-as akna fürdőjében egy hosszúhetényi bányász bort árul, s ezt az üzem vezetői „megengedik". Az üzem vezetősége szigorú vizsgálatot rendelt el, de a levélben foglaltakról nem sikerül meggyőződnie.

Dobos József elvtárs, III-as akna üzemvezetője, tekintettel, hogy névtelen levélírótól kapta a levelt, sajtó útján kíván válaszolni. Itt közöljük Dobos elvtárs válaszlevelét.

*

„Tisztelt „Asszonytárs"!

Névtelen levelét, melyet nekem írt, megkaptam. Nagyon köszönöm féltését, melyet irántam tanusít, de levelével kapcsolatban lenne néhány megjegyzésem.

Levelének tartalmát nem kívánom szószerint közölni a sajtóban.

Az tény, hogy III-as akna eddig is arról volt nevezetes — többek között — hogy szigorú rend és fegyelem jellemzi az üzem életét. Senki nem adott olyan engedélyt, hogy bárki is bort, vagy egyéb szeszes italt árusitson üzemünk fürdőjében. Hogy ilyen ne is fordulhasson elő, hatósági közegeink több esetben ellenőrzést hajtottak már végre. Különben a MT rendeletét szigorúan betartjuk, mely a szeszesital árusitására vonatkozik, s ezt az üzem területén lévő büfé is betartja.

Tisztelt „Asszonyom", hogy az Ön „férje" nem tartja ezt be, arról én sajnos nem tehetek, de amennyiben megírja nevét, szívesen segítségére leszek abban, hogy a férje leszokjon az ivásról és a hitelezésről.

Egyik mondata így hangzik: „Az üzem vezetői is az említettnél isznak". Én állítom, hogy ezt még Ön sem hiszi el, mert ha ismer, jól tudja, hogy nem vagyok alkoholista. Megnyugtatom, hogy az említett személytől még soha sem vásároltam bort. Megjegyezni kívánom, hogy a Népi Ellenőrző Bizottságot nem ijesztgetés szempontjából hozták létre, sem a magasabb fórumokat, hanem a társadalmi tulajdon megvédése érdekében.

Ebben úgy érzem nálunk nincs hiba.

Nagyon kérem, máskor írja meg nevét, mert nálunk a szocialista társadalomban kicsit erkölcstelennek tűnik a névtelen levélírás.

Különben ígéretet tehetek arra, hogy semmi utóhatása nem lesz, és nem is származhat senkinek abból, ha bátran aláírja leveleit. Ismételten megköszönöm, hogy felhívta figyelmemet, s közölhetem, hogy sürgősen intézkedem.

Üdvözlettel

DOBOS JÓZSEF üzemvezető."

*

III-as akna vezetősége a legszigorúbb eljárást kívánja megindítani azzal szemben, aki szeszesitalt mér az üzem területén. Ennek tudatosítása végett hirdetményt is tett közzé. (Megjegyezzük: a levélíró azonos írású levelet küldött szerkesztőségünkbe is, melyben Kossuth-aknai bányásznak nevezte magát.)

SPORT

Ilyen arányban is megérdemelten győzött csapatunk

Komló—Salgótarján 4:0 (3:0)

Komló, 4000 néző. Vezette: Köszt-ner (Völgyesi, Isztl).

Komló: Krausz — Kanizsai, Polgár, Komlói — Kohlmann, Molnár I. — Grózdics, Cziráki, Perényi, Kiss, Gerencsér. **Edző:** Bodola Gyula.

Salgótarján: Oláh I. — Sándor, Jedlicska, Oláh II. — Menczel, Dávid — Bablena, Vasas, Csáki, Bodon, Taliga. **Edző:** Szűcs György. **Góllövők:** Kanizsai (11-esből), Kiss, Perényi, Perényi. Szögletarány: 9:3 (7:1) Komló javára.

A világbajnoki szünet után egyre jobban játszó csapatunk játékára, érthetően nagy várakozással tekintettek a komlói szurkolók. S akik valamilyen ok miatt távolmaradtak a mérkőzésről — itt a pécsiekre is gondolunk — igazi labdarúgó csemegétől fosztották meg magukat. Ilyen lelkesen, ilyen ötletesen és gólratörően — úgyszólván minden gólhelyzetet kihasználva — még nem játszott csapatunk, a hazai pályán. Ez a mérkőzés arra az emlékezetes Sztálinváros elleni találkozóra emlékeztetett, amikor idehaza 5:1-re nyertük az NB. II-es bajnoki fordulót.

Ezúttal a vastaps és a lelkes biztatás sem hiányzott! Nagyon találóan jegyezte meg egy néző:

— Kicsit késői ez a vastaps. Előbb kellett volna!

Igaza van. Kellett volna előbb is. De az a véleményünk: ami késik, az nem múlik. S a jó az sohasem jön rosszul. Erre a nagyszerű hajrázásra, a többször is fel-fel dörgő vas-tapsra; csapatunk tagjai alaposan rászolgáltak. Megérdemelt volt a biztatás, hisz úgyszólván nem volt egyetlen gyenge pontja csapatunknak a Salgótarján elleni mérkőzésen. Védelmünk, fedezeteink és csatársorunk tagjai egymást múlták felül a szebbnél-szebb akciókban, és a lelkesedésben. Valóban az első perctől az utolsóig kitűnő volt a komlói együttes. Nem vette ki erejüket, lelkesedésüket egy pillanatra sem a nagy meleg. Azt is mondhatjuk, hogy ez a csapat, melyet eddig kerestünk. Így egységes a védelem, a fedezetpár és a csatársor is. Ezen mostmár nem kell és nem is szabad változtatni.

*

A tartalék csapatok mérkőzésének kezdetére mintegy 3000 szurkoló süttette magát az igen melegen tűző nappal. Ilyen vélemények is hangzottak el:

— Tízezer forintért nem cserélnék ezekkel a játékosokkal. Hisz mi itt ülünk a lelátón, majd meg sülünk a 30—34 fokos melegben. Ezek pedig hajtanak a gólokért, a két pontért. Legalább 50 fokos meleget érezhetnek.

Valahogy igaza volt ennek a szurkolónak. Igaza, mert a hőség nagy volt ezen a napon. A hőség ellenére, örömmel gyönyörködött minden szurkoló a tartalékok játékában is. Örömmel vettük tudomásul, hogy a tartalékok között is egyre több a nagyszerűen feljövő fiatal, a jövő elsőcsapat aranytartaléka.

A tartalékmérkőzés első félidejében a komlói, a második féldőben a tarjáni csapat játszott jobban.

A mérkőzést Varga játékvezető vezette. Különösebb hibát ő sem vétett. A gólokat a tartalék csapatból Korom 2, és Daum lőtte.

Dícséretre méltóan játszott: Magyar, Korom, Faragó, illetve a tarjániakból Répás, Vékony és Chladni.

Végeredményben tehát a tartalék csapatunk is megérdemelten szerezte meg a két pontot. Külön kell szólnunk Magyar ragyogó teljesítményéről. Igen sok meleg helyzetet tisztázott.

*

A tartalék mérkőzés befejezése után, félhat után öt perccel, Köszt-ner játékvezető sípjelére indult az első csapat játéka. A kezdés után három gyors komlói szöglet jelezte a csapat hatalmas lelkesedését A három szöglet után a tarjániak is próbálkoztak, de helyzetet kidolgozni nem tudtak. Kb. a 20. percben egy komlói támadás végén Grozdicsot szabálytalanul akasztották, a 16-oson kívül, az ötössel egymagasságban. A szabálytalan akasztás során a labda Czirákihoz perdült, aki igen jó helyzetből gólt is szerezhetett volna, de a játékvezető — ez volt az egyetlen tévedése — előnyszabály alkalmazása helyett szabadrúgást ítélt. Ez után a helyzet után ismét Cziráki előtt adódott gólszerzési lehetőség, de a veszélyes lövést Oláh I. hárítani tudta.

A 27. percben Gerencsér kitör, de a 16-oson belül, Dávid és Jedlicska ollóba fogták és felvágták. A játékvezető határozottan ítélte meg a büntetőt, amelyet Kanizsai, a jobbra mozduló Oláh I. mellett, a bal sarokba lőtte. 1:0.

A gól felvillanyozta a szurkolókat és a csapat tagjait is. Hatalmas hajrázás, bíztatásra szebbnél-szebb akciókat láthatott a közönség. Gólhelyzetet úgyszólván csak a komlóiak hoztak össze. A belső hármas egymást múlva felül a támadások indításában, melyben mindannyiszor része volt a nagyszerű teljesítményt nyújtó fedezetpárnak.

A 43. percben Kiss nagyszerű labdáját Grozdics élesen kapura lövi, Oláh I-ről lepattan a labda a szemfüles Kiss elé, aki mintegy két lépésről a kapuba helyezte, 2:0.

A közönség még fel sem ocsúdott a gól okozta örömből, amikor **Cziráki átadásával Grozdics az alapvonalig futott, becsapta Oláh II-őt, majd zavartalanul tálalt a a kapú elé. Az igen jó érzékkel helyezkedő és berohanó Perényi a kapú közepébe vágta a labdát. 3:0.**

Ilyen gyors gólra, illetve gólszerzésre bizony még a legvérmesebb szurkolók sem számítottak. Igazi, korszerű, gyors teljesítmény volt. Örült mindenki, de senki sem volt elbizakodott. Hogy ez mennyire így volt, azt bizonyította egy-két ilyen megjegyzés is:

— De bírják-e a fiúk ezt az iramot? — aggodalmaskodott az egyik szurkoló.

Bírták! Igaz, hogy valamivel lassúbb lett az iram, de a játék nem volt rosszabb. Jeleskedésben itt is volt része a nézőknek. A bíztatás sem hagyott alább.

A szünetben már mindenki a Pécsi Dózsa és a Szeged eredményéről érdeklődött. „Fel kerülünk-e a 12. helyre?" — kérdezgették egymástól az emberek. Az öltöző telefonja pedig állandóan munkában volt. Az aknákon dolgozók érdeklődtek: „Mennyi az eredmény? Kik átszottak jól? Bírják-e a fiúk a nagy meleget?" Bírták és jól játszottak valamennyien.

A II. félidőben valamivel kisebb volt az iram. A mezőnyben azonban jó játék volt. Néha-néha a tarjániak is próbálkoztak, de csatáraik annyira agyon pepecselték a helyzeteket, hogy a védőknek könnyű volt a „nehezebb" helyzeteket is tisztázniok. Egy félóra eltelt már a második félidőből, amikor újra rákapcsoltak a komlóiak.

A 76. percben Kiss hosszan elrevágott labdájában Grozdics elfutott, lerázta magáról Oláh II-őt, majd hosszan beívelt, a felugró Gerencsér ügyesen a kapu elé fejelt és Perényi három lépésről a hálóba lőtt. 4:0.

Nagyszerű szélső teljesítmény, ragyogó fejelés, és mesteri helyzetkihasználás. Így lehetne ezt a helyzetet jellemezni.

Fergeteges hajrázás és ütemes vas-taps köszönte meg a negyedik gólt. A közönség ezúttal hálás volt. De a játékosok nagyon rászolgáltak erre a hálára. Hiszen a csapat összteljesítménye is ragyogó volt. A negyedik gól nem tette elégedetté a csapat játékát, mert a befejezésig még Grozdics, Perényi és Cziráki dolgozott ki újabb három helyzetet, amit már kihasználni azonban nem tudtak.

Nyugodtan megállapíthatjuk: jó iramú, lelkes mérkőzést látott a közönség. Csapatunk nemcsak nagy akarással, hanem pontos — nagyszerű helycserés és gyors összjátékkal rohanta le a tarjáni védelmet. Ezúttal kihasználták a helyzeteket is.

A tarjániakon erős fáradtság jelei látszottak. Védelmük, fedezetpárjuk és csatársoruk között sem volt meg az összhang. Közülük csak egy-két játékos nyújtott elfogadható játékot. A csatársor belső hármasa pedig sehol sem volt.

*

Csapatunkból egyénileg különösebben nem akarunk senkit sem kiemelni, mert valamennyien megérdemlik a dícséretet, Krausz ezúttal is jó teljesítményt nyújtott, bár nem sok dolga akadt. A hátvédhármas egymást múlta felül teljesítményében. A fedezetpár ragyogó teljesítményt nyújtott. Aranyat értek Molnár I. labdái is. A csatársorban a belső hármas nyújtotta véleményünk szerint a legjobb teljesítményt. Cziráki, Kiss és Perényi nagyszerűen epített és indított támadást. Perényi pedig akkor játszotta magát tisztára, amikor akarta. Gerencsér ezúttal valamivel halványabb teljesítményt nyujtott.

A tarjániak közül Oláh I., talán csak a második gólt védhette volna. A többiről nem tehetett. A hátvédhármas közül egyedüli épkézláb ember Sándor volt. Jedlicska igen gyenge középhátvédnek bizonyult. A fiatal Menczel játéka nekünk is tetszett. A csatársorból pedig az örökmozgó Bablena és néhaténa Bodon mutatott valamit.

A játékvezető hármas véleményünk szerint — egy-két előnyszabály alkalmazása, elmulasztása mellett — jól vezette a mérkőzést. A komlói közönség ezúttal ötösre vizsgázott.

*

Egy hét múlva a tatabányai együttes ellen játszik csapatunk. Reméljük a közönség ugyanígy bíztat majd, és azt is reméljük, hogy többen is lesznek. Abban is bízunk, hogy csapatunk még jobb teljesítményt nyújt!

Röplabda a BM bajnokságért

Az Országos Bajnokság 2. helyezettje Baranya megye csapata lett. Az esélyesnek tartott Budapest válogatott csak az 5. helyet tudta megszerezni.

Az elmúlt héten végetért a területi bajnokság küzdelmei. Nagy érdeklődés mellett zajlott le Komlón a Baranya—Somogy megye közötti területi döntő.

Baranya—Somogy 3:1

Baranya válogatott: Adrián, Benczik, Kotka, Sipos, Juhász, Till (Komló), Kovács (Pécs), Sólyom (Mohács).

Az első játszmát nagy hajrával kezdi a baranyai csapat. Jó kombinációkat és nagyszerű ütéseket lát a szépszámú közönség. A somogyi csapat nem bizonyult könnyű ellenfélnek, szívósan védekeznek és többször nagyszerűen támadnak. Szoros eredmény alakul ki, míg végül a baranyai csapat nyeri az első játszmát, 1:0.

A második játszma nyomasztó baranyai fölénnyel indul, kissé idegesek a somogyiak és csapatunk ezt nagyszerűen kihasználja. Nem számolnak ütéseinkre s így rendre biztos pontot eredményeznek. Ismét győzünk, 2:0.

A harmadik játszma közepes szinvonalon mozog. Csapatunk leáll és feljön a somogyi csapat. Sok labdakezelési hibát is vétenek a baranyaiak, míg végül el is vesztjük ezt a játszmát. 2:1.

A negyedik játszmában a közönséget lelkes bíztatása közben ellenállhatatlanul támad csapatunk. A somogyiak feladják a reménytelen küzdelmet. Nagy fölénnyel nyerjük ezt a játszmát és ezzel 3:1-re alakul a mékőzés.

TERÜLETI BAJNOKSÁG VÉGEREDMÉNYE:

1. **Baranya megye**
2. **Somogy megye**
3. **Tolna megye**
4. **Pest megye**
5. **Fejér megye**

*

Július 7-én és 8-án rendezték meg Budapesten a területi győztes csapatok részvételével az Országos Bajnokság végső mérkőzéseit. Itt már megközelítőleg sem lehetett olyan szép mérkőzéseket látni, mint a területi bajnokság során. Részben a rossz időjárás, a nagy szél, de leginkább a nagy tét miatti izgalom befolyásolta a csapatok játékát. Itt jobban a küzdelem domborodott ki.

Csapatunk első ellenfele Bács-Kiskún megye csapata lett, másodikként Borsod megyével, míg végül Zala megye válogatottja volt utolsó ellenfelünk.

Baranya—Bács-Kiskún 3:1

A bácsmegyei válogatottat egy jóképességű kecskeméti csapat képviselte. A lelkes, fiatal játékosokból álló csapat nagy küzdelemre késztette csapatunkat.

A mérkőzés folyamán azonban egyre jobban kidomborodott csapatunk technikai és taktikai fölénye és bár nem nyújtotta azt, amit Somogy megye csapata ellen, mégis győzni tudott. A csapat képességeinek kb. 65 százalékát nyújtotta, feltűnően sok nyitás és labdakezelési hibát vétett.

Borsod—Baranya 3:0

9-án délelőtt került sor erre a találkozóra. A papírforma a borsodiak győzelmét mutatta, azonban titkos esélyesnek tartották a baranyai csapatot is az előző napi játék alapján, annak ellenére, egy nagy játékerőt képviselő NB II-es miskolci csapat képviselte. Csapatunk idegileg összeomlott erre a mérkőzésre, és olyan gyenge játékot mutatott, hogy akik a területi bajnokságban látták játszani, nem ismertek a csapatra. Sok rossz labdakezelés és feladás miatt szinte percek alatt vesztettük el az első játszmát.

A második játszma már valamivel jobb volt, de még az 50 százalékos teljesítményt sem érte el a csapat. A harmadik játszma volt arányiag a legjobb. Itt kétszer is volt játszma-labdánk, de az ellenfél mellé szegődött a szerencse, és végül 17:15-re ezt is ők nyerték.

Baranya—Zala 3:0

Közvetlenül a borsodi mérkőzés után játszotta csapatunk ezt a mérkőzést. Sokkal jobban játszott, mint a zalai csapat és egy pillanatig sem volt kétséges a győzelme. Till és Adrián támadó nyitásait rendre beszedték. Csapatunk idegessége elmúlt és újra azt a csapatot látta a közönség, amelyet két nappal előbb látott és amelyet a borsodi csapat ellen szeretett volna látni.

*

Értékelés:

Baranya megye Tűzoltó válogatottja nagyszerű eredményt ért el, és akik ismerték a csapat képességeit, nem gondoltak volna arra, hogy a csapat megszerzi a második helyet az országos bajnokságon. A sok fárasztó edzés és a határtalan lelkesedés meghozta ezt a kiváló eredményt, köszönet érte a játékosoknak, akik testi erejüket nem kímélve és szabadidejük nagy részét feláldozva, mindent elkövettek, hogy a lehető legjobban felkészüljenek a Belügyminisztérium tűzoltó bajnokságára. De köszönet a válogatott vezetőinek, Bleszity őrgy. osztályparancsnok, Kumli fhdgy. alosztályparancsnok, és Pfeiffer hdgy. kiképző elvtársaknak, aik minden lehetőséget és támogatást megadtak a csapatnak a felkészülés időszakában. Csapatunk kb. 130 pontot hagyott maga mögött és ez dícséretreméltó teljesítmény.

AZ ORSZÁGOS TŰZOLTÓ-BAJNOKSÁG VÉGEREDMÉNYE:

1. **Borsod megye**
2. **Baranya megye**
3. **Bács-Kiskún megye**
4. **Zala megye**
5. **Budapest válogatott**
6. **Somogy megye**
7. **Szolnok megye**
8. **Veszprém megye**

*

Csapatunk most a BM. szervek közötti megyebajnokságra készül, amely július vége felé kerül megrendezésre Pécsett.

HÍREK, közlemények

Kossuth téri ízléstelenség

A Kossuth téren, városunk központjában állandóan nagy a forgalom. Ha idegenek érkeznek, legtöbben itt szállnak ki az autóbuszokból, vagy ha vonattal érkeznek, szívesen sétálnak el a Kossuth tér felé.

Ennek egyik oka az, hogy itt már évek óta működik egy nagyon ötletesen ideteleptiett büfé, hivatalos nyelven „falatozó-söröző". Csakugyan nagyon helyes ennek a büfének működtetése. Messzi útról érkezőknek valahol le kell mosni torkukról az „útiport". Hiszen jó is esik meleg nyári napokon néha egy-egy pohár sör. No nemcsak az idegenek keresik fel ezt a büfét, hiszen ez nem is lenne helyes, ha a komlóiak elhagynák ezt a „törzs-helyet". Ebben az esetben a Vendéglátóipari Vállalat még nehezebben tudná fogyasztási tervét teljesíteni. Sőt, ez akkor is nehézségekbe ütközne, ha ittas embereket nem szolgálnának ki. Nem lényeges a jó ízlés, az alkoholizmus elleni küzdelem, „első" a terv!

Hogy ez mennyire így van? Bárki tapasztalhatja, ha bármely nap elsétál a Kossuth tér felé. Mindig akad néhány „jó ember", kinek lába alatt a talaj már nagyon labilis, mindenki jó barátja, mindenki „te pajtás". Közben „matróz lépésben" jár, de arra nagyon vigyáz, hogy a kezében szorongatott sörös, vagy boros pohárból nehogy egy csepp is kiömöljön.

Nála még „szebb" jelenetnek is tanúi lehetnek az erre járók. Van néhány cigányasszony, aki előszeretettel issza el férjének keresetét. Ilyenkor cigánytánc-bemutatót, és egyéb „tréfás" jeleneteket rendeznek. Perceken belül olyan nézőközönség gyűlik össze, mint egy kisebbfajta cirkuszban. A nézők persze jót derülnek ezen az ízléstelenségen.

— **Június 29-től,** július 6-ig, a könyvhét alkalmával, a belvárosi könyvesboltból több mint 2 000 könyvet vásároltak a komlói dolgozók, 39 145 forint értékben. A legnagyobb érdeklődés, Tordai György: Ubryk Borbála története című könyve iránt volt. Egy hét alatt mintegy 300 olvasó vásárolta ezt a könyvet.

— **A Május 1 Kultúrotthon** vezetősége augusztus második felében magyar filmhetet rendez. A mozilátogatók a magyar filmhét keretében, eddig nagy sikert aratott régebbi, valamint a legújabb magyar filmet láthatják.

— **Az ÉM. Komlói** 7-es számú kőbányájában 1958 második negyedévében 78 3000 tonna követ kellett termelni a tervek szerint. Ezt a mennyiséget a bánya dolgozói jelentősen túlszárnyalták. A tervet 109 százalékra teljesítették.

— **A Komlói** Szénbányászati Tröszt IV-es üzemének KISZ-fiataljai az anyagtakarékossági mozgalom beindítása óta eltelt két hónap alatt 31 ezer forint értékű anyagot takarítottak meg. A megtakarított anyagok között vasúti váltók, TH-gyűrűk és egyébb anyagok találhatók.

— **Július 11-én** a pécsi színészek által előadott „Bástyasétány 77" című háromfelvonásos operettet városunk 407 dolgozója nézte meg, a Zrínyi Ilona Kultúrotthon színháztermében.

— **Fürdőt épít** a Komlói Állami Építőipari Vállalat az Anna-aknai bányászok részére. Az új fürdőnek novemberre kell elkészülnie — a tervek szerint.

— **Helyes irányban** halad az újítási mozgalom a Komlói Erőműben. 1958. első felében a beadott újítások száma 75 volt. Ezek közül eddik elfogadtak 21-et. Kísérleti stádiumban van 21. A 75-ből elutasítottak harminchármat. Ujítási díjként eddig kifizettek 23 635 forintot.

Sporthír

A tröszt északi üzemei között július 6-án megindultak a „Bányász Kupa" bajnoki mérkőzések. Elsőízben Nagymányok—Mázа csapatai mérkőztek. Sakk, röplabda és labdarúgásban mérte össze erejét a két szomszédos üzem. A mérkőzések, izgalmas, sportszerű játékot hoztak.

Eredmények:

Sakk: Nagymányok—Mázа 3:2.
Röplabda: Nagymányok—Mázа 2:1.
Labdarúgás: Nagymányok—Mázа 4:1.

„Bástyasétány 77"

A „Bástyasétány 77" című Baróti Géza, Dalos László és Eisemann Mihály közös 3 felvonásos nagyoperettje napjaink témája: A budai vár egyik romos lakóházát a bürokrata Patkó egyszerre két igénylőnek utalja ki, Szatmári Péternek és két barátjának, valamint Bogár Annának és barátnőinek. A kiutalás okozta bonyodalmat még jobban fokozza az, hogy a három fiatalembernek nincs együtt az építkezéshez szükséges építőanyaga és anyagi fedezete, hogy a szóbanforgó lakóházat helyre tudják hozatni. Viszont mindez megvan a három lánynak és emellett hathatós protekcióval rendelkeznek, Török István professzor személyében, aki szerelmes Bogár Annába. A két csoport között megindul a harc a Bástya sétány 77-es számú házért.

Az idő múltával a három fiatalember, és a három fiatal lány között az ádáz ellenségeskedést lassan-lassan felváltja az egymásiránti érdeklődés, majd szerelem, amely végül házasság lesz. Hosszú bonyodalom után a lányok férjezmennek, a fiatalemberek megnősülnek és végül valamenynyi igénylő, a Bástyasétány 77-es számú házban marad.

*

Ez lenne tehát röviden a háromfelvonásos operett tartalma, melyet a pécsi színészek mutattak be városunk közönségének július 11-én a Zrínyi Ilona Kultúrotthonban. Annak ellenére, hogy sok komlói dolgozó rádión keresztül többször hallotta ezt az operettet, mégis nagy volt az érdeklődés a pécsi színészek előadása iránt. Bizonyíték erre az, hogy már július 10-én minden jegy elkelt.

A nézők jóval 8 óra előtt elfoglalták a helyüket és türelmesen vártak. 8 óra után pár perccel felgördült a függöny és megkezdődött az előadás. A pécsi színészek: Tomanek Nándor, Széplaky Endre, Galambos György, Mátray Mária, Péter Gizi, Gyapay Yvette, Bázsa Éva, Szalma Lajos, Wágner József, Petőházi Miklós, Bakos László és Kutas Béla játéka nagy elismerést és sikert aratott a nézők körében. Nemcsak minden felvonás végén, hanem minden jelenet után is hatalmas tapsok közepette vonultak vissza a színpad mögé a szereplők. A kiváló színészi játékukért külön elismerést érdemeltek a nézőktől: Széplaki Endre, a Trombitás Rudi szerepében, Galambos György a régészkutató Ödön szerepében, Gyapay Yvette, Bözsi, a csillagász, Bázsa Éva, a budai jósnő, Szalma Lajos a „nősülni vágyó" bürokrata, és Bakos László Feri bácsi szerepében.

A Bástyasétány 77 című nagyoperett előadása valamennyi komlói néző számára sokáig kellemes emlék marad.

Felhívás!

A városi tanács v. b. pénzügyi osztálya értesíti az iparosokat és kereskedőket, hogy a pénzügyminisztérium rendelete értelmében, 1958. év július 15-ig általános jövedelem adó bevallást csak azok az iparosok és kereskedők tartoznak adni:

1. Akik adóköteles tevékenységüket 1958. január és június 30 között kezdték meg, vagy szüntették be. 2. Akiknek az 1957. második félévi jogerős adó alapján megállapított adóelőleg alapjául szolgáló jövedelmük az adófélév folyamán legalább 25 százalékkal emelkedett. 3. Akiket az adóhatóság adóbevallás beadására külön felhív.

Az adózó a fentiektől eltekintve adóbevallást 1958. július 15-ig önként is adhat és kérheti adójának újabb megállapítását.

Hol művelődjünk — hol szórakozzunk?

SZINHÁZ — KABARÉ

— **Július 23-án** este 8 órakor lép fel városunk szabadtéri színpadán a Budapesti Kamara Színház együttese. Főszerepben: Bilicsi Tivadar. Jegyek elővételben a mozik pénztárainál, a belvárosi könyvesboltban és a Zrínyi Ilona Kultúrotthon irodájában vásárolhatók.

KIÁLLITÁS

— **Három nap** múlva, július 19-én nyílik Komlón, a Zrínyi Ilona Kultúrotthon tánctermében, id. Szabó István szobrászművész kiállítása. A kiállítás bányásztörténelmet dolgoz fel.

KIRÁNDULÁS

— **A július 20-án** Siófokra induló külön IBUSZ-vonatra még ma lehet jegyet váltani az IBUSZ-irodában. A siófokra utazók részére közös tihanyi kirándulást is szerveznek.

MOZI MŰSOR

Május 1. Július 17-től 22-ig: Időzár című angol film. Július 23-án, szerdán: Bakaruhában című nagy sikert aratott magyar film.

Matiné. Július 20-án: vasárnap délelőtt 10 órakor Halhatatlan garnizon című izgalmas, érdekfeszítő szovjet film.

Szabadság. Július 18-tól 20-ig: Yves Mondtand énekel című szovjet dokumentum film. A híres francia énekes 1957. őszén tett Szovjetunióban-i fellépéséről szól. Július 21-től 23-ig: Halló itt Gabriella című mulatságos olasz film.

Apróhirdetések

— DIÁK-TÁNCISKOLA kezdődik 15-én, kedden este 7 órakor a Kossuth-bánya kultúrtermében. Uj fürdő épület. Jelentkezés ott.

— ÉRTESITJÜK a fogyasztóközönséget, hogy folyó hó 16-tól kezdve újból izsáki bort mérünk a piactéren. Izsáki Földművesszövetkezet Bortermelő Szakcsoport.

— ELADÓ Mecsekjánosi állomással szemben 586 n-öl kert, felvonulási épülettel, építési anyagokkal együtt 25 000-ért.

— ALBÉRLETI szobát keresünk, fiatal értelmiségi házaspár (bútor nélkül). Telefon: 11-50 149 mellék, vagy Beruházási Vállalat.

KÁRPITOZOTT bútorok fizetési kedvezménnyel, gyönyörű kivitelben. Rekamié, fotelek, párnázott székek, sezlonok, asztalok nagy választékban. Galambosi Béla kárpitos, Budapest, VII., Lenin krt. 22. Telefon: 227-417.

Hirdessen az Új Komló-ban!

ÚJ KOMLÓ
az MSZMP Komló városi bizottsága és a városi tanács lapja.
Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Felelős kiadó: az MSZMP városi bizottsága.
Szerkesztőség: Komló, Lenin tér 1. szám.
Telefon: 12-18. 23-69.
Kiadóhivatal: Komló, Lenin tér 1. szám.
Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

PÉCSI SZIKRA NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 19. sz.
Telefon: 20-27.
Nyomdáért felel: Melles Rezső.

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKASPART
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VIII. ÉVFOLYAM, 57. SZÁM. ÁRA 50 FILLÉR SZOMBAT, 1958. JÚLIUS 19.

Csökkent a tröszt százalékos eredménye

Július 14-től 16-ig 1 tized százalékot csökkent a Komlói Szénbányászati Tröszt havi százalékos eredménye. A tröszt eddig havi tervét 98,4 százalékra teljesítette.

14-én a tröszt összes üzeme száz százalék felett termelt. Ekkor főleg Szászvár tűnt ki 111,2 százalékos eredményével.

15-én Nagymányok és Mánza kivételével egyik üzemünk sem teljesítette tervét. Ekkor III-as akna is csak — ami tőle szokatlan — 99,9 százalékra teljesítette tervét.

16-án Kossuth-bánya III-as akna és nagymányok kivételével szintén nem teljesítették üzemeink tervüket. A három nap alatt szép eredményt ért el Nagymányok. Mindhárom nap alatt 102 százalék felett termelt.

●

A KISZ anyagmentő brigádok eredményei

Mivel a KISZ pártunk politikáját és programját követi, ezért alkalmazkodik annak minden irányelvéhez. Pártunk és kormányunk takarékossági felhívása nyomán születtek bányaüzemeinkben anyagmentő brigádok. Azt hisszük, ezeknek feladatát nem kell leírni, hiszen minden olvasónk tisztában van azzal, milyen hatalmas összeget lehet a bányában megmenteni, melyek máskülönben elvesznének és népgazdaságunkat károsítanák.

Az anyagmentő KISZ-brigádok szép eredménnyel működnek a bányaüzemekben, főleg Kossuth-bányán. Kossuth-bányán a Pitinó István vezetése alatt álló „Ságvári"-brigád eddig 23 178 forint értékű anyagot mentett meg népgazdaságunk számára. Ugyanilyen jó eredménnyel működik a szenes fő-körletben egy anyagmentő KISZ-brigád. Ők eddig 18 366 forint értékű anyagot mentettek meg.

Béta-akna kiszistái vállalták, hogy az üzem területén lévő felesleges felvonulási épületeket társadalmi munkában lebontják. Eddigi munkájuk eredménye 8 000 forint bérmegtakarítás az üzem számára.

Nagyszerű munkát végeznek a gépműhely munkásai

Anna-akna első féléves tervét élüzem szinten teljesítette. E szép eredménynek az elérésében a gépműhely dolgozóinak is részük volt. A műhelyben jól dolgozó, képzett szakmunkások vannak.

A lakatosműhely dolgozói végzik például a bánya összes gépének, kompresszoroknak, szállítógépeknek és a szállítóberendezések javítását és karbantartását. Most fejezte be egy szállítókas megjavítását a műhely négy dolgozója, mégpedig a rossz időjárás ellenére két nappal a határidő előtt.

A bányában dolgozó lakatosok odaadó munkája nyomán a bánya levegő-csővezetéke lényegesen megjavult. Megszüntették a csővezetékeken a levegő-kifújást, így nagymennyiségű sűrített levegőt takarítanak meg. Míg a múlt évben három kompresszor termelt a bánya részére sűrített levegőt, jelenleg két kompresszor is kielégíti a kijavított csővezetékeken keresztül a szükségletet, sőt 100 százalékos levegőtartalékkal is rendelkeznek.

A lakatosműhely dolgozói végzik a fúró- és fejtőkalapácsok javítását is. Ez pontos és gyors munkát igényel, hogy mielőbb megjavított állapotban kerüljenek a bányászok kezébe.

Jól dolgoznak a villanyszerelők is. A tárószintre az új jelzőberendezés beépítését határidő előtt egy nappal fejezték be. Jelenleg a IV. szint világításának meghosszabbításán dolgoznak.

A kovácsműhely dolgozói a biztonsági berendezések javítását és karbantartását végzik. Csillefogókat, biztonsági kapcsokat, vasúti váltókat és fúrószárakat javítanak. Naponta 15—20 fúrószárat javítanak meg. Munkájukat pontosan és gyorsan végzik.

A műhely műszaki vezetői és a műhelyben dolgozó szakmunkások egymást segítve újítanak és ésszerűsítenek. Jelenleg egy benzinadagoló elkészítésén dolgoznak. Ez az újítás a benzinlámpák gyors töltését szolgálja majd. A takarékossági mozgalmukkal célul tűzték ki a levegővel és a villamosenergiával, valamint a gépalkatrészekkel való takarékosságot. Levegőveszteség az elmúlt évhez viszonyítva, a levegőcsővezetékek megjavításával máris lényegesen csökkent. A szállítógép energiafogyasztásának csökkentését úgy érték el, hogy megszüntették a bányából való rendszertelen kiszállítást és így a szállítógép üzembentartásának ideje rövidebb lett.

A bányában elfekvő rossz levegőcsöveket összegyűjtik és azokat megjavítják. A megjavított csöveket használják fel aztán a levegőcsővezeték hosszabbítására és az elromlott részek kicserélésére. A gépműhely dolgozóinak eredménye, hogy az első félévben olyan üzemzavar nem volt, amely a széntermelésben kiesést okozott volna.

A zobáki-akna hamarosan működésbe lép

Minden komlói tudja, hogy itt épül hazánk legmélyebb aknája és sokan nem kis büszkeséggel gondolnak erre. Sokan szemlélik az egyre magasabbra nyúló aknatornyot, és gondolnak arra, hogy hamarosan nem füstöl a kökönyösi palahányó a lakók egészségének rovására. Ha füstöl is, nem táplálják újabb meddővel.

Ezzel az üggyel kapcsolatban kerestük fel a Komlói Szénbányászati Tröszt főmérnökét, Pozsgay elvtársat.

— Hogyan folyik jelenleg az akna mélyítése? — kérdezzük Pozsgai elvtárstól.

— Az Aknamélyítő Vállalat dolgozói jelenleg feltáró munkálatokat végeznek. Most készítik el a tárószinti és az első szinti rakodókat. A szállítógép berendezését is elkezdték, és minden valószínűség szerint a jövő hónapban végeznek vele. E munkák elvégzésére, és a meddőhányó áttelepítésére 10 millió forint beruházást kaptunk.

— Milyen mély jelenleg az akna, és mélyítik-e most is?

— Az akna mélysége jelenleg 645 méter. Mélyítése most leállt. Jelenlegi rendeltetése az lesz, hogy meddőt szállítson. Természetesen a későbbi idők folyamán lesz mélyítve, hogy minél több szenet termelhessünk.

— Milyen gazdasági előnyökkel jár a meddőhányó áttelepítése?

— Ezt nem a gazdaságosságért tesszük. Ha úgy vesszük, a meddő döntés itt még többe kerül, azonban a kökönyösi lakók egészségvédelme ezt megköveteli. Mert a kökönyösi meddőhányó kigyulladt és a későbbi időkben a tűz tovább terjedne és füsttel árasztaná el Kökönyös nagy részét. Azt mondani sem kell, hogy ez nem lenne valami jó hatással a lakók egészségére.

— Milyen befektetésekbe került eddig az akna elkészítése?

— Eddig a két akna lemélyítése, a gépház és az aknatorony kereken 100 millió forintba került. Ez nem nagy összeg, ha figyelembe vesszük, hogy még — ha az aknát ezer méter alá akarjuk mélyíteni —, körülbelül háromszor ennyire lesz szükségünk. De az nincs kitűzve, hogy mikor fog ez megtörténni. Talán beletelik még egy-két „ötéves tervbe". Ha államunknak is kevesebb anyagi gondja lesz, az aknát tovább mélyítjük, hogy minél több szenet adhassunk hazánknak — fejezte be tájékoztatóját Pozsgay Károly elvtárs.

Felhívás a bányászifjúsághoz!

Április 29 és 30-án az ország összes bányáinak bányász-ifjúsági küldöttei tanácskoztak Siófokon. A tanácskozás lényege az volt, hogy a bányászfiatalok fogjanak össze országosan a célból, hogy a maguk munkaterületén segítsék a párt és kormány takarékosságról szóló határozatának megvalósítását.

Komlón, e tanácskozást követően sorra alakultak bányászfiataljaink takarékossági, illetve anyagmentő brigádjai, melyek már eddig is jelentős értékű anyagot mentettek meg az elkallódástól.

Kossuth-bányán a szenes főkörlet KISZ anyagmentő brigádjai már három esetben szálltak le e célból, s önkéntes munkájukkal több tízezer forint értéket mentettek meg nemzetgazdaságunknak. Hasonló eredményeket értek el a feltárók, szállítók stb. KISZ ifjú brigádjai.

Kossuth-bányának a siófoki tanácskozáson résztvett fiataljai, a fentiekben ismertetett eddigi eredményeink alapján, felhívással fordulnak a komlói széntrösztthöz tartozó valamennyi bányaüzem fiataljaihoz, KISZ-szervezeteihez, szakszervezeti ifjú-munkásokhoz:

Alakítsanak valamenyi bányaüzemnél ifjúsági anyagmentő, illetve takarékossági brigádokat. Ahol már ilyenek működnek, ott erősítsék meg azokat. Az üb-k jelöljenek ki minden üzemnél egy szakszervezeti ifjúsági felelőst, aki e brigádokat összefogja, munkájukat koordinálja.

Bányászfiatalok!

Kövessétek az eddig eredményesen működő anyagmentő brigádok fiataljainak útját. Uj brigádok alakításával, s ezek hasznos munkájával segítsétek pártunk és kormányunk takarékossági felhívásának végrehajtását. Ezzel is erősítsétek hazánk, népgazdaságunk gazdasági erejét.

A takarékossági brigádok által megmentett, összegyűjtött anyagok értékének tíz-húsz százalékát az üzemek KISZ-szervezetei kapják meg, a fiatalok kulturális és sport-életének segítségére, illetve a legjobb anyaggyűjtők jutalmazására.

Az anyagmentő munka sikeréhez nélkülözhetetlen, hogy szakszervezeti bizottságaink, üzemeink vezetői megfelelő műszaki szakembert, vagy idős tapasztalt bányászt biztosítsanak a fiatalok e fontos munkájának irányításához.

Ifjú bányászok! Műszaki vezetők! Tapasztalatban gazdag szervezett munkások! Kérünk benneteket, segítsétek önkéntes munkátokkal trösztünk bányászfiataljainak lelkes harcát e mozgalom sikeres végrehajtásában.

BUKOVECZ LAJOS
GYŐRI TIBOR
NÉMETH FERENC

Anna-akna bányászai a VIII. bányásznapra készülnek

Az ország minden bányájában készülnek a bányászok, hogy a VIII. bányásznapot eredményekben gazdagon ünnepelhessék. Anna-akna bányászai is így készülnek.

Az üzem az első félévben a termelésben szép eredményeket ért el. Féléves tervelőirányzatát élüzem szinten teljesítette. Ez az eredmény az üzem műszaki vezetőinek, és bányászainak odaadó, lelkiismeretes munkájának gyümölcse.

Az első féléves terv befejezése után azonban a termelésben visszaesés mutatkozik. A pillanatnyi visszaesés ellenére Anna-akna bányászai vállalják, hogy a bányásznap tiszteletére július és augusztus havi tervelőirányzatukat teljesítik, illetve túlteljesítik.

Az üzem veeztősége a terveljesítésben, elsősorban a termelésben kimagasló eredményt elért brigádokra épít, tőlük várja a jobb eredményeket. Számos jól dolgozó brigád van Anna-aknán. Ezek a brigádok a termelésben mindig élen járnak és kimagasló eredményeket érnek el. Júniusban a brigádok között legkiemelkedőbb eredményt Madách Mihály élővájó ifjússági brigádja érte el. A gépüzem dolgozói vállalták; a gépek javítását, karbantartását úgy végzik, hogy a széntermelésben az kiesést ne okozzon.

Az üzemek közötti versenyben, amely Béta-, III-as és Anna-akna között folyik, az eddigi értékelések alapján, Anna-akna a versenyfeltételek betartása mellett kimagasló eredményt ért el. Ez az üzemek közötti verseny Béta-akna javaslatára ez év végéig tart.

Anna-akna dolgozói az év hátralévő hónapjaiban úgy akarnak dolgozni, hogy az első félévben elért eredményeiket tovább tartani, sőt fokozni tudják. Versenyben állnak még a pécsi Béke-akna bányászaival. Az eddigi értékelés alapján a pécsi Béke-akna kétszer, Anna-akna pedig egyszer került ki győztesen a versenyből.

14 éve szabad a lengyel nép

Július 22 emlékezetes dátum a lengyel nép életében. E napon szabadult fel végleg Lengyelország, a dicsőséges szovjet hadsereg, a lengyel nép partizánharcának eredményei nyomán, a hitleri fasizmus évekig tartó embertelen elnyomása alól. S bár a háború már korábban véget ért, a népi Lengyelország kialakítása felé csak ekkor kezdhetett szabadon e sokat szenvedett, hősi nép.

Akik látták hazánk fővárosát, Budapestet romokban a fasiszta csapatok kiűzése után, azok el tudják képzelni Varsót, a lengyel fővárost, kiégett, szinte a földdel egyenlővé tett lakónegyedeivel. A lengyelek legjobbjai megtizedelve, a lengyel hazafiak tízezrei koncentrációs táborokban s az ország kifosztva volt akkor.

Innen, ilyen körülmények között indult neki a lengyel nép, a szovjet nép támogatásával, hazája építésének. Azóta tizennegyedik évfordulóját ünnepli a népi Lengyelország felszabadulásának. S azóta a történelemben szinte párját ritkítóan nehéz helyzetből indult nép, hatalmas eredményeket ért el szabad hazája építésében.

A tizennégy év előtti Varsó romjai felett ma már új, s csodálatosan szép főváros emelkedik. A háború ütötte sebeket sorra begyógyították. S nemcsak ezt tették. Sorra épültek új városai, ipari üzemei, emelkedett a lengyel nép kulturáltsága. Uj egyetemi városok keletkeztek. Amíg a háború előtti Lengyelországban 35 felsőoktatási intézmény működött, addig 1957-ben már 70.

Hatalmas méretekben végzik a szakemberképzést. Csak ebben az évben 40 ezer technikussal és 17 ezer különböző más szakemberrel gazdagodott a népi Lengyelország.

A Lengyelországban folyó hatalmas építkezésekre jellemző, hogy a most megvalósítás alatt álló ötéves terv során kétmillió lakószoba épül. Ebből 1,200 000 a lengyel városokban.

Jelentős eredményeket értek el az emberekről történő szociális ellátásban is. A társadalombiztosításra jogosultak száma 1938. óta ötmillióról 17 millióra emelkedett, s 1956-ban az állás által viselt társadalombiztosítási terhek az 1947. évi összeg hússzorosára nőttek.

Hosszan lehetne még sorolni azokat a hatalmas eredményeket, melyeket a 14 éve szabad lengyel dolgozó nép, a Szovjetunió és a népi demokráciák támogatásával elért. Ezeket az eredményeket tükrözik hazánk és a népi Lengyelország közötti baráti kapcsolatok is.

Nemrég múlt tíz éve, hogy megkötöttük a lengyel—magyar barátsági, együttműködési és kölcsönös segélynyújtási szerződést.

Az idén tavasszal kötött kereskedelmi szerződés értelmében Lengyelország nagyszámú „Warsawa" személygépkocsit, textilipari és mezőgazdasági gépet, kokszot, vegyipari terméket, lakkot, faanyagot, és textilt szállít hazánknak. Mi ezért cserében diesel- és villanymozdonyokat, bauxitot, hengereltárut, gyógyszert, stb. exportálunk Lengyelországba.

Élénk a két ország közötti szakember-csere is. Két évvel ezelőtt lengyel szakemberek tanultak nálunk, s az itt szerzett tapasztalataik segítségével vezették be a lengyel iparban a precíziós elektromos kismotorok gyártását. Mi bányászati szakmunkásokat küldtünk ki, hogy elsajátítsák a bányamunkák gépesítésével kapcsolatos tapasztalatokat.

A lengyel kormányküldöttség budapesti látogatása idején többek között megegyeztünk abban, hogy Magyarország az eddiginél nagyobb mértékben használja majd a lengyel kikötőket.

Mindezek mutatják, hogy a népi Lengyelország szoros, egymást segítő baráti kapcsolatot tart fenn a Szovjetunióval, a népi demokráciákkal, — köztük a Magyar Népköztársasággal, s minden módon elősegítik a két ország közötti politikai, gazdasági és kulturális kapcsolatok sokoldalú kibontakozását.

A népi Lengyelország felszabadulásának 14. évfordulóján további sikereket kívánunk népi államunk építésében barátainknak, a szocializmust építő, békeszerető lengyel népnek!

A FIATALOK ÖRÖMÉRE...

július 24-én nyitják a sikondai KISZ-tábort

A Mecsekvidéki Állami Erdőgazdaság vezetősége eleget tett a komlói fiatalok kérésének, engedélyt adott, hogy Sikonda területén egy 250 személyes állandó jellegű KISZ-tábor létesüljön. Az engedély megérkezése után június 24-én megkezdődtek a táborépítési munkálatok. Nem szakmunkások dolgoztak, hanem fiatalok, KISZ-tagok. Rendes üzemi munkájuk után a helyszínre mentek és ott végeztek társadalmi munkát. Dolgoztak és munkájuk nem volt eredménytelen. A lombos, hullámos felületű erdőrésznek teljesen megváltozott a képe. Nagy háromrészes központi épület épült rövid idő leforgása alatt. Az épület mellett 25 db kétszemélyes sátrat helyeztek el a kiszisták. A tábort ünnepélyes keretek között július 24-én nyitják meg.

A tábor nyári programja az Ifjú Gárda tagjainak további kiképzésével kezdődik, amely négy napot vesz igénybe. Július hátralévő részében az északi üzemek ifjú dolgozói üdülnek a táborban, majd augusztus 1-től 5-ig az agit. prop. felelősök kiképzése lesz. Ez egybekapcsolódik a lány-felelősök kiképzésével. Augusztus 6-tól 24-ig a Komlói városi KISZ-bizottsághoz tartozó bármely alapszervezet a tábort kiigényelheti. Az igénylést rövidebb és hosszabb időre is lehet eszközölni. Azok a fiatalok, akik a napi háromszori étkezést is igénybe kívánják venni, július 20-ig de legkésőbb 31-ig jelentsék a városi KISZ-bizottságon. Ez esetben a bányaüzemi fiatalok napi 6,60, más üzemek fiataljai pedig napi 17,30 forintot fizetnek.

A városi KISZ-bizottság által tervezett tábor rendje a következő:

1. A tábor felelős vezetője a KISZ városi végrehajtó bizottságának megbízottja, akinek az utasításait minden fiatal köteles betartani.
2. A táborban való étkezés, az onnan való végleges távozást, a táborvezetőnek be kell jelenteni.
3. A kiadott anyagért minden fiatal anyagilag és erkölcsileg egyaránt felelős.
4. A sátort minden fiatal maga köteles felépíteni, és résztvenni a tábor közös területeinek kollektív takarításában.
5. Este 10 órától reggel 6 óráig a tábor területén hangoskodás, lármázás tilos.
6. A táborban és az erdőben tüzet gyújtani, égő gyufát vagy cigarettavéget eldobni tilos. Tüzetraknl csak a táborvezető által kijelölt helyen és időben lehet.
7. A sátorban tilos a dohányzás.
8. Étkezési eszközök mosása, tisztántartása a táborozó fiatalok feladata.
9. A táborban szeszes italt behozni vagy részegeskedni tilos. Ugyancsak tilos mindennemű pénzrevaló játék és hazárdirozás.
10. A táborba beutalt fiatal példamutatóan, kommunista ifjúhoz méltóan köletes viselkedni. A táborban is érvényesek rájuk a KISZ-fegyelmi szabályzatai. A fentiek megsértéséért a fiatalt a táborból ki lehet zárni.

Városunk fiataljainak óhaja, hogy Sikonda területén külön ifjúsági tábor létesüljön, megvalósult. Most a fiatalokon, a KISZ és nem-KISZ tagokon a sor, hogy a kész tábort igénybe vegyék,

Pártélet — pártelmélet:

Ne általánosítsunk

A Kommunista bírálat csak akkor helyes, ha megnevezi a személyeket, akik ellen kifogás van, megmondja azok hibáit s egyben rámutat arra is: milyen formában lehet a fennálló hibákat megszüntetni. Minden esetben szükséges az őszinte igaz szó, mely bátran bírálja a rosszat s nevén szólítja a kifogásolás alá került egyéneket. Nem rossz indulattal, vagy esetleg káröröm mel, hanem elvtársias, igaz segíteniakarással.

Minden kommunistának kötelessége közölni észrevételeit, melyek — mint gondolja — befolyással lehetnek a párttagság életére. A tapasztalat azt bizonyítja, hogy nagyon is szükséges az egyenes beszéd, teljes kiismerés elvtársak között, mert csakis ennek birtokában lehet egységes pártunk nagy szervezete. A hibák felfedése kommunistáknál nem bosszúból, egyéni ellenségeskedésből kell, hogy történjen, hanem azért, hogy megmutatva a rosszat, mielőbb változtassanak a helyzeten. Építő jellegű, segíteniakaró bírálatnak van csak helye a pártban, s miután ez így van, nyugodt lelkiismerettel beszélhetünk megnevezett személyekről, konkrét dolgokról.

Sajnos az utóbbi időben egyre több helyen tapasztalható, hogy egyes kommunisták vagy nem tudnak, vagy nem akarnak egy személyre vonatkoztatva bírálni. Általánosságban beszélnek, s talán nem is sejtik, hogy mennyire helytelenül cselekszenek. Amikor ugyanis nem egyes párttagok viselkedését, tettét említik, hanem valamennyit összefogva bírálnak, azt a látszatot keltik, hogy egyformán helytelen magatartást tanúsítanak a szervezet kommunistái. Ezzel akaratlanul is a párt egységét, az elvéhez hű tagság összefogását, kommunista viselkedését vonják kétségbe. Az általánosságban elhangzó bírálatnak az eredménye nem kielégítő. Hiszen vajmi kevesen akadnak olyan emberek, akik az első szóra — névemlítés nélkül — felismerik hibájukat s megértik, hogy róluk — csakis róluk — lehet szó. A közmondás azt mondja: — „akinek nem inge, ne vegye magára". — Nos, előfordulhat, hogy így gondolkoznak: nem rólam van szó... másra vonatkozik...

A meglévő rosszon csak úgy tudunk változtatni, ha őszintén, kommunista nyiltsággal nevet adunk a bírált személyeknek. A legutóbbi kökönyösi alapszervezet taggyűlésén például helyesebb lett volna, ha Cs. Istvánné, D. Lukácsné és T.-né nem a „tagság jelentős részéről" hanem konkrétan egyes személyekről beszél. Névemlítéssel kielégítőbb lett volna az a felszólalás is, amely felelősségrevonást kért néhány párttag passzív magatartása miatt. Az általánosságban való bírálat sohasem lesz olyan eredményes, mintha nevezett személyekről beszélünk. A cél — mely a kommunisták cselekedeteit meghatározza — csak akkor elérhető, ha minden tekintetben őszintén viselkedünk. Ha nincsenek gátlásaink ismerőseinkkel, jóbarátainkkal szemben, ha nem tartunk sértődöttségtől, haragtól, s ha minden körülmények között hajlandók vagyunk úgy cselekedni, ahogy igaz, egyenes jellemű emberhez, kommunistához illik.

S. Istvánné, a kökönyösi taggyűlésen „sok funkcionárius feleségéről" beszélt, akik nem végeznek pártmunkát. A tagság ebből a felszólalásból nem sokat értett. Megnevezés hiányában nem tudott hozzászólni a „sok funkcionárius" ügyéhez, miután nem tudta, hogy kikről beszél a felszólaló. A titkárnő válaszadása már helyesebb volt. Nevet is mondott, s így bírálata őszinte, és egyben eredményesebb lett. A tagság aktivizálódott, s többen véleményt mondottak.

Az általánosításban való bírálat megmutatkozott a Bétaaknai taggyűlésen is. A felszólalók itt is többesszámban beszéltek. „Párttagok"-at említettek, akiktől jobb munkát várnak. A bírálatban helyes és szükséges volt az elvégzett munka értékelése, s az eredményesebb cselekvésre való ösztönzés, azonban helytelen volt az, hogy elmulasztották a nevek megjelölését. Igy aztán a jelenlevők gondolhatták: szólhat nekem is, de lehet, hogy csak Kiss Péterre, vagy Nagy Józsefre vonatkozik.

Miután az általánosítás helytelen formája a bírálatnak, sürgősen meg kell szüntetni az ilyen jelenségeket. A kommunistáknak maguknak kell arra törekedniök, hogy szervezetükben minden elhangzott szó találjon, célt érjen, s hogy bírálatuknak eredménye legyen. Ez pedig csak úgy lehetséges, ha nem általánosságban, hanem konkrét nevekre, tényekre támaszkodva mondanak véleményt.

Párt-fogadónapok beosztása

1958. július 21-én: Gyorsok István, 22-én: Unger János, 23-án: Garamvölgyi János, 24-én: Sabján János, 25-én: Urbán Rezső, 26-án: Jazbincsek Vilmos elvtárs.

Kossuth-bánya ifjúsági munkájáról

Hasznos és tanulságos dolgok hangzottak el a két héttel ezelőtt megtartott trösztbizottsági ülésen. Kossuth-bánya fiataljairól volt szó. Azokról az ifjakról, akik nap-nap után részt vesznek a termelésben. lépést tartanak az idős dolgozókkal, s állandóan egyvonalban haladnak velük, bármilyen nehéz munkát is kell elvégezniök.

Az ülésen a szakszervezeti vezetők tárgyalták meg a fiatalokkal való bánásmódot. A jelenlévők között vélemények hangzottak el, melyek az ifjúsági felelősök tevékenykedését vitatták, a fiatalokkal való foglalkozás érdekében. Meg kell jegyezni: a kijelölt felelősök nagyobb része nem végzi el a reábízott feladatot. Igy például — ahogy az értekezleten is elhangzott — egyedül a feltárókörletnél dolgozik olyan ifjúsági felelős, aki foglalkozik a fiatalok problémáival. A másik négy főkörletnél már nem kielégítő az ilyen irányú munka.

Mi az oka a felületes bánásmódnak? — vetődött fel a kérdés, mely feleletet s egyúttal sürgős intézkedést, tennivalót követelt. A jelenlévők közül többen helyes választ adtak, s jól mutatták meg a tennivalókat. Igy például Szabó elvtárs az üzemi bizottság és a KISZ-szervezet munkájáról tett említést, Bukovecz Lajos a T. B. segítségadását vitatta, majd Bánusz János tröszt munkavédelmi felelős a legfontosabb feladatról beszélt. Mint mondotta: „Meg kell erősíteni az üzemi KISZ-szervezetek és a szakszervezeti ifjúság közötti kapcsolatot". Javasolta egy olyan bizottság megalakítását, mely Kossuth-bányán felülvizsgálja: milyen segítséget kell adni ahhoz, hogy a szakszervezeti ifjúság munkája eredményesebb legyen.

TETSZIK — NEM TETSZIK

Innen-onnan a városunkból

TETSZIK... hogy az altáró közepén zöld pázsitú gruppokból, a szivárvány csodás színeiben pompázó virágok gyönyörködtetik a dolgozók szemét. Jól eső látvány az acél, kő, beton világában ez a színpompás, üde, gondozott folt. Dicséretet érdemel a szerető gondozás, és az a gondolat, hogy az emberek a munkahelyen is lássák és érezzék a szépet.

NEM TETSZIK... hogy alig pár méterrel innen, az illetményszén-kiadás felé eső része a területnek, elhanyagolt. Vasak, szemét, palatömeg, rontja az előbbi szépséggel díszített rend látványát. Nem lehetne itt is tenni valamit?

TETSZIK... hogy alig van hónap, amelyben ne értekeznének új és új eleven zöldre színezett, festett csillék, melyeket a vasúti raktárnál katonás rendben szoktak felsorakozni. Jelei ezek annak, hogy nő termelésünk, felszerelésünk.

NEM TETSZIK... hogy az előbb említett csilléket rendszerint autón, vagy lovaskocsin szállítják be a tároterületre, s közvetlenül a szénkiadóhely mellett egyszerűen lelökik a kocsiról. Ott hevernek azután napokig orrabukva, hasonfekve, kerekeikkel az ég felé. Nem lenne gazdaságosabb két ócska padlón gondosan leengedni őket, és sorbaállítva tartani, amíg bekerülnek a forgalomba?

TETSZIK... hogy a városi tanács előtti téren olyan gondosan ápolt parkot mondhatunk magunkénak, mint amelyet nem sok hasonló nagyságú város mondhat magáénak.

NEM TETSZIK... hogy a vasúti sorompótól elindulva, a sínek melletti szép új vaskorlátos betonjárda mellett embermagasságú gaz, csalán, szamárkóró, „éktelenkedik". Nem lehetne eltüntetni ezt egy kaszás beállításával? Talán még arra is jutna idő, hogy az állomással szembeni hasonló „dzsungelt" is eltüntessék. (?!)

TETSZIK... hogy a könyvesbolt kirakata jobbnál-jobb, szebbnél-szebb könyvekkel van tele. Ez mellett ez a kirakat soha nem poros, és gyakran változik. Még jobb az, hogy nincs a napnak olyan időszaka, hogy gyermek, felnőtt, fiú, lány, fiatal, öreg ne akadna, amint szeretettel nézegeti a könyveket.

NEM TETSZIK... hogy egyesek addig viszik ezt az „érdeklődést", hogy a könyvesbolt rácsos mellékkirakatát addig feszegették, míg több darabot kicsentek onnan. Tévedés ne essék! Nem a pár forint értékű könyvet sajnáljuk. De hogy is! Azt, hogy nem a könyvek vannak a rácson kívül, és aki elviszi őket, — a rács mögött.

TETSZIK... hogy az MSZMP épülete, amely mellett, hogy számos egyéb szerveknek is otthona, gondozott környezetben van, s a nyugati résznél lassan befejeződik a távfűtés vezetékének szerelése.

NEM TETSZIK... hogy éppen ezen a részen már tavaly is végeztek tereprendezést, füvesítést, talajegyengetést, de sem akkor, sem most nem jutott eszébe senkinek eltüntetni az immár 4 éve ott éktelenkedő égbemeredő rozsdás vascsövet. Egy ember és egy hidegvágó, vagy acélfűrész kellene és 20 perc munka hozzá.

TETSZIK... hogy a MÁVAUT 26-os forgalmi iroda ablaka fölé ügyes kis tetőt emeltek, megszüntetve azt az állapotot, hogy esős idő esetén az érdeklődő nyakába zúdul az árkádsor egész esőgyűjtése.

NEM TETSZIK... hogy a hetenként szolgálatot teljesítő forgalmisták között akad olyan is, aki irodájából nyugodtan nézi, hogy a korlátok között ázik 8—10 utas, de az autóbuszt csak 5 perccel indulás előtt állítja be. A gyengébbek kedvéért eláruljuk, a kalauz, vezető, autóbusz szintén ott ázik, még 20 percig, csak azért, mert „nincs itt a járat ideje", ebbe az autóbuszba szállnak fel, ebbe a sorrendbe, csak éppen nem bőrig ázva.

— RA—U —

Fizessen elő az ÚJ KOMLÓ-ra

Előfizetéseket felvesznek

Postai kézbesítők, pártszervezetek, üzemi bizottságok és a kiadóhivatal

Negyedévi előfizetési díj:

12 forint

Félévre: 24 forint

Egészévre: 48 forint

A kommunisták törvénye:

törődni az emberek gondjával

A pártnak, a komumnistáknak ezt a törődését az emberek, fiatalok gondjával, munka és egyéni problémáival napról-napra mind többen látják meg, veszik észre városunkban is. Ilyen törődésről számol be Fekete Géza levelezőnk is az alábbiakban ismertetett levelében:

— „Fiataljaink munkájukban és mindennapi életükben mindinkább érzik a párt és a KISZ segítségét. Az ifjúságot érintő bizalmas problémák feltárása után azonnal igyekeznek segíteni, elintézni a fiatalok megismert ügyes-bajos dolgát.

Jó példa erre a karbantartó üzemben dolgozó J. Rozália esete. J. Rozália nyolc éve dolgozik már segédmunkásként az üzemben. Becsületes, jó munkás, feladatát mindig teljes tudásával, fiatalos akaraterővel végezte. Ezért is talált helyeslésre az üzemnél eddig egyedülálló intézkedés: J. Rozália segédmunkásként lett Sztahanovista.

Az erejét eléggé igénybevevő nehéz fizikai munka után az önként vállalt mozgalmi munkában is lelkesen tevékenykedett J. Rozália. Szabadidejének nagy részében fáradhatatlan társadalmi munkásként végezte KISZ és szakszervezeti mozgalmi munkáját. A vezetőség úgy ismerte őt, mind akire mindenkor számíthat.

Az utóbbi időben azonban a KISZ-vezetőség egyre gyakrabban vette észre, hogy a mosolygós, mindig jókedvű, napbarnított arcú leány ismeretlen ok miatt egyre gondterheltebb. De J. Rozália nem panaszkodott.

Mi történhetett vele? Anyagi gondjai nincsenek. Izlésesen öltözködik, szépen jár. De a kommunista vezetőket, a KISZ vezetőit ez a megállapítás nem nyugtatta meg. S az őszinte elvtársi érdeklődés láttán J. Rozália beszélni kezdett:

— Nyolc éve végzek nehéz fizikai munkát. Kőművesek mellett vagyok segédmunkás. Napról napra érzem, mindinkább nehezemre esik ez az állandó nehéz fizikai munka. De nem panaszkodom, majd igyekszem többet pihenni, talán akkor ismét könnyebben megy.

E néhány szó elmondása közben sűrűn peregtek a könnycseppek a napbarnított arcú munkásleány arcán.

Az ok tehát már ismert. A fenti beszélgetésen résztvevő Kádár elvtárs — a pártszervezet titkára — ezt az okot kívánta megszüntetni akkor, amikor megmagyarázta J. Rozáliának, hogy tudnak és gyorsan segítenek is gondjának megszüntetésében. Hamarosan könnyebb munkának végzésével bízzák meg. Nyolc éves becsületes munkájával rászolgált e segítségre."

*

Mi úgy érezzük, hogy a karbantartók figyelmes, emberséges vezetői is rászolgáltak az üzem dolgozóinak s mindannyiunk megbecsülésére.

CIRKUSZBAN VOLTAM!

A napokban sétáltam az utcán, szembe tűnt egy plakát, amely az európahírű svéd cirkusz műsorát propagálta. Eszembe jutott, hogy valamikor kisdiák koromban láttam a Sarrasani nevű híres cirkuszt, amely szép élményt jelentett számomra. Elhatároztam, hogy megnézem s elhatározásomat tett követte. Megváltottam a jegyet és beutazam Pécsre. Már az autóbusz érkezésekor is nagy tömeg állt a bejáratnál. Egy kis könyökölés, illetve tolakodás után sikerült elég jó helyet baztosítani magamnak.

Pár percnyi feszült várakozás után sípszó jelezte az előadás kezdetét. A reflektorok egyszerre a közönséggel szemben lévő emelvény irányultak, ahol megjelent a reflektorok fényében a cirkusz helyettes igazgatója s rövid verses előszóban köszöntötte a közönséget, majd jó mulatást kívánt. Végre megkezdődött a várva-várt műsor. Bevonultak a tigrisek és oroszlánok, majd lovasmutatványok következtek. Ezek nem arattak nagy közönségsikert, s őszintén be kell vallanom, nekem is csalódást okozott. Gyorsan pergett a műsor, de sajnos nagyobb része nem érte el az a színvonalat, amelyet vártunk. A műsor egész első része az idomított állatokra volt építve s mást nem is igen láttunk.

Ennek ellenére voltak a műsorban olyan számok, amelyek az idomítás magasiskoláját nyújtották. Igy például az idomított fókák és elefántok száma. A fókák nagyszerűen fejeltek és hiba nélkül egyensúlyozták a különböző méretű labdákat. A hátam mögött valaki megjegyezte: „Jó lenne, ha a komlói NB I-es csapat tagjai is így tudnának fejelni". A műsor első része lovasmutatványnyal ért véget. 20 perc szünet következett, mialatt a közönség megnézte a mérges kígyókat és a cirkusz állatseregletét.

A műsor második része kárpótolt minket az első részben érzett csalódásért. Itt aztán láttunk igazán szépet és művészit. Következett a jégrevű. Bevonultak holland népviseletben a táncosok, s a lágy keringő dallamára táncolni kezdtek. Mondanom sem kell, hogy osztatlan sikert arattak. Aztán jöttek az egyéni és páros táncok, majd a két komikus szám, amely mind-mind szűnni nem akaró tapsorkánban értek véget. Fokozta a hatást az is, hogy a műsornak ebben a részében szökőkútakat varázsoltak a porondra, melyet különböző színű reflektorokkal világítottak meg. A vízcseppek és a különböző színű ruhák aztán a színek egész skáláját verték vissza a néző szemébe.

Végül megemlékezem még a zenekarról, és a műsort kísérő zenéről is. Meg kell állapítanom: mindkettő egészen kiváló volt.

Az egészet egybevetve állíthatom, hogy érdemes volt megnézni. Láthattam szépet is, jót is és művészit is, s szereztem magamnak egy kellemes estét.

— KAMARÁS —

Tanács vb-ülés július 23-án

A július 23-i tanács vb. ülés tárgyalja a Hazafias Népfront és a tanácsi szervek kapcsolatát. Ugyanezen a vb. ülésen számolnak be a zöldség és gyümölcsellátás helyzetéről, a MÉK megyei vezetője, illetve a vb. kereskedelmi felügyelője.

Újabb autó- és motorvezető tanfolyam

kezdődik július 28-tól a Magyar Honvédelmi Sportszövetség rendezésével. Jelentkezni július 28-ig minden hétköznap délután 2 órától este 6 óráig lehet, a szövetség helyiségében. A tanfolyam első foglalkozása 28-án délután 4 órakor kezdődik. Részletesebb felvilágosítást jelentkezéskor kapnak a résztvevők.

Terepgyorsasági verseny

kerül megrendezésre Budapesten holnap, július 20-án. Komlóról Kasziba László, Békeffi János és Filinger Gyula indul, a 125-ös kategóriában.

Kossuth-bánya gépüzem gesztenyési részlegénél

Balesetelhárító tanfolyam és elsősegély-nyújtó vizsga

Hétfő reggel. A nap már bearanyozta sugaraival a gesztenyési házakat, az egész völgyet, sőt a zobáki aknatornyot is. Egyik autóbusz a másik után viszi a dolgozókat, munkahelyeikre. Még csak reggel fél 6 van, de mindenki siet már elfoglalni helyét.

Fent az aknánál, az autóbusz megállónál kiszáll Vokó János körzeti bányaműszaki felügyelő, Bánusz János tröszt szakszervezeti munkavédelmi felügyelő, Peti György Kossuth-bánya biztonsági mérnöke, Fekete Gézáné Komló város vöröskeresztes titkára. A göröngyös — most száraz, poros úton — Kovács László mérnök, a bányagép gesztenyési részlegvezetője és Gálosi Imre csoportvezető kalauzolja a vizsgabizottságot a műhely felé. Bereznai József biztonsági megbízott a bizottság tagjainak kiosztja a vizsgázók legépelt névsorát, majd asztalt, padot hoznak be a dolgozók és megkezdődik a vizsga.

A dolgozók nemcsak balesetelhárításból, hanem elsősegélynyújtásból is vizsgát tesznek. Dícséretképpen mondjuk: Kossuth-bánya gépüzem gesztenyési részlege az egyetlen Komlón, ahol valamennyi dolgozó, kiképzett elsősegélynyújtó lesz.

A tanfolyamot Bereznai József biztonsági megbízott tartotta, s most ő is a hallgatókkal együtt izgul: vajon sikerülnek-e, a feleletek?... Vokó János gyors egymásutánban kérdez először szakmai vonatkozású, majd elsősegélynyújtási tudnivalókat. A vizsgázók a kapott kötszerekkel bemutatják, hogyan sajátították el a kötözés valamennyi formáját. Van fej, térd, szem, kéz, mell stb. kötés, majd törött kart sínneznek és ütőeres vérzést csillapítanak.

A kérdésre pattognak a feleletek. Látszik, hogy nemcsak megértették, hanem alkalomadtán fel is tudják használni a tanultakat. A kötéseket látva a jelenlévők úgy érzik, hogy bajbajutás esetén nyugodtan a vizsgázókra bízhatnák magukat.

Szépen mutatják be a mesterséges légzést is. Büszkén mondják, hogy a „Pullmotor" kezelését is ismerik, miután Szomor István bányamérnök — a bányamentők parancsnoka — bemutatta részükre. Szomor elvtárs azért szakította meg szabadságát, hogy a tanfolyam résztvevőinek megmagyarázza az előttük ismeretlen kezelési módot.

A szép és eredményes munka azt bizonyítja, hogy jó összhangban volt a különböző szervek és hatóságok munkája. A vizsga sikereiért dícséretet érdemel valamennyi dolgozó, valamint a bizottság tagjai, s az ottani vezetők is. A dícséret különösképpen megilleti a tanfolyam résztvevőit, akik valamennyien szorgalmasan jártak az előadásra. Hiányzás, kimaradás indokolatlanul nem volt.

Eltelt az idő... A vizsgázók sikeresen feleltek az elhangzott kérdésekre, s így boldogan sietnek munkahelyükre. A bizottság tagjai pedig — mintegy befejezésként — munkavédelmi szemlét tartanak úgy a külszínen, mint a bányában egyaránt.

Ma nyílik id. Szabó István szobrászművész kiállítása

Mint már előre jeleztük, ma július 19-én nyílik id. Szabó István szobrászművész kiállítása, a Május 1. Kultúrotthonban. Arról írunk most: mit láthatnak a kiállítás látogatói, és ki is id. Szabó István.

*

A Nógrád megyei Benczurfalván az omló, romló Benczur-kastély udvarán helyreállított műteremben dolgozik évek óta szüntelen szorgalommal id. Szabó István szobrászművész. A nógrádi hegyek, a Mátra és a Cserhát erdeiből idehozzák a legszebb, legvastagabb, szobrász vésője számára legkívánatosabb tölgyfarönköket és ezekből id. Szabó István sorra faragja a bányászfigurákat, csoportokat, mozgalmas bányászjeleneteket, domborműveket. Reggeltől estig, látástól vakulásig faragja, vési a bányásztörténelmet.

Népművész, a szó legnemesebb, legmegtisztelőbb értelmében. A magyar bányászok, elsősorban a nógrádi bányászok művésze. Bányászfaluból, bányászcsaládból származik. Munkás volt, 30 éves koráig kerékgyártó, de a keze alá kerülő fa elárulta neki titkát, hogy nemcsak kerékagyat, küllőt, tengelyt, kerektalpat, hanem embert is lehet belőle faragni. S már negyedszázada csak ennek él. Élete céljául tűzte, hogy fába faragja a magyar bányászat történetét. Ahogy ők kifejtik a föld mélyéből a szenet, úgy fejti ő ki a szénnel rokon fából a bányászok alakjait.

Nem tanulta a szobrászművészet, de elhivatottságának érzése olyan erős, hogy átsegítette minden nehézségen, akadályon.

A felszabadulás után egy bányásztémájú faszobrával részt vett egy nemzeti kiállításon s azóta állandó résztvevője tárlatainknak. Most már biztosítva van zavartalan, gondmentes művészi munkája. A Nehézipari Minisztérium figyelemmel kíséri és segíti munkáját, a Nógrádi Bányásztröszt szocialista szerződést kötött vele, a Nógrád megyei Tanács felépítette számára Benczur Gyula romos műtermét. A Nehézipari Minisztérium ezt a kiállítását vándorkiállítás formájában mutatja be bányaközpontokban, az ország tíz helyén, így Komlón is.

Ez az első önálló gyűjteményes kiállítása, s ezen már szinte befejezve mutatja be élete nagy vállalását, a magyar bányászat fábafaragott, 200 éves történetét. Ehhez főleg saját élete tapasztalataiból gyűjtötte az anyagot és idős bányászokkal beszélgetve az ő meséjükből bővítette gyermekkori élményeit. A magyarországi szénlelő helyek felfedezésének legendáját mintázta meg az első szobron, a következőkön a bányászat első, kezdetleges formáit s azután a technikai fejlődés egy-egy állomását. Külföldről Magyarországra vándorló bányamunkás családokat ábrázol az egyik nagy dombormű.

A bányamunkásság küzdelmes életének ábrázolásához közvetlen gyermekélményei adták a legmegrázóbb témákat. Így született a „Bérkövetelés" c. dombormű. A témátadó történet az első világháború alatt játszódott le Salgótarjánban. Egy másik három figurás kompozíciójáról így mesél: „...amikor a bányászok kukoricakenyéren nem birták a munkát, nem mentek dolgozni, s ha otthon maradtak, vagy az erdőben elbújtak, a csendőrök vasraverték őket. Én mint gyermek láttam, hogy két részeg csendőr láncon vezetett végig a falun egy öreg bányászt." Drámai erővel mutatja ezt a jelenetet a szobor.

A kiállítás mintegy 50 műve végigvezet a mai bányászok életéig, a legmoderneb bányászeszközökig, hiven ábrázolja a munka megváltozott könnyebbé lett mozdulatait. A sorozat befejező dadabja a Donbaszkombájn brigádjának munkáját ábrázolja, bravúrosan oldva meg a zsúfolt kompozíciót.

Id. Szabó István valamennyi művén a dolgozó embert, a munkát ábrázolja. A bányásztörténelem illusztrativ feladatát tiszta plasztikai eszközökkel, az emberi test formáinak, a munkamozdulatoknak harmonikus komponálásával oldja meg.

Szilárd politikai meggyőződését is tükrözi művének töretlen eszmei tartalma. Szenvedélyes szobrászi munkája mellett részt vesz megyéje politikai életében és egyik szervezője a Nógrád megyei képzőművész csoportnak. Szobrászdinasztiát is alapított. Fia, ifj. Szabó István apja nyomdokaiba lépett, elvégezte a képzőművészeti főiskolát, Derkovics-ösztöndíjas, fiatal szobrászgenerációnk egyik reménysége.

*

Javasoljuk: ne legyen egyetlen komlói bányász, egyetlen komlói ember, ki meg ne tekintené, meg ne nézné ezt a sokat adó, mondó kiállítást.

Jó eredményekkel zárták a második negyedévet a KISZ-brigádok

Előző lapunkban tudósítást közöltünk, a KISZ-brigádok június havi eredményeiről. Azóta megtörtént — tröszti szinten — a KISZ-brigádok második negyedévi munkájának értékelése. Mondanunk sem kell, hogy a KISZ-brigádok jó eredményekkel zárták a második negyedévet. Főleg jó eredményeket értek el a III-as aknai kiszesek, de ez mellett kiváló munkát végeztek a többi üzem fiataljai is.

A III-as aknai fejtésekben jó eredményeket értek el: Schwarcz József csapata. A második negyedévben 2 516 csille szenet adtak terven felül, ezáltal tervüket 143,4 százalékra teljesítették. Ez mellett jó eredményt ért el az összes III-as aknai fejtési KISZ-brigád: Tóbiás Béla, Törteli Béla és Körmendi Lajos csapata is 120 százalék között mozgott.

Jó eredményeket értek el a III-as aknai elővájó KISZ-csapatok. Ezek közül kiemelkedik Illés Gyula csapata 141,1 százalékkal, de jó eredményeket ért el Máté Andás, Korom Sándor és Buhály László csapata is.

Jó munkát végeztek a Béta-aknai KISZ-brigádok is. Fejtésben dolgozik Papp Lajos és Bögre Imre csapata, akik 136,9, illetve 121 százalékos eredményt értek el. A legjobb elővájó csapat Béta-aknán Lovas Sándor csapata. Százalékos eredményük 126,5. 110 százalék felett teljesítette még tervét a kövestetői Szabó Imre, és Nagy András elővájó KISZ-brigádja.

Anna-aknán csak elővájásban dolgoznak KISZ-brigádok, de ezek jó eredményeket értek el. Így például Bíró Győző csapata 113,2 százalékra teljesítette második negyedévi tervét.

Szászváron jó eredményt ért el Dévai Nándor csapata fenntartásban negyedévi tervüket 134,5 százalékra teljesítették.

Kossuth-bányán is jó eredmények születtek. Fejtésben Szabó János csapata 135 százalékot ért el a második negyedévben. Elővájásban Horák Ferenc és Bodony László, valamint Balogh László csapata ért el 100 százalékon felüli eredményt.

Ezekből az eredményekből látható, hogy a KISZ-brigádok között jó versenyszellem alakult ki. Szívesen versenyeznek és versenyeik során csakugyan kiszistákhoz méltó eredményeket érnek el. Megmutatkozik munkájukból és annak eredményéből, hogy azt ifjú kommunisták végzik. Ezek után várjuk, hogy a KISZ városi bizottsága melyik üzemi KISZ-szervezetnek ajándékozza a jó munkáért járó vándorzászlót.

Tűzkészültségi szolgálat

A mezőgazdasági termények tűztől való megóvása minden magyar állampolgár elsőrendű érdeke és kötelessége. A tűzvédelmi szabályok pontos megtartásával terményeinket óvjuk az esetleges tűzkároktól. Ennek érdekében az alábbi tűzrendészeti szabályokat kell végrehajtani:

Az aratási, cséplési és betakarítási munkák ideje alatt tűzkészültségi szolgálatot kell szervezni. A tűzkészültségi szolgálat helyét és idejét a városi mezőgazdasági osztály, illetve a vb. Mecsekjánosi kirendeltségének vezetője szabja meg. Az ellenőrzést pedig az elsőfokú tűzrendészeti hatóság gyakorolja.

A mezőgazdasági termények aratását a vasút mentén — a földnek a vasúthoz közelebb eső részén — kell kezdeni. A learatott terményt, illetve keresztet legalább 60 méter, az asztagot 100 méter távolságon túl kell a vasúti sínektől összerakni. A vasút mentén pedig legalább 5—10 méter távolságban négy barázdaszélességű védőszántást kell létesíteni.

Engedély nélkül csak az hordhat be kalászos mezőgazdasági terményt a község, város belterületére, akinek a gabonamennyisége a 300 keresztet nem haladja meg, s a megállapított 20 méteres tűztávolságot be tudja tartani. (Ezt a távolságot a legközelebbi lakóháztól, gazdasági épülettől, a szomszédos kazlaktól, asztagoktól kell számítani.) A tűzveszélyes raktártól és gyártól a tűztávolságnak 300 méternek kell lenni.

Aki a tűzrendészeti szabályoknak nem tud eleget tenni, az a tanács által kijelölt szérűre (közös szérű) hordja terményeit és ott csépeltesse el.

A csépeltető abban az esetben, ha a munkahely közelében bővízű forrás van, gondoskodni köteles arról, hogy terményei mellé — könnyen hozzáférhető helyen — 2 vedet, egy vasvilla, lapát és ásó legyen. Amennyiben bővízű forrás nincs a kazlak közelében, úgy 200 liter víz tárolásáról is gondoskodni kell. A cséplés időtartama alatt a csépeltető 500 liter mennyiségű vizet, 3 vedret, 3 szikracsapót köteles a cséplőgép mellett elhelyezni.

Aki a tűzrendészeti szabályokat nem tartja be, megkárosítja népi államunkat, veszélyezteti családja és dolgozó társai egész évi munkáját, s ezzel szabálysértést követ el. A szabálysértőt 500 forintig terjedő pénzbírsággal sújtják.

VÁROSI TŰZRENDÉSZETI BIZOTTSÁG

A tárgyalóterem előtt:

A beteg nemet változtatott

A történet úgy kezdődött, hogy Futó János Anna-aknai csillés felesége megbetegedett. S mivel népi államunkban ennek ez a törvényes rendje, Futó Jánosné megkapta a számára szükséges kórházi, majd az utólagos orvosi kezelést.

Csakhogy akad még nálunk olyan ember is, aki nem érez magában hálát azért, mert nép köztársaságunk komoly anyagi áldozatokkal biztosítja a megbetegedett hozzátartozók orvosi kezelését. De nem ám. Akad e helyett olyan, aki úgy véli, ha lúd, legyen kövér, s ha már a feleségét ingyen meggyógyították, annak betegsége idejére fizessen az állam táppénzt a férjnek is. Miért is ne? Elvégre nem élünk már a kapitalizmusban, hogy — mint ma is sok államban — a beteg fizessen, még hozzá komoly összegeket a maga, vagy a felesége gyógyításáért!

Nem igaz? Nahát! Ezt gondolhatta magában Futó István csillés is, s miközben felesége beteg volt, ki tudja, hogy hol töltötte el a szép nyári napokat, mivel szórakozott? Ezt nem tudjuk. De az kiderült, hogy felesége kórházi, illetve orvosi igazolását meghamisította.

No nem sokat változtatott a papírokon, csupán a „né" szócskát kaparta ki, s ezáltal a feleségből férj lett — a papír tanúsága szerint. S a papír beszél — tartotta Futó János. Lehet tehát neki június 2-től 29-ig táppénzt fizetni. Mert, hogy a dátumokon is igazított egy keveset? Hiába, ilyen a természete. Nem bírja a 9-es számot „szimplán". Így lett a kilencedike másodika. (Ez rokonszenvesebb szám előtte. Valószínű, mert fizetés utáni nap). „Duplán" viszont bírja, így lett 24-ből 29.

Szóval minden rendben volt. Még az orvos is adott újabb igazolást. Igaz, hogy ráírta „másodpéldány", az állítólag elveszett eredeti helyett, de egy kis igazításért nem megyünk a szomszédba! Nem igaz? Elvégre frástudó emberek vagyunk! Sőt jobban mint a doktorok. Mert az orvos nyilván nem írta volna egy l-lel a csillést, amely szó hiányzott, így hát Futó János ezzel is kiegészítette az írást.

Szóval minden rendben volt s igazán „nem" értjük, miért kellett az ügyészségen feljelenteni Futó Jánost, a bűnvádi eljárást javasolni társadalmi tulajdon ellen elkövetett csalás miatt? De sebaj, majd megtudjuk.

Új fúrások a sikondai melegvízért

A Komlói Városi Tanács kezdeményezésére a Komlói Víz- és Csatornaművek üzemeltetésre átvette április 11-én, a sikondai fürdő strandját. A fürdő — mely Harkány után következő egyetlen gyógyfürdője megyénknek — már hosszú évtizedek óta betegek, turisták, és kirándulók kedvelt helye. Az első kútat 1928-ban fúrták, s ez 1500 1/perc 38 Celzius fokú melegvizet adott. Néhány évvel ezelőtt azonban a vízhozam mennyisége csökkent és a melegvíz hőmérséklete is megváltozott. Ez abból adódott, hogy a régi fúrás vascsövei elrozsdásodtak, kilyukadtak és a víz más utakon folyt el.

A Megyei Tanács 1956-ban a kápolna mellett egy új kútat kezdett fúratni, az Állami Földtani Intézet javaslatára. Célja a régi kút vízének pótlása volt. Ez a kútfúrás az elmult hetekben fejeződött be, s az eredmény sajnos nem kielégítő. Gyógymeleg víz helyett ivóvizet találtak. A vízmennyiséget a fürdő vizének pótlására használják fel, miután a régi kút vízhozama igen kevés.

A Földmérő és Talajvizsgáló Iroda, a Komlói Városi Tanács kezdeményezésére vizsgálat alá vette a régi kútat, hogy megállapítsa: milyen módon lehetne annak vízhozamát azonnal növelni a gyógyfürdő vízellátásának biztosítása érdekében.

A vizsgálat eredményei még nem ismeretesek. Az értékelés 1—2 héten belül érkezik meg a Beruházó Vállalat részére. Ha olyan eredményekről ad majd számot, hogy kis költséggel a vízhozam mennyisége és hőfoka emelhető, akkor még a fürdőszezon alatt gondoskodás történik a kút jókarbahelyezéséről. Az esetben, ha nem hozza meg a kívánt eredményt, — a Nehézipari Minisztérium hozzájárulásával — a régi kút mellett egy új kutat fúrat a Beruházó Vállalat, amely úgy a jelenlegi fürdőt, mint a később megépítendő nagyobb strandfürdőt, megfelelő mennyiségű gyógyvízzel látja majd el. Amennyiben a Nehézipari Minisztériumtól az engedély megérkezik, még az idén megkezdődik az új kút fúrása.

ERDEI MULATSÁG

Érdekes erdei mulatságra kerül sor Komlón holnap, július 20-án, a III-as aknai KISZ-szervezet, valamint a nőtanács helyi csoportja rendezi meg délután egy órától az év legnagyobb szabású juliálisát, a III-as aknai kiserdőben.

A gondos előkészületekre jellemző, hogy a juliális egy nagyszabású kiránduláshoz is beillik, mert nem csupán a táncolni vágyó fiatalságra gondoltak a szervezők, hanem a gyermekes családok pihenésére, szórakozására is. A nyári kánikulában mindenkinek jól esik az erdő hűvös, tiszta levegőjű fái alatt megpihenni. S, hogy zavartalan legyen a szülők pihenése, s magukkal vitt gyermekeik számára játszóteret, s azon gazdagon szervezett játszási lehetőséget biztosított a gondos rendezés.

Ezen, a nőtanács és a KISZ által szervezett juliálison, jól érezheti magát az idősebb generáció is. A talpalávalót ugyanis a pécsi rádióból jól ismert 12 tagú fúvószenekar játssza majd. Ha esetleg rossz idő lenne, hogy senki semmit ne mulasszon, a mulatságot Kossuth-bánya újfürdő kultúrtermében tartják meg.

Bemutatunk egy szakszervezeti bizalmit, aki

önzetlenül segít munkatársainak

Nagy sürgés-forgás van a zobáki aknatorony szerelése körül. Háromnegyed hat, s a dolgozók már öltöznek át, hogy 6 órakor kezdhessék a munkát. Nemcsak az aknatorony szerelését végzik Kossuth-bánya gépüzem dolgozói, hanem a gépi berendezéseket is ők szerelik be. Ezt a munkálatot a Szuhodovszky brigád végzi.

A brigád vezetője Szuhodovszky András, aki egyben szakszervezeti bizalmi is. Munkaterülete igen nagy. A rábízott feladatot mindig becsülettel, lelkiismeretesen — és ami a legfontosabb — minőségileg kifogástalanul végzi, illetve vezeti. Erre bizonyíték az, hogy „Szakma Kiváló Dolgozója" — elvénnyel rendelkezik. A zobáki szállítógépet brigádjával együtt határidő előtt szerelte be s valószínű, hogy jelenlegi munkájával is elismerést szerez magának.

Gálosi Imre csoportvezető így nyilatkozik Szuhodovszky Andrásról: — *„Részlegünk egyik legbecsületesebb dolgozója. Bármilyen munkával bízzuk meg, sohasem zúgolódik és mindig a legpontosabban el is végzi azt. Rendes, szolid, csendes ember. Csak a munkájának és családjának él."* Nemrégiben költözött Pécsről Komlóra, családjával. Munkatársai, brigádjának tagjai szeretik, becsülik. Jó szakmunkás és szívesen segít a többieknek is. Mindenütt ott van, ahol szükség van rá. Ha munkájáról kérdezik, szerényen válaszol: — *„A kötelességemet teljesítem, úgy is mint brigádvezető, úgy is mint szakszervezeti bizalmi."* Ennél többet nem beszél magáról. Emberei azonban jól tudják, mennyi mindent köszönhetnek neki. A múlt héten például, amikor a gesztenyési aknatorony szerelését végezte brigádja, hideg, fagyos idő volt. Közbenjárására gumicsizma helyett bőrcsizmát, vatta ruhát, meleg sapkát és bőrkesztyűket kaptak a brigád tagjai.

Szuhodovszky András a dolgozók valamennyi problémájával foglalkozik. Ismeri azok családi, egyéni gondját, baját is. Állandó összeköttetésben van a szakszervezeti elnökkel, üzemvezetőséggel és a biztonsági megbízottal is. Munkájában mindenhol segítségre talál. Mint mondja: *„A dolgozók nyugodt munkalehetősége befolyásolja a jó és pontos munkát."* Ezért igyekszik segíteni embereinek s ezért vállalja magára a brigád tagjai panaszainak elintézését. Ahogy Wágner András, az üzemi bizottság elnöke mondotta: *„A brigád tagjainak sohasem kell személyesen időt tölteni ügyeik rendezésével. A szakszervezeti bizalmi mindent elintéz helyettük, ami törvényileg lehetséges."*

Szuhodovszky András brigádjában teljes egyetértés uralkodik. Mint bizalmi, sohasem enged el egyetlen dolgozót sem, míg panaszát meg nem hallgatta. Szakszervezeti munkáját szereti és örömmel végzi. — *„Hiszen ezzel is csak hasznára lehetek a dolgozóknak a jobb munkamód megteremtésében, és a munka szervezésében — mondja. — Boldog vagyok, ha akár egyes személynek, akár a közösségnek sikerül ügyét elintéznem."* — Sok szeretettel, mosolyogva beszél a brigád tagjairól és azok összetartásáról.

Az üzem vezetősége büszke Szuhodovszky András bizalmiaki jó kollektív szellemben dolgozik társaival együtt. Kívánjuk, hogy — mint bizalmi — még sokáig ilyen szorgalommal tevékenykedjen.

A kenderföldi 10-es vendéglőről

A minap „SYS" aláírással egy panaszos levél érkezett szerkesztőségünkbe. A levélíró kifogást emel, hogy a kenderföldi 10-es vendéglő zenészeit áthelyezték a Mecsek vendéglőbe, a jó szakácsnőt a Béke Szálló Étterembe stb. Mi „SYS" levelével Németh Károly elvtársat, a vendéglátóipari vállalat vezetőjét kerestük fel és tőle kértünk választ a levélíró által felvetett kérdésekre. Németh elvtárs a következőket mondotta:

— A vállalat bérkerete nem bírta azt, hogy a kenderföldi 10-es számú harmadosztályú kis-vendéglőben zenészeket alkalmazzunk. Különben is az osztályozásnál fogva a harmadosztályú vendéglőbe nem jár zene. A másodosztályú vendéglők viszont [illegible] Mecsek, zene kötelesek. A levélíró azt írja, hogy eddig a magas árak ellen nem volt kifogás. Ez nem fedi a valóságot. Több dolgozó jött hozzánk, és ment a városi tanácshoz a magas árak miatt. Mi ezt elismerjük, és éppen ezért tartom helyesnek ezt az intézkedésünket. Biztosak vagyunk abban, hogy e vendéglő nem szerzi vissza régi rossz hírű nevét, mint egy pár évvel ezelőtt volt.

A levélírónak abban igaza van, hogy a jelenlegi szakácsnő nem főz olyan jól, mint az előbbi, de jelenleg más megoldás nincs. Az érdek azt kívánja, hogy a 10-es vendéglő szakácsnőjét a Béke-szálló étermébe helyezzék át, mert ott sokkal több az étkezők száma, és az igények is magasabbak. Másik jó szakácsnőt még sajtóhirdetés útján sem tudtunk szerezni. Ez a megoldás nem végleges. Mi figyelembe vesszük a kenderföldi igényeit és éppen ezért szeptember elején a szakácsnőt visszahelyezzük a 10-es vendéglőbe.

Valóban a szóbanforgó vendéglő svéd-gyártmányú fagylaltgépe nem működik kellőképpen. Eddig azért nem történt meg a gép javítása, mert csak egy szakértőnk van, aki most addig szabadságon volt. A gép javítása ezen a héten megtörténik.

Nincs tudomásunk, hogy a Zrínyi Miklós téri mozgó fagylaltárus ilyen rossz munkát végezne, becsapná a dolgozókat, mint ahogyan ebben a levélben olvasható. A mai napig ilyen panasz nem érkezett hozzánk. Van lehetőségünk a megfelelő ellenőrzésre ezt meg is fogjuk tenni, és amennyiben fennállnának ezen hiányosságok, azonnal intézkedünk. — fejezte be válaszát Németh elvtárs.

*

Németh Károly elvtárs válaszával egyetértünk. Egyetértünk azzal is, hogy a kenderföldi dolgozók egy-két pohár sört zene nélkül is tudnak fogyasztani. Természetesen a dolgozóknak is figyelembe kell venniök, hogy a zenészek, akik a 10-es vendéglőben voltak eddig, havonta több, mint 600 forintba kerültek, ami a vállalat önköltségét lényegesen emelte.

SPORT

Kiestünk az NB I-ből

Bizakodjunk-e vagy keseregjünk?...

Negyedszázados küzdelmes labdarúgó múlt után, 1957. őszén bejutottunk az NB I-be, az ország 14 legjobb csapata közé. Mindenki örült ekkor, mindenki „üdv-rivalgott", hozsannázott, tanácsot adott. Jót is, meg rosszat is. Voltak, akik vérmes reményeket táplálták, s már-már az NB I. bajnokának tekintették az újonc NB I-es komlói együttest. Tanácsadó, tudálékos ember több akadt a kelleténél. Sez — mondjuk meg őszintén — baj is okozott. Az ellenforradalom alatt szétzilált sportvezetőség csonkán sokszor szakértelem nélkül kénytelen volt az irányításra is.

Így történt aztán az, hogy az őszi fordulót öt ponttal, a 14. helyen végezte a csapat. Mindenki szidott ekkor mindenkit. Mindenki a másikban látta a hibát. Senki sem gondolt arra, hogy a hibák gyökerét például a csapat felkészültségében, összeszokottságában, s mondjuk, a csapatnál — akkor megvolt — belső bajoknál keresse. Vagy éppen — sok mérkőzésen magukban a szurkolókban keresse, a buzdítás hiánya miatt, a jogtalan játékosszidások miatt.

A forduló első fele után, a télen és a kora tavaszon, a csapat lassan kialakult. Megszűntek a belemagyarázások a csapatösszeállításba, a sportelnökség újjászerveződése után, ismét erős kézbe került a sportklub irányítása is. Hogy ez mennyire így van, bizonyíték a tavaszi mérkőzéseken összeszedett 11 pont, a jobb csapatszellem, a kiforrásnak indult — és a végül már kialakult csatársor, a jól összekovácsolódott tizenegy.

A józanul gondolkodó emberek tudták, számoltak azzal, hogy háromi kieső esetén ezzel a szereplésel, legfeljebb az utolsó helyről kerülhet el a csapat. Arra számítani, hogy esetleg felemelik a létszámot, s akkor bent maradunk, vagy az előttünk lévők valamennyien elvesztik összes tavaszi mérkőzésüket, s mi kerülünk fel helyettük, sovány vigasz volt csupán. De egyáltalán nem volt ez megalapozott.

Késett a döntés is, s ez a késés alkalmat adott a tudálékos embereknek „biztos, hivatalos helyről" történő híresztelésekre. Voltak itt Komlón is jólértesült emberek. — Olyanok, akik még hozzá is tettek valamit a kapott hírhez, ami persze — mondjuk meg őszintén — soha sem volt igaz.

S most, amikor megjelent a határozat, — mellyel mi teljes egészében egyetértünk —, amikor közölték az új bajnoki rendszert, a versenynaptárt, amikor világossá vált, hogy a három utolsó helyezett — Komló, Pécs és Szeged — kiesik az NB I-ből. — Ezt egyébként tudtuk már az 1957—58-as bajnokság kiírásakor is — mindoenki kiabál, siránkozik, összehord tücsköt-bogarat, hetet-havat, ahelyett, hogy arra gondolna: hogyan tovább...

Valaki azt mondta, hogy Hétfői Hírek című hétfői lap azt írta: „Szép elhalása lesz Komlónak". Mi erre így válaszolunk: A komlói csapat nem hal, hanem újjáéled! Inkább mi is azzal értünk egyet, amit a Népsport hírmagyarázója írt július 15-én: „a viszontlátásra". Igen. Így igaz, hisz' van már lehetőségünk. Vannak fiatal játékosaink, akik tehetségesek. — Nem mondunk nagyot akkor sem, ha azt állítjuk: az NB I-ben játszott tartalékcsapat megálná a helyét az NB II-ben is. Ott sem vallana szégyent. Azt is állítjuk: az NB II-ben színvonalas és jóiramú mérkőzéseket láthatunk majd, hisz' ha jól indulunk, s úgy is kell indulnunk, ha jól szerepelünk az 1958—59-es NB II. bajnokság során, bajnokok lehetünk és bejuthatunk az első osztályba. De akkor már tapasztaltabbak, rutinosabb, átütőbbek lesznek játékosaink és fiatalabb lesz a csapat. Nem keseregni, hanem bizakodni kell most. Bizakodni a jövőben. Ugy kell játszani csapatunknak, — okulva a tavalyi őszi tapasztalatokból, — mintha már bajnok lenne, s ahogyan egy bajnoktól elvárják a játékot és a játék tudását . . . Van erre mód és lehetőség? Van! Hiszen a mi játékosgárdánk jóképességű.

Beszélt arról is a határozat, hogy egy csapatból — az egyesület engedélyével, s csakis ezzel — két játékost kérhetnek ki. Beszél arról is, hogy négyet lehet igazolni. Nos, élni kell ezzel a lehetőséggel. Hozni kell négy játékost, de csak alsóbb osztályból, és csak fiatalt, és csak tehetséges játékost! Át kell szervezni a szakosztályvezetést, mert a bajnokság során az is sokszor bizonytalankodott.

Mi most a feladat? Küzdeni a pályán sportszerűen. Nem adni fel a harcot és nem elcsüggedni! Bízni kell a fiatalokban. Bátran be kell őket állítani a csapatba, s csak azokat beállítani, akiknek ott a helyük, akiknek jobb a formájuk. Sokat kell foglalkozni az utánpótlással, a fiatal labdarúgógeneráció nevelésével. Ki kell alakítani a jövő NB I-es csapatát! Be kell bizonyítani a kétkedőknek: Komló, illetve a Komlói Bányász 11 nem hal el, hanem újjáéled, életerősebb, mint valaha és korszerűbb labdarúgást játszik. — Hogy ez így legyen, sokon és sokakon múlik. Múlik a játékosokon, az edzőn, a szakosztályvezetésen, a sportkulb elnökségén és a szurkolókon is. Azon is, hogy sokan csak a potyát szeretik, s nem sietnek forintjaikkal az egyesület támogatására, inkább a pályán kívül, a kerítés mögötti erdő sarkáról és a domboldalokról néznek végig egy-egy mérkőzést.

Bizakodjunk és ne keseregjünk. Ismerjük be: azoknak van igazuk, akik így döntöttek a sport érdekében. A csapat amikor bekerült az NB I-be, nem volt érett rá. Az érés most van folyamatban. Ezt az érést ne állítsuk le kesergéssel, elégedetlenség szításával, hanem segítsük minden erőnkkel. Neveléssel, fejlesztéssel, biztatással. Vegyünk példát a Győri Vasasról. Tíz évig volt NB I-es csapat, amikor kiesett. Nem adta fel a küzdelmet, Most oda jutott ismét, ahol a helye van. A legjobb 14 közé. Van erre nekünk is lehetőségünk, csak újszerűen és jobban kell dolgoznunk a sport munkában is.

A jövő héten városunkban is összeül a sportelnökség. Megvitatja a tennivalót és dönt, a hogyan-továbbról. Ezt a döntést nyilvánosságra hozza, s akkor azért kell küzdenünk, harcolnunk — a sport érdekében!

— **A Sport Klub** elnöksége kéri a rendezőgárda tagjait, hogy vasárnap délután 2 órakor jelenjenek meg a pálya öltözőjében.

— **Figyelem!** Az IBUSZ által július 20-ra, vasárnapra hirdetett siófoki különvonat technikai okok miatt július 27-én, vasárnap indul. A jelentkezési határidőt az IBUSZ július 23-ig meghosszabbította. Amennyiben a jelentkezők száma korábban meghaladja a 650 főt, a jelentkezés határidejét ennek megfelelően korábban lezárják.

HÍREK, közlemények

A kezdés bevált

Komlón sokan vannak olyanok, akik minden tőlük telhetőt megtesznek, hogy a szórakozni, művelődni vágyó dolgozók igényeit kielégítsék. Minden alkalmat megragadnak ennek érdekében. Vannak olyanok is, akik azon is segítenek, hogy egy kis szerencsével nagyobb lottó és totó nyereményhez jussanak városunk dolgozói anélkül, hogy egy fillért is fizetnének a maguk zsebéből. Komlón ilyen már volt...

A mások érdekében munkálkodók hosszú töprengés után elhatározták, hogy egy lépéssel előbbre mennek városunk kulturális életének javulása útján. A határozatot tettek követték. A Vendéglátóipari Vállalat, egyetértésben az Országos Takarékpénztár komlói fiókjával, a Vidámparkban ingyenes lottó-táncversenyt rendezett. Az érdeklődés igen nagy volt, sok volt a jelentkezők száma. De nem ok nélkül. Ugyanis a táncpartnerek megtudták, hogy az első, második és harmadik helyezettek díjat kapnak: 30, 20, és 10 drb. lottószelvényt.

A kezdés bevált. Nemcsak azért, mert ez a táncverseny igen színvonalas volt, hanem azért is, mert a Vendéglátóipari Vállalat a vártnál nagyobb forgalmat bonyolított le a hűsítő italok árusításában. Július 16-án szintén volt lottó-tárcverseny a Vidámparkban.

Látva a lottó-táncversenyek helyességét, a fenti „illetékesek" elhatározták, hogy ezentúl minden szerdán megrendezik ezt, de egy kis változtatással. Ugyanis a táncolóknak belépődíj címén öt forintot kell fizetniök, melyért a helyszinen egy lottószelvényt is kapnak. A megmaradt pénzösszeget a táncverseny első, második és harmadik helyezettjének díjazására fordítják.

— **A zöldségfélék** ára rohamosan megy lefelé. A keddi piaci napon, az uborka kilója már egy forint, körte három forint, alma három forint és paprika darabonként 50 fillér volt.

— **Városunkban** jelenleg 4200—4300 dolgozó étkezik kedvezményesen az üzemi konyhákon. Ha a Komlói Szénbányászati Trösztöz tartozó északi üzemeknél étkezőket is hozzá számítjuk, ez a szám megközelíti az ötezret,

— **43 kombináltszekrényt,** 125 fényezett háló garniturát, 87 nyersháló garniturát és 256 konyhabútort vásároltak többek között a komlói dolgozók, 1958 első félévében a komlói bútorüzletből. A fenti tárgyak pénzértékben több mint két millió forintot tesznek ki. Összesítve a bútorüzlet forgalma fél év alatt jóval nagyobb volt, mint az előző években.

— **Uj étkezési rendszert** vezettek be az Anna-aknai étkezdébe. Ebben az étkezdében csak két féle menűt készítenek. A dolgozók egy nappal előbb jelentik be, hogy másnapra a két menű közül melyiket óhajtják fogyasztani. Az étkezde személyzete ennek megfelelően munkálkodik.

— **Üzembe** helyezték a kujbisevi vízierőmű központi irányító állomását. Az ügyeletes energetikus most már gombnyomásokkal irányíthatja a 2,100.000 kilowatt kapacitású állomások és hidroagregátorok munkáját.

Virágrendelés

Komlói Köztisztasági és Kertészeti Vállalat felhívja a vállalatok, közületek, valamint Komló város lakosságának figyelmét, hogy 1958. július 1-től a vállalat megindította, élővirág-kötészetét. Menyasszonyi csokrok, nyoszolyócsokrok, koszorúk és sírcsokrok készítését vállaljuk. Megrendeléseket felvesz: Kossuth Lajos úti virágüzlet, telefon: 23-26, Mecsekjánosi kertészet, telefon: 26-03.

Átszervezés a 31-es üzemi konyhán

A kenderföldi 31-es üzemikonyhán átszervezés történt. A régi konyhaszemélyzet elment. Uj szakácsnők, új kiszolgálónők, új konyhavezető van most a 31-es konyhán. Miért volt erre szükség? Azért, mert ezen a konyhán hosszú időn keresztül az ételek minősége és mennyisége nem volt megfelelő. A lehetőségek megvoltak rá, de a konyha-személyzete nem törődött, hogy az ott étkezők igényeit kielégítse. A dolgozók többször fordultak panasszal az üzemélelmezési vállalat vezetőségéhez, valamint a tröszt illetékeseihez. Az átszervezésnek ez volt az egyik oka.

A másik ok az, hogy több leltározás alkalmával hiányok mutatkoztak. Az akkori konyhavezető jóval több reggelit, ebédet és vacsorát jelentett az Üzemélelmezési Vállalathoz, mint amennyi a valóságban megvolt. Sok esetben több dolgozó nem ment reggelizni, de a nekik járó adagot a konyhavezető nem vitte vissza a raktárba, hanem közösen az illetékesekkel, a konyha-személyzettel, azt símán eltüntette. Például ilyen módon csak a reggeli szalámiból egy hónap alatt közel 2 mázsa hiány mutatkozott. Amikor az illetékesek helyszínre mentek és a dolgozók panaszait felülvizsgálták, a leltározásnál a hiányok igen feltűnőek lettek. Ennek következtében történt meg a teljes átszervezés. Az átszervezést az ott étkező dolgozók követelték, és az Üzemélelmezési Vállalat vezetősége a tröszttel egyetértésben hajtotta végre. Ugyanakkor a 31-es konyhát alapos ellenőrzés alá vették, de nem hagyták figyelmen kívül a többi üzemi-konyhákat sem. Remélhető, hogy a többszöri és alapos ellenőrzések az ilyen leltárhiányokat teljes mértékben megszüntetik.

Vasárnap délelőtt sörözzön a

Béke és a Sport Étteremben

Nyitás: reggel 10 órakor
Kitűnő zónaételek!
Jegelt italok kaphatók!

*

Töltse estéit a

Komló Gyöngye

kerthelyiségében
Hangulatos tánczene!
Presszó kávé!

*

Kóstolja meg a

KÉK EGÉR-ben

a Mocca II. géppel főzött kitűnő presszó-feketét!

A Kossuth Könyvkiadó III. negyedévi tervéből

Dokumentumok:

Szabó Miklós:

FOGLAKOZÁSUK: EMIGRÁNS

E könyvből megismerhetjük a magyar disszidens politikusok vezető köreinek tevékenységét — akikkel a szerző politikai múltja és személyes összeköttetései révén szoros kapcsolata volt. Szabó Miklós aktív résztvevője volt e politikusok nyilvános és kulissza mögötti tárgyalásainak, ezért módjában állt leleplezni marakodásukat, a konc felett, azt, hogy végső fokon nem elveikért, hanem pozíciókért, az amerikai dollárokért harcolnak.

Pártonkívülieknek városon és falun egyaránt ajánljuk.

Makai György:

NYUGATI SZEMMEL.

Arról szól a könyv, hogyan látják nyugaton a Szovjetunió szédületes fejlődését, mi a véleményük a kulturális forradalomról, a szputnyikról és az inerkontinentális rakétáról, az életszínvonalról, az ipari fejlettségről, a kolhozrendszerről? Mi a véleményük az egypárt rendszerről, a szovjet állam szilárdságáról?

Szépirodalom — tarka könyvek:

Zalka Miklós:

FEHÉR ORKÁN.

A több kötetre tervezett regényciklus első két könyvét kapja kézhez egybekötve az olvasó. A könyv 1956. nyarától végig kíséri az olvasót az ellenforradalom viharán.

Gustaw Morcinek:

ARAT A HALÁL.

Messzi tájakra viszi el az olvasót, a Beszkidek vad hegyei közé, a sziléziai iparvidékre, a német megszállás idejére. Az izgalmas csatajelenetek mellett bővelkedik a kis reény tréfás és szerelmi epizódokban is.

Lev Kantorovics:

A HEGYI ORDAS.

Izgalmas és érdekes elbeszélés a kirgiz nép életéből.

Értesítjük kedves vendégeinket, hogy a

„Bástya"

minőségi borkóstoló

UTCÁN ÁT IS ÁRUSIT MINŐSÉGI BOROKAT

*

A

„MECSEK" ÉTTEREM

naponta várja kedves vendégeit magyaros ÉTELKÜLÖNLEGESSÉGEKKEL

Nagyszerű kezdeményezés

(A komlói nőtanács figyelmébe ajánljuk)

Pár nappal ezelőtt az Alföld egyik történelemben híres városában, Cegléden, nagyszerű kezdeményezés született. A városi tanács egyik gyűlésén — először az országban — hangzott el ez a mondat: „Ahány család, annyi takarékbetétkönyv." Ezt a mondatot nyomban tettek követték, Cegléden minden háziasszony takarékbetétkönyvet szerzett magának.

Mivel minden városban és faluban emberek élnek, akik halló, beszélőszervekkel rendelkeznek, a ceglédi asszonyok kezdeményezése szárnyakat kapott és nap-nap után tovább terjedt. A félegyházi, a kecskeméti, az újpesti asszonyok csatlakoztak e kezdeményezéshez. Uj, szocialista városunkba is eljött a ceglédi asszonyok kezdeményezése, de nem tudni miért, nem lehet hallani róla.

Városunkban közel 28 000 ember él. A családok száma megközelíti a 8 000-et. Ezek többsége bányászcsalád. Mindenki tudja, hogy pártunk és kormányunk több intézkedést tett, különösen a bányászok életszínvonalának emelése érdekében. S ma már országos viszonylatban a bányászok bére a legmagasabb. Átlagosan 2 500—3 000 forint között van. Ennek ellenére figyelembevéve a családok számát, városunkban mindössze 3 500 háziasszonynak van takarékbetétkönyve. Nagyon jó lenne, ha a ceglédiek kezdeményezéséhez a komlói háziasszonyok is csatlakoznának, elsősorban a maguk érdekében. Annál is inkább, mert itt a takarékosságra sokkal több lehetőség van, mint Cegléden. Városunk nőtanácsa csatlakozzon a ceglédi nőtanács kezdeményezéséhez, munkálkodjék, és igyekezzen megértetni a háziasszonyokkal a takarékoskodást, a takarékbetétkönyv jelentőségét. Komlón is a jelszó az legyen: „Ahány család, annyi takarékkönyv!"

Vasárnap délután a kökönyösi sportpályán fél 6 órai kezdettel

Komló—Tatabánya

NB I-es bajnoki mérkőzés kerül sorra.

Előtte: 15.45 órakor

Komló—Tatabánya

tartalékbajnoki mérkőzés. — Pénztárnyitás 14.30 órakor

Hol művelődjünk — hol szórakozzunk?

SZINHÁZ — KABARÉ

— **Felhívjuk** a szórakozni vágyó komlói közönség figyelmét, hogy július 23-án, szerdán este 8 órakor városunk szabadtéri színpadán lép fel a Budapesti Kamaraszínház együttese. Főszerepben Bilicsi Tivadar. Jegyek elővételben a mozik pénztárainál, a belvárosi könyvesboltban és a Zrínyi Ilona Kultúrotthon irodájában vásárolhatók.

MOZI MŰSOR

Május 1. Július 19-től 22-ig: Időzár, angol film. Július 24-től 30-ig: Apák és fiúk, olasz film. 23-án (csak egy napig): Bakaruhában című nagy sikert aratott magyar film.

Matiné. 20-án délelőtt 10 órakor: Halhatatlan garnizon, — izgalmas szovjet film.

Szabadság. Július 19-én és 20-án: Yves Montand énekel, szovjet riportfilm, július 21-től 23-ig: Halló, itt Gabriella, olasz film.

A műsorváltozás jogát a mozik vezetősége fenntartja.

KIÁLLITÁS

— **Ma, július 19-én** nyílik meg Komlón a Május 1 Kultúrotthon kistermében id. Szabó István szobrászművész kiállítása. A kiállítás bányásztörténelmi feldolgozást tartalmaz.

Apróhirdetések

ELADÓ egy 150-es „Zetka" motorkerékpár. Kétszeri kifizetésre is. Kökönyös, Sztahanov út 4. Horváth.

ELADÓ rádióval beépített televiziós készülék. Kenderföld, Zrínyi út 24. Marosa József

ÚJ KOMLÓ
az MSZMP Komló városi bizottsága és a városi tanács lapja.
Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Felelős kiadó:
az MSZMP városi bizottsága.
Szerkesztőség:
Komló, Lenin tér 1. szám.
Telefon: 12-18. 23-69.
Kiadóhivatal:
Komló, Lenin tér 1. szám.
Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

PÉCSI SZIKRA NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz.
Telefon: 20-27.
Nyomdáért felel: Melles Rezső.

A tárgyalóteremből

Két vádlott a bíróságon

Az elmúlt napokban a Komlói Városi Bíróság két tárgyaláson, két vádlott fölött ítélkezett. Az egyik vádlott Cseke Antal, a Komlói Szénbányászati Tröszt Anna-aknai üzemének pénzügyi előadója volt. Öt társadalmi tulajdon ellen elkövetett bűncselekménye miatt a bíróság egy évi börtönbüntetésre ítélte. A másik vádlott Hrubas Ferenc, Kossuth-bánya villanyhegesztője. Hrusbas Ferenc hatósági közeg elleni bűncselekmény miatt tíz hónapi börtönbüntetést kapott.

Cseke Antal régóta dolgozott Anna-aknán, mint pénzügyi előadó. — Hosszú időn keresztül nem volt munkája ellen semmi kifogás. — 1958. januárjában azonban visszaélve a beosztásával, jelentős összegű pénzt sikkasztott, Hasonló bűncselekményt követett el februárban és márciusban. Az elsikkasztott pénzösszeg 8 228 forint, melyet Cseke Antal saját céljaira használt fel. Volt lehetősége erre, mert jó ideig nem volt munkája felett semmi ellenőrzés, és az üzem pénzével ő rendelkezett. Cseke Antal bűncselekménye jóval később került ki, amikor egy nem számított időpontban az illetékesek ellenőrzést tartottak. A pénzügyi előadó nem tagadott, nyomban beismerte bűnösségét. Mielőtt az ügye bíróság elé került volna, visszafizette az üzemnek az elsikkasztott pénzösszeget. Ennek ellenére — nagyon helyesen — Cseke Antal a Komlói Városi Bíróság elé került. A bíróság bűnösnek mondta ki a vádlottat, társadalmi tulajdon ellen elkövetett bűncselekményéért.

Hrubás Ferenc villanyhegesztő március 15-én; fizetésnapon — tökrészegen — a tröszt épületébe ment azzal a céllal, hogy a trösztben dolgozó unokahugát keresi. Állapotánál fogva Hrubás Ferenc gorombán és szemtelenül viselkedett a takarítónőkkel szemben. — Drasztikus, szeméremsértő szavakat használt. Gorombán beszélt a portással is, aki a takarítónők kérésére, szép szóval kitessékelte Hrubás Ferencet. A magán kívül lévő berúgott embernek a szép szó sem használt. Nem volt hajlandó a tröszt épületét elhagyni, és tovább folytatta duhajkodását. A portás és a takarítónők kénytelenek voltak rendőrsegítséget hívni. Bár a rendőr késedelem nélkül megjelent a helyszínen, jó ideig nem tudott segíteni a helyzeten. Hosszú civakodás után Hrubás Ferenc kezet emelt, és erőszakoskodott a rendőrrel. A rendőr jegyzőkönyvezte a történteket és azt illetékes helyre továbbította. Az esemény után történ orvosi vizsgálat megállapította, hogy Hrubás Ferenc nagyon sok szeszesitalt fogyasztott ezen a napon és ennek következtében a bűncselekmény elkövetésekor nem volt észnél. Bár számára nézve ez enyhítő körülmény, mégis — és nagyon helyesen — Hrubás Ferenc a vádlottak padjára került. A városi bíróság figyelembe vette a vádlott akori állapotát, de bűnösnek mondta ki rendzavarás, és hatósági közeg ellen elkövetett bűncselekményeiért. Ezért Hrubás Ferencet tízhónapi börtönbüntetésre ítélte.

A két vádlott fellebbezett. Az ítélet — mindkettőjüknél — nem jogerős.

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKASPART
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VIII. ÉVFOLYAM 58. SZÁM. ARA 50 FILLÉR SZERDA, 1958. JÚLIUS 23.

A szénbányák jelentik:

Ismét emelkedett a mennyiségi széntermelés

A Komlói Szénbányászati Tröszt üzemeiben július 17-től 19-ig nagyszerű eredmények születtek. 17-én csupán Anna-akna, 19-én Kossuth-bánya nem teljesítette napi tervét. Egyébként minden üzem, mindhárom napon száz százalék felett termelt. Ezzel a tröszt havi százalékos eredménye a három nap alatt 98,6 százalékról 99,4-re, tehát nyolc tized százalékot emelkedett.

Az üzemek közötti versenyben eddig a következő sorrend alakult ki:

1. III-as akna	104,7
2. Mája	104,7
3. Nagymányok	102,2
4. Szászvár	101,6
5 Béta-akna	98,7
6. Anna-akna	97,8
7. Kossuth-bánya	97,2

III-as akna szokás szerint mindhárom napon jóval túlteljesítette tervét. 17-én, és 19-én 110 százalék felett termelt. Eddig havi tervén felül 64,5 vagon szenet termelt.

Mája is mindhárom napon túlteljesítette tervét. 18-án 113,1 százalékkal kimagasló eredményt ért el. Nagymányok a három nap alatt 9 tized százalékot javított havi eredményén. Ez idő alatt két vagon szenet adott terven felül és átlagos teljesítménye 102,4 százalék volt.

Szászvár mindhárom napon túlteljesítette tervét. Ezzel havi tervét 101,3 százalékról 101,6 százalékra emelte. A három nap legjobb eredménye Szászváron 18-án született 104.3 százalékkal. Eddig terven felül 5,5 vagon szenet adtak a szászvári bányászok.

Béta-aknán is — bár havi tervüket még nem sikerült teljesíteni — javult a havi terv teljesítése.

Anna-akna, bár igényt tart az „élüzem" címre, nem teljesíti rendszeresen mennyiségi tervét. 17-én is ez az üzem volt az egyetlen, amely nem teljesítetet tervét. Ez mellett azonban havi tervének teljesítésében 5 tized százalék javulás mutatkozott.

Kossuth-bánya is teljesítette tervét 19-e kivételével. Havi terve azonban még messze jár a 100 százaléktól Az igaz, hogy ez utóbbi három nap alatt 6 tized százalékot javított havi eredményén.

Ülést tart a KISZ VB

Közel egyhónapos szünet után, július 24-én a Sikondafürdői KISZ-táborban kerül megrendezésre a KISZ városi v. b. ülése.

Az egésznapos vb-ülésen az alábbi kérdések kerülnek megtárgyalásra:

Az ez évben elfogadott vb-határozatok végrehajtásáról szóló írásos beszámoló.

Az augusztus, szeptember, október havi KISZ városi v. b. munkaterv-javaslata.

Komló Kossuth-bánya KISZ-szervezeteinek helyzetéről és a bányászfiatalok körében végzendő további munka tervéről szóló beszámoló.

Az 1958—59-es ifjúsági tábor vezetőképzésének tematika terve. Továbbá a v. b. megvitatja a sikondai tábor, valamint a KISZ nyári programjáról készült tervezeteket, s a fenti napirendi pontokkal kapcsolatban számos határozatot hoz.

Követeljük az agresszió megszüntetését Közel-Keleten!

Komló dolgozói tiltakoznak az imperialisták közel-keleti agressziója ellen

Felháborodott tiltakozást váltott ki minden becsületes emberből az arab országok szuverénitása és függetlensége ellen indított amerikai-angol agresszió. Szívvel és lélekkel együtt éreznek a szabadságukat kivívott és kivívni akaró arabokkal, akik Közel-Keleten harcolnak a betolakodó amerikai-angol intervenciósok ellen, a szabadságukra, függetlenségükre törő fenevadak ellen. Tiltakozó röpgyűléseken, egymásközti beszélgetéseken fejtik ki felháborodásukat a komlói emberek és táviratot küldenek a Hazafias Népfrontnak, a Béketanács Országos Központjának, a kormánynak, melyben együttérzésüket, szolidaritásukat fejezik ki az arab népek szabadságáért vívott harcukban.

Az emberek, a röpgyűlések tucatjain fejezik ki véleményüket. „Jól tudjuk, mit csináltak az amerikai és angol imperialisták 1956-ban, amikor az egyiptomi nép ellen indított hármas agresszió idején, a mi hazánkban szervezték meg az ellenforradalmat, hogy eltereljék figyelmünket a szuezi eseményekről! Most Közel-Keleten csináltak tűzfészket aljas manővereik, céljaik érdekében.

Nem tűrjük, hogy beleavatkozzanak más népek belügyeibe és leigázzanak kis népeket! Az arab nép ügye a mi ügyünk is. Egyáltalán nem vagyunk semlegesek ebben az ügyben, de nem is leszünk!

Minden erőnkkel — fenntartás nélkül — támogatjuk a szovjet kormány javaslatait. Kijelentjük: Dr. Münnich Ferenc elvtárs a Forradalmi Munkás-Paraszt Kormány elnöke, a szívünk szerint szólt, amikor a nép nevében küldte táviratát az Iraki Köztársaság miniszterelnökének és elismerte az Iraki Köztársaságot. Sok sikert kívánt a mi nevünkben is, az Iraki Köztársaság függetlenségének megszilárdításához. Szívünk szerint szólt, amikor ezt tette.

Egyet értünk azzal a nyilatkozattal is, melyet a Magyar Népköztársaság kormánya tett a közel- és közép-keleti helyzettel kapcsolatban.

Követeljük! El a kezekkel Libanontól, Jordániától, Iraktól! El a kezekkel az arab népektől!

Nem tűrjük, hogy különböző ürügyek alatt aljas imperialista támadást indítsanak a szabadságuk, függetlenségük kivívásáért harcoló kis népek ellen!

Azt üzenjük a világ békeszerető népeinek: fogjunk összse, harcoljunk közös erővel a világ népeinek békéjéért, minden nép boldogulásáért!

Ne feledjük: az Amerikai Egyesült Államok libanoni, az angolok jordániai fegyveres intervenciója súlyosan veszélyezteti a békét. Ezt pedig mi nem nézhetjük és nem is nézzük tétlenül!

Fogjuk le a háborús gyújtogatók kezét békeharccal, összefogással! Hátráltassuk meg az imperialistákat, mint azt 1956-ban, vagy 57-ben tettük.

Ne feledjük: nincs hatalmasabb erő, mint a békeszerető embermilliók egységes, hatalmas összefogása a békéért!"

Így tiltakoznak a komlói emberek, a bányászok, a parasztok, a pedagógusok, a mérnökök, az orvosok, a családanyák, a fiatalok és az öregek Béke szégre hív minden embert. Nyitott szemmel és füllel járjunk. Összeszorított, kemény öklöllel sújtsunk le mindazokra, akik rendbontók, akik kezet mernek emelni a népek függetlenségéért vívott harcára, a békés építő munkára!

Látogatás az üzemi konyhákon

A Komlói Szénbányászati Tröszt munkaügyi osztályán Drább Gyula főelőadó elvtárs asztalán több jegyzőkönyv van, a városunkban működő üzemi konyhákról. A jegyzőkönyvek egy, sőt két hónaposak. Több ellenőrzés alkalmával tapasztalt hiányosságokat és a dolgozók által felmerült panaszokat rögzítik. Az egyik jegyzőkönyv például arról szól, hogy a kökönyösi 36-os konyháról egy negyed év alatt kereken 210 kiló reggeli-pótlék tűnt el. Ez abból adódott, hogy a reggelizési idő lejárta után a megmaradt mennyiséget: zsírt, szalámit, szalonnát, vajat stb. a konyha személyzete nem vételezte vissza a raktárba. A dolgozók panaszairól szóló jegyzőkönyvek az ételek minőségére is emelnek kifogást.

A jegyzőkönyvek alapos tanulmányozása után július 17-én a tröszt részéről Drább Gyula elvtárs és az „Uj Komló" munkatársa több üzemi konyhát látogatott meg és az alábbiakat tapasztalták:

*

A kökönyösi 36-os üzemi konyhán bár tapasztalható némi javulás, de sok még a tennivaló. Különösen a rendes kiszolgálás, az ételek minősége, a tisztaság és kellő vezetésben. A dolgozók által felvetett hiányosságok fennállnak. A leltározások a legmegfelelőbb gonddal készülnek és ennek következtében gyakori eset az, hogy leltárhiányok mutatkoznak. Mindennek megvan a magyarázata is. Az, hogy Fabró Róbertné, a konyha vezetője egyszerre két nyeregben ül, két konyha munkáját irányítja. A 36-os konyháét és a kenderföldi 31-es konyháét. Ezen a két konyhán nem kevesebb, mint 1000 bányász étkezik. Az hogy két konyhának egy vezetője legyen, nem helyes és ezen sürgősen változtatni kell. Akár milyen tapasztalatokkal is rendelkezik Fabró Róbertné, képtelen két konyhát vezetni, két konyha személyzetének munkáját kellően ellenőrizni és ennyi étkező igényét kielégíteni. Az Üzemélelmezési Vállalat vezetősége gondoskodjon egy konyhavezetőről, aki irányítja a 31-es konyha munkáját. Fabró Róbertnét úgy, mint azelőtt, csak a 36-os konyha vezetésével bízza meg. Az Üzemélelmezési Vállalat vezetősége gondoskodjon arról is, hogy a konyha dolgozói ne 12 és 14 órát dolgozzanak egyfolytában, hanem csak 8 vagy legfeljebb 10 órát.

*

Városi szinten a tisztaság, a

(Folytatása a 3. oldalon.)

Van megoldás az erőmű pernyéjének szállítására

A komlói erőmű salak és pernye elszállítása már évek óta problémát okoz. A szállítás megoldatlanság egyrészt a lakosság egészségére nézve káros — mert a város központjába helyezték — másrészt csúfítja Komló szépségét. Milyen megoldást találtak a pernye elszállítására? Erre a kérdésre kértünk információt az erőmű beruházási osztálya vezetőjétől, Wölfer Eriktől. A beruházási osztályvezető a következőket mondotta:

— A „Figyelő" című gazdaságpolitikai hetilap 1958 május 20-i számában „Uj beruházás nélkül is elszállítható a komlói pernye" címmel cikk jelent meg, amely az erőmű jelenleg kivitelezés alatt álló pernyeszállító drótkötélpályának szükségességét tárgyalja. A cikk a helyi és szakmai ismereteket nélkülöző — dr. Krassó Sándor tollából jelent meg.

A drótkötélpálya építését a következő okok sürgették:

1. A jelenlegi salaktárolóhely megtelt.

2. A salakszállítás módja, a jelenlegi igen elavult és költséges.

3. A döntött pernye igen nagy mértékben szennyezi az Ujtelep levegőjét, s ezen túl egész Komló városát.

4. A szénbányászat nem tudta fogadni és kiszállítani az erőmű pernyéjét. Komló II. bővítés tervfeladata foglalkozott már a pernyeelszállítás ügyével. A tervfeladat a széntröszt Béta-aknai kötélpályáján keresztül szándékozta megoldani a szállítást, azonban ez nem volt keresztülvihető, mert a Béta-aknai kötélpálya szükségkapacitása miatt a széntröszt nem tudta fogadni az erőmű pernyéjét és jelenleg sem fogadhatja.

— *Az erőmű részére épülő kötélpálya milyen mennyiségű pernyét tud naponta elszállítani?*

— A kötélpálya kapacitása 250 tonna szárazpernye, 30 tonna meddő, 75 tonna víz (nedvesítéshez), összesen 350 tonna naponta. Hatórás napi üzemet előírva, 59 tonna lesz óránkénti teljesítménye. A kötélpálya építése, a beruházási költségelőirányzat 10 millió 200 ezer forint.

— *Milyen újítási javaslatokat kaptak a pernye elszállítás megoldására?*

(Folytatás a 3. oldalon)

A bányászélet fábametszett művészi alakjai

Akinek bányászvér csörgedez ereiben, nem mondhat mást id. Szabó István kiállításának megtekintése után, mint azt, hogy saját magát, bányásztársait és elődeit látta azon. S nemcsak fényképszerűen megmerevült alakokban — mint valaha a plasztikumban mutatták a hírességeket — hanem olyan művészi formában, hogy e szobroknak szinte lelkük van. Olyan érzéseket és mozgást fejeznek ki, ami egy-egy sajátos bányásztulajdonságot, jellegzetes mozdulatot érzékeltet.

Ha igaz az, hogy minden művészeti terméknél, annak értékét tartalma, mondanivalója fejezi ki, s a forma, a műhelymunka csak segítője a tartalom kifejezésének, akkor id. Szabó István szobrászművészi munkájának pontosan e lényegesebb, a tartalom kifejezése az erőssége.

Aki látta a „szélben a munkahely felé" c. két alakos bányászszobor kompozíciót, az szinte hallja és érzi a mezei földúton daloló hideg szelet s maga előtt látja az egymás mögött haladó — szinte egymáshoz símuló — bányászokat. Úgy, amint a szobor mutatja, szemig behúzott kalapban, a szélfelőli oldalon felhúzott vállal, a hidegtől borzongó, összehúzott testtel.

Az élet, a bányászélet nagyszerű ismerője id. Szabó István szobrászművész. A szobrokon látszik, hogy nemcsak hallomásból ismeri e nehéz munkáséletet. Egész szívével szereti a bányászokat. Ezt érezzük minden alkotásán. Azokon is, melyek az évtizedek előtti bányászsorsot tükrözik, azokon is, amelyek a mai életükből ihlették alkotásra.

Ezt éreztük a „Bányászsors 1917", vagy a „Bérkövetelés 1917", c. kompozíción. E kettő emlékeiket ébreszti öreg bányászainknak, s a fiatalokat figyelmezteti apáik sorsára, mai életük megbecsülésére. Az utóbbi kompozícióból került felnagyításra a „Bizalmi az 1926-os évekből" c. mellszobor. A kiállítás legértékesebb művének tekintjük.

A terem közepén elhelyezkedő nyolc alakos szoborcsoport — a Dombasz-brigád — már az új bányászmunkát tükrözi.

A művész e művének megalkotása előtt 24 műszakot töltött tanulmányozással a brigád munkahelyén.

A szénbányászat történetét és a mai bányászéletet bemutató kiállításnak mind a 43 műve elismerést érdemel. A kiállítás elrendezése, a Május 1. igazgatójának sok-sok szeretetét, dolgozóinak lelkes és hozzáértő munkáját tükrözi.

Még betegen is választói gondjával él Füredi Miklósné tanácstag

Március óta beteg Füredi Miklósné. Súlyos beteg. Szívével és ízületével. Hosszú kórházi ápolás után immár hónapok óta van távol munkahelyétől. Az elmúlt hetekben kezdett el lábra állni s amikor meglátogattuk, egy rövid sétáról volt visszatérőben a városból.

— Szükséges, hogy rövid sétát tegyek — mondotta —, mert a mozgásra is szükségem van, no meg így mégis több emberrel találkozom és beszélgethetek velük az eseményekről.

Pedig a látogatók számára sem panaszkodhat Füredi Miklósné, mert hol munkahelyéről a tanács dolgozói közül, hol a nőszervezet valamelyik vezetője, vagy a szomszédok, s mint tanácstagot a választópolgárai kereseki fel nap mint nap. Van aki hogyléte felől érdeklődik, de sokan vannak olyanok is, akik „hivatalos ügyben" mint tanácstagot látogatják meg. Mert az, hogy közel fél év óta beteg Fürediné, nem gátolja meg abban, hogy vállalt munkáját, tanácstagi feladatait ne teljesítse. Még betegen is tanácsokat osztogat, felvilágosítást ad, eligazítja a hozzá fordulókat. Ezért is szeretik és becsülik annyian a Kossuth utcai körzetében, ezért is segítik őt is, most betegsége alatt házimunkája elvégzésében, Dornné, Riclné szomszédai, Mátyás Mihályné, a nőtanács egyik vezetője és sokan mások.

Most, amikor meglátogattuk, panasszal kezdte szavait. Amiatt háborgott, hogy a június 20-án megtartott fogadóóráján elhangzott panaszokra s a tanácshoz beküldött javaslaitara még mindig nem kapott választ. Irnánk már meg — mondotta — talán így meggyorsul az intézkedés. Mire vár választ? Arra, hogy a Gesztenyés—kökönyösi buszjárat miért nem állhat meg a benzinkútnál, hogy az e környéken lakó, illetve dolgozó embereknek ne kelljen a Kossuth térre, illetve térről gyalogolniok.

Azután arra is szeretne választ kapni, hogy mikor kezdik már meg az 1952-ben mintegy 12 komlói lakosnak Hasmány dűlőben kisajátításra került földterületének kártérítését kifizetni.

Az is izgatja, hogy amióta beteg, nem tudja hogyan dolgozik a kereskedelmi állandó bizottság, melynek elnöke. Ezért is kérte a kereskedelmi felügyelőséget, hívja össze 21-ére az állandó bizottságot és a társadalmi ellenőröket az újabb feladatok megbeszélése céljából. Ugy gondoljuk, a fentiekből is kiderül, hogy Füredi Miklósné méltán szolgál rá szomszédai, ismerősei s választói megbecsülésére.

A béke megvédésének érdekében

Komló asszonyainak is van feladata

Most, amikor életünkben, munkáshétköznapjainkban oly sokat hallunk az imperialisták aljas fondorlatairól, nekünk komlói assoznyoknak is vannak feladataink a béke megvédése érdekében.

Nem kis munka vár ránk. Szomszédaink körében, bevásárlás alkalmával, sőt munkahelyünkön is felvilágosító agitációt kell végeznünk. Minden asszonytársunkkal meg kell értetni a béke fontosságát. S megmagyarázni nekik, hogyan harcoljanak érte.

A múlt évben szép békenagygyűlésünk volt, melyre a szovjet asszonyokat is elhívtuk. Kedves vendégeink bár fiatalok voltak, mégis sokkal több áldozatot hoztak már a békéért, mint bármely ország asszonyai. Volt közöttük olyan is, aki családjának minden tagját elvesztette...

Nem nézhetjük tétlenül, összetett kézzel most sem, miként alakul a világ békeharca. Nekünk is aktívan ki kell venni részünket ebből a munkából. Hiszen egyikünknek sem mindegy, lesz-e háború, vagy sem? A népfrontbizottsággal karöltve, békegyűléseket kell szerveznünk, s odahatnunk, hogy minden családdal beszélgetést folytassunk: milyen formában harcolhatnánk a legsikeresebben a béke megvédéséért.

Ma, amikor az egész középkeleten forrong az elnyomott nép, s igyekszik megszabadulni az imperialista iga alól, a világ valamennyi asszonya irtózva gondol a háború borzalmaira. Hiszen nekünk asszonyoknak kell a legtöbb áldozatot hozni. Háború esetén tőlünk viszik el fiainkat, férjeinket, apáinkat, s ki tudja viszontlátjuk-e őket valaha? Sajnos a két világháború szomorú tapasztalatakat nyújtott számunkra. Úgy a családban, mint a munkaterületen ezért kell harcolnunk a férfiak mellett. Ezért kell minden asszonynak igyekeznie, hogy mint jó békeharcos megállja a helyét.

Nagy Imréné
a városi tanács elnökségi tagja

Taggyűlések tapasztalatai

A politikai felvilágosító munkáról

Immár valamennyi üzemnél, vállalatnál befejeződött a júliusi taggyűlés. Megtörténtek a tagfelvételek s egy-egy alapszervezetnél ismét növekedett a tagok száma. A kommunisták felszólalásaiból fény derült a szervezet munkájára, erdményeire, hibáira is. A jogos bírálatok folyamán kialakult a pártmunkások egységes véleménye, mely szerint sürgös tennivaló akad egyes területen.

A város, s az északi üzemek alapszervezeteiben egyöntetűleg megnyilvánulásban jutott: kommunisták részéről nem kielégítő a politikai felvilágosító munka. A párttagok egyrésze kényelmes, várakozó álláspontra helyezkedik, s már csak akkor magyaráz — ha a tömegvélemény indokolttá teszi. Néhány példa kivételével adott esetben, inkább a passzív magatartás jellemzi a tagság egy részét, mint a gyors cselekvés. A tapasztalható jelenség az, hogy az események alakulásával nem végeznek azonnal felvilágosító munkát, hanem csak a már elhangzott tömegvéleményre reagálnak. Megelőzés helyett az utólagos agitációt választják s ez annál inkább káros, mert az ellenségnek módjában van pártunk ellen agitálni, sorainkat bomlasztani.

Egy példa: a rossz zöldségellátás, hiányosan megjelenő főzési cikkek, gyümölcshiány miatt, méltatlankodó kifejezések, elégedetlenkedő véleménynyilvánítások hangzottak el. A háziasszonyok felháborodását felhasználta az ellenség. Hangulatot keltett és uszított a kereskedelmi állami szektorok ellen. A kommunisták közül többen, passzív magatartást tanúsítottak. Tétlenkedésükkel nem értek el eredményt. Amint azonban magyarázni kezdték a zöldségféleség hiányainak okait, az országos mezőgazdasági gondokat, az emberektől függetlenül létező objektív nehézségeket, az elégedetlenkedők elcsitultak. A vásárlók jórésze megértette a helyzetet.

A taggyűlések legtöbbje foglalkozott a politikai felvilágosító munka jobbá tételével. S miután az agitációhoz az is szükséges, hogy a kommunisták a konkrét tényeket, érveket időben megkapják vezetőségüktől, az alapszervezetek titkárainak, vezetőségi tagjainak soronkövetkező feladata, a tagság időbeni, részletes tájékoztatása kell, hogy legyen.

A Komlói Állami Építőipari Vállalat felkészült a 3 éves terv reáeső részének végrehajtására

Hároméves tervünk folyamán a magyar kormány hatalmas perspektívákat, nagyszerű terveket valósít meg a dolgozók jobb életmódjának biztosítása érdekében. A terv sikeres végrehajtásában minden alkotni tudó, becsületes munkásembernek — legyen az fizikai vagy értelmiségi dolgozó — tevékenykednie kell. A Komlói Állami Építőipari Vállalat szintén részt vesz az országépítő nagy munkában. Szép eredményeket elérő, nagyszerű brigádjai olyan feladatokat valósítanak meg, melyeket kormányunk jelölt ki a bányászemberek kényelmes otthonának, modern lakásainak biztosítása érdekében.

Az építkezési program hatékony végrehajtásánál szükséges az új technológiai eljárások alkalmazása, a technika fejlesztése, s az újítási mozgalom kiterjesztése. Ezen a területen műszaki dolgozóinknak többet kell tennie, mint amit eddig tett. Nagyon fontos a műszakiak továbbképzése — ezen belül természetesen a fiatalok nevelése, valamint a művezetők tudásának fejlesztése. A munkafegyelem megszilárdítása érdekében további lépéseket kell tennünk, amely elsősorban a dolgozók nevelésében kell, hogy kidomborodjon

A Komlói Állami Építőipari Vállalat dolgozóiban megvan minden adottság ahhoz, hogy a 3 éves tervben reávonatkozó feladatokat maradéktalanul végrehajtsa. Ezt bizonyítja az is, hogy a vállalat vezetői, szakszervezete és KISZszervezete komoly harcot folytat azért, hogy a vállalat ne legyen veszteséges. Míg 1954-ben és 1955-ben súlyos deficittel zártuk mérlegünket, addig a következő években már nem beszélhettünk ráfizetésről. A vállalat ezidáig is szép eredményeket ért el, s a bányászok lakásgondjait évről-évre mindjobban igyekezett megszüntetni.

Kormányunk Komlót, mint szocialista bányaváros fejlesztését 1959-ben kezdte meg. Az előző időszakra jellemző, hogy a hivatalos adatok szerint 1945-től 1949-ig mindössze 5 lakóépület épült. 1949-ben városunk területén 750 lakóház volt, 1372 lakással. Ebből 1 szobás 889, 2—3 szobás 361, 4 és több szobás 9. 1950-ben 167, 1951-ben 448, 1952-ben 283, 1953-ban 400, 1954-ben 723, 1955-ben 277, 1956-ban 56, míg 1957-ben 926 lakást adtak át építőink a bányászok részére. 1957. december 31-ével tehát 4649 lakás állt Komló lakóinak rendelkezésére, amelyből állami erővel 3120 lakást építettek. Mindezek az eredmények azt bizonyítják, hogy az építőipari vállalat dolgozói és vezetői, magukévá teszik a párt és kormány határozatait, s feladataikat saját területükön — bármilyen nehézségek adódnak is — végrehajtják.

A párt csúcsszerve és két alapszerve teljes erejét latbaveti, hogy a vállalat vezetőségét segítse a 3 éves tervben kijelölt munkálatok sikeres megvalósítása érdkében. Határozatok születtek meg, melyekben minden kommunista feladatát megjelöltük. Mi kommunisták, a munkánk eredményességének érdekében a pártonkívüliekkel való jó kapcsolat megteremtését tartjuk fontosnak. Ezen belül természetesen a politikai felvilágosító munka kell, hogy döntő módon megnyilvánuljon. Csakis vállalatunk dolgozói egységének, összetartó munkájának lehet és lesz eredménye.

Amikor a 3 éves terv programmját hajtjuk végre, építés közben gondoljunk a gazdaságos termelésre. Jól tudjuk, hogy munkánkban lesznek majd nehézségek, melyeket menet közben kell megszüntetni. De azt is tudjuk, hogy a gyakorlati tevékenység, gyors intézkedés elengedhetetlenül szükséges az eredményességhez.

Komló építői évek óta hatalmas feladatokat oldottak meg. E feladatok következtében alakultak olyan brigádok — köztük Kossuth-díjas brigád is — amelyek garanciát jelentenek a 3 éves tervben foglalt munkálataink elvégzéséhez.

Kovács József
Komlói Állami Építőip. V.
MSZMP csúcsszerv. titk.

ASSZONYBIZALMI

Hajnali öt óra volt. Kocsis Imréné a szénelőkészítőüzem régi dolgozója, sietősen kelt fel, s aztán gyorsan öltözködött. Műszakra készült. Nem az üzemi, távoli műszakra, hanem az otthonira, melyet újabban mindenki így hív: a „második műszak". Míg a mosáshoz szükséges előkészületeket megtette a következő tennivalókon gondolkozott. A bevásárláson, főzésen, takarításon... Igaz, hogy a rendet már 13 éves kislánya is megtanulta s így segíteni is tud a takarításban, dehát még akkor is van elintéznivaló. Olyan gyorsan elmúlik a délelőtt, s egykettőre elérkezik az idő, a műszakváltás, mikor az üzemben el kell foglalnia a helyét.

Még az a jó, hogy mostanában ismét a régi helyén dolgozik. Másik szintre helyezték, a porelszíváshoz, s itt sokkal könnyebben végzi a munkáját. Jó, hogy az elvtársak olyan belátóak voltak. Megértették, hogy fájnak a lábai s nem bírja a szérelőgépeknél az örökös állást. Itt mégsem olyan fárasztó a munka. Ha otthon előtte el is fárad a házi tennivalókban, nem érzi annyira, mert megpihenhet olykor-olykor. S ez sokat számít. Hiszen menni, cselekedni kell, műszak előtt, műszak után is, nem egyéni — hanem közösségi érdekből. Így kívánja tőle a szervezet, a tagság, amely vagy két évvel ezelőtt bizalminak választotta. Emlékszik még arra az időre. Jól tudja, hogy mit fogadott választása napján: — „Nagyon örülök, hogy megtiszteltek bizalmukkal — mondotta. — Iparkodom mindenben segítségükre lenni."

Nem jelentett előnyöket az új funkció. Csak többletmunkát. Sok ember panaszának, problémájának intézését a sajátján kívül. De Kocsisné szívesen végezte. Valahogy úgy volt: ha segíteni tudott, az eredmény éppoly örvendetes volt számára, mintha magának intézett volna el valamit. Mikor legutóbb Gy. Istvánnénak írta meg a OMB-segélyre való javaslatát, szinte szorongó érzéssel gondolta: vajon megkapja-e a kért összeget. S mennyire jól esett, mikor 400 forint helyett 500-ra toldották Gy. Istvánné segélyét. Munkatársnőjével együtt örült, hiszen az ő javaslata segítette az az asszonyt, a szükséges pénzhez.

Azt mondják, hogy az asszonyok két műszakot dolgoznak egy nap. Az üzemit, s az otthonit. Nohát neki ez sem elég. Miután szakszervezeti bizalmi, segélyfelelős, s a nőbizottság vezetőségi tagja, nemcsak az üzemben, a családért, hanem a közösségért, embertársaiért is kell dolgoznia. Most például két munkásasszony lakásproblémáját igyekszik az üzemi vezetők segítségével megoldani. Személyesen jár a dologban s amint tapasztalja: nem hiába teszi. Jóleső érzés segíteni az embereken — gondolja Kocsisné, s mire a mosást befejezi, már azt is tudja: a mai napon, kinek az ügyében jár majd el munka után...

Értékelték a KISZ-brigádok II. negyedévi munkáját

A KISZ Komló Városi Bizottságán július 18-án, pénteken megtörtént a KISZ-brigádok második negyedévi munkájának értékelése.

Az értekezlet délután 4 órakor kezdődött. Résztvettek az üzemi KISZ titkárok és termelési felelősök, valamint a Komlói Szénbányászati Tröszt versenyfelelőse, Gál Miklós elvtárs. Az értekezletet végig a teljes egyetértés jellemezte. Csupán egy vitás kérdés vetődött fel, hogy figyelembe kellene venni az egyes brigádok munkakörülményeit is. Ezt azonban a nagy többség nem fogadta el. Arra hivatkoztak, hogy a szakmányok nemcsak Komlón, de az egész országban megegyeznek, és a szakmány megadásánál figyelembe veszik a különböző nehézségeket is.

Az értékelés eredménye a következő:

1. III-as akna
2. Kossuth-bánya
3. Béta-akna.

Az első helyezett, tehát III-as akna, kapja a Városi KISZ Bizottság vándorzászlaját. A második és a harmadik helyezett — Kossuth-bánya és Béta-akna — KISZ alapszervezetei dícsérő oklevelet kapnak.

Nagymányok eredményei nem vettek részt az értékelésen, mivelhogy a megállapodás szerint csak a komlói üzemek versenyeznek a vándorzászlóért. Azonban a nagymányoki üzemi KISZ alapszervezet jó eredményeiért szóbeli dícséretet kap a KISZ Városi Bizottságától. Szintén nem vett részt az értékelésen a Kossuth-bányai szállítófőkörlet sem, azonban jó eredményeikért ők is szóbeli dícséretet kapnak.

A jutalmak kiosztása július 29-én, délután 3 órakor történik a Városi Pártbizottság előadó termében.

Reméljük, ezek után sem áll meg a verseny az egyes üzemek KISZ brigádjai között, sőt még nagyobb lendülettel folyik tovább, a III. negyedévi értékelésig, és utána is.

Országjárás

A Komló belvárosi iskola 65, országot látnivágyó tanulója indult útnak június 30-án, hogy megismerkedjék hazánk mindazon tájaival — városaival, melyekről oly sokat tanultak, olvastak iskolaéletük nyolc esztendeje alatt. A kis iskolások útjáról a maguk által összeállított beszámolót az alábbiakban közöljük:

*

„...Az autóbusz motorja felbúgott, s néhány pillanat múlva eltűntek az aggódó, könnyes szemű hozzátartozók arcai, a búcsút intő kezek.

Az autóbusz szárnyává vált a 65 tanulónak, mellyel most bejárták, s szemükkel mérték fel országunk szépségeit, csodás fejlődését.

Az országjáró kis küldöttség megilletődve állt Sztálinváros géprengetegében, a szikrázva ömlő vaszuhatag mellett, a büszkeség fogta el őket arra a gondolatra, hogy apáik, a komlói bányászok keze munkája is segít a vaszuhatag megteremtésében.

Budapest világvárosi forgalma elkápráztatta a kis komlói polgárokat. Látták a hatalmas állványokat, a sok építkezést, mely nemzetünk törhetetlen élniakarásának bizonyítékai.

Margit-sziget, Országház, ezernyi látnivaló gazdagította a gyermekek ismeretét, amikor az autóbusz már tovább repítette őket.

Visegrád, Esztergom, Komárom, Győr és Sopron a további úticél. Valamennyi egy-egy darabját őrzi népünk hősi történelmének, alkotó munkájának.

Fertőváros kőbányájának gigászi méretei között bizony ránehezedett kis utasainkra parányiságuk érzése.

Kőszeg, Szombathely a következő állomás. Az utóbbinál még mélyen elgondolkozva szemlélték meg az 1600 éves római út maradványait, de amint újra felberregett az autóbusz motorja, gondolataik már a Balaton felé szálltak.

Keszthelyen hullt a kis „expedícióra" az utolsó este. A tó partján fellángolt tábortűz mellől a mi gyermekeink hangján kelt szárnyra a „Szerencse fel..." Pattogtak a vidám nóták, hírül adva, hogy e csodás föld, ország szabad gyermekei, birtokosai dalolnak szabad életük boldog napjairól.

Július hetedikén még Hévíz gyógyító erejét élvezték a kis országjárók, aztán utazás vissza Komlóra. „Jó hazajönni. Belesímulni a hazaváró szeretetbe. S mesélni itthon biztos boldog öntudattal. Tudni, hogy hazánk gazdag múltja, építő munkás jelene mellett biztató fényben áll e kis polgárok előtt a jövő."

Takarékossági intézkedések a munkásszállításnál

A dolgozók között az utóbbi időben különböző hírek keringtek egyes munkásjáratok sorsa felől. Elhatároztuk, hogy a hírek végére járunk. Miután a munkásszállítással a tröszt munkaügyi osztálya foglalkozik, felkerestük dr. Szelecsényi Emilt, hogy tájékoztasson bennünket a tényleges helyzetről.

Dr. Szelecsényi Emil, a munkaügyi osztály főelőadója, aki a munka- és védőruha ellátás mellett a munkásszállítással is foglalkozik, készségesen áll rendelkezésünkre. A különböző járatok menetrendjét, kihasználtságát tartalmazó színes grafikonok és táblázatok közül, széles kimutatást vesz elő. A kimutatásban egymás alatt következnek azok a községek, melyekből dolgozókat szállítanak. A községek mellett pedig minden egyes trószti üzemnek egy sor van szabadon hagyva, hogy megállapítható legyen, a kérdéses községből melyik üzemhez jár be a dolgozó. Az üzemek rovatában 4—5 féle színnel írott szám mutatja a bejárók létszámát.

Az év elején — amikor az üzemek kezéből a felvételt központilag a tröszt munkaügyi osztálya vette át — olyan döntés történt, hogy a távoli községekből jelentkező dolgozókat nem veszik fel. Nem egy olyan község van ugyanis, ahova a dolgozó bérlete heti 125—130, sőt 140 forintjába kerül a trösztnek. Tehát egy ember havi utaztatása 500—600 forintot tesz ki. Ez csak az érem egyik oldala. Ugyanis — és ez legalább ilyen fontos érv — a másik oldalon pedig figyelembe kell venni, hogy ezek a dolgozók a napi odavisszautazással, korábbi felkeléssel, későbbi hazatéréssel napi 8 órai munkaidejükön felül még 4—5, sőt nem egy ízben több órát rabolnak el értékes pihenőidejüből. Nos, ezzel a felvételi szűkítéssel, már annyit sikerült elérni, hogy a járatok száma — utánpótlás hiányában — lassan morzsolódni kezd, de legalább is stagnált.

— Következő intézkedésünk — mondta Szelecsényi Emil — ez a felmérés volt, melyet most mutattam. Az üzemek rovatában különféle színnel bejegyzett számok ugyanis azt mutatják, hogy a bejárók milyen munkakörökből tevődnek össze. Nem lett volna alapos a felkészülésünk, ha nem tudtuk volna; a bejárók közül mennyi a váján, a csillés, földalatti, külszíni szakmunkás. Mert ez már nemcsak a munkásszállítást, hanem a munkaerőgazdálkodást is érinti. A felmérések eredménye azt mutatta, hogy ez a probléma megoldható. Így egyrészt a termelést olcsóbbá tudjuk tenni, másrészt dolgozóinkat is egészségesebb körülmények közé juttatjuk.

Munkánk és elgondolásunk helyességét igazolta, hogy a közelmúltban megjelent a párt és kormány-felhívás a takarékosságra. Ezt követte a Nehézipari Minisztérium utasítása — mely már konkrét feladatokat jelölt meg. Közötte a nagy távolságú, fárasztó és költséges járatok, valamint az ésszerűtlen keresztjáratok megszüntetését. Előbbi felkészülésünk tehát ezt a munkát nagyon megkönnyítette, amely most már feladat lett.

A határozatnak megfelelően tehát a munkát most már tény legesen megkezdtük. Első lépésként a nagyköltségű távolsági járatok megszüntetése történik meg. Természetesen itt most nem gondolunk valamennyi járatra. Ez az oka annak, hogy ezek közül a járatok közül sem szűnik meg mind, hanem csak azok a járatok, melyeknek utazóit közelebbi (Mária, Szászvár) üzemünkhöz át tudjuk helyezni. Így tehát a dolgozók munkája és keresete biztosítva van, amellett kevesebbet is kell utazniok.

Megszűnik a bólyi járat, amelyen 17 dolgozó utazott. Ezek a sokkal közelebbi pécsi széntrösztnél helyezkednek el. A mágocsi járatok közül a nem közvetlen járatot szüntetjük meg, melynek utasait Mária és Szászvár üzemei veszik át, áthelyezéssel. Ugyancsak megszűnik, a nem közvetlen lengyeli járat is. Ezeket a dolgozókat szintén a mázai és szászvári üzemhez helyezzük át.

Végül megszűnik az egyik Györe—Izmény-i járat, melynek utasai szintén az előbb említett északi üzemekhez kerülnek áthelyezéssel. Itt például még azt is meg kell említenem, hogy csak ezzel az intézkedéssel kb. 20 kilométer utazási rövidülés áll elő, amely sem költség sem fáradság szempontjából nem közömbös.

Ezek azok az úgynevezett hosszújáratok, amelyek megszüntetése első lépésként, két héten belül megtörténik.

Megszüntetjük ezen felül a nem kívánatos és ésszerűtlen keresztjáratokat is. Felszámoljuk azt a helytelen gyakorlatot, hogy például Magyaregregyről jártak be a dolgozók Szászvárra. A járat megszüntetésével érintett dolgozók a Kossuth-üzemhez fognak bejárni. Ugyancsak a komlói üzemeknél fogjuk elhelyezni a Magyaregregyről Mázára bejáró iparosokat is. A komlói üzemeknél nyernek elhelyezést a Kárász-Köblényből Mázára utaztatott dolgozók is.

E három járat megszüntetése keresztjárat voltuktól függetlenül is indokolt volt, mert kihasználatlanok voltak. Havonta 15—20 000 forintot fizettünk ki az üres kilométerekért. Hogy ezt az összeget még kézzelfoghatóbbá tegyük, ha e felesleges pénzkiadást szénben számítjuk, úgy az üres kilométerek 5—7 vagon szénnek felelnek meg. Eddigi fenntartásuk indokolt volt, mert e járatokkal a mázai és szászvári üzemeket segítettük ki. Ma azonban már ezek az üzemek olyan helyzetben vannak, hogy e járatok fenntartása nem indokolt. A takarékosság elve mellett — a lehetőség szerint — figyelemmel vagyunk a dolgozók pihenésére és kívánságára is. Azok a dolgozók, akik továbbra is Komlón kívánnak maradni, ha legényszállási elhelyezésüket elfogadják, minden további nélkül itt maradhatnak. Aki viszont szállón nem akar maradni, a fentebb elmondottak szerint a közelebbi üzemekhez nyernek áthelyezést.

Végül még egy jellemzőjét kell megemlítenünk e munkának. Bár az előbb elmondott első lépcsőbeni intézkedéseinknek teljes pénzügyi kihatása felmérve nincs, csak például a bólyi járat megszüntetése éves viszonylatban hozzávetőleg 70 000 forint megtakarítást jelent. Érthetőbben mondva kb. 22 vagon szén megtakarítás — fejezte be tájékoztatóját dr. Szelecsényi Emil.

*

Felhívjuk a bányászok figyelmét, ne üljenek fel a tudatlan minden zagyvaságot összehordó „jól értesülteknek", akik itt-ott összeszedett hallottakból igyekeznek játszani a „jól értesültet". Mert az előbb említett járatokon kívül egyéb járatok megszüntetésére most nem kerül sor.

— RA — U —

Növekszik a fűtőérték-terv teljesítése Mázán

Mázán 1958. első felében egyetlen alkalommal sem volt fűtőértékterv teljesítés. Februárban az üzem még a 90 százalékot sem érte el. Az első hónapokban az üzemvezetőség arra az álláspontra helyezkedett, hogy a részükre kiadott fűtőértékterv nem reális. Több izben kérték, hogy a 3 700 kalóriás fűtőértéktervet 3 600 kalóriára csökkentsék.

Ez a tervcsökkenés azonban nem volt végrehajtható, mert a MEO munkahelyi ellenőrzése alapján megállapítást nyert, hogy a terv — megfelelő gondos munka mellett — teljesíthető. Ezen túlmenően a népgazdasági érdek az, hogy a minőség a lehető legjobb legyen. Végül pedig vállalati és üzemi érdek is, hiszen a jövedelmezőséget és ezzel a nyereségrészesedést a fűtőérték erősen befolyásolja. Ugyanis egy tonna szénért magasabb fűtőérték mellett több pénzt fizet az ipar. A 3 700 kalória fűtőértékű szénért például 5 forinttal kapunk többet, mint 3 600 kalória fűtőértékért. Persze ez egy tonnánál nem nagy összeg, de ezer és tízezer tonnák esetében bizony már nem csekélység.

Néhány megbeszélés után Mája üzemvezetői is elfogadták ezt a nézetet és attól kezdve komolyan nekiláttak a hibák felszámolásának. Gyorsok elvtárs, az üzem vezetője a tennivalók megállapítása után, a pártszervezet elé vitte a határozati javaslatot a tennivalókról. A javaslatokat elfogadták és megindult a munka minden területen. Senkinek nem nézték el többé ezen a területen sem a hanyagságot. Szükség esetén, ahol a nevelőmunkának nem volt hatása, a büntetéstől sem riadtak vissza. Fizikai és műszaki dolgozók egyrészt kivették részüket a munkából.

Az eredmény nem maradt el. Márciusban 92,35, áprilisban 94,01, májusban 99,70, júniusban 101,19 százalék volt a fűtőérték-terv teljesítése. Ez a fejlődés a kemény, rendszeres munka és összefogás eredménye.

Javasoljuk azoknak az üzemeknek, ahol hasonló problémák merülnek fel, menjenek Mázára tapasztalatcserére. Az ottani módszereket bizonyára sikerrel lehet alkalmazni másutt is.

Csak következetesség, összefogás és jóakarat kell hozzá!

Kossuth-bánya a bányásznapra készül

Kossuth-bánya miután teljesítette féléves tervét, újabb próba, újabb verseny előtt áll. Ők is, mint a Komlói Szénbányászati Tröszt többi üzeme a VIII. bányásznapra készülődnek. Az ő versenyünk — mivel a tröszt legjobb széntermelő üzeme — nagyban hozzájárul majd a tröszt éves tervének sikeres teljesítéséhez.

Az új fürdő felolvasójában, ahová a hirdetéseket szokták kiragasztani, most is található néhány versenyfelhívás és vállalás. Vannak olyanok is amelyek az első félévi terv teljesítéséhez segítséget nyújtó versenyek kiértékelését mutatják. Ilyen például: „Földesi Herman legyőzte versenytársát. Az első félévben 104,6 százalékos eredményt ért el, míg versenytársa Hóhn Antal 99 százalékat."

Vannak azonban vállalásokat tartalmazó felírások augusztus 20, és a VIII. bányásznap tiszteletére. Ezek közt olvashatjuk: a 121-es elővájó csapat vállalta augusztus 20-a tiszteletére, hogy terven felül 3 méter vágatot hajtanak. A 134-es, Tölcsér István elővájó csapata vállalta, hogy tervüket a két ünnep tiszteletére 125 százalékra teljesítik. Az üzem versenyirodájában megtudtuk, hogy sok vállalás van még, amelyről nincs tudomása az akna dolgozóinak. A 8-as fejtési csapat Schnehár József vezetésével vállalta, hogy a két ünnep tiszteletére 4,1 csillés fejteljesítményüket 5 csillére emelik. Ugyanilyen vállalást tett Szedlák Tóbiás csapata, amely két tized, és Szinger János csapata, amely négy tized csillével emeli a fejteljesítményt. A 110-es csapaton Vókó Imre harmada vállalta, hogy naponta 40 helyett 60 csille szenet ad. Ugyancsak a 110-es csapaton Berd Imre hamada vállalta, hogy 4,2 csillés fejteljesítményüket 5 csillére emelik.

Mit szól a bányásznapi versenyekhez Kossuth-bánya főmérnöke, Szepeshegyi elvtárs? Ezt akartuk megtudni, ezért kerestük fel Szepeshegyi elvtársat:

— *Véleménye szerint túl fogja-e teljesíteni Kossuth-bánya III. negyedévi, illetve július és augusztusi tervét?*

— A tervet száz százalékosan teljesítjük. Ennél többet sajnos nem adhatunk.

— *Miért nem?*

— Azért, mert a jelenlegi termelési ütem mellett a fejtések augusztusban kimerülnek. Új fejtések ugyan lesznek, de az átépítés és a beindulás kiesést jelent. És ez akkor következik be, amikor a termelésnek a legnagyobb ütemben kell haladnia.

— *Ezek szerint Önök, most az előkészítésre fordítják fő erejüket?*

— Igen. Most minden erőt az elővájásokra, a fejtések előkészítésére összpontosítunk. Azért, hogy mire a jelenleg termelő fejtéseink kimerülnek, addigra az új fejtések telepíthetők legyenek. Így, ha a bányásznapra nem is teljesíthetjük túl a tervet, a bányásznap után annál nagyobb lendülettel tudunk a termelésbe kezdeni. — fejezte be tájékoztatóját Szepeshegyi elvtárs.

„Ha jól terveznek az üzemek, biztosítani tudjuk anyagellátásukat"

Egyik legfontosabb feladata bányáinknak, az anyaggal való helyes gazdálkodás, az anyagkezelés, tárolás és takarékosság. Ennek érdekében, valamint a szervezett anyagellátás érdekében kerestük fel a tröszt Anyagellátó Üzemét és ott Szerényi György elvtárssal, az üzem vezetőjével beszélgettünk az ezzel kapcsolatos tennivalókról, feladatokról. Érdeklődésünkre, kérdéseinkre az alábbi válaszokat kaptuk:

— *Ki tudják-e elégíteni az üzemek bányaja igényeit?*

— Júniusban tartott értékelés alapján üzemünk faanyagkészlete 1 200 köbméter bánya fa, egymillió 300 000 folyóméter széldeszka. Ez a mennyiség a tröszt bányaüzemeinek faanyaggal való ellátását két hónapra biztosítja. Ugyanis havonta bányaüzemeink 500 köbméter bányafát és 500 000 folyóméter széldeszkát használnak fel. Tehát a bányák faanyagszükségletét ki tudjuk elégíteni. Az ellátás Kossuth-, Anna-, és III-as-akna részére az altárón keresztül történik.

Kisebb hiba van a két fiókfatelep ellátásával. Főleg Béta akna és III-as akna faelosztásánál van baj. Véleményünk szerint ennek oka nem abban van, hogy a két aknát nem tudjuk ellátni elegendő faanyaggal, hanem abban, hogy a két üzem ilyen irányú megrendelése nem kielégítő. Ezért a két üzem vezetőjével olyan megállapodást kötöttünk, hogy a fiók-fatelepeket állandó létszámmal látják el. Ennek végrehajtása megtörtént. Így az eddigi napi 150 „henga" fa helyett 280-at szállítunk. Jelenleg már a fiók-fatelepek faanyagellátását is biztosítni tudjuk. Az a célunk, hogy amíg a jó idő tart, ezeken a fióktelepeken elegendő faanyagot tartalékoljunk a rossz idők esetére.

A faanyagok elszállításának nyilvántartása megfelelő. Az anyagdiszpécserek az elszállított anyagot rendszerint utalványozza.

Hiba van a bányidomkő ellátással. Az üzemek rossz termelése miatt raktárunkban nagyobb idomkő-készlet van tárolva. Ezért a III. negyedév végére az anyagtöbbletet — gyártásleállítással — a szükséges mennyiségre csökkentjük.

— *Van-e elegendő TH-vas?*

— TH vasból a III. negyedévre 3 190 darab kész gyűrű és 900 tonna profilanyagot rendeltünk, amelyet üzemünkben munkálunk meg. Ez a mennyiség a III. negyedévre teljes mértékben elegendő lesz.

— *Hogyan állnak az építőanyagokkal?*

— Építési anyagokban nincs hiány. Tégla, mész és egyéb építkezéshez szükséges anyagokkal az üzemeket zavartalanul eltudjuk látni.

— *Működik-e az üzemben a takarékossági mozgalom?*

— A párt és kormány felhívására üzemünkben is életre hívtuk a takarékossági brigádokat. Jelenleg — tröszti szinten — 340 000 forint értékű megtakarított anyagot vettünk nyilvántartásba, amit az üzemek utalványozás nélkül tudnak felhasználni .Az anyagtakarékossági mozgalmat a következő időkben folytatni kívánjuk.

— *Milyen problémájuk van még és mit kérnek az üzemektől?*

— Az üzemek anyagellátásánál kisebb hiba mutatkozik az előre nem tervezett anyagok beszerzésénél. Mindent elkövetünk, hogy ezeket az anyagokat a legrövidebb időn belül beszerezzük, és a bányaüzemeknek átadjuk. Az anyagok megrendezésénél példának állíthatjuk az összes bányaüzem elé a Szénelőkészítőművet, ahol a megrendelésnél nemcsak az anyag mennyiségét és minőségét nézik, hanem az anyag költségeit is. Arra is vigyáznak, nehogy olyan anyagokat rendeljenek, melyek magyon költségesek, és minőségileg nem a legmegfelelőbbek.

Szeretnénk, ha ezt a helyes módszert valamennyi bányaüzem alkalmazná és hasonlóan adná meg anyagrendeléseit.

A bányaüzemek zavartalan anyagellátása érdekében üzemünk mindendent megtesz. A kisebb hibákat, amelyek az anyagellátásnál mutatkoztak, megszüntetjük. — fejezte be nyilatkozatát Szerényi elvtárs.

Van megoldás az erőmű pernyéjének szállítására

(Folytatás az 1. oldalról)

— A pernye elszállításával kapcsolatban számos újítási javaslatot kaptunk, melyeket az üzemi bizottság szemelőtt tartása mellett nem tudtunk alalmazni. Érkezett néhány javasolt újítás. Ilyen a zobáki pernyeszállítás. Ennek lehetőségeit megvizsgáltuk. Ez év április 30-án a széntröszt, a Beruházási Bank és az erőmű képviselői megállapították, hogy a pernyének az altárón keresztül a zobáki-aknáig vasúton, majd aknán keresztül napszíntre való szállítása igen költséges, nagy beruházást igényel. A pernyével keveredett pala és meddőhányó felületét utókezelni kellene, amely további költségtöbbletet jelentene. A széntröszt is csak 1959. végén kezdi meg a jelzett szállítást. A széntröszt jelenlegi jóval rövidebb úton való szállítási költsége csillénként 17—18 forint. Az erőmű pernyéjének tárolására az altáróban építendő bunkere, a vágányépítés és az altáró bővítési munkálatai öt-hat millió forintos beruházást igényelnének.

A Béta-aknai kötélpálya felhasználási lehetőségéről már folyt megbeszélés. Már 1953-ban foglalkoztunk az üggyel. azonban a kötélpálya szükségkapacitása nem tette lehetővé a kivitelezést.

A tanács főmérnökének újításaival kapcsolatban a következőket kívánjuk megjegyezni: a javaslat minden pontja tévedésen, a műszaki követelmények, a terep és a vízügyi rendelkezések nem ismerésén alapul. A javaslat lényege a következő: „A pernyét a jelenlegi siklóval fel kell szállítani a hányó tetejére, onnan egy zárt körbuktatón keresztül a pernyehányó lábánál létesítendő víztároló medencébe, illetve keverő medencébe kell üríteni. A pernyét 1 700 méter távolságban lévő meredekfalú völgybe kellene szállítani.

Az újító, illetve az újítók kimutatása szerint víz bőségesen rendelkezésre áll majd. Ezzel szemben Komló mind máig, immár 8 éve vízhiánynyal küzd. Az említett újításnak a költsége 2—3 millió forintos beruházást igényelne. A javaslat, a jelenlegi igen szűk kapacitású siklót, pernyehányót is igénybe venné, nagy mértékben csökkentve a teljes berendezés kapacitását, megemelve a kiszolgálószemélyzet létszámát. A felsorolt újításokat már a múltban alaposan megvizsgáltuk. Véleményünk szerint nem csupán a beruházási költséget, hanem az üzem viteli költségeket is figyelembe kell venni az új létesítmények tervezésénél.

Az üzemviteli költségek alapján a drótkötélpálya jóval előnyösebb a fentiekben ismertetett javaslatoknál. Üzemünket, s beruházási osztályunkat nem érheti szemrehányás, hogy nem vizsgáltuk meg az összes lehetőségeket. A nemzetgazdaság érdekeit a legmesszebbmenőkig figyelembe vesszük, amikor az illetékesekkel karöltve a kötélpályás megoldás mellett döntöttünk. Elhatározásunkért felelősséget vállalunk. — fejezte be nyilatkozatát az erőmű beruházási osztályának vezetője.

MOZGALMI HÍREK

— **A nyári** programmtervet tárgyalják a KISZ-alapszervezetek kibővített vezetőségi ülésein, melyeket július 22. és 28-a között tartanak meg. A terv szerint augusztus 9-én és 10-én két napos harcitúrát rendeznek a fiatalok a Magyar Honvédelmi Sportszövetség tagjaival s az úttörőkkel közösen. A két napos túrára, a Máré-vár környékén telepednek le. Augusztus 9-én este a „béke és barátság" jegyében, tábortűzet gyújtanak s erre meghívják a falú lakóit is.

— **Ifjúsági** találkozót rendez augusztus 20-án a Komlói KISZ-bizottság. Az egésznapos ünnepséget Sikondán rendezik meg.

— **Nagyszabású** kirándulást szervez Komlóról Sikondára, augusztus 3-án a Komló Városi Nőtanács. Az egésznapos kirándulás ideje alatt különböző játékok, tombola, zene, tánc biztosítja majd a résztvevők kellemes szórakozást.

— **Kijelölték** az anyagellátó üzem KISZ-szervezetében, a július 24-től 27-ig tartó „Ifjúgárdisták" táborába küldendő fialokat. A javaslat alapján Balázskovics László, Szép Sándor és Eck Piroska vesz részt a vezetőképző tanfolyamon. A nyári programtervezetet július 25-én tárgyalja meg, kibővített vezetőségi ülésen az anyagellátó üzem KISZ szervezete.

Látogatás az üzemi konyhákon

(Folytatás az 1. oldalról.)

rendes ételkészítés és egyéb dolgokban a 35-ös konyha áll az első helyen. Általában a dolgozók meg vannak elégedve az ételek minőségével és mennyiségével, a kiszolgálással és a tisztasággal. A látogatás során a tröszt munkaügyi osztály főelőadója és a lap munkatársa több itt étkező bányásszal beszélgetett. A bányászok együttes véleménye az volt, hogy a konyhaszemélyzet jól dolgozik. Külön megdícsérték a konyha szakácsnőjét, Jung Józsefnét, aki nagyon ízletes ételeket főz.

*

A kenderföldi 31-es konyhán az utóbbi időben nagy változás történt. Nemcsak a konyha személyzete változott meg, hanem az ott étkezők véleményét tolmácsolva, lényeges változás történt az ételek minőségében, mennyiségében, valamint a kiszolgálásnál.

— Július 1. óta, amióta új szakácsunk van, nincs semmi kifogásunk az ételek minősége ellen. Hihetetlennek tűnik ez a nagy változás. Még saját magunk sem akarjuk elhinni. Nagyon örülnénk, ha továbbra is ez lenne a véleményünk. — Ezeket az egyik ott étkező bányász, Juhász Tibor mondta. Többen is hasonlóan nyilatkoztak. Csodák csodája és talán egyedüli példa Komlón az, hogy a 31-es konyha új szakácsa, Pihár József naponta többször megy az étkezdébe, beszélget az ott étkező bányászokkal és véleményüket kéri az ételek minőségéről, mennyiségéről. Mindenesetre ez nagyon helyes dolog. Ezért Pihár József dícséretet érdemel. Tény, hogy a 31-es konyhán nagy változás történt. Remélhető, hogy a még fennálló kisebb hiányok is megszünnek és ez a változás nem lesz rövid élettartamú.

*

A látogatás utolsó előtti állomása az Anna-aknai konyha volt. Július 1. óta ezen a konyhán is történt változás. A bányászok többsége meg van elégedve az új étkezési rendszerrel, valamint a szakácsnők munkájával. Jó lenne, ha a kiszolgáló nő is — ezen a konyhán egy kiszolgáló nő van — jobban ellátná munkáját és — vizsgázott kiszolgálónőhöz illően — valamivel udvariasabb lenne a bányászokhoz. A konyha személyzete pedig jobban törődjön a tisztasággal, mert az összes konyhák között ez a konyha a legpiszkosabb. A szennyes ruhának nem a kenyérpolcon a helye. Lehet, hogy első ízben fordult elő, de többször ne történjen meg. Anna-aknai konyháról még csak annyit: nem ártana egy alapos renoválás, mert még távolról sincs olyan látszata, mint ahogyan egy konyhának lennie kell.

*

Röviden a Béta-aknai konyháról — oda is eljutottak a látogatók — annyit, hogy több figyelmet kell fordítani az ételek készítésére, a raktárhelyiségek és az étkezde tisztaságára, mert mind ez ellen a bányászok joggal emeltek kifogást.

*

Általános tapasztalat az, hogy az ételek minőségénél városi viszonylatban van javulás, de a tisztaság, különösen a nyári időben — egyáltalán nem kielégítő. A konyhák dolgozói nagyobb tisztaságot teremtsenek a maguk portáján. Ez nemcsak így helyes, hanem kötelező is. — D. D. —

Új felszerelések az üzemi konyhákon

Az előző lapszámunkban hírt adtunk arról, hogy jelenleg Komlón az üzemi konyhákon kedvezményesen több mint 4000 dolgozó étkezik. Ez a szám Mája, Szászvár és Nagymányok üzemi konyhákon étkező dolgozókkal együtt megközelíti az 5000-et. Ennyi dolgozónak biztosítani a megfelelő mennyiségű és minőségű ételt, az egyre növekvő igényeknek megfelelő étkezőhelyiséget és kellő felszerelést, bizony nem könnyű feladat. Nem könnyű, mert 13 konyháról van szó, s ezek asztalokkal, székekkel, hűtőszekrényekkel, korszerű főző és sütő, valamint egyéb gépi berendezéssel való ellátása óriási pénzösszegbe kerül.

Tudvalévő azonban az, hogy a mi társadalmunkban, a szocialista társadalomban nemcsak szavakban, hanem tettekben is legfőbb érték az ember. Pártunk és kormányunk a nehézségek ellenére is több millió forintot fordít, hogy a dolgozók ezen igényeit kielégítse. Korszerűbbé, kényelmesebbé és szebbé tegye az üzemi konyhákat, s ezen keresztül segítse az alkotó, a termelő emberek életszínvonalának emelését. Mert minden intézkedés, mely a dolgozók érdekében történik, az életszínvonal emelését szolgálja és az egyik döntő alapja annak, hogy a dolgozók helyesnek tartják és támogatják pártunk és kormányunk törekvéseit.

Nézzük, mit is kaptak a fenti üzemi konyhák pártunktól és kormányunktól pár hónap leforgása alatt: a tröszt konyhája egy hússzövőgépet. A 36-os kökönyösi konyha egy cukrászkemencét, három db 200 literes duplikátort, egy munkaasztalt, 15 éttermi asztalt, 60 széket és egy „Berkel" mérleget. A 35-ös konyha 15 asztalt, 60 széket. A Béta-aknai konyha egy B/4 hűtőszekrényt, egy habverőgépet, 10 asztalt és 40 széket. A mázai konyha egy burgonyahámozógépet, 10 asztalt és 40 széket. Nagymányoki konyha 10 asztalt, 40 széket és egy munkaasztalt. A szászvári konyha pedig 1 db 200 literes duplikátort, melyet jelenleg a megfelelő helyiséghiány miatt nem tudnak üzemeltetni.

Miért csökken a férfifodrászok száma Komlón

Az elmúlt napokban szerkesztőségünk levelet kapott aláírás nélkül. A levél címe azonos volt cikkünk címével, írója valószínűleg arra szánta, hogy közöljük.

A levél élénk pesszimizmussal ecsetelte Komló fodrászainak helyzetét. Ha valaki a levelet elolvassa, arra gondol, hogy Komlón néhány hónapon belül kivesznek a férfifodrászok, és utána mindenki nyakába nőtt hajjal és legalább térdig érő szakállal jár majd.

Igen, csökkent a férfifodrászok száma, de nem azért — mint ahogy a levél írója tudomásunkra hozta — mert kevés a fizetésük. Azért csökkent, mert kevés a munkájuk. Minden fodrász — és ez országos megállapodás — az elvégzett munka utáni bér 45 százalékát kapja fizetésül. Ha pedig nincs forgalom, vagy csak kicsi van, úgy az egy fodrászra eső munka bére is kevesebb.

Tehát valóban kevés a fodrász Komlón, de ez a kevés is sokszor órákig kénytelen állni, mert nincs forgalom. A levél írója itt azt állítja, hogy egyszerre csak egy vagy két fodrász dolgozik egy műhelyben és ezért sokat kell várni. Ez valóban így van a nap egyes szakaszaiban, például délután 2—6 óráig, de különben a forgalom naphosszat pang.

A levélből megtudjuk, hogy a fodrászok bére 8—900 forint. Ez nem helyes megállapítás. Lehet, hogy annak a fodrásznak, akivel a levél írója beszélt, ennyi a fizetése. A Helyiipari Vállalat főkönyvelőjétől azonban megtudtuk, hogy a fodrászok átlagos bére 1150 forint.

Kedves levelezünk. Nagyon helyes, hogy foglalkozik fodrászatunk helyzetével, de az éremnek két oldala van. Ön sajnos csak az egyik oldalát nézte. Fizetéscsökkentésről beszél. A Helyiipari Vállalat vezetősége szerint semmiféle fizetéscsökkentés nem történt, csupán az országosan megállapított bért fizetik fodrászainknak.

Komlón pedig nincs fodrászhiány, hiszen a meglévő fodrászainkat sem tudja a város lakossága forgalommal ellátni, foglalkoztatni.

SPORT

Tatabánya—Komló 2:0 (2:0)

Komló: 3 000 néző, vezette: Bihari (Horváth, Piller).

Tatabánya: Grosics — Hetényi, Környei, Lugosi — Farsang, Peller, Szovják, Bíró, Hári, Macsali, Deli. Edző: Lakat Károly.

Komló: Krausz — Kanizsai, Polgár, Komlói — Kohlmann, Molnár I. — Grozdics, Cziráki, Perényi, Kiss, Gerencsér. Edző: Lovászi József.

Góllövők: Szovják, Bíró.

A mérkőzésre a tatabányaiak eléggé izgatott hangulatban készültek. Nem titkolták, hogy tartanak a mérkőzéstől. Ennek a mérkőzésnek számukra nagy jelentősége volt, tekintve hogy a vidék legjobb ja címet szeretnék megszerezni. Ezenkívül látták csapatunk legutóbbi Újpesti Dózsa elleni jó játékát a Népstadionban, s ezért a döntetlen eredménnyel is kiegyeztek volna.

Már az első percekben látszott, hogy ezen a mérkőzésen, a tatabányai csapat megerősítetet védelmét. A két szélsőredezet teljesen hátra vontan játszott és a csatársorból is mélyen hátravonultan játszott két ember. Elől csak három ember tartózkodott. A mérkőzés hazai támadással indult. Több támadás futott a pályán, azonban ezek a támadások erőtlenek volta, és sorra elakadtak a jól tömörülő tatabányai védelmen. Ugyanakkor a gyors tatabányai előretörések veszélyeseknek mutatkoztak. Védelmünk nem fedezte szorosan a tatabányai csatárokat, így ezek könnyen közelítették meg a kaput.

A 15. percben váratlan gólt ért el a tatabányai csapat. Hári Szovjákot szöktette, ez átjátszotta a bizonytalankodó Polgárt, Krausz kétségbeesetten futott ki eléje, a tatabányai középcsatár elhúzott a kapus mellett is, s mintegy két méterről a kapuba gurította a labdát. 1:0.

Alig egy perc telt el, újabb védelmi hibából megszületett a vendégek második gólja.

Komlói egy veszélytelennek látszó labdát Szovjáknak adta, aki Bíróhoz továbbított, az elfutott, s mintegy 14 méterről élesen a kapuba lőtt. 2:0.

A két gyors gól váratlanul érte a csapatot, és játékosainkat kissé megzavarta. A tatabányai csapat a két gól után még jobban megerősítette védelmét. Csak egy-két csatár maradt elől. Sokszor még ezek is a saját 16-os vonalukig húzódtak vissza, a meg-megújuló komlói támadások hárítására.

A 25. percben, az egyik támadás végén Molnár I. 25 méterről csavart lövést küld a kapura. Grosics csak nehezen védi, a jobb felső sarokba tartó labdát.

Teljesen beszorult a vendégcsapat, de a lövések mind emberbe akadtak. Percekig a tatabányai kapu előtt pattog a labda. Előbb Perényi fejesét, majd Cziráki lövését védte nagyszerűen Grosics.

A 42. percben Kohlmann mintegy négy méterről, kapásból — tiszta helyzetben — a kapu mellé bombázott.

A második félidőben továbbra is csapatunk marad állandó támadásban. Azonban a tatabányai csapat oly szorosan védte a kapu előterét, hogy lövéshez csak ritkán jutottunk. Majd hosszú labdákkal Szovják és Deli teremtett egy-két helyzetet kapunk előtt.

Meg-megújúló támadásaink során

a 75. percben Molnár I. lövése Peller mellére vágódik, de közben érinti a játékos kezét is. A játékvezető büntetőt ítél. A megítélt büntetőt Kanizsai rúgja. Grosics jó ütemben megy a lövésre és térdéről a labda a mezőnybe vágódik.

Állandóan támadunk. Azonban a 16-oson belül nem igen jutunk át, a szorosan záró és most már hatalmas lelkesedéssel küzdő tatabányai védelmen. A szórványos lövéseket pedig Grosics jó érzékkel hárítja.

Elmondhatjuk, hogy a mérkőzésen — mintegy 80 percig — csapatunk volt állandó támadásban. Mégis — két nagy védelmi hibából — a vendégek szerezték meg a győzelmet. Dicséretére válik játékosainknak, hogy két gól ellenére sem adták fel a küzdelmet. Mindvégig állandó támadásban maradtak, s a jó taktikával játszó — már a mérkőzés elején védelemre jól berendezkedő vendégcsapatot nem tudták áttörni. Ha ez sikerült, akkor a jól védő, és a védelmet jól irányító Grosics tisztázott.

Meglepő volt, hogy Tatabánya az első percekben már védekező taktikát kezdett. Ez azt mutatja, hogy a mérkőzéstől tartottak. Ez a taktikájuk ezúttal bevált. Bár a játék képe alapján nem érdemeltek győzelmet, mégis sikerült a két pontot elvinniök, s ezzel megszerezni; a vidék legjobb csapata címet.

*

A vendégcsapat **Grosics** biztosan védett, s a 11-es kivédése nagy rutinját bizonyítja. A hátvédhármasban **Hetényi** és **Környei** voltak a jobbak, a két fedezet végig védő munkát látott, el közülük **Peller** időnként még támadást is kezdeményezett. A csatársorban **Szovják** és **Bíró** volt a két veszélyesebb, de **Hári** is jól játszott és jó épített. **Deli** és **Macsali** ezúttal átlagon aluli teljesítményt nyújtott,

Csapatunkból **Krausz** a gólokról nem tehet. (Talán a másodikat védhette volna). Egyébként kevés dolgát biztosan látta el. A hátvédhármasunkra ezúttal nem hárult nehéz feladat és ilyen kevés dolguk még nem volt az NB I-ben. **Polgár** ezen a mérkőzésen formán alul játszott, és többször zavarba jött. **Komlói** a 2. gólnál hibázott. A két fedezet végig támadó-szerepet töltött be, de ha kellett, akkor a védelemnek is segített. **Kohlmann** az elején nehezen lendült játékba, de később nagy területen játszott és hasznos tagja volt a csapatnak. **Cziráki** nagy szorgalommal és nagy területen épített és a csatársor egyik legjobbja volt. **Perényi** két-három ügyes megoldása és szép átadásaiért érdemel dícséretet. Kapura azonban nem volt veszélyes. **Grózdics** többször zavarba hozta a tatabányai védelmet, azonban sokszor feleslegesen cipelte a labdát. **Kiss** és **Gerencsér** ezúttal mérsékelt teljesítményt nyújtott.

A játékvezető végig jól vezette a mérkőzést.

Mi újság a Bányász Kupában?

Az elmúlt héten zajlott le a Bányász Kupa küzdelmek 10. fordulója. E forduló után kb. kialakult, a reális erőviszonyoknak megfelelően, a mezőny éllovas gárdája. Bár azt is megmondhatjuk: a kupaküzdelmek végén egyre erősebb az iram, s még egyik csapat sem mondhatja magát a kupa tulajdonosának. Meglepetésre még mindig lehet számítani.

Azt is örömmel állapítjuk meg, hogy a küzdelmek egyre élvezetesebbek. Ez a tény biztató a jövőre nézve. Biztató, mert így — az egyre bővülő — szurkolótábor az 1958—59-es kupaküzdelmek során, melyek már kétfordulósak lesznek — igazi vérbeli kupamérkőzéseket láthatunk majd.

Van azonban egy megjegyzésünk: nem ártana a nagyobb sportszerűség a pályán, Ugy a játékosok, mint a játékvezetők — különösen a partjelzők — részéről. Még az sem lenne baj, ha a közönség is sportszerűbben viselkedne. A játékvezetők törekedjenek az igazságos játékvezetésre, a szabálytalanságok jó megítélésére, az előnyszabályok helyes alkalmazására és a durvaságok megtorlására. Ezt azért említjük meg, mert az utóbbi mérkőzéseken egy-két helytelen ítélet is becsúszott játékvezetőink bíráskodásaiba, mely csak tovább feszítette az amúgyis túlfeszített hangulatot. Persze, az sem tűrhető, hogy egyes felhevült, túlságos magas vérmérsékletű játékosok sértegessék a pályán a játékvezetőket.

Egyébként erre a körülményre felhívjuk a Bányász Kupa Labdarúgó Bizottság figyelmét is.

A BAJNOKSÁG ÁLLÁSA:

1. Kossuth-bánya	8	6	1	1	31:10	13
2. Béta-akna	7	5	2	—	21:9	12
3. III-as akna	7	5	1	1	31:12	11
4. Vill. üzem	7	4	3	—	13:6	11
5. Anna-akna	8	4	—	4	24:20	8
6. Erőmű	7	2	—	5	17:32	4
7. Gk. osztály	6	1	1	4	11:34	3
8. Aknamély.	6	1	—	5	10:23	2
9. MTH Int.	8	—	—	8	9:28	—
10. Építők	visszalépett.					

HÍREK, közlemények

Jobb lenne tán őt a pokolba küldeni

Egy német nyilatkozott a közelmúltban Amerikában. Ez a német dr. Dornberger, aki a második világháború alatt a londoni polgárokat, gyermekeket, nőket gyilkoló náci V—2 rakéta főmérnöke volt, jelenleg a Bell (amerikai) repülőgépgyár technikai igazgatója és a hadügyminisztérium tanácsadója. Egy szakértekezleten, amelyen a Holdba irányítandó amerikai rakéta programját tárgyalták, így kiáltott fel:

— A pokolba a Hold tanulmányozásával! Uraim, én nem azért jöttem Amerikába, hogy elveszítsem a harmadik világháborút! Kettőt már elvesztettem!

Ebből persze az okos ember, de még az oktalan is megértheti, hogy Mr. Dornberger azért jött Amerikába, hogy — megnyerje a harmadik világháborút. Kettőt már elvesztett Németországban, hát legalább egyet, a harmadikat, a hidrogénbombásat, meg akarja itt nyerni Amerikában.

A világ népeinek, azoknak is, akik „megnyerték" a két világháborút és azoknak is, akik „elvesztették" azokat, épp elég volt a „nyereségből", és torkig elég a veszteségből. Mr. Dornberger, ha világháborúkat akar nyerni, legyen szíves áthelyezni székhelyét a — Holdba.

Az amerikai nép nem akar harmadik világháborút, sem mint nyerő, sem mint vesztő. Eleget fizetett rá két „megnyert" világháborúra emberéletben, anyagiakban. Egy harmadikra rámenne minden, amiért élni érdemes.

Jó lesz ezt Mr. Dornbergernek tudomásul venni...

(Amerikai Magyar Szó 1958. június 12.)

— **Kossuth-bánya** KISZ szervezete jóváhagyásából július 18-án, pénteken az üzem hatvan dolgozója kedvezményes áron látogatta meg Pécsett a világhírű, svéd cirkusz műsorát.

— **A piactéri** épületek átalakítási munkálatait a hét elején megkezdték. Az épület egyik felében a Városi Tanács VB. illetékes osztálya padokat szereltet fel, hogy az őstermelők a tejtermékeiket tető alatt árusíthassák. A további átalakítási munkálatok folyamatban vannak.

— **E hét végén** a Fekete Gyémánt előtere is megváltozik. Új kerítés, szépen salakosított terület, megfelelő világítás és új kertibútor kap helyet a Fekete Gyémánt előterén. A munkálatokat a Vendéglátóipari Vállalat végzi.

— **Két heti** balatonfenyvesi oktatással egybekötött táborozás után a komlói KISZ titkárok és vezetőségi tagok július 18-án visszajöttek Komlóra. Komlóról 36 kiszista vett részt ezen a táborozáson.

— **Hamarosan** megnyitják — nyári időre — a Móricz Zsigmond utca és Zója utca kereszteződésénél a zöldségárusító helyet. Így a környéki lakóknak nem kell messzire menniök, ha zöldséget akarnak vásárolni.

— **Figyelem!** A komlói bútorüzletben kifogástalan minőségű szövethuzatos, különböző színű szezlonok érkeztek. Kaphatók 925,70, 977, 1 019, 1 064, 1 113, 1 164 és 1 206 forintos árban. Valamennyi szezlon epedarúgós.

— **Sok-sok** meglepetést okozmajd a komlói közönségnek, a közeledő VIII. bányásznap. Ezen a napon kerül eladásra többek között egy vagon nyers kombinált háló (magyar gyártmány), két vagon fényezett háló (német gyártmány), és egy vagon konyhabútor, ugyanis csak német gyártmány.

— **Moszkvában** naponta 3.000 külföldi turista látogat el. Idén már több mint 20 országból érkeztek vendégek a szovjet fővárosba.

Felelőtlen ígérgetések...(?)

Az elmúlt hónapok alatt több szó esett a piactéri hal-árusítóhely újbóli létrehozásáról. Arról, hogy városunkban ismét lesz egy állandó jellegű hal-árusítóhely. Erre több felelős személytől is kaptunk ígéretet. Sajnos csak ígéret, mert eddig — mondjuk meg őszintén — a halárusítóhely létrehozása érdekében vajmi kevés intézkedés történt. Vajon miért?

Tudvalevő az, hogy Komlón sokan vannak olyanok, akik hetente legalább egyszer-kétszer szeretnének halat fogyasztani, de nem jutnak hozzá. Ritka eset az, hogy egy teherautóval hoznak a piacra halat. Egy-egy ilyen alkalommal a szó legszorosabb értelmében kapkodás történik az autó körül. Azok a háziasszonyok, akik később szereznek tudomást az autó érkezéséről, s két-három órával később rohannak a piacra, halat már nem kapnak. Azok pedig, akik mindig délelőtti műszakban dolgoznak, egyáltalán nem jutnak halhoz. Július első hetében a városi tanács épületében egy olyan szóbeli megegyezésnek voltunk tanúi, hogy a tanács illetékes osztálya napokon belül helyrehozatja az árusítóhelyet, ablakokat, ajtókat csináltat. A költséget a megyei MÉK Központ fizeti, mert az elárusítóhely az övé lesz. Július 18-ig semmi sem történt. Városunk dolgozói ennyi idő után szeretnének konkrét választ kapni; tulajdonképpen mikor lesz a pictéren hal-árusítóhely, és egyáltalán lesz-e. Őszintén és nyiltan meg kell mondani az igazat, nem pedig ígérgetni, eredménytelenül.

Virágrendelés

Komlói Köztisztasági és Kertészeti Vállalat felhívja a vállalatok, közületek, valamint Komló város lakosságának figyelmét, hogy 1958. július 1-től a vállalat megindította, élő virág-kötészetét. Menyasszonyi csokrok készítését vállaljuk. Megrendeléseket felvesz: Kossuth Lajos úti virágüzlet, telefon: 23-26, Mecsekjánosi kertészet, telefon: 26-03.

Hol művelődjünk — hol szórakozzunk?

SZÍNHÁZ

„Nyári kaland" című három felvonásos zenés vígjátékával ma este 8 órakor lép fel városunk szabadtéri színpadán a Budapesti Kamaraszínház együttese. Ezzel az alkalommal olyan híres színészek szórakoztatják a komlói közönséget, mint: Bilicsi Tivadar, Hegyi Péter, Koós Olga, Ditrói Ilona, Kollár Lívia, Rákos Kató és mások.

MOZI

Május 1.: Július 23-án (csak egy napig): Bakaruhában, magyar film, július 24-től 30-ig: Apák és fiúk, mulatságos olasz film.

Matiné: Július 27-én, vasárnap délelőtt 10 órakor: Vadrázsduda.

Szabadság: Július 23-án: Halló itt Gabriella, olasz film, július 25-től 27-ig: A 420-as urak (első rész) Új indiai film.

A műsorváltozás jogát a mozik vezetősége fenntartja.

KIRÁNDULÁS

Siófokra az IBUSZ különvonata július 27-én, vasárnap indul. A különvonatra még ma lehet jegyet váltani az IBUSZ irodában. A siófokra induló-knak lehetőségük nyílik, hogy Tihanyba is látogatást tegyenek.

Apróhirdetések

Eladó Barcson kétszobás, kertes családi ház, fizetési kedvezménynyel. Érdeklődni: Tűzoltóságnál; Czink.

Kétszobás, összkomfortos lakást keresek lelépésel. Érdeklődni: Tűzoltóság, telefonszám: 11-26, Czink.

Kárpítozott bútorok fizetési kedvezménnyel; gyönyörű kivitelben: Rekamié, fotelek, párnázott székek, szezlonok, asztalok nagy választékban. Galambosi Béla kárpitos, Budapest. VII., Lenin krt. 20. Telefon: 227-417.

Bányászgyerekekkel a Balaton partján

A Komlói Szénbányászati Tröszt északi üzemeiben, Szászváron, Mázán és Nagymányokon, június 30-án reggel lázasan igyekvő, csomagokkal megrakott iskolásgyerekek siettek szüleik kíséretében a kijelölt gyülekező helyre, hogy a külön autóbusz kétheti üdülésre vigye őket a „magyar tenger" alsóbélatelepi tröszti üdülőjébe.

Pár percnyi búcsú után indul már a busz és a kis utasok szájukon édesanyjuk csókjával — szó nélkül nézik a számukra még nem ismert tájat. E meghatottság azonban Kaposváron feloldódik s a pihenő alatti fagylalt már igazi énjüket adja vissza. Elhangzik már egy-két ajakról, hogy „de jó volna már otthon lenni."

Kívánságuk rövidesen teljesül, mert nemsokára már gyermekeink apró szemében csillog vissza az ezer arcú Balaton. A várt boldogságot azonban ismét pár percnyi szorongás váltja fel, amikor átlépjük az üdülő kapúját. Gyors létszámolvasás, és máris elfoglaljuk helyünket a párolgó gulyással teritett asztalok mellett. Van itt étvágy!

A délután az üdülői átöltözés jegyében zajlik le. A „civil" ruhát leváltja az üdülő ruhatára. A fiúk fürdőruhát, klottnadrágot, trikót, melegítőt és pizsamát kapnak, a lányok fürdőruhát, shortot, szép kis blúzt, melegítőt és pizsamát kapnak. Minden gyerek törülközőt is vételez Maris nénitől. Szépen kitakarított, ízlésesen berendezett, frissen áthúzott ágyak várják az új lakókat. Az otthoni ruha most két hétig a szekrényben pihen.

Az üdülő két jól felszerelt épületből áll. Az udvar játékokkal várja a kis pajtásokat. Van 6 repülőhinta, 1 körhinta, 2 döcögő, egy 3,5 méter átmérőjű homokozó, labdázásra alkalmas hely, valamint egy jólképzett labdarúgásra alkalmas hely ad lehetőséget a házi derbik lebonyolítására. Ki is használják e játékokat a gyerekek.

De felkészült az üdülő a rossz időre is. Dia vetítőgép nyújt szórakozást, valamint sakk, társasjátékok és a tanulóknak való ifjúsági és szépirodalmi könyvek várnak új olvasókra, a tiszta, kellemes társalgóban.

Az első napok kissé hűvösek — nem lehet fürödni — és ez bizony komoly gondot okoz a nevelőknek, hogy leszereljék a gyermeksereg örökös kérdését, — mikor fürdünk már?

De pár nap múlva az ég ragyogásával a mi arcunk is felragyog és elhangzik a felszólítás: gyerekek, mindenki húzzon fürdőnadrágot, megyünk fürödni! Az első roham a Balatonba olyan, mint amikor a szilaj csikók nekivágnak a Hortobágy-i rónának. Féktelen öröm, jókedv, hancúrozás és leírhatatlan boldogság hatja át bányászgyerekeinket, hisz 1—2 kivételtől eltekintve, mind most vannak először a Balaton mellett.

Érthető, hogy a fürdések után, de általában mindig, hihetetlen étvágy jellemzi a két heti időszakot. Az ellátás nagyszerű, és az ételek jóízűségét Papp néni biztosítja. A prima ellátásnak meg is van az eredménye, hisz van olyan gyerek, aki 4 kilót is hízott, de az átlagos súlygyarapodás 2,5 kiló.

Az üdülő vezetője Benkovich László komlói pedagógus, nemcsak a jó ellátásról, hanem a vidék festői tájainak megismeréséről is gondoskodik. Kirándultunk Badacsonyba és nem tudtunk betelni a somogyi látkép szépségével. Szinte ittuk szemeinkkel a gyönyörű táj szépségét. Gyermekeink számára felejthetetlen volt a hajóút és a visszafelé megtett vizibuszon való utazás. Megtekintettük a Kisfaludi Múzeumot, és a vendégkönyvbe bejegyeztünk ottlétünket.

Hogy a kép teljes legyen, egy másik alkalommal a fonyódi kilátót másztuk meg, és a veszprémi festői panorámát szemléltük áhitattal. Badacsony, Tátika, Somlyó, Csobánc, Szigliget, Gulács képei hagytak örök képet emlékezetünkben.

Az egyik nap a másik után telt el, gondtalan fürdésekben, zavartalan pihenésben, amikor már az utolsó napokban egy-egy kis sóhaj hangzott el — még három nap, — még két nap — — jó volna már anyukámat látni — amikor elérkezett kérlelhetetlenül az utazás napja.

A rakatár visszavándorolt, — előkerültek a saját ruhák, egy utolsó fürdés és a váltást hozó autóbuszt már lázas izgalom várta.

Elérkezett az indulás ideje, pár köszöntő szó hagyja el a remegő ajkakat és febúg a motor, mely hazaszállítja kétheti nyaralás után a csillogószemű, lebarnult, meghízott gyerekeket.

Némán szemlélik a tükörsima víztengert addig, míg az utolsó kanyar el nem zárja a kilátást, és a busz egy-két sarkából halk sóhaj szakad fel: de jó volna jövőre is eljönni!

Eltelt a két hét, helyünket új pajtások foglalták el. Köszönet gyermekeink nevében a gondtalan két hétért a pártnak és a kormánynak, a Komlói Szénbányászati Tröszt vezetőségének, a Tröszt Szakszervezetének, valamint a helyi üzemek, és szakszervezeteknek és hős bányászainknak, akik áldozatos munkájukkal lehetővé tették, hogy gyermekeink eljussanak oda, ahova ők nem juthattak el gyermekkorukban.

Búcsúzunk tőled, szépséges Balaton — a viszont látásra.

KÉKES KÁROLY
a nagymányoki ált. isk. igazgatója.

Fizessen elő az ÚJ KOMLÓ-ra

Előfizetéseket felvesznek

Postai kézbesítők, pártszervezetek, üzemi bizottságok és a kiadóhivatal

Negyedévi előfizetési díj:
12 forint
Félévre: 24 forint
Egészévre: 48 forint

ÚJ KOMLÓ
az MSZMP Komló városi bizottsága és a városi tanács lapja.
Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Felelős kiadó:
az MSZMP városi bizottsága.
Szerkesztőség:
Komló, Lenin tér 1. szám.
Telefon: 12-13, 23-69.
Kiadóhivatal:
Komló, Lenin tér 1. szám.
Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

PÉCSI SZIKRA NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz.
Telefon: 20-27.
Nyomdáért felel: Melles Rezső.

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKASPART
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VIII. ÉVFOLYAM, 59. SZÁM. ARA 50 FILLÉR SZOMBAT, 1958. JÚLIUS 26.

Et a hezekkel az arab államoktól

Tízezer komlói bányász nevében...

Nem a szavak emberei ők, hanem a legbátrabb férfiakat igényló munkának végzői, alkotói. E munka nyugodt megfontoltságot igényel minden időben. Ezért is övezi őket a mi társadalmunkban különös tisztelet, megbecsülés. Ezért is van szavuknak külön súlya, jelentősége.

A komlói bányászok szava most kormányunkhoz szól. *Hazánk vezetőihez juttatták el táviratait, a bányászok egyetértését a kormány nyilatkozatával való egyetértésükről, elszánt akaratukról a béke megvédéséről! Tiltakozó szavuk az amerikai és angol agresszoroknak kiált megállt. Figyelmezteti őket, hogy ne játszanak tovább a tűzzel. Haladéktalanul lássanak hozzá az agressziók megszüntetéséhez, a kérdések békés rendezéséhez!* A komlói bányászok a tegnap megtartott szakszervezeti gyűlésekről üzenik ezt.

Tiltakoznak az építőmunkások

Csütörtök reggel a kökönyösi és kenderföldi, pénteken a vállalat központi munkahelyének építőipari dolgozói tartottak tiltakozó röpgyűlést a komlói építőipari vállalatnál. A röpgyűléseken elmondották, hogy „Mi az emberi kultúra és jólét építői vagyunk, nem a háborús erőműveké. S akik ilyen épületeket építenek, mint mi tesszük hazánkban, azok a békét építik!" „Tudjuk, hogy a Libanonban és Jordániában történt agresszió, a mi békés építőmunkánk feldúlásához jelenti az első lépés kísérletét." „Követeljük, hogy egyetlen lépést se tegyenek tovább!"

A röpgyűlések után a vállalat közel kétezernyi dolgozója nevében az alábbi táviratot küldték a minisztertanácshoz:

„A Komlói Állami Építőipari Vállalat 1900 dolgozója a legélesebben tiltakozunk, hogy Libanonban és Jordániában megjelentek az agressziv amerikai és angol erők és ezzel veszélyeztetik az egész világ békéjét. Tiltakozunk az imperializmus ezen galád cselekedete ellen. Egyetértünk a magyar kormánynak az elmúlt hét végén tett nyilatkozatával, amely a közel-keleti kérdésekkel kapcsolatos. Egyetértünk a Szovjetuniónak minden javaslatával, amely a Közel- és Közép-Keleten kirobbant kérdéseket békés úton akarja rendezni, s ezzel a béke és haladás ügyét kívánja szolgálni. Ugy a magyar kormány törekvéseit, mint a Szovjetunió erőfeszítéseit minden erőnkkel támogatjuk!"

Drága szavuk messze hangzó

Kenderföldről és Gesztenyésről, Kökönyösről és a belvárosból, városunk minden részéből jöttek össze az asszonyok, a nőtanács aktívái kedden délután.

Hangjuk, szavuk messze hangzó. *Tiltakozásuk, véleményük a város édesanyáinak, feleségeknek, leányoknak akaratát tükrözi. Azt akarják, hogy senki se merészeljen tovább packázni a békével. Azt követelték, hogy az amerikai—angol csapatok azonnal vonják vissza erőiket a megszállt közép-keleti országokból.*

Az aktíva tiltakozását írásban is eljuttatta továbbításra hazánk kormányszerveihez.

A lakosság érdekében

Evés közben, amikor belekarapunk a puha, illatos kenyérbe, ritkán foglalkoztat bennünket olyan gondolat, amely kapcsolatban van a kenyér készítésével. Ha ilyesmi eszünkbe is jut, csak akkor, ha valami rendellenességet találunk abban. Ez így nem egészen helyes.

A kenyérgyár műszaki vezetőjének szekrényében találunk néhány mintát abból, ha valahol valami szennyeződést találnak a kenyérben. Persze olyat nem találunk, ami a finom, ízletes kenyérért megdícsérte volna a gyár vezetőségét és dolgozóit. Pedig ilyesmi sem ártana a lakosság részéről. Sajnos az embereknek meg van az a rossz tulajdonságuk, ha valami a legcsekélyebb mértékben rossz, arra mindjárt panaszkodnak, de ha jó, akkor a dícséretről megfeledkeznek.

Pedig a kenyérgyár dolgozói és vezetői megérdemlik a dícséretet. Nekik köszönhető Komló és a város környező falvainak zavartalan kenyérellátása. Napról napra elkészítik a szükséges kenyérmennyiséget és igyekeznek azt minél gyorsabban a lakosság rendelkezésére bocsátani. Hogy néha később érkezik meg a kenyér az üzletekbe, ez csak részben az ő hibájuk. Sajnos a szállításban néha vannak akadályok, de ezt igyekeznek kiküszöbölni. Ugyanígy törekednek arra is, hogy a kenyéroen ne legyenek szennyeződések. Ők a szívükön viselik és lelkiismeretbeli kérdésnek tekintik a lakosság jó kenyérrel való ellátását.

Ezért néha akkor se feledkezzünk meg a kenyérgyárról, ha dícséretet érdemel.

A szénbányák jelentik:

Javul a mennyiségi szentermelés

Július 21-től 23-ig javulás mutatkozott a mennyiségi széntermelésben. Kossuth-bánya 21-e kivételével túlteljesítette napi tervét. III-as akna 22-én csak 95,4 százalékra teljesítette napi tervét. Anna-aknán 21-én csúcsteljesítményt értek el 124,5 százalékkal. Béta-akna mindhárom napon jóval túlteljesítette tervét, havi terve ezáltal 101,6 százalékra emelkedett. Nagymányok is mindhárom napon túlteljesítette tervét. Havi terve jelenleg 102,3 százalékon áll. Mája napi terve mindhárom napon 110 százalék körül mozgott, havi tervét eddig 105,6 százalékra teljesítette. Szászvár szintén teljesítette mindhárom napon mennyiségi tervét. Eddig nem teljesítette havi tervét: Kossuth-bánya, és Anna-akna. A többi üzemek már mind túlteljesítették havi tervüket.

Az üzemek emelkedő teljesítményének köszönhető, hogy a tröszt havi terve jelenleg 100,5 százalékon áll.

●

A pécsi szénelőkészítőmű lett a győztes a II. negyedévben

1957. közepe óta a pécsi és a komlói szénelőkészítőmű párosversenyben áll egymással. Ez a verseny már több jó eredmény előidézője volt mindkét üzemben. A verseny értékelése negyedévenként történik. 1957. utolsó, és 1958. első negyedévében a komlói szénelőkészítőmű lett a győztes.

A versenyszempontok közt a következők találhatók: mennyiségi és minőségi terveljesítés, gépállásból eredő üzemzavarórák csökkentése, béralapterv betartása, önköltségi terv csökkentése, igazolatlan mulasztások számának csökkentése és a balesetek számának csökkentése.

Az 1958. II. negyedévben a pécsi üzem jobb eredményeket ért el a mennyiségi és minőségi terveljesítésben, a kokszszén előkészítésében, valamint a munkafegyelemben. Azonban a komlói üzem jobb eredményeket ért el a béralapgazdálkodásnál, az önköltség csökkentésénél, a balesetek csökkentésénél, valamint a túlmunkák csökkentésében.

A gépállásból eredő üzemzavarórák csökkentésében két hónapon keresztül egyik üzem sem teljesítette a vállalást, csupán egy hónapban értek el az üzemek jobb eredményeket.

Mivel a pécsi üzem termelési eredményei jobbak, figyelembe vesszük azt is, hogy az előző kiértékeléseknél is nagyobb súlyt fektettek a termelési eredményekre — a versenyt a II. negyedévben a pécsi szénelőkészítőmű nyerte meg.

Városunk furcsaságai...

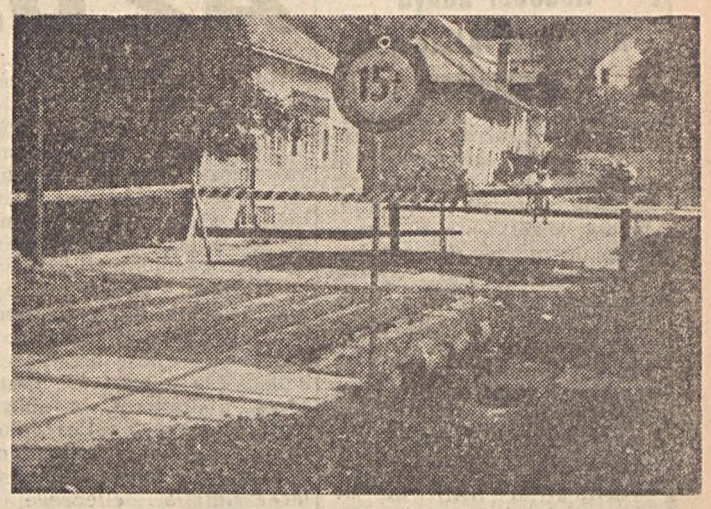

Ez a híd hónapokig állt, így foghíjasan. Állítólag egy-két hónapra zárták le a forgalom elől. Vajon mikor lesz kész?

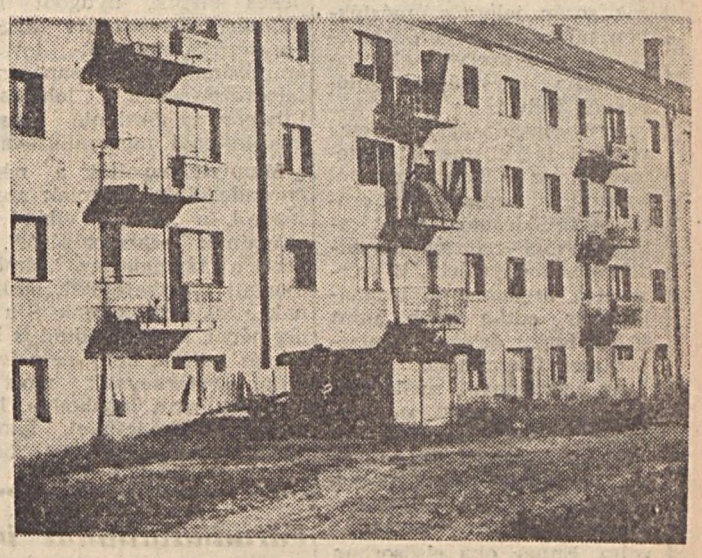

A Pécsi út 36. számú ház hátamögött éktelenkedik ez a valami. Nem tudjuk: vajon bérlik ezt a területet? Vagy csak valaki jogtalanul odaépítette? Talán kapunk rá választ...

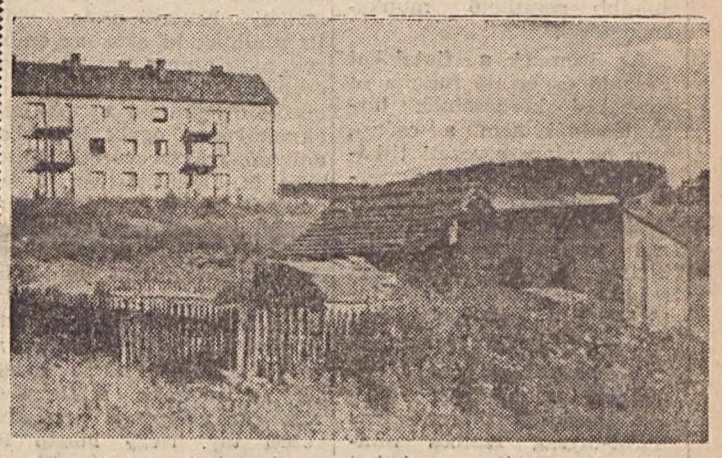

Ugye szép ez a disznóól?... Ott éktelenkedik még mindig a Mikszáth Kálmán utca 3. számú ház végében. Terjeszti a bűzt és termeli a legyeket. Vajon meddig?.... Talán erre is választ kapunk?... Ki tudja...

Beszélgetés id. Szabó Istvánnal

A szobrászművész teljes tehetségét és szívét adta alkotásaiba, amikor sorra születtek meg a jelenleg Komlón megtekinthető bányásztörténeti szoborcsoportok, s a bányászok életét ábrázoló alkotások. Városunk sok-sok száz dolgozója — a bányászok — akik már megtekintették e kiállítást, viszont szívükbe zárták az ott látható művek alkotóját. Mi most azért kerestük fel a szobrászművészt, hogy megismerjük tőle a kiállítás történetét és további útját:

— Hosszú kutatás után 1952-ben kezdtem el a magyar bányászat történetének feldolgozását, mégpedig abból az alkalomból, — mondotta — hogy 1953-ban volt 200. évfordulója annak, hogy Richter János kovácsmester Sopron mellett a hegy oldalán szenet bányászott és azt műhelyében felhasználta.

— A kiállítás első szobrai ezt ábrázolják. A szenet találó és felhasználó kanászt, majd a kovácsmestert és segédeit.

— A további műveknél igyekeztem a bányászat, a szerszámok és az alkalmazott munkafolyamatok fejlődését bemutatni.

— Igy jutottam el magam is az 1900-as évek utáni bányászküzdelmek megismeréséig, melyekről több kompozíciót készítettem. A kiállítás harmadik része a ma bányászát ábrázolja. Meg kell mondanom, hogy e témakörből nincs e kiállításon minden alkotásom, csupán 43, mert 22 művet — jórészt vázlatokat — a Műcsarnok óvatosságból visszatartott Budapesten.

— Az itt bemutatott alkotásoknak mi lesz a további sorsa?

— A kiállítás az ország tíz városában kerül bemutatásra (a továbbiakban Salgótarján, Ózd, Miskolc, stb.). Majd néhány népi demokratikus államban, s ez után állandó kiállításként Sopronba kerül a Bányaipari Főiskolára.

A beszélgetés további részében megtudtuk, hogy az országos szervek valamennyi művét megvásárolják. Megtudtuk azt is, hogy a kiállításnak rendkívül nagy sikere volt a Műcsarnokban, s minden vidéki városban ahol, eddig bemutatták. Megtudtuk azt is, hogy Hruscsov elvtárs magyarországi látogatásakor nemcsak megtekintette e műveket, de jelenleg dolgozószobáját díszíti a művésznek „Bányászok az ikaruszban" című műve. A komlóiak is nagyra értékelik a bányászéletet bemutató nagyszerű kiállítást, s elismerésük kifejezéseként egy hatalmas kristályvázát nyújtottak át a művésznek, a kiállítás komlói megnyitóján.

Eredmények — *feladatok az erőműben*

Tizenegy éve annak, hogy 1947 júliusában a komlói erőmű portüzelésű kazánjai üzembe kerültek és több, mint kilenc éve, hogy a 13,2 MW teljesítményű gépegysége is csaknem megszakítás nélkül üzemben van. Az elmúlt idő alatt az erőmű villamosenergia termelése megötszöröződött, berendezései pedig folyamatosan a mai teljesítménynek lettek kiépítve. Megfelelő tartalék révén a komlói erőmű üzembizottsága, a korszerű berendezések alkalmazásával pedig gazdaságossága, a Dél-Dunántúl energiaellátásának legfőbb bázisává tették.

Az 1953 őszén megindult táv fűtéssel az erőmű villamosenergián kívül ipari gőzt is termel, a Komlói Szénbányászati Tröszt fűtőhálózata számára.

Az állandóan fokozódó villamosenergia és fűtőgőz igények időközben az erőmű többszöri kibővítését kívánták meg. Az első bővítés után, 1953-ban indult meg egy harmadik szénportüzelésű kazán, egy 100 méter magas kémény, és egy elvételes gőzturbina építése. A kazán 1954 telén, a turbina pedig 1955 őszén lépett üzembe. Többszöri bővítés után, a mai alakjában elkészült a szénbányászati tröszt által beruházott fűtőközpont is, mely részben melegvízzel, részben gőzzel látja el az altáró, a Lenin tér középületeit, a kökönyösi vájáriskola és környékének igényeit.

Jelenleg az erőmű további bővítés alatt áll. A napokban indul meg a negyedik szénportüzelésű **kazán** szerelése, mely előreláthatólag jövő év második felében kezdi meg üzemeltetését. Folyamatban van egy 200 vagont befogadó képességű szénhombár építése és szerelése, mely előreláthatóan, ezév végére lesz kész.

Hamarosan megoldódik az erőmű pernyéjének ügye is, a folyamatban lévő pernyeszállító kötélpálya megépítése révén. Bár a pernyehányó letakarásával a múltban mutatkozó túrhetetlen porképződés megszűnt, de annak teljes felszámolása csak a pernyehányó kihelyezésével lesz biztosítva, előreláthatóan 1960. elején. Kétségtelen, hogy az erős iramban kiépülő pécsújhegyi erőmű van hivatva arra, hogy a dél-dunántúli körzet energiaigényeit teljes egészében üzembiztosan ellássa. A komlói erőmű korszerű berendezéseivel hosszú éveken fogja ellátni üzembiztosan és gazdaságosan az energiatermelés reá eső hányadát. Fűtőgőzszolgáltatása pedig az igények növekedésével emelkedni fog.

A Buncsek-csapat

Egyre telnek a napok és egyre több jelentkező van az egyes bányaüzemekben, akik versenyt kezdeményeznek, vagy elfogadják mások kihívását. Egyszóval terebélyesedik a bányásznap tiszteletére indított munkaverseny. Eddig minden üzemben vannak jelentkezők, akik versenyezni kívánnak. Ezek közül nem maradhat ki III-as akna sem, hiszen a tröszt egyik legjobb széntermelő üzeme.

III-as aknán nagyon összerűen oldották meg a versenykérdést az üzem vezetői, és a szakszervezet vezetői. Még mielőtt versenykezdeményezés lett volna, már a verseny meg volt szervezve. Itt ugyanis az egész üzem összes csapata versenyez egymással és a győztes csapatok a bányásznapon jutalmat kapnak.

Egy ilyen csapatot látogattunk meg, akik remélik, hogy a versenyben elsők lesznek és az első helyért járó jutalmat nekik ítélik. A csapatvezető neve Buncsek János. Készségesen ad felvilágosítást a csapat munkájáról:

— *Milyen munkahelyen dolgoznak? — tesszük fel az első kérdést.*

— A 16-os telepi frontfejtés a jelenlegi munkahelyünk. Ez egy egészen új fejtés, féligmeddig most van előkészítés alatt. Most kezdtük el a gurító vágatok pásztázását. Nagyon szép munkahelynek ígérkezik. A front hossza mintegy 80 méter. A telepviszonyok is kedvezőek, csak a fejtés alsó részén kell majd rázócsúszdát használni. Az igazat megvallva félünk egy kicsit a rázócsúszdától. Ezt úgy értem, hogy menetközben a motort baj érheti és ez csökkentheti a teljesítményünket. Szerintem sokkal ésszerűbb lenne egy gumiszalagot beszerelni.

— *Mondjanak valamit munkamódszereikről!*

— Ez nem titok, és nagyon egyszerű. A csapatban tíz ember dolgozik és mind a tíz nagyon megérti egymást. Munkánkat összehangoltan végezzük. Mindenki a lehető leglelkiismeretesebben végzi el munkáját. Merem állítani, hogy ilyen jó kollektíva nem sok van Komlón.

— *Ezek szerint nem is csoda, hogy reménykednek...*

— Minden reményünk megvan, hogy mi leszünk az elsők, és csapatunk megkapja a győztesnek járó 7000 forintot. De nemcsak a jutalomért igyekszünk jól dolgozni. Mi megértjük, hogy népgazdaságunknak egyre több szénre van szüksége.

*

Reméljük III-as aknán a többi csapat közt is ilyen versenyszellem uralkodik. Ahol pedig ilyen élénk munkaverseny folyik, azt az üzemet nem kell félteni az elmaradástól. Talán ez a titka annak, hogy III-as akna napról-napra egyre jobb eredményeket ér el és majdnem minden nap túlteljesíti a tervét.

Sürgős intézkedést

A napokban szerkesztőségünket Gesztenyésen és Halastón lakó bányászok keresték fel azzal a panasszal, hogy a reggel öt órakor Gesztenyésről induló helyijárat nem tudja a munkahelyükre siető bányászokat elhozni. Nem egy esetben, hanem már számtalanszor előfordult, hogy egy kocsi kevésnek bizonyult. Egy rövid ideig a 24-es AKÖV megoldotta ezt a problémát olyan formában, hogy minden reggel az első járatba két kocsit küldtek, és ez teljesen elegendő volt. De az utóbbi időben erről megfeledkeztek az illetékesek és most ismét az előző probléma merült fel.

Jogos a bányászok panasza, reméljük, hogy a 24-es AKÖV vezetősége megvizsgálja ezt és a legrövidebb időn belül megteszi a szükséges intézkedést.

Kossuth-bánya KISZ-szervezeteinek munkájáról

Mint már erről előző lapszámunkban beszámoltunk, a július 24-én tartott KISZ v. b.-n az egyéb napirendi pontok között — került megtárgyalásra a Kossuth-bányaüzem KISZ-szervezeteinek a bányász ifjúság körében végzett munkája.

A fenti kérdés megvitatását segítő írásos jelentés az üzemhez tartozó szervezeteknek eredményeiről és mulasztásairól ad képet.

A jelentés többek között megállapítja, hogy az év elején végrehajtott decentralizálás következtében e KISZ-szervezetek mozgékonyabbakká váltak, munkájuk során jelentős mértékben nőtt tekintélyük, befolyásuk s e szervezetek taglétszáma egészséges fejlődésnek indult.

Nemzetgazdasági szempontból is elismerést érdemelnek az e bányaüzemnél indított, s napjainkban erőteljes fejlődésnek indult takarékossági mozgalmuk eddigi eredményeiért. E szervezetek anyagmentő brigádjai már eddig több mint 40 000 forint értéket mentettek meg üzemükben.

Az eredmények mellett az ifjúsági szervezetek munkájának továbbfejlődését jelentős mértékben fékezte az e szervezetek összefogására hivatott „csúszvezetőség" munkájának nem kielégítő volta. Ennek oka elsősorban az, hogy hosszú hónapokon keresztül nem egészült ki hiányzó létszáma e szervnek, s nem alakultak ki az alapszervezetek munkáját leginkább segíthető munkamódszerei.

Az üzemnek a fiatalokat érdeklő és érintő munka és termelési kérdéseinek tárgyalásainál sem a csúcs-, sem az alapszervezeti titkárok nem juthattak el a megfelelő műszaki s egyéb értekezletekre. Emiatt a kívánt nál kisebb tájékozódással birtak. Nem vonták be őket számos, a fiatalokat is érintő ügyek — segély, fegyelmi stb. — tárgyalásába sem.

A Kossuth-bányának üzemeihez tartozó ezres fiatalság és közel háromszázas KISZ-tagság számos mindennapi életéhez nyújthat segítséget az üzem KISZ-szervezetei munkájának további javítása, azon helyes határozatok végrehajtása, melyeket e kérdésben a KISZ v. b. hozott.

Az álarc lehullt

Ha akadt volna eddig városunkban olyan ember, aki még illúziókat táplált a kapitalista Nyugat vezető államaival szemben a béke, az őszinte tárgyalási és a békés egymás mellett élés, valamint a megegyezési készség tekintetében, az nagyot zuhant illúziói-várból. Nagyot zuhant, mert a mai nemzetközi légkör még a beavatkozás előtt szétfújta az eddigi erőszakos cselekedetek leplezésére fejlesztett mesterséges ködtakarót, s mögüle most az egyszer teljes valójában, leplezetlenül álarc nélkül mutatkozott meg a béke legelszántabb ellensége, az amerikai—angol agresszor.

Nincs és nem is lehet magyarázat többé. Megszűnt a békés életük, nyugodt holnapjuk biztosításáért aggódó egyszerű emberek további ámításának, becsapásának, félrevezetésének lehetősége Libanon és Jordánia drasztikus katonai megszállásával.

Mennyit papoltak a népek önrendelkezési jogának szentségéről, a „szabad világ" országainak „szabadságáról", s arról a „támogatásról", amit a nyugati nagyhatalmak nyújtanak a kis országoknak. S a világ népei, ha már eddig is látták és tudták, hogy nem lehet hinni a farkasnak, most a farkasok nem lopakodva, leplezve cselekedetüket, hanem nyíltan mutatták meg, hogy „kultúrált" nyelvük, selymes bundájuk alatt mindenre elszánt véres ragadozók találhatók.

S most az is kiderült, hogy a népek önrendelkezése alatt az amerikai és angol tőkések szabad rendelkezési jogát értik más népek, más nemzetek felett. A szabadság alatt ők szabad agressziót, szabad kizsákmányolást, más népek szabad eltiprását értik. Az is kiderült, hogy az ő támogatásuk egyenlő az akasztott ember hóhérának támogatásával.

Mindezek az elmúlt napok eseményei nyomán immár világos, eltagadhatatlan tényként váltak ismertté a világ népei számára. Városunk lakói előtt is.

S hogy a világ minden becsületes, őszintén békét akaró emberét felháborították az amerikaiak—angolok középkeleti jogtalan és agresszív tettei, úgy Komlón is felháborodás vihara támadt fel a közép-keleti hírek nyomán.

Komlón is megértették az emberek: ha egyszer az ár rést üt, ha azonnal meg nem fékezzük erejét, az ütött rést be nem tömjük, beláthatatlan távolságra is eljuhat az áradat, pusztítva, megsemmisítve az emberek békés alkotómunkájának minden gyümölcsét!

S az ár pusztításának megakadályozására a veszélyt észlelő minden épkézláb ember erejére, elszántságára, kemény harcára szükség van.

A most világot, békés életünket fenyegető áradatot sem lehet várakozással, Pató Pál elmélettel megszüntetni. A felháborodott tiltakozók áradata, vihara állíthatja csak meg, űzheti vissza az eszét vesztett háborús kalandorokat barlangjukba. Nem a szép szó, nem a litániák, hanem a bátor erő, a legkeményebb intézkedésre is kész cselekvő erő.

Jordánia, Libanon, Irak népei nem mondanak, soha nem mondanak le évszázados álmuk megvalósításáról, függetlenségük, nemzeti önállóságuk, szabadságuk kivívásáról! Ahogy mi sem engedünk soha többé teret, utat, nem hajtjuk meg soha többé a már kiegyenesedett gerincünket, felemelt fejünket a kapitalisták elnyomásának!

Azt a sorsot szánták, azt tervezték nálunk is, mint amit most Közel-Keleten próbálnak meg a fegyverek erejével megvalósítani. S ez Közép-Keleten sem fog sikerülni. Nem fog sikerülni, mert az idő kerekét nem lehet visszaforgatni. Nem lehet újra középkort teremteni. A béke erőit ma már nem lehet fenyegetni, fegyverrel ijesztgetni! Ezt a népek soha többé nem tűrik el. S meg van erejük is ennek megakadályozására. Aki ma a világ elnyomójának, csendőrének, háborúba tasztítójának szerepére vállalkozik, nemcsak a népek felháborodását találja útjában, de éles és modern fegyvereit is. Ma már nem nyilakkal harcolunk, ágyúk és bombák ellen, mint a gyarmati népek a gyarmatosítók ellen, még néhány évtizede is. Ma már a béketábor hatalmas és legyőzhetetlen! S amikor keményen követeljük az agresszió azonnali megszüntetését, igazunk és erőnk tudatában tesszük ezt!

Fáradhatatlanul intézkedik Bálint István
embertársai ügyében

A reggeli 4 óra 40 perces autóbusz már negyed 6-kor megáll Kossuth-akna előtt. Itt szállnak ki azok az emberek, akik ezen a területen dolgoznak. A munkába indulók között ott látható a gépüzem aknakovácsa, egyik legjobban dolgozó szakszervezeti bizalmija is, Bálint István. 5 éve dolgozik az üzemnél, s mint bizalmi: három éve tevékenykedik. Azelőtt Kecskeméten dolgozott, de mióta komlói lakos lett, nagyon megszerette ezt a várost. No meg a munkahelyét, s az embereket is. Mikor átvette bizalmi tisztségét, az üzemnek mintegy 40 százaléka volt csak szakszervezeti tag. Négy hónap leforgása alatt ez a szám 80 százalékra emelkedett ... és jelenleg 100 százalékos a szervezett tagság.

Ha új dolgozó jelentkezik az üzemben, Bálint István azonnal beszélgetni kezd vele. Ismerteti a szakszervezet fontosságát, s tájékoztatja a tagság jogairól, munkájáról. Az embereket segíti problémájuk elintézésében, s minden lehetőt megtesz az érdekükben.

Kőszegi Imre öntödevezető, Buchert Béla lakatos elmondja, hogy a dolgozók szeretik Bálint Istvánt, mert fáradhatatlanul segít ügyeikben. Valamennyien becsületes, józan, készséges munkatársnak ismerik. A példamutató szakszervezeti bizalmi a vezetőségtől minden segítséget megkap munkájához. Egyedül azt kifogásolja, hogy az értekezletre szóló meghívókat későn kapja kézhez. Legutóbb például azért nem vehetett részt egy megbeszélésen, mert a délutánra szóló meghívót csak este kézbesítették. Pedig úgy véli, hogy munkája további javításához szükséges a közös megbeszélésen való részvétel is. És ebben teljesen igaza van!

Az útépítő vállalatról

1958 április elején látott napvilágot az a határozat, hogy Komlón egy önálló útépítő vállalat lesz. A határozatot tett követte. Április végén — nem valami könnyű körülmények között — az új vállalat elköltözött a felvonulási faluba. A vállalat részére kijelölt felvonulási épületek igen rossz állapotban voltak. Düledeztek a falak, hullámosan változtak a betonból készült padlók és nagy hézagok keletkeztek a kapkodó munkával készült mennyezeten. Ez érthető volt, mert ezek a felvonulási épületek csak ideiglenesen lettek építve és az öt évi élettartamuk régen elmúlt. Ilyen helyre költözött az útépítő vállalat három hónappal ezelőtt. Hozzátesszük, egyetlen szék, egyetlen egy asztal nélkül.

Három hónap után új helyiségében látogattuk meg a vállalatot. Kíváncsiak voltunk, hogy történt-e valamilyen változás, vagy pedig ugyanannak a látványnak leszünk szemtanúi, mint három hónappal ezelőtt.

Bizony történt változás. Rövid idő leforgása alatt — figyelembe véve a nehézségeket — a vállalat nagy lépést tett előre. Több felvonulási épületen teljes átalakítást hajtott végre. Egy nagyon rossz állapotban lévő épületből, a körülményeknek megfelelő 15 helyiségű irodaépületet hozott létre. Ha idegen belépne az irodába, nem hinné el, hogy mindaz, amit bent lát, pár hónappal ezelőtt nem volt. Tény, hogy az irodaépület — úgy a belső, mint a külső képe — teljesen megváltozott.

Az irodaépülettel szemben a legényszállás foglal helyet. A változás, ami történt április óta, igen nagynak mondható. A teljes átalakításnak köszönhető az, hogy ma már kisméretű, kevés férőhelyes szobák állnak a dolgozók rendelkezésére. Egy-egy szobának külön főzőhelyisége és fürdője van. Minden szobában vezetékes rádió is van, ami az ottlakók legkedvesebb szórakozási és művelődési eszköze. A vállalat vezetősége könyvtárat biztosított a dolgozók részére. Ugyanakkor minden szoba részére megrendelték az országos, megyei napilapokat és a helyi sajtót. Ezen felül több példányban a „Szovjetunió" című folyóiratot és a „Társadalmi Szemlé"-t.

Az irodaépület másik oldalán egy hatalmas felvonulási épület foglal helyet. Ez a dolgozók étkezdéje. A teljes átalakítás következtében az étkezde is korszerűvé vált, és a követelményeknek megfelel. A legényszállás lakói inkább a vacsoránál veszik igénybe a tiszta, szépen berendezett étkezdét, mert délben a vállalat illetékes emberei a munkahelyekre szállítják az ebédet.

Ha már a vállalat három hónapi munkájáról írunk, nem hagyhatjuk szó nélkül a többi építményeket sem. Mik ezek? A motoros gépek részére épített védőhelyiség, a hatalmas autógarázs, a raktár, a lakatos-, esztergályos-, kovács- és asztalosműhelyek, az iparosok külön tisztálkodási helye, valamint a vállalat lovai részére épített istálló.

Tény, hogy az útépítő vállalat vezetősége az elmúlt hónapok alatt nagyon szép munkát végzett. Elsősorban a vállalat dolgozói érdekében, s ezért dicséretet érdemel. Köszönet jár a városi tanács v. b.-nek azért, hogy a fenti munálatok elvégzéséhez 40 000 forint készpénzzel is hozzájárult.

Három hónap nem sok egy vállalat életében. De amit a vállalat dolgozói érdekében tettek és tesznek ezután, az dicséretre méltó.

Reméljük: ezután az általuk végzett útépítő munkáknál is kevesebb lesz a hiba.

TÚL ÉDES? (vagy inkább keserű?)

Valamennyien szeretjük az édességet. Vannak azonban olyan „édes dolgok", amelyek megkeserítik az ember szájízét. Nos, nézzünk egy ilyen „cukros csemegét!"

A 35-ös bányakonyhán július 19-én káposztástészta volt vacsorára. Ehhez a raktárból ízesítésre 1 kg cukrot adtak ki. Miután az étel minősége miatt többízben kifogás volt, a tröszt ellenőre váratlan ellenőrzést végzett. Vajon mi volt az ellenőrzés eredménye? A káposztástészta kissé cukortalan volt, sőt a következő napi reggeli kávé is keserű volt. De nemcsak ezek voltak. Volt ezeken kívül 2 kiló cukor Oszoli Zoltánné 35-ös konyhai tálalónőnél, aki másodmagával igyekezett ezzel a kis cukorral „megédesíteni" háztartását. Nem csoda tehát már, hogy miért volt kevéssé cukrozott a káposztástészta és a kávé. Csoda azonban az, hogy akad olyan élelmezési dolgozó, aki ezt meg meri tenni dolgozótársaival szemben.

Nem elég, hogy naponta megrakodva viszi haza a mosadékot éjjel 12 órakor és két sertést is nevel, édességre is vágyódott. Igy került két kiló újburgonyán felül az előbb említett cukor is hozzá.

Megkeseredik az ember szája, ha ilyet hall, s joggal várja el mindenki, hogy Oszoliné édes napjait is keserűség váltsa fel.

— RA—U.—

Pillanatképek a munkásfelvételnél

A tröszt munkaügyi osztályán akadt dolgunk. Míg a kért adatokat összeállítják, van egy kis időnk. Beülünk az ötös szobába, ahol Uz elvtárs éppen a felvételesekkel foglalkozik. Szinte percenként nyílik az ajtó. Pár perc múlva úgy érezzük, mintha moziban néznénk egy érdekes filmet. Maga az élet pereg előttünk.

*

16 éves, barnabőrű gyerek lép be a szobába. Feltűnően rendesen, tisztán öltözött. Szeme fehérje azonban idegesen villog elő barna arcából, mint azoké az embereké, akik ha falat éreznek maguk körül, úgy érzik magukat, mint akit bezártak.

Megalázott elődöktől örökölt, alázatos, éneklő hangon panaszolja, hogy sehol sincs felvétel. A hang azonban akaratlanul egyre öntudatosabb lesz, végül keserűen veti fel a kérdést:

— Én kijártam az iskolát, s most sehova sem vagyok jó, csak azért, mert Orsósnak hívnak!?

Arra a kérdésre, hogyan végezte az iskolát, gyerekes, szégyellős mosolygással feleli:

— Jelesen!

Aztán tollat kap a kezébe, hogy írjon pár sort. Az idegessége eltűnik. A szokott, gyakorlott mozdulattal lát neki, s tolla alól hibátlan helyesírású zsinórírás folyik. Most már könnyebbülten nevet, hogy lám bebizonyította, különb sok „nem Orsósnál" is, s igazat mondott. Pársavas telefon s megkapja a felvételi jegyét. Látszólag semmi sem történt. Talán csak annyi, hogy egy embert, aki fel tudott emelkedni, majdnem visszalökött az ostoba előítélet, lelketlenség oda, ahonnan jött. S ő mégis sikerrel megvívott jogaiért. Nem a könyörgés, de a kultúra győzedelmes fegyverével ...

*

25 éves, izmos fiatal férfi. Széles váll, munkától edzett kezek. Alakján elegáns zakó, iágyesésű, de szemünknek szokatlan kékszínű nadrág feszül. Lábán egyszerű, de különleges fazonú gumitalpas cipő. Szakmája van. 1956-ban egy pesti gyártól jött el hozzájárulással. Személyi igazolványa új, de a figyelmes szemlélő tud olvasni benne. Máris ellenőrző kérdést kap:

— Hol volt bejelentve 1957-ben?

Tekintete állja a nézést s nyugodt hangon feleli:

— Norvégiában.

A szokott kép alakul ki a válaszokból. Jó munkás, fiatal házas. Az események felkavarják elvesztett fejét s feleséggel együtt megy: „külföldet látni". Mindvégig Norvégiában dolgozik egy hatalmas fűrésztelepen. Heti bére az adó, biztosítás levonása után 140 korona. Élelmezése heti 50 korona. A maradt pénzen szépen (ottani divatnak megfelelően) öltöznek, vásárolnak. A borkedvelő magyar fájdalmával említi, hogy ott a tej, a kakaó és gyümölcsleves a töméntelen. Érdekességként említi a becsületességet. Postát, sőt pénzt az utcán, a ház elé kézbesítenek, a kitett holminak lába nem kel. Azután lehajtja fejét — először beszéde alatt:

— De tudja, a söpredékből oda is jutott egy csomó. Gondolhatja, hogy kihasználták azok ezt a bizalmat. Égett a képemen a bőr, hogy ezek is magyaroknak mondják magukat.

Az utolsó kérdésre: — „miért jött haza?" — szeme összeszűkül, kicsit zavaros lesz, mint aki meghatottan emlékszik vissza valami elmúlt, de még emlékeztető fájdalomra:

— Elmondtam, mit kerestem. Láthatja, nem panaszkodtam. De tudja, egyszer jött a honvágy. Nem volt nyugtom, maradásom. Azt nem lehet kibírni. — Kissé tehetetlen mozdulattal veti szét a kezét. — S most itthon vagyok.

A szénelőkészítőhöz kapott felvételi jegyet. Óvatosan dugja égszínkék nadrágzsebébe. Köszön, megy. A ruha idegen, a cipők idegenek. De már nem idegen földön botladozik a láb. Egy ember megtalálta a Hazát. Talán nem is ártott átesni a honvágy ennyi fájdalmán ...

*

Ő a „vagány". Hozza az üzemtől a felvételi javaslatot, hogy feleségét, s őt is alkalmazzák. A feleség nincs jelen, kérdésre is csak a saját munkakönyve s személyi igazolványa kerül elő. A „bemutatkozás" hamar véget ér. Harmadik könyv, de ebben is a tröszt 5 üzeme szerepel vegyesen, önkényes távozással, s pár havi munkaidőkkel. Nyiltan megkapja a választ, hogy nem veszik fel. Most a „magyarázat" következik. Egyik helyen az anyós volt az ok, másikon más a hibás, csak önmagát nem hibáztatja. Mikor ez is hatástalan marad, új „lemez" jön:

— Szóval akkor nekünk éhen kell döglenünk, mert dolgozni nem lehet.

De nyomban megkapja a választ:

— Nálunk az emberek nem dögleni szoktak, hanem meghalni. Ettől függetlenül maga is el tud helyezkedni, csak nálunk nem. Különben is kértem már a felesége iratait. Ha megfelelő, őt felvesszük.

A tetovált kar gyorsan nyúl az iratai felé. Csosszannak az emeletes gumitalpas „csukák", s a szövetnadrág egy pillanatra visszafordul:

— Ha én nem dolgozhatok itt, majd bolond leszek engedni, hogy ő itt dolgozzon.

Az ajtó becsukódik. Eggyel kevesebb a „dumás" vagányokból.

*

Csinos, fiatal „fruska". Most végezte az általánost, első munkahelye lesz ez, ha felvételi jegyet kap. Szemmelláthatóan kikészítette magát, mintha nem is felvételre jönne, hanem valami piperecikk reklámversenyre. A kérdések közben azonban előszepeg a kozmetikázott, „marinavlady"-s álarc alól a hamisítatlan kisgyerek. Végül boldogan nyúl a felvételi jegy után. A felvételi jegy egyik végét még Uz elvtárs fogja, a másik vége már a lakkozott körmöcskék között van. Talán már elkönyvelte magában „átütő sikerét", amikor kénytelen kezére nézni, hogy miért nem viheti végleg el a papirost. Uz elvtárs, — akinek majdnem ekkora kislánya van, — mikor látja, hogy a kislány is észrevette, amit ő nézett, elmosolyodik. Elengedi a felvételi lapot, s mosolyogva bólint:

— Aztán kislányom: legközelebb ehelyett a lakkozás helyett szépen tisztítsd ki a körmödet. Ekkora lány ilyen gyászkeretes körmökkel nem járhat.

S a kis „Marina Vlady" bíborpiros arccal még a kilincset is alig találja meg.

*

Elgyötört asszonyka lép be. Mögötte, mint oldalbarúgott kuvasz, sompolyog a férj. Az asszonyka állapotos. Sírva panaszolja, hogy a férj hiába próbálkozik bármelyik üzemnél, mert 4 helyről is önkényesen távozott, egyik sem akarja visszavenni. Hetek óta próbálják más vállalatoknál, ott is hasonló a helyzet. Állapotos, s négy gyermekük van, a végső pontra kerültek most. A férj, ez a „díszpéldány", csak lesunyt fejjel hallgat. A munka-

Anyagtakarékosság az építőknél

Immár egy negyed éve, hogy ifjúsági szövetségünk meghírdette a jelszót: „takarékoskodj, minden perccel, minden gramm anyaggal." A KISZ Központi Bizottság emlékezetes február végi ülése óta az ország üzemeiben a fiatalok számos jó ötlettel gazdagították már eddig is a KISZ takarékossági mozgalmát.

Természetesen negyedév távlatából még nem lehet olyan összesítőt alkotni, amely áttekintő képet adna ifjúsági szövetségünknek ezen a területen végzett munkájáról. Az azonban mégis megállapítható, hogy a takarékossági mozgalom nem valami diadalmenet. Sok ellenállást, visszahúzó nézetet kell leküzdeni, hogy tartós sikereket érhessünk el. Ugyanakkor számos jel azt mutatja, hogy a takarékossági mozgalom mindenütt csak akkor hozhat kézzelfogható jó eredményeket, ha az ifjúmunkások nem fellobbanó szalmalángként, csupán határidős feladatnak tekintik a takarékosságot, hanem rendszeresen a mindennapi munkában takarékoskodnak minden perccel, minden gramm anyaggal.

Ahány szakma, iparág: annyi féle módszer, ötlet és nagyszerű kezdeményezés lehetősége van mindenütt, a gazdaságos termelés megvalósítására. Önmagában ez a szó, hogy gazdaságos termelés, még nem sokat jelent. Néhol még inkább csak hangoztatják, mögötte azonban sajnos még egyelőre kevés tett van. Számos helyen a tettek dominálnak. Ezzel kapcsolatos egyszerű példa a komlói építőipari vállalatnál működő takarékossági mozgalom.

Néhány hónappal ezelőtt jött létre e mozgalom a vállalatnál és máris vannak eredmények. Az építőknél csökkentik a téglatörést, összegyűjtik az építkezésnél elhagyott anyagokat és azokat ismét felhasználják. Ezek a fiatalok rendkívül hasznos munkát végeznek, amikor elsősorban szabad idejükben az elfekvő anyagok összegyűjtését végzik. Szép eredményeket értek el már eddig is az anyagtakarékosságban.

A komlói építőipari vállalat kiszistái nemcsak az anyagtakarékosságban érnek el szép eredményeket. Városunk utcáin új járdák építését és a rossz járdák kijavítását is vállalták társadalmi munkában. Ez a munka, 70—80 000 forint értékű. Megtisztelő feladat ez az építők kiszistáinak. Ők építik meg Annaaknán a busz várótermet, a Sallai, Dózsa, Kisfaludy utcák járdáit és a Kossuth-aknához vezető járdát. A Kossuth téren kisebb járdarészek kijavítását is ők végzik. A fenti munkákat már ezen a héten elkezdik és október elsejére fejezik be.

Az építők kiszistái kommunista fiatalokhoz méltóan cselekedtek, amikor a napi fáradságos munkájuk után, társadalmi munkában vesznek részt városunk utcáinak rendbehozásában. Bízunk abban, hogy a többi üzemek KISZ fiataljai is bekapcsolódnak a városunk szebbé tétele érdekében folyó munkába.

Párt-fogadónapok beosztása

1958. július 28-án Pongrácz Mátyás, 30-án Fehér Márton, 31-én Czéder János, augusztus 1-én Joó György, 2-án Schraub Ferenc elvtárs.

ügyi osztályon már tudnak az esetről. Piegl igazgató elvtárs külön engedélyt adott a felvételre, látva az asszony állapotát s a többi gyerek helyzetét. Míg az asszonyka tikkadtan piheg a kényelmes karszéken, kiállítódik a felvételi jegy. De a tetején tüntető nagy betűkkel, hogy ez a haszontalan ember is olvassa, ott áll: „Piegl elvtárs engedélyével. Első hiánynál fegyelmi eljárás indítandó". — Átveszik a felvételi jegyet, s amikor az ajtó becsukódik, az áldott állapotban is ilyen megrázkódtatásnak, törődésnek kitett kicsi asszonyka mögött, hogy elkísérje férjét a karbantartókhoz, Uz elvtárs felsóhajt:

— Csak azt nem tudom: a „szent"-et tiszteljem, vagy a mártírt sajnáljam ebben az anyában?!

*

Apró, nevetős arcú legényke lép be. Öt éve dolgozik III-as aknán. Mögötte szinte apjának beillő, szálas fiatalember. A kicsi beszél helyette, szedi el az iratait, s intézi a felvételét. A nagy „melák" ember riadtan hallgat. Amikor megkapják a felvételi jegyet, figyelmeztetést is kapnak, mivel egy helyen már volt hiba a kilépés körül. Nehogy itt ez ismétlődjön. A kicsi elmosolyodik, az asztal fölé hajol és bizalmas magabiztosan mondja:

— Ne féljen, Uz elvtárs. Mellettem fog dolgozni. Ha valami bolondságot akar csinálni, széttöröm a csontját, mint a tyúk a töreket.

Aztán odafordul a nagy „melák" felé:

— Na gyere, bátyó. Jószerencsét!

Az öccse volt.

*

S ez így megy, kicsik és nagyok. Öregek, fiatalok. Asszonyok, férfiak. Illemtudók és bimaszok. Vagányok, huligánok. Becsületesek és „dörzsöltek". Pereg a film. Megy a felvétel, s előttünk kavarog színes hullámban maga az élet. Nagy „É"-vel, könnyel, mosollyal, csak észre kell vennünk.

— RA—U —

Ami a nőket érdekli...

Lapunk legutóbbi számában írtunk arról, hogy Cegléden a nőtanács kezdeményezésére takarékossági mozgalmat indítottak. Miután az idáig is sokan csatlakoztak a mozgalomhoz, Cegléd úgynevezett „takarékos város" lett. Az elmúlt napokban a komlói nőtanács elnökétől érdeklődtünk: csatlakoznak-e a ceglédiek felhívásához, s a komlói asszonyok követik-e az említett város asszonyainak példáját? Tatai Jánosné — a nőtanács elnöke — biztató feleletet adott. Mint mondotta: „hamarosan beindítjuk Komlón is a takarékossági mozgalmat. Az előkészítő munkát házilátogatásokkal, beszélgetésekkel, valamint a betétkönyv jelentőségének ismertetésével kezdjük meg".

Milyen előnyökkel is jár a takarékbetét-könyv kiváltása? Nézzük csak: az otthon vagy zsebben tartott pénz elveszhet, vagy ellophatják, míg a takarékbetétben elhelyezett összeg biztonságban van. — Sőt: kamattal, illetve nyereménnyel még növekszik is.

A kamatozó takarékbetét-könyvben elhelyezett összegek után a betétkönyv tulajdonosa kamatot kap. A betétek évi 3, illetve 5 százalékkal kamatoznak. Magasabb kamatot akkor kap a betétes, ha előzőleg bejelenti, hogy pénzét legalább 90 napig betétben kívánja hagyni. Ez esetben a kamat 5 százalék, míg azok az összegek, melyek nem maradnak 90 napig betétben, csak az alacsonyabb, 3 százalékos kamatot kapják.

A nyeremény-takarékbetétkönyvben elhelyezett összegek után a betét tulajdonosa nem kap kamatot. Ezzel szemben minden nyeremény-betétkönyv negyedévenként sorsoláson vesz részt s a kihúzott betétkönyvek tulajdonosai nyerményben részesülnek. Legutóbb például négy szerencsés nyerő volt, melyek közül ketten 4800—4800 forintot kaptak. A negyedévi sorsolások alkalmával minden ezer betétkönyvből 14 nyer. E nyeremények közül egy nyeremény a negyedévi átlagbetét 200 százaléka, két nyeremény az átlagbetét 100 százaléka, 11 nyeremény pedig az átlagbetét 50 százaléka. A könyvben elhelyezhető legkisebb összeg 10 forint.

Szeretik a szakmájukat

A helyiipari vállalat asztalos részlegének műhelyében július 18-án, pénteken olyan dolog történt, ami csak egyszer van egy szakmát tanuló ember életében. Szakmunkás vizsgát tett három volt asztalos tanuló.

A kis Takács Feri éppen egy konyhaszék lábát faragta, amikor hozzáléptünk. Léhretter József főművezető szerint Takács volt a legjobb tanuló a műhelyben. Bármely munkát rá lehetett bízni, még a fényezési munkákat is — pedig ez nagy szó egy főművezető szájából. — Ugy elvégzi, mint egy harminc éves szakmunkás. Hogy valóban jól dolgozik, azt mi is észrevettük. Keze alatt percek alatt kész lett a „vizsga" konyhaszék. Munkáját nagyon szereti, még vizsga alatt is — pedig ilyenkor általában lámpaláza van az embernek — jókedvűen végezte. Nem panaszkodott semmire, pedig — ezt mástól tudtuk meg — egy nappal a vizsga előtt vették le kezéről a gipszet. Jobb kezén a hüvelyk ujja nem is működött rendesen. De akarata legyőzte ezt a nehézséget.

A másik két tanulóról, Faragó Mihályról és Friz György ről is jó véleménye van a művezetőnek. Az ő véleményében pedig meg lehet bízni.

Mint általában ilyenkor, most is ráterelődik a szó a régi inaséletre. A művezető néhány élményét is elmondja, és összehasonlítja a mai tanulók életével. Bizony ehhez képest az ő inasélete nagyon keserű volt: Elmondja menynyit segített a fiúknak a tanulásban, most szinte már saját gyerekeinek tekinti őket. És a fiúk sem éltek vissza ezzel a bizalommal. Minden alkalmat kihasználtak, csakhogy szakmai tudásukat fejlesszék. Itt megint példának hozza Takács Ferit, és elmondott néhány epizódot arról, hogy Feri valósággal úgy „leste" el az idősebb szakmunkásoktól a szakma titkait.

A tanulóidejük alatt nemcsak ilyen egyszerű munkat végeztek, mint most a vizsgán. A legegyszerűbbtől a legkomplikáltabb munkáig mindent tanultak és csináltak. Igy aztán megszereztek annyi szakmai tudást, hogy az életbe kiléphessenek vele. A művezető állítása szerint — mint kezdő szakmunkások — mindenütt megállnák helyüket.

Ők most csak jelképesen lépnek az életbe. Valójában itt maradnak a műhelyben, de már nem mint tanulók, hanem mint segédek dolgoznak tovább. Egy év gyakorló időt töltenek itt, aztán lesz, aki elmegy közülük más vállalathoz, vagy más munkahelyre, de a tanulást tovább folytatják. Igy például Takács Feri és Faragó Misi műbútor-asztalos lesz. Az induláshoz az alapot megkapták a három év tanulóidő alatt, most már az az ő feladatuk, hogy tovább képezzék magukat.

Reméljük a további tanulás is sikerül majd nekik.

Újabb lépés az erőmű pernyeszállításának megoldásáért

Az erőmű főmérnöke és tervezési osztály vezetője, az ÉM. Komlói Állami Építőipari Vállalat illetékesei, valamint az Építésügyi Minisztérium és az erőmű tröszt küldöttei július 16-án értekezleten vitatták meg azokat a problémákat, melyek a drótkötélpálya és a 200 vagonos szénhombár építésénél mutatkoztak.

A drótkötélpálya építése érthetetlenül lassú ütemben halad, annak ellenére, hogy elkészítése sürgős. Azért sürgős, mert a szén elégéséből visszamaradt pernyét és salakot a jelenlegi szállítóberendezéssel igen körülményesen tudják megoldani. A salak és pernyehányó betelt és a pernye nagy részét a kéményen keresztül kell eltávolítani.

Ez csak szükségmegoldás, mert a város szennyeződését és a szívóventillátorok kopását okozza. Tehát jelenleg a salak és pernye elszállítása nem megfelelő, nem üzembiztos és költséges. Az erőmű vezetőinek helyes volt az a gondolata, amikor a pernyeszállításra drótkötélpályás megoldást választottak. Ez a megoldás megmenti városunkat az állandó pernye-szennyeződéstől és ez a szállítási mód az üzembiztonság szempontjából is a legmegfelelőbb.

Az értekezlet eredményesen fejeződött be, a hibák megszüntetésére azonnal történt intézkedés.

A drótkötélpálya és a 200 vagonos szénhombár belső munkája szeptember 15-re szerelésre kész állapotban elkészül. A munkák műszaki megvalósítása érdekében az Építésügyi Minisztérium a kivitelezést ellenőrizni fogja.

A drótkötélpályával kapcsolatban olyan értelmű megállapodás történt, hogy a későbbi időszakban az esőzés megelőzése végett már előre kiszállítják az összes anyagokat és a sokat kért művezető beállítására is történt intézkedés. A kötélpálya építését megfelelő létszámmal az építőipari vállalat meggyorsítja.

A cukrászüzem munkájáról

A cukrászsüteménynek olyan ízletesnek, gusztustkeltőnek kell lenni, hogy a vevőben a fogyasztás vágyát felkeltse, saját magát kínálja.

Mindezeket szem előtt tartva készítik a Komlói Cukrászüzem dolgozói az ízletes süteményeket, tortákat. Naponta 28—30 féle süteményt sütnek, amely a vendéglátóipari vállalat boltjain keresztül kerül a fogyasztókhoz. Az üzem kis létszámmal dolgozik, de így is kielégíti a fogyasztók igényeit. Az üzem teljes egészében nincs kihasználva, azért, mert csak olyan mennyiségű süteményt készítenek, amennyit az elárusító boltok rendelnek. Fagylaltból viszont a tavalyihoz képest lényegesen többet — naponta 5—6 mázsát — készítenek.

Az üzem dolgozóiban megvan minden igyekezet, hogy olyan süteményeket készítsenek, melyekkel a fogyasztók kívánságát kielégítik. Az erre irányuló törekvéseik közepette indokolt és jogos azon panaszuk, mely szerint értelmetlen, hasztalan és felesleges azon törekvésük, hogy az általuk gyártott sütemények külsőleg a fent leírt követelményeknek megfeleljenek. Fáradságos és gondos munkájuk eredményét, a szépen, ízlésesen, gusztusoson elkészített cukrászsüteményeket, a különböző szállító- és eladóhelyen, illetve azok dolgozói lelkiismeretlen vagy nem hozzáértő árukezeléssel csökkent értékűvé teszik.

Az üzemből amíg a sütemények eljutnak az eladó helyre, ki vannak téve a szállítás viszontagságainak. Az eladó helyeken is fennáll a lehetősége annak, hogy esetleg gondatlan kezek nem megfelelő hozzáértéssel rakják ki a bolt pultjára és így a fogyasztó már külsőleg is csökkentett értékű árut kap.

Könnyen meg lehet találni az okát, eredőjét ezen hibaterületnek:

— Amíg nagy fáradsággal és áldozattal igyekszünk a szakmunkásutánpótlás nevelésében az elmúlt évtized alatt elkövetett hibákat megszüntetni, addig nem gondolunk arra, hogy a cukrászsüteményeknek a fogyasztóig való jutása is gyakorlatot, szakértelmet, áruismeretet követel. Az idősebb cukrászgeneráció emlékszik még arra, hogy régen a cukrászmester hosszú nevelés és betanítás után engedte a cukrászkisasszonyt készítményei közé. Ugyanakkor ma üzleteinket minden képzettség nélkül „pultos" címszó alatt mindenki, minden előképzettség nélkül felveheti. Pedig szükséges az eladók előképzése azért, mert a vevők számtalanszor megkérdezik, hogy az általuk vásárolt sütemények hogyan és miből vannak készítve. Sajnos, az eladók sok esetben nem tudnak kielégítő választ adni. — Ezeket a cukrászüzem vezetője mondta el.

*

Helyes lenne, ha a vendéglátóipari vállalat gondoskodna a cukrászsütemények eladóinak kiképzéséről. Ezzel természetesen megjavulna az áruk kezelése és növekedne a forgalom.

Építik az Imre-telepi vízvezetéket

Rövidesen újabb létesítménnyel gazdagodik városunk lakossága. Kész lesz az Imre-telepi vízvezeték-hálózat

A sikondai KISZ-tábor programja

A komlói kommunista fiatalok hosszú heteken keresztül végzett lelkes társadalmi munkája nyomán megvalósult az ifjúsági tábor. Amikor e cikkünk íródott, az utolsó simításokat végezték az Ifjú Gárdista és az építőipari fiatalok.

A tábor programja már napok óta készen áll, a megvalósításához a szükséges felszerelések — pokrócok, sátrak, röplabda-, asztalitenisz-felszerelések — is a fiatalok rendelkezésére állanak. Csupán az időjárás gátolta eddig a tábor építésének befejezését, mert a bozóttal, a fákkal és gyökereikkel még csak megbirkóztak a kiszesek, de az időjárást nem tudták kedvezőre fordítani.

Most, hogy a tábor működésre alkalmas állotba került, megvalósulhat annak alábbi programja is:

A program két részből áll. Magában foglalja a vezetőképző táborozások és az üdülés jellegű táborozások ütemezését.

Eszerint július 24—27 között a tábort építő ifjú gárdisták továbbképzése, augusztus 1—3 között a KISZ agit.-proposok tanfolyama, s augusztus 4—5-én a lányfelelősök táborozása kerül megrendezésre. Július 28—31 között Szászvár, Máza, Nagymányok fiataljai népesítik be a tábort.

Augusztus 6 és 24 között a város bármely KISZ-alapszervezete, illetve tagjai igénybe vehetik. Üdülhet a táborban nem kiszes is.

A tábor vezetősége az itt üdülni kívánók számára napi két forint ellenében kétszemélyes sátrat, pokrócokat biztosít. Akik a tábor napi háromszori étkezését is igénybe kívánják venni, amennyiben bányaüzemi fiatalok, napi 6,60 forintot, más helyen dolgozók 17,29 forintot kell, hogy előzetesen befizessenek.

A tábort egy-két napra igénybevevők számára a tábortól mindtegy kétszáz méterre lévő Vadásztanya kisvendéglő is biztosít olcsó ellátást.

A sikondai ifjúsági táborban közös játékok, kirándulások, táborversenyek és érdekes előadások biztosítják — a fürdési lehetőségen túl — a szórakozást.

A tábort igénybevenni kívánó szervezetek, vagy egyének július 31-ig jelentkezhetnek beutalójegyért a KISZ városi bizottságán.

Kezdeményeznek a gyerekek

A napokban hazafelé mentem és megpillantottam egy gyermekcsoportot. Valamit nagy figyelemmel olvastak. Megálltam egy pillanatra és figyeltem őket, s közben az a gondolatom támadt, vajon mit tanulhatnak ezek a 10—12 év körüli gyerekek. A kislányokon és kisfiúkon látszott, hogy nagy gonddal készülnek valamire. Kíváncsi voltam és közelebb mentem hozzájuk. Megkérdeztem az egyik 10 év körüli gyerektől:

— Mondd, mit tanultok?

A gyerek bátortalanul, de büszkén felelt:

— Színdarabot.

— Mikor és hol fogjátok eljátszani? — kérdeztem.

A gyerekek egyszerre feleltek:

— Anna-aknán a gyerekeket és a szülőket fogjuk szórakoztatni vasárnap délután.

Többet nem mondtak, hiába kérdeztem őket, de meghívtak a kis műsoros délutánra. Vasárnap délután már nagy volt a készülődés. Színpadot készítettek a gyerekek és öltözködtek a színes kreppapírból készített ruhákba. 4 órakor kezdték meg rövid műsorukat. Sok nézőjük volt, s a szülők többsége és a gyerekek nagyrésze megnézte ezt a kis műsort. Énekszámokkal, szavalatokkal és néhány rövid jelenettel szórakoztatták szüleiket, pajtásaikat.

Gratulálunk nekik.

SPORT

Búcsúztatunk egy nagyszerű labdarúgót

Polgár József megvált csapatunktól

Egy esztendővel ezelőtt, az 1957/58-as bajnoksági év kezdetén azzal a bejelentéssel élt Polgár József, a KBSK elnöksége felé, hogy a szezon végén engedje el őt családi okok miatt. Akkor is, most is fájdalmasan érintette a KBSK-t, s talán minden komlói szurkolót, aki őszintén szívébe zárta az immár négy esztendeje a klub színeiben játszó, lankadatlan teljesítményű, igen sportszerűen élő labdarúgót. Polgár Józsefet nemcsak úgy szerették meg a komlói emberek, mint labdarúgót, aki úgyszólván minden mérkőzésen töretlenül játszott, hanem úgy is mint embert, úgy is mint példás családi életet élő családapát.

A labdarúgás komlói szerelmeseinek, a komlói embereknek kedvenc „Golyó"-ja megválik csapatától. Nem azért, mert a vándorláshoz van kedve, hanem azért, mert családi körülményei, idős szülei érdeke kívánja így. Nem azért megy el innen, mert a csapat kiesett az NB I-ből vagy mert eladta magát pénzért, hogy aztán egy esztendő múlva — mint azt sokan teszik — tovább vándoroljon. Amikor bejelentette eltávozási szándékát, kérte az egyesület hozzájárulását és nem fenyegetőzött. Nem vette észre egy szurkoló sem azt, hogy azért, mert Polgár József, a bajnokság végén itthagyja Komlót, másképp játszott volna, mint tudásához illik, ahogyan azt egyesülete elvárta tőle. Töretlenül, nagy akaraterővel küzdött a csapat színeiért. Minden tőle telhetőt megtett a jobb szereplésért.

Bátran ki merjük jelenteni: ilyen nagyszerűen játszó, sport szerűen élő játékos kevés van a magyar labdarúgásban, még kevesebb van Baranyában.

Most, amikor búcsúzunk Polgár Józseftől, a mi kedves „Golyónk"-tól, megköszönjük eddigi játékát, sportemberhez méltó magatartását, önzetlen küzdelmeit, melyet a zöldgyepen vívott oly sok 90 percen át, a KBSK színeiben. Amikor ezt tesszük, tesszük azt is: példának állítjuk ezt a nagyszerű labdarúgót csapatunk minden tagja elé. Éljenek oly sportszerűen, mint ő élt — s biztosak vagyunk benne, hogy ezután is élni fog. — Küzdjenek a pályán, a mérkőzések 90 percein úgy az egyesület színeiért, a bányász labdarúgás becsületéért, mint ő tette azt. Legyenek annyira emberek a mindennapi életben, mint Polgár József volt. Legyenek olyan családapák és férjek, mint Polgár József. Kövessék példáját emberi magatartásában, sportszerű életmódban és a pályán való játékban is.

Mi azt kérjük Polgár Józseftől: ne feledkezzen meg a KBSK-ról, a komlói emberekről, játékostársairól. Őrizze meg mindazt a kellemes emléket, amelyben itt Komlón, a köztünk való életben része volt.

Köszönjük kedves Polgár József azt a játékot, melyet egyesületünk színében, a bányászsport jó hírnevének öregbítéséért tett. Köszönjük közreműködését, sportszerű viselkedését, emberi magatartását.

Kívánjuk; legyenek további sportműködésében sikerei, eredményei. Éljen olyan sportszerűen, mint itt Komlón és legyen olyan ember, férj, és apa, amilyen itt Komlón volt.

Ehhez kívánunk Önnek jó egészséget, sok sikert, és bányász jószerencsét!

KOMLÓ SPORTKÖZÖNSÉGE

Úttörőházak Országos Spartakiádja

A Csillebércen és a margitszigeti úttörő stadionban 1958. VII. 13—19-e között került lebonyolításra: kézilabda, labdarúgás, röplabda, asztalitenisz, úszás, négytusa 5-ös csapatverseny és 4x100 méteres váltófutásban. Több mint 900 pajtás gyűlt össze a csillebérci úttörő városban. A komlói úttörőház 6 fiú és 6 leányt nevezett 4 tusára és a 4x100 méteres váltófutásra.

Július 13-án, vasárnap reggel vidám izgalommal telített pajtásokkal indultam az úttörők álma városába, Csillebércre, ahol gyönyörű fogaskerekű és az úttörővasút út után, katonás, úttörővezetői egyenruhás pajtások fogadtak bennünket. A fiúk a „Szabadság", a lányok az „Április 4" altáborba kerültek, ahol mindjárt a hét programját is megkaptuk. Délelőttökön úttörőfoglalkozások: forgószínpad és edzések szerepeltek. Délután pedig 10—15 autóbusszal indultunk a margitszigeti úttörő stadionba, a versenyek színhelyére.

Hétfőn, 14-én a kislabda dobásban, szerdán 4x100 méteres váltófutásban, csütörtökön pedig a 4 tusa többi számában (60 m futás, magasugrás, távolugrás) szerepeltek pajtásaink.

A versenyek során láttuk, hogy mennyivel jobban készültek fel a versenyekre a többi vidéki pajtások, mint mi. Beszélgetésünk során elmondották, hogy egy év óta állandó, rendszeres edzésekkel készültek erre a nagy szpartakiádra (mi viszont csak 3—4 hétig). Ilyen eredmények születtek: 74, 73, 71 méteres kislabdadobások. Hárman ugrottak 160-at magasba, (a debreceniek magas átlaga 149 cm volt), 568-at távolba, és hárman futották 7.5,7 másodpercet 60 méteren! Ebből a számból két komlói fiú Müller és Klinger a legjobbak közé került. A 4x100 m-es váltófutásban Klinger, Rónaszéki, Gábos, Müller összeállítású váltónknál, sajnos a két jó váltás után a 3. váltás nem sikerült; Müller előbb elszaladt és a váltózóna előtt teljesen le kellett állnia és állva indulnia. Igy is 52.8 másodperces időt futottak, ami városi csúcs!

Feltűnő volt a vidéki úttörőházak fölénye. Egyetlen versenyszámot sem nyertek meg a fővárosiak.

A négytusa táblázat szerint 100 ponttal az alábbi eredményeket értékelték: (elől a fiúk eredménye): 60 m-es 8, 8,2, kislabda 65, 55, távolugrás 480, 450, magasugrás 130, 120 cm.

A KOMLÓI FIÚK EREDMÉNYEI:

	60 m	kislabda	távol	magas	pont
Müller Gyula	7.5	70.5	491	130	420
Kovács István	8.5	60.5	458	140	391
Molnár László	8.4	67	432	130	378
Klinger Tamás	7.5	45	450	135	365
Gábos Zoltán	8.4	54	407	135	344

a csapat összes pontszáma: 1904

A KOMLÓI LÁNYOK EREDMÉNYEI:

Teimel Katalin	8.8	39	379	120	345
Bartha Lenke	9	31	378	110	326
Rein Rózsa	9.5	34	385	125	318
László Mária	9.2	41.5	378	105	306
Ruspai Anna	9.7	34.5	360	115	295

a csapat összes pontszáma: 1590

A fiúk az összesítésnél a 25 csapatból 17., a lányok a 18 csapatból a 17. helyen végeztek.

A szpartakiád tanulsága: a jövő évre már ősszel meg kell kezdeni a felkészülést. Nemcsak az atlétikai számokban, hanem a labdarúgásban, kézilabdában és a többi versenyszámokban is, hogy az 1959-es országos szpartakiádon egy séges erős csapattal vehessünk részt.

— Cs. Z. —

A tröszt építési osztálya figyelmébe:

Léteznek vagy nem léteznek?

Igen furcsa címe van ennek a cikknek, de a cikk tartalma még furcsább. Emberekről, családokról van szó, akik élnek, dolgoznak és közel két éve — az ellenforradalom óta — modern lakásokban laknak, de nincsenek bejelentve, nem rendelkeznek lakáskiutalással, és nem fizetnek lakbért. A kenderföldi 509-es épület C lépcsőház lakóiról van szó. Nem kevesebb, mint tíz család lakik ebben a lépcsőházban. A lakók nem fizetnek lakbért, nem fizetnek áramot, nincs világítás a lépcsőházban, az ajtók és ablaküvegek el vannak törve és a pincében térdig ér a víz. Ennek a lépcsőháznak nincs házbizalmija, nincs gazdája. A tröszt eddig nem vette át műszakilag, tehát nem hozzá tartozik, de az ő emberei laknak benne. Ennek következtében a karbantartó üzemhez sem tartozik.

A lakók több helyre fordultak, a trösztnél is és a karbantartó üzemnél is voltak, de mindhiába. Attól tartanak, hogy másnak a hibájából, felelőtlenségéből majd egyszerre kell nekik megfizetni a több mint két évi lakbért és az áramdíjat. Más probléma is van: Két család most Csehszlovákiába szeretne menni rokonlátogatásra, de nem mehet, mert nincs bejelentve. Ha a lakásokban valami elromlik, például fürdőkályha, WC, mosdó stb., nem tudják megcsináltatni, mert nincs kivel.

Ezek után jogosan feltehetjük a kérdést: két év után miért nincs ennek a lépcsőháznak gazdája? A tröszt építési osztálya miért nem intézkedett eddig és miért nem vette műszakilag át ezt a lépcsőházat? Az, hogy a lakók gazdátlanok, az, hogy velük nem törődik senki, hogy nincsenek bejelentve, nem fizetnek lakbért, csakis a tröszt építési osztályának köszönhető. Annak köszönhető, hogy az építési osztály nem intézkedett és bár többször tett ígéretet, de ígéretét még eddig nem teljesítette. Felhívjuk a fenti osztály figyelmét: sürgősen tegye meg a megfelelő intézkedéseket a lakók és a tröszt érdekében. Kérjük az illetékeseket: vizsgálják meg a kenderföldi 509-es számú épület C lépcsőházának az ügyét és vonják felelősségre azokat a felelős személyeket, akik azt megérdem-

HÍREK, közlemények

Kanadában két újság ára jut egynapi élelemre

„Tisztelt Szerkesztőség!

Bocsánatot kell kérnem, hogy több, mint egy éve nem adtam hírt magamról. Legyen azonban mentségemre a betegségem, és a nélkülözés úgy anyagilag, mint testileg. Igazán hálával tartozom a szerkesztőségnek, hogy idáig is voltak szívesek küldeni az én kedves lapomat.

Remélem, hogy önök is belátják, hogy összes jövedelmemből 30 dollárból havonta nem igen jut másra, mint a legszükségesebbre. 21 dollárt fizetek házbérre, marad 9 dollár, ebből kell megélnem havonta. Önök el sem hiszik, de én be tudom bizonyítani ezt. Tehát 30 centnél többet nem szabad elköltenem napi kosztomra, az egy dollár maradványból a legszükségesebbeket veszem meg.

Így kell élnem 83 éves koromban és hogy még meddig kell küzdenem, azt nem tudom..."

E szó szerint idézett levelet küldte júniusban a Kanadában élő J. M. (Florida) az Amerikai Magyar Szó szerkesztőségének.

Nálunk nem egyszer hivatkoznak egy-egy olyan kin élő levelére, akinek „jól" megy. Az ilyenek vannak kevesebben. Fenti idézett levelünk most azt mutatja meg, hogyan élhet az, akinek rosszul megy. S ez utóbbiak vannak többségben. Hogy miként élhet az idézett levél írója, ahhoz csak annyit említünk, hogy az idézett lap példányonkénti ára 15 cent. Vajjon, mit vehet akkor naponta 30 centből?

— **Javul** városunk gyümölcs, zöldpaprika, paradicsom és egyéb zöldségfélével való ellátása. A városi tanács végrehajtó bizottsága legutóbbi ülésén tárgyalta a város zöldségellátását, mely alkalommal jelen volt Nyúl elvtárs, a MÉK megyei központjának vezetője és hathatós intézkedéseket tettek a város zöldség- és gyümölcs ellátásának megjavítására.

— **Iparengedély** nélkül órajavítómunkát végzett Bodóki Sándor csillés. Ezen cselekményéért a városi tanács v. b. igazgatási osztálya 300 forint pénzbírsággal súlytotta.

— **Kilenc** „Spartak" személygépkocsival növekedett a komlói magánszemélygépkocsi tulajdonosok száma. Július 20-ig 13 tröszthöz tartozó dolgozónak volt magán-személygépkocsija. 21-én újabb kilenc dolgozó vásárolt személygépkocsit. Az új kocsitulajdonosok a következők: Ropoli István, Bétaakna főmérnöke; Gyurics Lajos, a tröszt gépkocsivezetője; Storcz András aknász; Keller Ferenc, a nagymányoki bányaüzem géplakatosa; Kő László technikus, Kladiva László művezető; Wendorfer Ottó könyvelő, Horzsa Pál gépészeti osztályvezető és Somkoly István bányamérnök.

— **Lopás** és testi épség veszélyeztetése miatt a városi tanács igazgatási osztálya pénzbüntetésben részesítette az alábbi személyeket: Benedek Gábor, Kreiner József és Somogyi Andrásné 100—100 forint, Ilov József, Ludvig Erzsébet, Ramhab Józsefné, Bichoff Károly és Lukács Mária 50—50 forint, Tüzkő Béla 30 forint büntetést kapott, mert a palahányóról fát loptak, ugyanekkor, a paladöntés alkalmával testi épségüket veszélyeztették.

Virágrendelés

A Komlói Köztisztasági és Kertészeti Vállalat felhívja a vállalatok, közületek, valamint Komló város lakosságának figyelmét, hogy 1958. július 1-től a vállalat megindította élővirág-kötészetét. Menyasszonyi csokrok, nyoszolyócsokrok, koszorúk és sírcsokrok készítését vállaljuk. Megrendeléseket felvesz: Kossuth Lajos úti virágüzlet, telefon: 23-26, Mecsekjánosi kertészet, telefon: 26-03.

A vas-műszaki bolt áruellátásáról

Július 18-án látogattunk el az Észak-Baranya megyei Népbolt komlói vas-műszaki boltjába. Megnéztük, van-e elegendő árucikk, ki tudják-e elégíteni a vásárlóközönséget.

A bolt vezetőjét kerestük meg, és tőle kértünk információt kérdésünkre. A vas-műszaki bolt vezetője az alábbiakat mondta:

— Jelen pillanatban villanytűzhely, porszívó, villanyvasaló, rezsóból mutatkozik hiány. De ezeket a keresett árucikkeket a legrövidebb időn belül beszerezzük, és a vásárlóközönséget teljes mértékben kielégítjük.

— *Rádióból, kerékpárból, ezek alkatrészeiből ki tudják-e elégíteni a vásárlóközönséget?*

— Rádióból bő választék áll a vevők rendelkezésére. Hiány a kis rádióknál mutatkozik, de megrendelése már megtörtént. Kerékpárból és kerékpár-alkatrészből hiány nincs. Ezekből korlátlan mennyiséget vásárolhatnak Komló lakosai.

— *Van-e elegendő motorkerékpár?*

— Hiányunk 250-es Pannoniából, Robogóból és 350-es Izs motorkerékpárból van. Ezzel szemben újtípusú Danuviából viszont bő a választékunk. Motorkerékpáralkatrészből bő tartalékunk van.

— *Milyen árucikkeket rendelnek bányásznapra?*

— A zavartalan áruellátás érdekében a bányásznapra a legkeresettebb árucikkekből kellő mennyiséget rendeltünk. Minden árucikkből bő választék áll majd a bányásznapon a vásárlók rendelkezésére. Lesz elegendő motorkerékpár, villanytűzhely, és hűtőgép, valamint egyéb háztartási berendezés is — fejezte be nyilatkozatát a vas-műszaki bolt vezetője.

Még mindig nem elég?

Nem egyszer adtunk hírt táppénzcsalók leleplezéséről és a munkafegyelem lazítóinak bűnhődéséről. Józan ésszel azt hinné az ember, hogy az időnként közölt esetekből még az is okul, akinek eddig hasonló „vaj volt a fején". Úgy látszik azonban, egyeseknek még mindig nem volt elég a figyelmeztetés, mások kára, az intő példa.

Nos, mutassuk be, mint az „új" portréját az ilyen dolgozónak. Tamás János Kossuth-bánya dolgozója, Komló, Petőfi tér 1-es szám alatti lakos betegállományban van. Ez azonban nem gátolja őt, hogy sorozatosan ne a kocsmában, „gyógyítsa betegségét". Ez még nem elég, tovább megy. Július 15-én, részegen jelenik meg az orvosi rendelőben. Azt hisszük, hogy talán változott valamit. Korántsem. A következő napon, 16-án, 10,30 órakor a Sport-büféből úgy kellett szinte előhalászni, annyira részeg volt. Figyelmeztették nyomban, hogy menjen haza. De mert azok az idők elmúltak, hogy a jóindulatú figyelmeztetést komoly ellenőrzés ne kövesse, a betegellenőr még aznap délben elment megnézni ismét a Sport-büfét. A szegény „beteg" Tamás János, a délelőtti figyelmeztetés óta változatlanul tovább ivott. A Sport-büfében szinte kihívó viselkedésnek lehet most már azt nevezni, hogy a következő nap 17-én, délután 15,30 órakor a betegellenőr ismét csak a Sport-büfé „gyógytermében" találta. Természetesen nem józan állapotban.

Hát ki ez az ember, akit szándékosan nem nevezünk már dolgozónak; aki házastársa elmondása szerint rendszeresen leissza magát, családját a lakásán üldözi és két hónap óta táppénzes állományban van? Hiába a figyelmeztetés, hiába az ellenőrzés, úgylátszik szinte akarattal helyezkedik szembe a renddel, a törvénnyel és mintegy akarattal hívja ki maga ellen az összes szükséges intézkedéseket.

A tröszt munkaügyi osztálya figyelemmel erre a felháborító és valóban minősíthetetlen magatartásra, az üzem vezetősége és szakszervezeti vezetősége felé azonnal javaslatot tett: Tamás Jánostól egy havi táppénzt tiltsanak le!

Biztosak vagyunk benne, hogy a szakszervezeti vezetőség és az üzemvezetőség egyetért ezzel a javaslattal, és példát mutatva megtanítja végre Tamás Jánost arra, hogyan kell viselkedni egy betegnek.

— RA—U —

Még egyszer a dávidföldi vegyes népbolt ügyében

Nemrég írtunk a dávidföldi vegyes népbolt ügyéről, a késedelmes megnyitásról és a megnyitás körüli bürokráciáról. E cikkünkre a következő levelet kaptuk:

„Hivatkozással a VIII. évfolyam, 53. számában, 1958. július 5-én „Óvást emelünk a dávidföldi vegyes népbolt megnyitása ügyében" című cikkükre közlöm, hogy vizsgálatot rendeltem el a cikkben közöltekkel kapcsolatban. Ennek eredményéről rövid időn belül részletes tájékoztatást fogok küldeni.

Köszönetemet kell kifejeznem a cikk írójának, hogy a hibákra felhívta figyelmünket.

Mindent el fogunk követni, hogy az üzlet minél hamarabb elkészüljön.

KOVÁCS ALADÁR sk.
igazgató,
Kereskedelmi Tervező Iroda."

*

Megjegyzésünk: jó lett volna, ha az említett cikkre ugyanígy reagált volna a lakóterv is. De reméljük: ami késik az nem múlik!

— **A Mongol** Népköztársaságban ma kétszer annyi üdülőház van, mint 1952-ben. Több mint négyszeresére emelkedett azoknak a mongol dolgozóknak a száma, akik üdülőben töltik szabadságukat.

Hol művelődjünk — hol szórakozzunk?

MOZI

Május 1. Július 26-tól 30-ig: Apák és fiúk. Olasz film. Július 31-től augusztus 6-ig: A tett színhelye Berlin. Keletnémet bűnügyi film.

Matiné. Július 27-én, vasárnap délelőtt 10 órakor: Varázsduda.

Szabadság. Július 26-án és 27-én: 420-as urak. (Első rész): Indiai film. Július 28-tól 30-ig: Vágyakozás. Francia-mexikói film.

A műsorváltozás jogát a mozik vezetősége fenntartja.

KIÁLLÍTÁS:

Július 19-én nyílt meg a Mújus 1 Kultúrotthonban id. Szabó István szobrászművész kiállítása. A kiállítás, mely bányásztörténelmi feldolgozást tartalmaz, augusztus 2-ig tekinthető meg, naponta délelőtt 10 órától este 7 óráig.

KIRÁNDULÁS

Az IBUSZ különvonata július 27-én, vasárnap reggel pontosan 4,13 órakor indul Siófokra. Azok a komlói dolgozók, akik siófoki kirándulásra mennek, Siófokról Tihanyba is ellátogathatnak. Az IBUSZ-iroda felhívja a kirándulók figyelmét, hogy a különvonat 18,30 órakor indul vissza Komlóra.

Apróhirdetések

— **11 részből** álló, újonnan készült modern kombinált szobabútor és alig használt villanyborotva eladó. Cím a szerkesztőségben.

Az Uj- és Béke-telepen lévő **bányászlakások 110 voltról 220 voltra történt átszerelésével kapcsolatban a rádió, vasaló és egyéb elektromos készülékek átkapcsolását a Komlói Helyiipar Szolgáltató Vállalat rádiós részlege jótállás mellett vállalja. A felmerült költségeket a vállalat által kiállított hivatalos számla alapján az áramszolgáltató vállalat megtéríti.**

ÚJ KOMLÓ
az MSZMP Komló városi bizottsága és a városi tanács lapja.
Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Felelős kiadó:
az MSZMP városi bizottsága.
Szerkesztőség:
Komló, Lenin tér 1. szám.
Telefon: 12-18, 23-69.
Kiadóhivatal:
Komló, Lenin tér 1. szám.
Előfizetés postahivatalóknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

PÉCSI SZIKRA NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz.
Telefon: 20-27.
Nyomdaért felel: Melles Rezső.

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VIII. ÉVFOLYAM, 60. SZÁM. ARA: 50 FILLÉR SZERDA, 1958. JÚLIUS 30.

A szakszervezeti munka fontosságáról

„A szakszervezetek a legerősebb és feltétlen munkatársai kell, hogy legyenek annak az államhatalomnak, melynek egész politikai és gazdasági tevékenységét a munkásosztály öntudatos élcsapata, a kommunista párt vezeti. A szakszervezeteknek — melyek általában a kommunizmus iskolái — különösen a szocialista ipar igazgatásának (majd pedig fokozatosan a mezőgazdaság igazgatásának is) iskolájául kell szolgálniok. A munkások egész tömege, majd pedig valamennyi dolgozó számára is." (Lenin)

A szakszervezetek pártonkívüli, társadalmi tömegszervezetek, amelyek fajra, nemzetiségre, nemre, vallásra és pártállásra való tekintet nélkül önkéntességi alapon egyesítik az ipari és mezőgazdasági munkások, alkalmazottak és értelmiségi dolgozók legszélesebb tömegeit. A szakszervezet feladata a dolgozók nevelése a szocialista tulajdon védelmére munkafegyelemre és kötelességteljesítésre, a szocialista hazafiságra, a szocializmus felépítéséért vívott harcban.

A szakszervezet tagjainak — szervezeten belül — jogaik és kötelességeik vannak. A kettő egymástól nem választható el. Akkor, amikor a tagok jogaikat gyakorolják, feladataiknak is eleget kell, hogy tegyenek. Sajnos a szervezett dolgozók között mutatkozott olyan jelenség, — komlói viszonylatban is — amely a kötelességet kimondottan a tagdíjfizetésben látja csak. Ezzel egyidejűleg a jogaikat minden esetben élvezik.

Ez a téves nézet hatékonyan befolyásolja a szakszervezetek munkáját. Miután a tagság egyrésze csak a jogait gyakorolja, s kötelességeiről megfeledkezik, így az alapszervezetek tevékenykedése sem minden esetben kielégítő. Kossuth-bányán például a legutóbbi taggyűlésen hiányzott a szervezett dolgozók mintegy 25 százaléka. Azok az emberek, akik nem érzik kötelességüknek, hogy a szervezeti életben részt vegyenek.

A szervezett dolgozók kötelessége kell, hogy legyen az új bányászokkal való foglalkozás, és azok szervezeti életbe való bevonása. Az ellenforradalmi események után, ezen a területen javulás mondható. A szakszervezeti aktívák — a tagdíjbeszedésen kívül — fokozottabban foglalkoznak a dolgozók ügyes-bajos problémáival, panaszaival. További munkájukhoz segítséget nyújt majd a hamarosan megrendezésre kerülő országos bizalmi tanácskozás, ahol országos viszonylatban tárgyalják a bizalmiak munkáját s megjelölik a további perspektívákat. Komlóról két küldött vesz részt a tanácskozáson, akik tapasztalataikat a többi bányaüzem szakszervezeteivel is ismertetik. Ahhoz, hogy a szakszervezetek — a komlói bányaüzemeknél is — eredményesebben végezhessék munkájukat, az szükséges, hogy minden szervezett dolgozó és aktivista a Szakszervezetek XIX. kongresszusának határozatait magáévá tegye, és annak szellemében tevékenykedjen.

Bukovecz Lajos
Kossuth-bánya szakszerv. elnöke.

A szénbányák jelentik:

Minden üzem teljesítette napi tervét

Július 24 és 26-a között a tröszt valamennyi üzeme teljesítette napi tervét. Ezzel — Kossuth-bánya kivételével — valamennyi üzem teljesítette, sőt túlteljesítette havi tervét is. A tröszt mintegy 1 500 tonna szénnel adott többet havi tervénél.

Örvendetesen javult a tröszt gázszéntermelése is. Július 26-ig közel 4 000 tonna gázszenet termeltek terven felül.

Az üzemek között folyó párosverseny havi százalékos eredménye a következő:

Komlói üzemek

1. III-as akna	105,7 százalék
2. Béta-akna	102,1 százalék
3. Anna-akna	100,8 százalék
4. Kossuth-bánya	99,6 százalék

Északi üzemek

1. Mária	105,8 százalék
2. Szászvár	102,7 százalék
3. Nagymányok	102,3 százalék

III-as akna teljesítménye a három nap alatt 8 százalékot emelkedett és ezzel több mint 1 000 tonna szenet adtak júliusi tervükön felül. A Béta-aknaiak tervteljesítése, illetve az általuk termelt terven felüli tonnák mennyisége meghaladja az 500-at. Anna-akna és Kossuth-bánya ugyancsak túlteljesítette tervét, de Kossuth-bányának még adóssága van július hónapra. Hasonlóan javult az északi üzemek teljesítménye is.

Kiküldött munkatársunk jelenti:

Folynak az előkészületek az utóbbi évek legnagyobb mezőgazdasági kiállítására

Száz éves jubileumra készül a mezőgazdasági kiállítás. Most száz éve, hogy először rendeztek ilyet Budapesten. Ezt az évfordulót kívánják megünnepelni a kiállítás vezetői. Most kívánják megrendezni az utóbbi évek legnagyobb mezőgazdasági kiállítását.

A kiállításon nemcsak magyar termékek és áruk szerepelnek majd, hanem több külföldi országgal is megkötötték már a szerződést a részvételre. Az eddigi tárgyalások eredményeképpen 8 baráti, és 13 tőkés ország mutatja be termékeit, állatait és mezőgazdasági gépeit.

A kiállítás kezdetéig — szeptember 12-ig — még sokat rendeznek, és szépítenek a kiállítás területén. Most építenek két új pavilont a zöldség és gyümölcs bemutatására. Bővítik az eddig is szokásos halászkertet. A kiállítás területét valóságos virágoskertté varázsolják. Tehát minden biztosítva lesz, hogy a látogatók jól érezzék magukat.

A szokásostól eltérően az idén a kiállítás megnyitása előtt nemzetközi borversenyt rendeznek, melyre több baráti és kapitalista ország hozza el fajborait. Ennek érdekessége az lesz, hogy még Afrikából és Ausztriából is hoznak borokat. A kiállítás alatt a mintegy 450 fajtából borkóstolókban árusítanak a közönségnek.

Érdekesnek mutatkozik az újfajta mezőgazdasági gépek bemutatója. E bemutatóra a Szovjetunió több új mezőgazdasági gépet hoz. Ezenkívül több kapitalista ország is elküldi új mezőgazdasági gépeit.

A kiállításon tárgysorsjáték is lesz. A 4 forintos sorsjegyek főnyereményeként egy Zetor traktort lehet nyerni. Mint mindig, most is kedvezményes lesz a vidékről való felutazás. A vasút 50 százalékos a MÁVAUT 20 százalékos, a MALÉV 10 százalékos utazási kedvezményt biztosít.

Új iszapolóteret kapott Béta-akna

Béta-akna mellett frissen odaszállított homok sárgálik; beton alapon, ott van a szállítószalag is amivel odaszállították, és egy csomó csővezeték. Aki nem ért a bányászathoz, nem tulajdonít mindennek semmi jelentőséget. Azonban ennek nagy jelentősége van. Ez egy új iszapolótér, melynek segítségével megvédik a Béta-aknai fejtéseket a bányatűztől.

Eddig Béta-aknán egy kisebb kapacitású, egészen korszerűtlen iszapoló berendezés működött. Ezt kényszer helyzetben készítették, gyors munkával. Ennek eredménye az lett, hogy az iszapoló berendezéssel sok baj volt, bár ennek segítségével is sikerült egynéhány tüzet megelőzni.

Az 1958-as évben hozzákezdtek egy új iszapolótér építéséhez. Ez a napokban befejeződött. Most, ahogy az ember végignézi ezt az új létesítményt, bizony össze sem lehet hasonlítani a régivel. Betonkockákkal kirakott alapzata van, míg a régi lemezdarabokból volt összetákolva. Ejtési magassága — ez az iszap szállításánál az egyik fő tényező — kétszerese a réginek. A homok szállítása egy másik vasútvonalon történik. A réginél a homok döntése sok emberi munkát igényelt, most ezt két személy el tudja látni. Az ejtési magasság növelésével el tudták érni, hogy sűrűbb iszapzagyot alkalmazhatnak. Ez növeli a teljesítményt és a hatásfokot. Elméletben az új iszapoló hatásfoka négyszerese a réginek. Ezzel elkerülik a sűrű dugulásokat, amely a réginél gyakran előfordult.

Az új berendezés kísérleti munkája a hét folyamán megkezdődött. Próba alá veszik a csővezetéket, annak tömítéseit, teherbírását. Az egész berendezés teljesítőképességét is kikísérletezik. Megállapítják, hogy a berendezés milyen sűrűségű iszappal képes működni.

Béta-akna e nagyszerű berendezéssel gazdagodva még jobb eredményeket érhet el az üzembiztonságban. A bányatüzeket kellő időben meg tudjuk előzni. Reméljük ezeket az adottságokat a legmesszebbmenőkig kihasználják, és ezekkel is törekednek a jobb termelési eredmények elérésére.

Jól dolgoznak az aknamélyítők

Kossuth-aknán dolgozó Aknamélyítő körzet dolgozói a bánya minden területén végeznek fetárási és felújítási munkálatokat. Többek között az V. szinten a déli főkeresztvágatból, mintegy 600 folyóméter hosszú kiváltó-vágatot hajtanak, 3000—3500-as átmérőjű korszerű TH-biztosítással. Ennek a vágatnak a kihajtását szeretnék az Aknamélyítőkörzet dolgozói ez év december 31-ig befejezni. De ehhez a még visszalévő 500 folyóméter vágatból csapatonként 21, 22 folyóméteres havi teljesítményt kell elérni. Ebben az esetben biztosítva volna a vágathajtás ez évi befejezése. Jelenleg a 600 méterből 100—150 folyométert hajtottak ki.

Hogy a még visszalévő munkálatokat a tervezett határidőre be tudják fejezni, ehhez jobb anyag és üres csille-ellátásra van szükségük. Annál is inkább, mert ezek a feltételek Kossuth-bánya szállító főkörletétől és III-as aknától függnek. Előfordult már például olyan eset is, hogy mind a négy munkahelyen le volt repesztve a kőfal és mindössze 25—30 üres csillét kaptak. Ezzel szemben mintegy 70—80 üres csillére lett volna szükségük. A két munkahelyen PML—5-ös típusú rakodógéppel dolgoznak, melyeket nem igen tudnak kihasználni a nagymérvű üres csille-hiány miatt. Ezt a vágatot III-as akna részére hajtják. Így az akna vezetőinek is szorgalmazni kellene a csapatok részére az üres csille-ellátást.

Nemcsak üres csillékben mutatkozik hiány, hanem az anyagellátás sem a legmegfelelőbb. Később érkezik az igényelt anyag a munkahelyre, mint arra éppen szükség lenne. (Például: homok, idomkő, TH-vas, cement, stb.) A külszínről ugyan beviszik ezeket az anyagokat a tárába, de ott félreállítják és csak akkor adják le, ha éppen ráérő idejük van.

Munkálatokat végeznek még a Kossuth-akna VIII. szintjén is a déli és északi keresztvágaton, valamint egy kerülő vágatot hajtanak. Itt is, mint a fenti munkahelyen anyaghiány és ürescsillehiány van. Jó lenne, ha az erre illetékes üzemek vezetői megvizsgálnák a fentemlített ürescsille- és anyaghiányokat és hathatós intézkedést tennének a nehézségek megszüntetésére.

Ezzel biztosítható, hogy Kossuth-bánya szenelő üzeme előbb kezdhetné meg a déli főkeresztvágat felett lévő széntelep lefejtését, amely továbbra is biztostíaná, illetve emelné a komlói tröszt tervteljesítését.

Mindezen nehézségek ellenére a Kossuth-bányán dolgozó aknamélyítők mindent megtesznek a tervteljesítés érdekében. Példa erre az, hogy júniusban az összfolyóméter teljesítményt 60-ról 69,3 folyóméterre emelték, illetve üzemi szinten 117 százalékot értek el. Negyedéves tervüket 109 százalékra teljesítették.

Egy jól bevált újítás

A dolgozók körében egyre jobban terjed az újítási mozgalom. Számtalan olyan újítás született, mellyel népgazdaságunknak igen nagy költségeket takarítottunk meg. A dolgozók többsége megérti, hogy újításával nemcsak saját érdekeit, hanem egész népünk felemelkedését segíti.

A Kossuth-bánya gépüzemének sok olyan újítást alkalmaztak, mellyel népgazdaságunknak igen sok pénzt takarítottak meg. Ez év februárjában adtak be egy olyan javaslatot az újítási osztályra, mellyel a bányában, a szénszállítás lebonyolítására alkalmazott gumiszalag görgőjének golyóscsapágy kicserélését javasolták. Ezt az újítási javaslatot Marton Emil és Hausch Mátyás dolgozták ki. A javaslat az alábbi elgondoláson alapszik:

Az eddig alkalmazott golyóscsapágy az üzemnek sok pénzébe került, mert élettartama rövid volt. Mert a szénpor megakadályozta a csapágyak rendszeres olajozását. Ezért hamar tönkre ment. Így évenként átlag 13 000 darab golyóscsapágyra volt szükség, melynek költsége darabonként 16 forint. Ez a szükséglet évente 208 000 forintot igényelt. Az újítók műanyagból készült csapágyakat javasoltak. Előnye az, hogy olajozni nem kell, és a beléje kerülő szénpor egy kemény réteget képez, mely élettartamát meghosszabbítja. Előállítási költsége — ha itt az üzemben készítik el — darabonként 3 forint. Ha valamelyik műanyaggyárnál rendelik meg, akkor a költsége egy forintra csökken. A saját megoldással gyártott műanyagcsapágyakkal évente 171 800 forint a megtakarítás műanyaggyári készítés esetén még több a megtakarítás.

A jól bevált újításért Marton Emil és Hausch Mátyás újítók 8 000 forint újítási díjat kaptak.

Örvendetesen javult városunk zöldség- és gyümölcsellátása

„Ma jobb a zöldségellátás, mint tegnap", „Javult a zöldségellátás", „Javult a gyümölcsellátás". Szombaton — július 26-án — több helyen jártam és ezeket a mondatokat, a háziasszonyok beszélgetéséből lestem el, illetve vettem ki. Háziasszonyok beszélgetéséből, akik két héttel ezelőtt kétségbeesetten beszéltek városunk zöldség—gyümölcs-ellátásáról. A panaszoknak nem volt se vége se hossza. Most másként nyilatkoznak, nem panaszkodnak. Elismeréssel beszélnek a párt, a tanács v. b., az „Uj Komló" ezirányú munkájáról, erőfeszítéseiről. Jóleső érzés volt ezt hallani, hisz' így láttuk igazán, a háziasszonyok által jogosan felvetett panaszok intézésének eredményét, s az elismerést azok részéről, akik a panasz orvoslását tőlünk várták.

A fáradozás eredményes volt, mert jelenleg, a zöldségesboltok áruellátása jobb, mint egy héttel ezelőtt volt. A minőségnél is történt javulás. Az is örvendetes, hogy a piaci napokon ma sokkal több őstermelő hozza fel áruját, mint azelőtt. Bővebb a mennyiség, választékosabb a vásárlási lehetőség. A MEK jó felhozatala kapcsán érvényesül az árszabályozó szerep is. A zöldségfélék, a gyümölcs árak olcsóbbak. Íme néhány piaci ár, július 26-ról: őszibarack 6,50, paprika 8, kovászolni való uborka 1,10, körte 4, alma 4, szilva 4—5, paradicsom 2,50, káposzta 1,90, főzésre való hagyma 2,80, vegyeszöldség 1,50, tök 0,50, fejessaláta 1,50 forint. Ezen a napon olcsóbb volt a liba, valamint a rántani való csibe ára is, mert sok volt belőle. Több volt a kínálat, mint a kereslet.

Tény és való, hogy a piacra jövő őstermelők, jelenleg jóval olcsóbban adják termékeiket, mint egy héttel ezelőtt. Ez a Komlói Tanács VB-nek, a megyei MEK központnak és a komlói MEK kirendeltség vezetőjének köszönhető. Azért, mert a piacon lévő 508-as MEK-boltot igen jó minőségű, és bő választékú áruval látták el. Az áru igen olcsó, s ennek következtében az őstermelők is leszállították az általuk piacra hozott áruk árát.

Összegezve a látottakat és hallottakat: városunk zöldség- és gyümölcsellátása rohamosan javult és javul. A háziasszonyok — ha nem is teljes mértékben —, de elégedettek. Ma már nincsenek olyan „panaszok", „sajnálkozások", hogy Komlón megszűntek működni az úgynevezett magán-kiskereskedők, mint Kapitány Géza és társai. Nélkülük jobb és olcsóbb a város ilyenirányú ellátása. — *d* —

Vélemény a komlói 3 éves terv főbb célkitűzéseiről

Ha a hároméves terv országos viszonylatú előirányzatain kívül megnézzük az egyes területek előtt álló feladatokat, akkor Komló viszonylatában — helyesebben a széntrösztnél — sok érdekes és minden dolgozót érintő tételeket találunk.

Ezzel kapcsolatban igyekeztem én is a legfőbb feladatokat megismerni, habár véglegesen a komlói bányát érintő hároméves fejlesztési terv még nem nyert teljes jóváhagyást. Ettől függetlenül azonban a fontosabb irányelveket már ismerjük s az ezzel kapcsolatos véleményemet a következőkben jegyzem meg:

— A hároméves terv országos viszonylatban — 1957. évhez képest — a szénbányászat területén 26,6 százalékos emelkedést ír elő. Az ilyen irányú emelkedésnél minden valószínűség szerint nagyobb teljesítményt kell elérnie Komlónak. Szénbányászati trösztünk előtt álló komoly feladatok teljesítéséhez elsősorban a műszaki fejlesztésnél kell végrehajtani a kijelölt feladatokat. Ezek közül is a legfontosabbakat: a szénfal átnedvesítést, s szénfűrészt, a pneomatikus szénszállítást. Természetesen a munkálatok egyrészt komoly műszaki felkészültséget kívánnak, másrészt pedig igénybeveszik a műszaki és fizikai dolgozók lelkiismeretes tevékenységét.

Komló legnagyobb beruházása a hároméves tervben, a zobáki ikerakna további fejlesztése, illetve üzembehelyezése lesz. A tröszt véleménye szerint tervszerűbb és gazdaságosabb munkát lehetne produkálni, ha az üzembehelyezés előtt ahhoz a törekvéshez nyújtanának nagy segítséget a felsőbb szervek, melyek az Eötvös torziós, ingás, vagy a mágneses torziós inga mérések kel, illetve a szeizmikus reflexiós geofizikai vizsgálati módszerrel kutatnák fel a várható szénvagyont. Ezzel preciziroznák a szénvagyon helyzetét. A feltárási és elővájási munkálatokat nagymértékben lehetne csökkenteni a módszer alkalmazásával. Az üzemi fejlesztéseken és a zobáki legnagyobb beruházáson kívül vannak még a termelést nem közvetlenül elősegítő beruházási irányszámok is. Ilyen többek között a III-as üzemi fürdőnek felépítése, a Béta-aknai külszíni szállítás gépesítése, Szászváron az új munkásfürdő létesítése, valamint a Béta-akna és a III-as bányaüzem vízellátásának végleges rendezése. Itt meg kell említenem azt, hogy az ellenforradalom után elért konszolidáció az üzemekben már olyan készültségi fokot teremtett a hároméves terv végrehajtására, hogy az üzemeknél nagyobb beruházásra már nincs szükség.

A nemrég lezajlott párttaggyűléseken — minden pártszervezetben — arról esett a legtöbb szó, hogy a kommunisták nem lehetnek egy kérdéssel kapcsolatban sem közömbösek a maguk területén. A hároméves terv célkitűzéseinek végrehajtása egy dolgozó számára sem lehet közömbös. Különösen nem érdektelen az a kommunisták részére. Szerintem tehát Komlón is csak úgy lehet eleget tenni az általam elmondott célkitűzéseknek, s általában a hároméves terv valamennyi feladatának, ha azt minden pártszervezet, a párt és a dolgozók egyik sorsdöntő kérdésének tekinti.

Szajkó István
a Komlói Szénbányászati Tröszt központjának MSZMP alapszervezeti titkára.

Dícséretben részesültek

Július 14-én a Komlói Szénbányászati Tröszt igazgatoja — Piegl János — dícséretben részesítette a dysenthéria járvány idején odaadó, kiváló munkát végzett orvosokat és vöröskeresztes aktívákat.

Dr. Halas Gyula városi főorvos, dr. Váradi Sándor Köjáll főorvos, dr. Pandur Ilona városi orvos és Fekete Gézáné városi vöröskeresztes titkár nagyszerű munkájának elismeréséül egy-egy kis bányászlámpát kapott. Fáradhatatlan tevékenységéért dr. Verebi György, dr. Dános László, dr. Heckenberger József, dr. Poleczky László üzemorvosok, valamint gépüzemi, Kossuth-bányai és Anna-aknai vöröskeresztes aktívák írásbeli igazgatói dícséretben részesültek.

Befejeződtek a bányaüzemek szakszervezeti taggyűlései

Sok száz bányász tiltakozása az amerikai-angol agresszió ellen

Szervezett munkások feladata a termelés jobbátételéért

Július 25-én a reggeli és délutáni órákban valamennyi bányaüzem szakszervezeti taggyűlést tartott. A gyűlésen napirendi pontként a külpolitikai beszámoló, valamint a szakszervezeti bizottságok II. féléves munkájáról szóló ismertetés — szerepelt. — A bányászok nagyrésze felszólalásában foglalkozott a közel- és közép-keleti helyzettel s tiltakozott az amerikai-angol agresszió ellen. — *„Emberi kötelességünk — mondotta Kossuth-bányán Gy. Tibor — hogy mindent elkövessünk a béke megvédése érdekében." — A mi feladatunk, tiltakozásunkon kívül az — mondotta Sz. Ferenc — hogy a jó munkával, teljesítéssel segítsük elő a békét.)*

Ennek jegyében zajlottak le a bányaüzemek szakszervezeteinek taggyűlései. Kossuth-bányán a délutáni órákban mintegy 200 ember előtt vált világossá a szervezeti munka fontossága a termelés érdekében.

A bizalmiak feladata

Az első negyedév végén az üzemi tanács ülésein és aktíva megbeszéléseken a bányászok vállalták, hogy a második negyedévben élüzem szinten termelnek. Vállalásuknak igyekeztek eleget tenni s az első hónapban — áprilisban — 104.7 százalékra teljesítették tervüket. Májusban már csak 102 százalékot értek el. A visszaesés egyrészt annak tudható be, hogy Kossuth-bánya szakszervezeti bizottsága az előző hónap eredményei láttán, aktíváin keresztül nem igyekezett a jó versenylendületet tovább fokozni. A június havi tervet a bányászok 100 százalékra teljesítették. S ezt is csak az utolsó hét hajrájával érhették el. Mint Bukovecz Lajos elvtárs, szakszervezeti elnök mondotta: „Minden aktíva feladatának kell, hogy tekintse; a hónap első napjától az utolsóig való rendszeres tervteljesítést, illetve túlteljesítést. S ennek édekében kell mozgósítania bányásztársait is."

A továbbiakban szó került a munkavédelemről. A gondatlanságból okozott balesetről, valamint a bányaruha viseléséről. Kossuth-bánya szervezett dolgozói tanácskoztak a munka jobbátételéről.

A szénelőkészítő üzem

taggyűlésén mintegy 280 dolgozó vett részt. Közösen vitatták meg a szakszervezeti munka hiányosságait, s a bizalmiak kötelességeit. Majd egyöntetűen állástfoglaltak a külpolitikai eseményekben, s tiltakozó távirat szövegezését kérték az üzem dolgozói nevében.

A jelenlévők foglalkoztak a belső szervezeti problémákkal is. Miután a bizottság beszámolója — a II. negyedéves munkáról — részükre kielégítő volt, néhány juttatás elvonásával kapcsolatban tették fel kérdéseiket. A válaszadásból az aktívák megértették, hogy a törvényesség keretein belül történő intézkedésről fel kell világosítaniok a gyűlésen meg nem jelent tagokat is.

Vannak tennivalók

a gépüzem szervezett munkásai részére is. A megtartott szakszervezeti taggyűlésen ezek elvégzéséről tanácskozott a jelenlévő 127 ember. Az üzemben még mindig akad olyan dolgozó, aki nem ismeri eléggé a szakszervezet fontosságát és jelentőségét s így nem kérte tagsági felvételét. Bár a létszám zöme már szervezett munkás, a szervezetlenek száma mégis meghaladja az ötvenet. Ezek felvilágosítására kell az aktíváknak törekedniök. Miután a gépüzem közvetlenül Kossuth-bányához tartozik, minden dolgozónak érdeke, hogy az üzem tervteljesítését elősegítse. Éppen ezért a szervezett dolgozóknak elől kell járniok — saját területükön — a jó munka elvégzésében.

Cselekedni kell

A gyűléseken elhangzottak az eredmények, észrevételek, hiányosságok, melyek megmutatkoztak a szakszervezet eddigi életében. S a felszólalók közül néhányan javaslatot is tettek a problémák megszüntetésére. Beszéltek a szocialista munkaverseny lendületéről, melyet alkotmányunk tiszteletére s a VIII. magyar bányásznapra fokozni kell.

A szakszervezeti bizottságok aktíváinak, tagjainak ezekután az a feladatuk: cselekedjenek a lezajlott taggyűlések szellemében úgy, hogy a hiányosságokat mielőbb megszüntessék, s munkájukat — a dolgozók, az egész magyar nép érdekében jobbátegyék.

Méltó válasz...

Nagyon szerettem volna, ha a múlt hét végén megtartott szakszervezeti taggyűlésünkön, Bétán, egy pihenteszű nyugati kalandor-politikus is megjelenik. Legalább láthatta volna, hogy milyen egyöntetű a vélemény: vájárok és csillések, műszakiak és egyéb foglalkozásúak, menynyire elítélik az amerikai—angol imperialisták vezetőit, a Közép-Keleten kialakult veszélyes katonai összetűzés miatt.

Érezhette volna azt a megvető és elítélő légkört, amely a tiltakozó távirat szavazása alkalmával megnyilvánult. Nem volt ez előre szervezve, nem volt senki kényszerítve, mégis elsöprő erővel győzedelmeskedett a béke gondolata a háború felett...

Hogy mennyire a béke híve az üzemi közösség, azt igazolja az is, hogy féléves tervünket hat műszakkal a határidő előtt teljesítettük! És amint a mutatószámok tükrözik, az első hat hónapban csaknem élüzem szinten termeltünk. De a következő negyedévre is jó előjelek mutatkoznak: a júliusi tervünket, a mai nappal befejeztük. Szeretnénk valamennyien, ha a megtisztelő élüzem cím ismét ott ragyogna üzemünk homlokzatán. Jóleső érzéssel ír az ember erről. Bányánk minden becsületes dolgozója együtt harcol a széncsata győzelméért. Tőlünk ez lesz az igazi válasz a háborút kezdeményező őrülteknek.

Hadd idézzem most azt a néhány sort, amelyet az amerikai nagykövetséghez címeztünk:

„Mély megdöbbenéssel vettük tudomásul, hogy az USA kormányának utasítására amerikai fegyveres erők szálltak partra július 15-én Libanonban. Ez a katonai agresszió háborús tűzfészket hozott létre nemcsak Libanonban, hanem Kelet és Közép-Kelet egész térségében. E fegyveres intervenció súlyosan veszélyezteti a békét és messzemenő következményekkel fenyeget."

Hasonló szövegű táviratot továbbított a posta az angol nagykövetséghez is. De csak hadd menjen minél hamarabb, és minél több helyről, érezzék felelősségüket a világ népei előtt!

— Vízhányó —

Új villamos létesítmények a gesztenyési-aknán

Festői környezetben emelkedik az a fennsík, amelyen a gesztenyési akna épült. Körröskörül erdőkoszorúzta hegyek, rajtuk kígyózó szerpentin utakkal. Szemben velük a kőbánya bejárata látszik, jobbról a városnak egy darabkája, amelynek közepéből az erőmű kéményei tolják füstös képüket felénk.

Mindjárt az autóbusz megállónál két épület állja el utunkat: a 35/6 és 35/04 kV-os transzformátorállomások tömbje. A 35/04 kV-os állomás viharvert falaival mintegy ellentétet képez az új 35/6 kV-os állomással. Már messziről látszik, hogy az utóbbi nemrég készülhetett el. Ha közelebb megyünk hozzá, rögtön szembetűnik a két hatalmas, újonnan felszerelt 6,4 MVA-os nagyteljesítményű transzformátor. Ezeken az elmúlt napokban fejezték be az utolsó simításokat, s most már üzemeltethető állapotban vannak. Bent a kapcsolótérben rend és tisztaság fogad bennünket, a nagyfeszültségű cellák vasfalai frissen vannak festve szép halványzöldre. Ezekről kapcsolókarok nyúlnak le, melyekkel egyes távvezetékeket, kábelokat vagy magát a cellát lehet bekapcsolni, vagy feszültségmentesíteni. Ez az állomás fogja ellátni a szállítógépeket és a turbókompresszorokat energiával. Jelenleg csak a 35/04-es állomásnak ad feszültséget. Gesztenyési-akna jelenlegi energiaszükségletét 400 V-on 35/04 ideiglenes állomás biztosítja.

De hagyjuk el a kapcsolóteret s menjünk tovább. Az aknatorony mellett ismét egy új épületet láthatunk, amely méreteiben és arányaiban jóval felülmúlja az előbbi kettőt. Ez az új szállítógépház. Itt négy szállítógép fog működni. Belépve az épületbe, kalácsolás zaja üti meg fülünket. Fent az emeleten sokrény munkáskezek dolgoznak a szállítógépen, a földszinten pedig az építőmunkások rakják le a cementlapokat. A szállítógép szerelése rövidesen befejeződik, s ha a gépüzem is elkészül a torony szerelésével, akkor megindulhat a szállítás az új aknán. A szállítógéphez tartozó gépcsoport — a Ward Leonard — már teljesen készen van s a napokban lesz a próbaüzemeltetése. Ez a gépcsoport látja el egyenárammal a szállítógép villamos motorját.

Ezenkívül tervbe van véve még a másik akna szállítógépberendezésének szerelése, egy végleges nagy transzformátorállomás és turbókompresszorház építése, s neoncsöves világítás az akna területén. Természetesen ezek még szóbeli tervek, de ha megvalósulnak, akkor a gesztenyési akna lesz villamos szempontból is Komló egyik legnagyobb üzeme.

— Kamarás —

A szállítókörlet karbantartó részlegéről

Eddig keveset hallottunk a Komlói Szénbányászati Tröszt Kossuth-bánya szállító főkörletének karbantartó részlegéről. Pedig az itt dolgozó emberek is eredményes, jó munkát végeznek. Ők végzik a fürdő vízvezetékeinek és a fürdőberendezések karbantartását és javítását. Az ő jó munkájuk eredménye az, hogy a bányászok tisztálkodásához mindig van elegendő melegvíz.

A műhelynek 11 dolgozója van és ez a létszám is két részlegben dolgozik. Az egyik részleg a fürdő-üzem berendezésének karbantartását végzi. Ők javítják meg az elromlott vízvezetéket, világítást és még sok másfajta munkát kell végezniök azért, hogy a bányászok részére mindig elegendő melegvíz legyen. Jelenleg a csővezetékek szigetelését végzik. Annak ellenére, hogy a részlegnél szigetelő szakmunkás nincs, munkájukat nagy hozzáértéssel és ügyességgel végzik. Az általuk elvégzett munkában hiba még nem merült fel.

A másik részleg dolgozói a távfűtés berendezésének karbantartását végzik. A fűtőberendezések nagy revizióját most fejezték be. Jelenleg a pártház fűtőberendezéseinek javítását végzik.

Nézd meg állatait, meglátod, hogy milyen gazda

Régi, a paraszti munka évszázados megfigyelését s annak tapasztalatait sűríti magába a címbéli mondat. S mi; habár bevalljuk, hogy hitelt adtunk már előzőleg is azoknak a komlóiaknak, akik mint jó gazdát emlegetik Beck Józsefet, de most hogy meglátogattuk őt, meg is győződtünk erről.

S nemcsak közös beszélgetésünk, de portájának megtekintése is segített ebben. A jó gazda szívesen mutatja meg állatait, s büszke is azokra. Már aki büszke lehet. Mert nem mindenik lehet büszke. Csak az, aki jól tartja, gondozza is őket, szereti; és ért is hozzájuk.

Beck József joggal büszkélkedhet állataival. Szépek, jól ápoltak. A kétéves lovai, a három tehene, az üszője vagy borja külön külön is megcsillantja az állatokat szerető látogató szemét. A lovait alig fél órája fogta ki etetésre, de szőrük e nagy melegben sem izzadt, inaik nem remegnek, pedig a búzahordáskor bizony meg kell őket terhelni.

Két forduló van még vissza a búzából. Aztán jöhet a gép. Az árpát már elcsépelték: átlag 13 mázsával. A búza — úgy „saccolja" Beck gazda, hogy legalább 10—12-őt fizet. Az előző évben az árpa 20 mázsán felül fizetett, s a búza is többet az ideinél.

Mindezt rövid ebédszünetében tudtuk meg Beck Józseftől. Mert a dolog most sürget, s csak ilyenkor lehet vele szót váltani. A 11 hold föld — mert ennyi van neki — bizony jóidőben magához szólítja a szavát értő jó gazdát. Hol szántani, hol kapálni kell, s ilyenkor a termés betakarításakor egyszerre sok munka is összejön. Szóval van most bőven tennivaló.

A sietős ember rövid, tömör mondataival nekünk is elmondta a környék lakóinak régi kívánságát. A Kiss János és a Kossuth Lajos utca 29. szám által határolt területről van szó — mert, ő a jelzett számú házban lakik. A kívánságuk pedig az, hogy építene a város víznyelőt a Kiss János utcában, hogy a partról esőzéskor lezúduló víztömeg ne zúdulna az utcai frontra. Hozzátette azonban, hogy értesülése szerint a város foglalkozik már ezzel, s az mint megvalósítandó a városfejlesztési terv részét képezi. Csak hát az emberek türelmetlenek.

*

Érdeklődésünkre Vas elvtárs közölte, hogy a jelzett utca vízellátását, víznyelőjét s járdáját még ez évben megvalósítják.

Jó dolog: csak az ellenőrzését végezzék jobban

Jó dolog, ügyes ötlet megvalósítását jelentette az elmúlt hetekben a lángosbolt helyén megnyitni a friss — meleg — vajas sütemények boltját. E bolt megnyitása óta nagy népszerűségre tett szert. Igen sokan keresik fel. Sőt az utóbbi napokban sorba is állnak. Erről e cikk írója az utóbbi napokban négy esetben, az egyes napok legkülönbözőbb óráiban győződött meg.

Természetesen nem azért várakoznak a kiszolgáló ablak előtt, mert nem győzné az eladó a kiszolgálást. Győzné az, ha kiszolgálna, s nem másutt tartózkodna. Csakhogy elég gyakran ismeretlen helyen tartózkodik s addig a bolt zárva van. Néha órákig. Mint pl. július 24-én.

Jó dolog, okos dolog ez a bolt, jelentős forgalmat is reméllhetnek tőle. De ehhez meg kell javítani az elárusító ellenőrzését.

Túlóragazdálkodás a Komlói

Riportunk nyugodtan viselhetné fenti cím helyett, akár a „takarékosságért", akár a „dolgozók egészségéért" címeket is. Ugyanis — mint az alábbiakban látni fogjuk — e kettő elválaszthatatlanul hozzá tartozik a túlóragazdálkodáshoz.

A túlórák problémájával, döntően a trösztmunkaügyi osztálya foglalkozik. Ide fordultunk tehát tájékoztatás végett. Benhardt Gyula elvtárs, a munkaügyi osztály vezetője, amikor e kérdés felől kérünk felvilágosítást, rövid ideig gondolkozik, majd szavai nyomán évek tapasztalata és munkája alapján kialkuló, világos kép vázolódik fel előttünk:

— A probléma összefogó vizsgálatánál, hosszú évek távlatába kell visszatekintenünk — mondja Benhardt elvtárs — a lassan egy évtizede megjelent Munkatörvénykönyv nem ok és indok nélkül szabályozta igen szigorúan és szűkreszabva, a végeredményben költséges és pihenésrabló túlóráztatás lehetőségét. Oly annyira szigorúan, hogy zárószakaszaiban ennek ismételt megsértéséért végső fokon bűnvádi eljárást és börtönbüntetést helyez kilátásba. Nos, ez a Munkatörvénykönyv életben volt 1953 vagy 1956 évben épp úgy, mint ma is. Ennek ellenére, a gyakorlati életben történő végrehajtás nem, vagy alig történt meg. Nehéz és hosszadalmas lenne rendszerbe foglalva felsorolni most azokat a szubjektív és objektív okokat, amelyek ezt az egészségtelen állapotot létrehozták, sőt mi több, éveken keresztül, mintegy állandósították. Egyrészt keresendők ezek a dolgozókban, akik közül nem egy kihasználva a lazaságot, külön mellékkereseti lehetőségnek tekintette a túlórázás lehetőségét, vagy valóban — az akkori bérezési hiányosságokra tekintettel — így igyekezett bérét pótolni. Másrészt keresendők ezek az okok az üzemvezetőség liberális, laza felfogásában, amely nem kísérte figyelemmel gazdasági és egyéb költségmutatóit. „Nemtörődömségben" elintézte a túlórákkal okozott törvénysértést azzal, hogy a rendelkezések „bürokráciát" szülnek csak. Éppen ezzel a liberalizmussal adott esetleg lehetőséget arra is, hogy egyes gyengébb jellemű felügyeleti beosztottjai, a túlóráztatás lehetőségét és az ellenőrzés hiányát, végül már „kedvenceik" segítésére és kivételezésére használták fel. Ami természetesen rossz vért szült a többi, ilyen „kedvezményes bánásmódban" nem részesülő dolgozók között. Végül, és azt hiszem elsősorban ezzel kellett volna kezdenem, a legfelsőbb vezető és felügyeleti szervek olyan intézkedései, amelyek nemcsak, hogy eltűrték, de nem is egy ízben a termelési tervek túlteljesítése címén, szinte versenymozgalom keretei között engedélyezték, vagy esetleg elrendelték az úgynevezett „termelési vasárnapokat". Vagy kampányszerűen jelentkező „nagytermelő napokat". Alapvető lehetőséget nyújtottak ezzel, hogy a hozzájuk tartozó trösztök, üzemek, azokon belül pedig le egészen a dolgozókig, ilyen szemlélet és gyakorlat alakuljon ki a túlóráknál.

A munkaügyi osztályon dr. Uz elvtárs, aki a túlórákkal foglalkozik, feldolgozta az elmúlt évek anyagát, melyből nyomban megállapítható, hogy hova vezetett az előbb említett álláspont. Csak az alábbi adatokat emeljük ki az előttünk fekvő számadatok táblázataiból és már grafikonra felvetített adataiból:

Év	Telj. műszak	Telj. túlműszak	%	Átlaglétsz.
1955	2,715.750	145.907	5.3	9536
1956	2,438.586	161,132	6.6	9140

Ezek a számok maguk világítanak rá, hogy milyen megengedhetetlenül magas volt a túlórázás mérve, amikor maximum 5 százalék lehetett volna a túlórafelhasználás. Pedig ez évi átlagszámítás, mert ha még mélyebbre bontva nézzük a problémát, látnánk, hogy ezen belül akadt olyan hónap, melyben a százalék a 8 százalékot is majdnem elérte. Nem is említve azt, hogy 1956 végén, az ellenforradalmi események miatt jóformán álltak az üzemek s mégis — 1955 évhez viszonyítva — nőtt a túlórák százaléka. Azonban ez a táblázat mutat még mást is. Ha a fenti műszakokat havi átlagbn vetítjük ki, az alábbi képet kapjuk:

Év	Átl. havi műszak	Átl. havi túlműsz.	%	Egy dolgozóra eső h. túlműsz.
1955	226.313	12,159	5.3	1.2/8
1956	203.215	13.427	6.6	1.4/8

Ez a táblázat pedig felfedi azt, hogy ilyen gazdálkodás mellett minden hónapban, a trösztminden egyes munkása: átlag több, mint egy túlműszakot teljesített. Ha most már figyelembe vesszük azt, hogy ez csak átlagszámítás, (valóságban 50—60 százalék az, aki túlműszakot egyáltalán nem teljesített) előttünk áll a rideg valóság, amit azután a tételes ellenőrzés is megmutatott. Espedig az, hogy azok, akik túlműszakot teljesítettek, átlag 2—3, sőt még többet is teljesítettek.

Az ellenforradalom letörése után, mint minden vonalon, itt is új irányzat alakult ki. A munkás-paraszt kormány határozott, törvényesség megerősítő intézkedései következtében a helyzet gyökeresen megváltozott. Mindenek előtt — s ez igen helyes intézkedés volt — maguk a legfelsőbb vezetők és felügyeleti szervek fogták meg határozottan a problémát. Első intézkedésként megszűntek az elnézett, vagy engedélyezett rohammunkák és „vasárnapi nagytermelések". Ugyanakkor szigorúan előírták az 5 százalékos keret betartását. Természetesen a helyzet nem változott meg máról-holnapra. Az elnézéshez, lazasághoz, liberalizmushoz szokott üzemvezetés és dolgozók között. Itt kellett tehát, hogy a mi munkánk is meginduljon s érvényesítse az új követelményeket. Első intézkedésünk 1957 márciusában, áprilisában az volt, hogy minden üzemet tételesen, a szó szorosan vett értelmében, dolgozókig megvizsgáltuk a műszaknaplót, bárlapokat alapján. A tapaszalt hiányosságokat, név és adat feltüntetése mellett közöltük az üzem vezetőjével, valamint a trösztigazgatójával. Meg kell mondanunk, nem egy olyan üzem akadt, ahol

Harmincöt év egy munkahelyen

Az idősebb generációnak nem újság azt hallani valakitől, hogy 35 éve azonos munkahelyen dolgozik. Nem újság, mert ők maguk is mind úgy igyekeztek elsajátítani szakmájukat, hogy munkájukat senki sem kifogásolhassa; mert rosszul dolgozni mindig nagy szégyennel járt.

A fiatalabb generációban azonban jóval több akad, aki szereti a vándorlást s hosszú évek tapasztalata győzi csak meg őket arról, hogy a mi társadalmunkban az előbbiekhez tartozóknak jár meg társaik tisztelete, megbecsülése. Ezt pedig csak szakmájuk alapos ismeretével, hosszú időn át végzett állandó jó munkával lehet kiérdemelni.

Pörmecz Mihály 35 éve dolgozik a komlói erőműben. Még a régi kazánoknál kezdte a lapátolást mint fűtő. Most úgy vezetett végig bennünk az új modern kazánoknál, mint aki vagyonát, a leginkább szeretett tulajdonát mutatja. Ma már nincs lapáltolásra szükség. A mintegy 400 hőfokot fejlesztő kazánok táplálása nem kézierővel történik. Bonyolult gépi berendezés szabályozza a kazánok működését. Olajpermetezővel gyújtják a tüzet, s a finom porráőrölt szenet gépi adagolással, s levegő fuvatással juttatják a rostélynélküli kazánokba, ahol hatalmas lánggal a levegőben ég el.

Nagyon szereti munkáját Pörnecz Mihály s ezt nemcsak abból állapítottuk meg, hogy végtelen szeretettel és hozzáértéssel beszélt arról. Ab ból is megállapítható ez, hogy munkatársai szeretetét, tiszteletét élvezi. Abból is, hogy nemcsak sztahanovista, de mint kazángépészvezetőfűtő társaival együtt nemcsak vetélkedik az őket váltó Fuksz csapattal, de eddig mindig elsőként kerültek ki e vetélkedésből.

Ilyen dolgozó, ilyen ember Pörnecz Mihály, a kökönyösi 44-es körzet tanácstagja. Olyan ember, aki az áprilisban tartott fogadóóráján elhangzott panaszok elintézését még ma is napirenden tartja. S mindaddig, míg a panasz elintézést nem nyer. Ilyen amit nekünk is elmondott, hogy a Fürst S. 20-as lépcsőház mosókonyhájában végre meg kellene oldani az üvegezést, mert az ott lévő „huzatban" az asszonyok betegek lesznek. Felhívjuk erre a karbantartó figyelmét.

A kötélpálya karbantartóiról

A Komlói Szénbányászati Trösztöt Béta-aknai üzemének szénszállítása — III-as akna szenének 12 százaléka is — a drótkötélpályán keresztül történik. A szállítás zavartalansága megköveteli a pálya állandó karbantartását. Ezt a munkát végzik a kötélpálya karbantartó műhelyének dolgozói. Ezeknek a dolgozóknak az a feladatuk, hogy a vonalon észlelt hibákat a legrövidebb időn belül elvégezzék, hogy a szénszállításban ebből kifolyólag kiesés ne legyen.

A pálya ellenőrzését műszakonként két pályafenntartó lakatos végzi. Ezeknek az a feladatuk, hogy a kisebb hibákat megjavítsák és azokat, amelyeket az üzemeltetés alatt nem tudnak elvégezni, a műhely vezetőségének jelentsék.

A munkák elvégzésének csak kis része történik a műhelyben. A legnehezebb részét mindig a kötélpályán kell elvégezni. Az előforduló hibákat, bármilyen is az időjárás, mindig a legrövidebb időn belül megszüntetni. Az ilyen hibák a tervszerű, megelőző karbantartás következtében ritkán fordulnak elő. A kötélpálya, valamint a futóművek, kapcsolók javítását és karbantartását beütemezett időközönként végzik. Ezzel elérték azt, hogy üzemzavar nem igen fordul elő. Az üzemzavarok okozója legtöbbször a kötélszakadás volt. Az utóbbi időben már ez nem fordult elő, mert a kötél cserélése is tervszerűen történik.

A karbantartó műhely egyik csoportja, a TMK — a felújítási munkákat végzi. Az ő feladatuk, a gépek és a futóművek, valamint a szénszállítócsillék javítása. Az ő munkájuk eredménye az, hogy az eddig üzemben lévő 120 csillének a száma 180-ra emelkedett. Ez a csoport a napokban fejezte be Béta- és III-as aknán lévő gépegység nagy javítását. Így már ezek a gépek is biztosítva vannak a zavartalan üzemeltetésre.

A karbantartó műhelynek számos olyan dolgozója van, aki munkájával kiérdemelte a dícséretet. Ezek mellett a szorgalmas munkások mellett akadnak olyanok is, akik munkájukat felületesen végzik. A kötélpálya üzemvezetősége azt kéri ezektől a dolgozóktól; igyekezzenek a szorgalmas szakmunkások példáját követni, hogy részlegmunkája még jobb legyen.

A karbantartó üzem munkájáról

A Komlói Szénbányászati Trösztöt Karbantartó Üzemének dolgozói a város minden területén végeznek karbantartási és átalakítási munkálatokat. Munkájukat mindig nagy hozzáértéssel, gyorsan végzik. Ha nincs is minden munkahelyen velük művezető, akkor is úgy igyekeznek, hogy az elkezdett munkát rövid idő alatt befejezzék. Meg is van elégedve velük az üzem vezetősége.

Somogyi elvtárs, az üzem vezetője elmondja, hogy a lakások karbantartása mellett, nagyobb átalakítási munkát is végeznek. Jelenleg az üzem dolgozóinak egy része az újtelepi házak felújításán dolgozik. Most kezdték el a III-as aknai bányászfürdő átalakítását. A fürdő átalakítása a túlzsúfoltság miatt vált szükségessé. Emiatt nem volt lehetőségük a bányászoknak a megfelelő tisztálkodásra. A fürdő átalakítási munkája 60—70 000 forint értékű.

— Az üzem egyik legnagyobb feladata, — mondta Somogyi elvtárs — a lakótelepek karbantartása. Ezen a téren bizony vannak hiányosságok. De nem részünkről, hanem a lakók részéről. Számtalan esetben fordult már elő, hogy egyes lakások rendbehozása jelentős pénzösszegbe került üzemünknek. És ez a lakók hanyagságából adódott. Az üzem vezetősége olyan határozatot hozott erre vonatkozóan, hogy a jövőben, aki lakását nem tartja megfelelően karban, kénytelenek leszünk a lakásból kitelepíteni. Nem lehet azt megengedni, hogy egyesek felelőtlensége és nemtörődömsége végett hasztalanul jelentős összegű pénzt költsünk el.

Sok lakó megfeledkezik a lakbár fizetéséről is. Jelenleg több, mint 70 000 forint lakbértartozásuk van az ilyen lakóknak a vállalat felé. Ezeknek a száma főleg a trösztön kívüli dolgozókból tevődik össze. A vállalat vezetőségének az az elgondolása született, hogy azok a lakók, akik többszöri felszólítás ellenére sem fizetik be lakbértartozásukat, nevüket a ház falára nagy betűkkel kiírják, s azt is, hogy mennyi lakbér-tartozásuk van. Ezzel a módszerrel talán elérjük azt, — folytatta Somogyi elvtárs, — hogy a hátralévő lakbértartozását mindenki rendezni fogja.

— A közelmúltban mintegy 300 lakó szerült lakást. Lakásaikat úgy hagyták ott, hogy azon üzemünknek komoly munkát kellett végezni, hogy lakhatóvá tegyük. Sok esetben előfordult, hogy az elköltözőknek 700—1 000 forintig javítási költséget kellett fizetniök.

Általános hiányosság, amely ugyancsak a lakók hanyagságából adódik, például a fürdőhengerek kiégetése, vízcsapok letörése, padló tönkretétele stb. Ezek a hibák a lakások 25, 30 százalékánál fennállnak.

A karbantartó üzem vezetősége részéről azt kérem a lakóktól, hogy vigyázzanak lakásaik berendezésére. Ezzel lényegesen megkönnyítik a mi munkánkat és megtakarítják azt a pénzt, amit ezen hibák felszámolására fordítunk. Az így megtakarított pénzt más hasznos területen tudjuk felhasználni — fejezte be nyilatkozatát Somogyi elvtárs.

Nyereményösszeg: 71 525 forint

Az elmúlt év és ez év eddigi időszakában, a lottó sok dolgozónak hozott minden héten szerencsét, kellemes meglepetéseket. Hozzásegített sok családot, hogy álma, terve hamarabb valóra váljon. Eddig városunkban jónéhány ember álmodozását váltotta valóra. Igaz, hogy a Fortuna asszony nem minden dolgozó ajtaját kopogtatja, de ahova bekopog, oda örömet visz és sok gondot félredob.

Így történt a 28. játékhéten a Vorosilov út 6 szám alatt lakó Szőke Jánoséknál is. Fortuna asszony őket látogatta meg. Az asszonyt, a férjet és a két kis gyermeket.

— A lottószelvényt feleségem töltötte ki, de amikor közölték a kihúzott számokat, a szelvény nálam volt. Először azt hittem, hogy két találatunk van. Aztán biztonság kedvéért megnéztem mégegyszer alaposabban. Négy találat volt. Azt hittem, hogy nem igaz — így mondja a férj, Szőke Lajos fodrász — és a feleség?

— Csütörtökön a reggeli órákban vettem meg a szelvényt, amikor piacra mentem. Csak egyet, mert eddig is egyel lottóztam. Sietve húztam tintával azokat a számokat... — és elmondja a mesekönyv történetét. Ő sem akarta elhinni, hogy négy találata van. Még akkor sem, amikor a „Népszabadság" közölte az ő szelvényének számát is: 6 051 346.

Július 24-én férj és feleség együtt mentek az Országos Takarékpénztár komlói fiókjához, hogy felvegyék a nyereményösszeget 71 525 forintot. Szép pénz. Sok vágynak lehet eleget tenni, sok mindent lehe venni ezen a pénzen. És ők, Szőke Lajosék — mit csinálnak majd ennyi sok pénzzel? Bár napokon keresztül tervezgették, de ilyenkor, amikor kéznél van a sok pénz, bizony nehéz a felelet.

— Én a magam részére egy magnetofont akarok venni. Ez a legnagyobb vágyam. Meg is veszem. A többi a feleségem dolga, vegyen ő amit akar.

Az asszony így nyilatkozik:

— Mosógépet, parkettkefélőgépet, bútort és apró-cseprő háztartási dolgokat veszünk. Lehet, hogy hűtőszekrényt is. Na, meg a kislányunknak, az Ibolykának — mert nagyon jó hangja és zenehallása van, egy pianinót veszünk.

*

A házaspár megkapja a pénzt és boldogan útnak indul. Kezükben 21 525 forint. A többi: 50 000 forint, takarékbetétben.

A tröszt 1958. I. félévi újítási mozgalmának eredménye

Ahogyan arról már beszámoltunk, ebben az évben tíz éves a magyarországi újítási mozgalom, tehát különösen érdekes, hogy idén milyen eredményekkel tudjuk ezt az évfordulót megünnepelni. Ha az év első hat hónapját vizsgáljuk a trösztöt viszonylatában, akkor megállapítható, hogy sikerült eredményeket elérni, mind a II. negyedévben, az I. negyedévhez viszonyítva, és különösen az idei félévet 1957. I. félévéhez viszonyítva.

A legszembetűnőbb ez évben az, hogy a benyújtott javaslatok minőségileg magasan túlszárnyalták a tavalyi javaslatokat. Pedig tavaly is arról számoltunk be, hogy az 1957-es javaslatok az előző évhez viszonyítva minőségileg komoly javulásról tanuskodtak.

Összehasonlításul leginkább azt szeretném megemlíteni, hogy amíg 1957-ben egész év alatt 4 és félmillió forint volt az utókalkulált tényleges megtakarítás összege, addig ebben a félévben már több, mint 5 és félmillió forint az utókalkulált tényleges megtakarítás.

Ebben a félévben 383 darab javaslatot nyújtottak be a tavalyi 215-tel szemben. A benyújtott javaslatok közül 135-öt elfogadtak, amelyből 98 bevezetésre került.

Múlt év első felében szerződést nem kötöttek az újítókkal: a mostani tárgyi időszakban összesen 143 kísérleti, illetve megvalósítási szerződést kötöttek az üzemek az újítókkal. Az újítói jogok biztosítása és az újítások gyakorlatbavétele szempontjából komoly eredményt jelent ez a tény. Ugyan akkor az újítók erkölcsi és anyagi elismerése sem maradt el, ebben a félévben sem. Összesen 108 újítási díjat fizettünk ki, 165 532 forint összegben. Tehát átlagosan 1 532 forint az egy főre eső újítási díj. Sajnos a közreműködések az újítások kísérletezésénél és megvalósításánál nem kielégítők. Az egész félévben összesen csak 3 közreműködő részére fizettünk ki összesen 2 320 forintot. Ezzel a lehetőséggel pedig jobban kellene élni, mert hiszen az újítási rendelet értelmében beosztásra való tekintet nélkül mindenki részesülhet az újítási díj 50—100 százalékig terjedő nagyságban közreműködői díjban. Tehát az üzemvezető, főmérnök, újítási előadók, és bármilyen más beosztásban dolgozók.

Ha levonjuk a kifizetésre került újítási díjakat, a közreműködési díjat, az újítások megvalósítására és kikísérletezésére fordított költségeket, akkor is több, mint 5 millió forint tiszta népgazdasági haszon mutatkozik e félév eredményeként.

Ugyanakkor, amikor ezeket az eredményeket megállapítjuk, arról is beszélnünk kell, hogy még nagyon sok értékes újítás kiaknázatlan. Például nem -alkalmazzák a nagyon jónak mondott Schäffer-féle automatikus olajozót. A Majzik-féle csavarorsós motorfeszkét, Kossuth-bánya üzem vezetősége minden erőfeszítése ellenére sem sikerült a bányában üzemszerűen alkalmazni, mert egyes lelkiismeretlen dolgozók eltulajdonították három esetben is az ismételten legyártott feszkék különböző alkatrészeit. Általában ez a nagyobb hiányosság az újítási mozgalom területén. Elfogadott és jól bevált újításokat egy bizonyos idő eltelte után félretesznek és nem alkalmaznak. Minden üzemnél találnánk erre példát.

Július 14-én az üzemi újítási előadók értekezletén felvetődött, hogy szeretnénk a bányásznap alkalmából újítási kiállítást rendezni Komlón, a takarékossági és minőségi követelmények szemelőtt tartásával. Ugyanakkor a Nehézipari Miniszter és a Bányász Szakszervezet elnökségének együttes utasítása alapján augusztus 20-ig trószti szinten tanácskozás lesz a kiváló dolgozók, újítók és feltalálók részvételével. Ennek a tanácskozásnak folytatásaként valószínűleg szemptember folyamán iparági tanácskozás lesz a Nehézipari Minisztériumban, ugyancsak az említett dolgozók bevonásával. Ezen a tanácskozáson Komlót, illetve a trösztöt 8 ember képviseli majd.

Tehát az elmondott eredmények és hibák után, azt kell megállapítanunk, hogy ebben az évben komoly feladatok előtt áll újítási területen is minden tröszt, köztük a mi trösztünk is.

Kérjük a nagy feladatok végrehajtásához minden dolgozónak, a közvéleménynek és a sajtónak a megfelelő segítségnyújtását.

SZ. I.

Folytatódik a segítségnyújtás

Július 16-i lapszámunkban hírt adtunk arról, hogy a tröszt központ pártszervezete vállalta az abaligeti „Mecseki Uj Élet" Tsz patronálását. Most arról adunk hírt, hogyan folytatódott a segítségnyújtás:

Az elmúlt hét folyamán Szabó László és Szajkó István elvtársak mint a párt alapszervezet küldöttei a konkrét segítségnyújtás lehetőségeinek felmérése céljából Abaligetre mentek. A sok tapasztalat megszerzése után megállapították, hogy az alapszervezetnek úgy politikai, mint gazdasági területen sok segítséget kell adnia. A megbeszélés után Szabó elvtárs vezetésével a tsz dolgozói a szövetkezet kőbányájában 170 köbméter követ termeltek ki, az abaligeti Cseppkőbarlangnál épülő menedékházhoz. A pártszervezet tervbe vette, hogy Abaligeten szerzett tapasztalatokból beszámolnak a Baranya megyei Tanács elnökének és intézkedéseket kérnek a problémák megoldásához. Ahhoz is segítséget kívánnak nyújtani, hogy az alkotmány ünnepére, kigyúljon a villany Abaligeten is.

— Sz. I. —

Szénbányászati Trösztnél

az üzemvezető elhülve tudta meg, hogy vannak dolgozói, akik 6—8 vasárnapot teljesítettek, holott sem munkájuk, sem személyük ezt nem indokolja. Mint ahogyan a tröszt igazgatója felelősségrevonást alkalmazott jelentésünk alapján az üzemvezetők felé, úgy ezek a műszaki vezetőik felé léptek fel most már erélyesen. Ma már elmondhatjuk, hogy akadt olyan üzem, ahol magunk segítettünk megoldani az ésszerűbb beosztás módját. S olyan is, ahol az elcsépelt „nem lehet megoldani" ellenvetést a trösztigazgató szigorú rendelkezéseivel fojtottuk el. Nem szabad azt hinni, hogy mindezt mereven alkalmaztuk. Csak példaként említem meg a villamos üzemet, ahol egyetértettünk az üzemvezetőséggel s javasoltuk Piegl elvtárs felé, engedjen létszámemelést az üzemnek, mert problémáját csak így tudja megoldani. A kért létszámot megkapták. Ennek eredménye az volt, hogy az 1957. áprilisi 11,2 százalékos túlórájuk májusban 8.1, júliusban 5.4, júliusban pedig már 3.5 százalékra esett vissza. Az ismételt vizsgálatok oda vezettek, hogy 1957. III. negyedévében nem egy üzem vezetője dícséretben részesült.

Ahogyan az üzemek vezetőivel, úgy a dolgozókka is — kezdetben — igen nehéz volt megértetni, hogy a törvényesség betartása nemcsak az üzem, de saját érdekük is. Ebben egyrészt segítségünkre volt a bérrendezés, aminek következtében egyre kevesebb lett azok száma, akik bérüket keveselve pihenésüket feláldozva igyekeztek bérüket emelni. Ugyanakkor nem egy a Nehézipari Minisztériumba, rádióhoz, szakszervezethez bejelentett panasz alapján történt helyszíni vizsgálat hivatalosan is megállapította: szabályosan járunk el, amikor a törvényes rendelkezéseknek megfelelően egy túlműszakon felül csak indokolt túlórát engedélyezünk, vasárnapi túlműszakért nem két hétköznapon engedünk pihenőt stb. Igy a panaszok, a túlórák csökkenésével együtt fogytak.

Minder nem jelenti azt, hogy ma már nincsenek szabálytalanságok, visszaélések, lazaságok. Mindezt tudjuk, s ennek lépésről-lépésre való leszorítása a cél. Az elmúlt évek tapasztalatai, valamint végzett munkánk azonban eredményre vezet. Nézzük meg úgy, mint előbb tettük táblázatosan az 1957. évet s 1958. felét is. Végzett munkánk az alábbi változást hozta:

Ev	Telj. műszak	Telj. túlműszak	%	Átlaglétsz.
1957	2,318,859	71.362	3.1	8649
1958 (I)	1,227.134	30.170	2.5	9191

Elég egy pillantást vetni a két-két év tábláira, látható, hogy milyen változás történt s ma már büszkén mondhatjuk, hogy 1957. év óta nincs az országban egyetlen olyan tröszt sem, amely megelőzött volna bennünket. Azt pedig, hogy mennyivel kevesebb túlműszak esik egy-egy dolgozóra, ugyancsak az előbbihez hasonló táblán figyeljük meg:

Ev	Átl. havi műszak	Átl. havi túlműsz.	%	Egy dolgozóra eső h. túlműsz.
1957	193.238	5947	3.1	0.6/8
1958 (I)	204.522	5028	2.5	0.5/8

Havonta tehát egy dolgozóra átlag valamivel több, mint egy félműszak esik. Ez valójában annyit jelent, hogy a tényleges túlműszakot teljesítők túlnyomó többsége a megengedett egy műszaknál többet nem teljesít. Az elmúlt évek gazdálkodását legszemléltetőbben talán az alábbi grafikon mutatja:

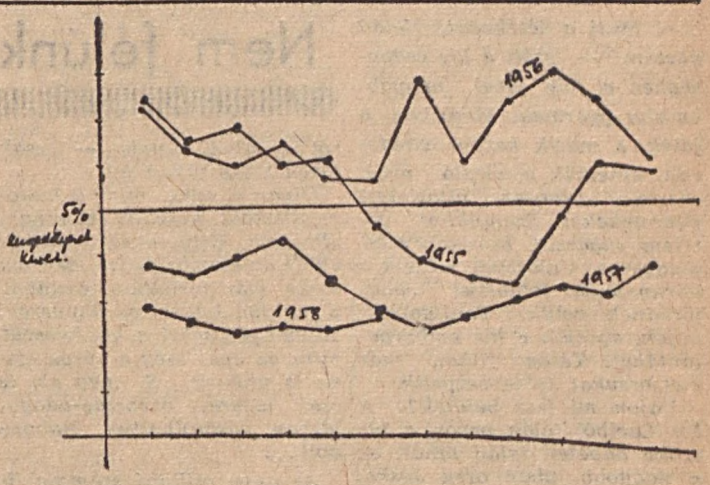

Végül befejezésként annyit kell megemlítenem, hogy az idő bennünket igazolt. A közelmúltban látott napvilágot a párt és a kormány felhívása a takarékosságról. A Nehézipari Minisztérium új feladatként pedig ennek alapján 4 százalékban állapította meg a felhasználást. Ez azonban országos irányszám, ezen belül a főosztály 3.5 százalékot ír elő, de azzal, hogy ahol kedvezőbb eredményeket értek el — mint például nálunk — ott a határ az az eredmény. Nálunk tehát a követelmény 2.5 százalék lesz.

Bízunk benne; és hisszük, hogy üzemeink tartani fogják és tudják ezt a százalékot. Magunk részéről a jövőben új, fokozott ellenőrzést vezetünk be. Szóljanak itt azonban megint a számok helyettünk, amelyek minden logikát le kell, hogy győzzenek:

1958. I. félévben 2.5 százalékot jelentő 30.170 túlműszakunk 4 292 093 forintba került. Ha éltünk volna az 5 százalékos határ lehetőségével, úgy 5 százalék mellett 61.355 túlműszak 8 710 213 forint lett volna. Megtakarítás tehát 31.185 műszak, vagyis 4 418 120 forint.

Azt, hogy ez a közel 4.5 millió forint mit jelent a népgazdaságnak, egyikünk előtt sem lehet vitás. Ha pedig a jövőben valamennyi üzem vezetősége ilyen szempontból nézi üzeme túlműszakfelhasználását, bizonyosak lehetünk abban, hogy az továbbra is javulni fog.

— RA—

SPORT

Napirenden:

1. az ökölvívó szakosztály munkája
2. a labdarúgás helyzete

Ülést tartott a KBSK elnöksége

Július 24-én tárgyalta a KBSK elnöksége az ökölvívó szakosztály jelentését. A jelentés alapján, valamint az elhangzott vita során világossá vált, hogy az ellenforradalom idején legjobban megcsappant és legjobban szétzilált szakosztály, az ökölvívó szakosztály talpra állt, és bátran nyúlva a fiatal ökölvívó tehetségekhez, jól szerepelt a II. osztályban.

Az igen nehéz körülmények között edző. szakosztály, fiatal tehetségeket nevelt és gondoskodott az utánpótlásról is. A sokszor igen mostoha körülmények melletti edzés, a mérkőzések megrendezéséhez szükséges teremhiány ellenére is megállták helyüket. A nagyszerű eredményeket bizonyítják, hogy olyan fiatal tehetségek, mit Oláh Gábor, aki 1958-ban 16 versenye közül 11-szer győzött, 3-szor döntetlent vívott és 2-szer kapott ki pontozással, hatalmasat fejlődtek.

Az országos bajnokságokon is értek el helyezést öklözőink. Solymosi József II., Oláh Gábor pedig IV. helyezet lett az ifjúsági bajnokságban.

E két versenyző mellett nagyszerűen fejlődött Fülöp Attila, Radvánszki György, Mészáros József és Bödő József is. Ez évben Solymosi és Oláh egy ízben (Kaposváron) a magyar ifi válogatott ellen versenyzett, mint Dél-dunántúli válogatott. Bödő pedig a jugoszláv-szlovén válogatott ellen mérkőzött.

Mindezekért a nagyszerű eredményekért a KBSK elnöksége nyilvánosan is megdícséri a szakosztály valamennyi tagját, a szakosztály edzőjét és a szakosztály vezetőségét. Arra kéri a szakosztály valamennyi tagját: továbbra is ilyen lelkesen versenyezzenek, mint eddig, és készüljenek a következő bajnoki év mérkőzéseire. Éljenek sportszerűen, járjanak edzésre rendszeresen, a bajnokság megindulása után küzdjenek sportszerűen, a bányász színekhez méltóan.

A KBSK elnöksége megvitatta a beterjesztett jelentést és a következő határozatot hozta:

1. Az elnökség tagjai közül Csordás Antal és Gábor Balázs elvtársakat bízza meg az ökölvívó szakosztály patronálásával.

2. Gondoskodik az elnökség az edzőterem teljes rendbehozásáról. A padlózat új befedéséről, az edzőterem és a mellékhelyiségek kifestetéséről.

3. Az elnökség a szakosztály vezetősége által utólag elkészített költségvetés alapján beszerzi a szakosztály edzéséhez szükséges szereket és felszereléseket. (Tükörfal, rugóslabda stb.).

4. Az elnökség megbízta Guzmics Imre edző és Farkas Béla intézőket egy verseny-terem szemrevételezésével.

Labdarúgó szakosztályunk helyzete

A KBSK elnöksége fenti ülésén megtárgyalta a labdarúgó-szakosztályunk helyzetét, s a további feladatokat.

Első és legfontosabb feladatának tartja az elnökség — Bodola Gyula edző megválása után — a labdarúgó-szakosztály edzőjének szerződtetését. E feladatot különbizottságra bízta. A különbizottság tárgyalásairól — edzőkre javaslatokról — 1958 július 29-én volt köteles jelentést tenni. A jelentésről szombati lapszámunkban adunk hírt.

A szakosztály vezetőjének az elnökség sajátsoraiból Garamvölgyi Jánost bízta meg. A szakosztály vezetőség megválasztására később történik intézkedés.

Az elnökség határozatilag kimondta: a csapattól egy játékost sem ad ki — Polgár József kivételével — más egyesület számára.

Intézkedett az elnökség a 18-as keret, valamint a tartalék és ifi csapatban játszó labdarúgók munkakörülményéről, illetve egyébb problémáiról.

Az elnökség határozott a Bányász Kupa bajnokság 1958—59-es évi kiírásáról. Ez a bajnokság kétfordulós — őszi-tavaszi bajnokság lesz. Résztvehet benne a városban élő és működő valamennyi iparág, üzem labdarúgó-csapata és egyébb szakosztályai is.

Határozatot hozott az elnökség egy iker verseny teke-pálya építésére, a sportpálya mellett. E tekepálya megépítésével életre hívja a tekéző szakosztályt, megalapítja a teke-sportot és nevezést ad be teke-versenyre.

A fentieken kívül a KBSK elnöksége folyó ügyeket tárgyalt.

LABDARÚGÓ NB I.

1957—58. ÉVI VÉGEREDMÉNYE

1. MTK	26	15	5	6	51:30	35
2. Bp. Honvéd	26	14	6	6	53:30	34
3. Ferencváros	26	14	5	7	53:37	33
4. Tatabánya	26	13	5	8	36:29	31
5. Vasas	26	9	10	7	38:32	28
6. Salgótarján	26	11	5	10	35:39	27
7. U. Dózsa	26	11	4	11	45:37	26
8. Szombathely	26	8	10	8	35:35	26
9. Diósgyőr	26	10	6	10	32:35	26
10. Csepel	26	8	9	9	31:28	25
11. Dorog	26	9	4	13	32:46	22
12. Pécs	26	7	5	14	24:50	19
13. Komló	26	4	9	13	25:43	17
14. Szeged	26	4	7	15	26:45	15

Bajnok: MTK.
Kiesett: Pécs, Komló, Szeged.

Az Állami Könyvterjesztő Vállalat figyelmébe!

Meddig kell várni a megrendelt könyvekre?

Az Állami Könyvterjesztő Vállalat, Budapest, VII., Gorkij-fasor 45. számú fiókjának könyvterjesztéssel foglalkozó emberei az ország különböző vidékeit járják. Városokba és falvakba mennek, megrendeléseket gyűjtenek. Komlón is voltak már párszor. Sok komlói dolgozónak adtak lehetőséget, hogy három vagy négyhavi részletfizetéssel könyvekhez jussanak, szórakoztassák és műveljék magukat. Ez nagyszerű dolog.

De az egyáltalán nem nagyszerű, hogy a fenti fiók emberei, sok könyvmegrendelőt félrevezetnek és a munkájukat nem egyszer felületesen végzik. Többször előfordult az, hogy a megrendelők nem azokat a könyveket kapták, melyeket megrendeltek. Ez talán „megbocsátható", hiszen rengeteg könyvbaráttal foglalkoznak és ők is tévedhetnek. Az azonban, ha a megrendeléskor határidőt ígérnek és a rendelők még négy hét után sem kapják meg a könyveket, nem tévedésnek, hanem felelőtlenségnek minősíthető.

A vállalat Gorkij-fasor 45. számú fiókjának emberei, kereken négy héttel ezelőtt látogatták meg városunkat. Sok komlói dolgozó eszközölt akkor megrendelést, de a fele megrendelő még mindig nem kapta meg a könyveket. Kérjük az illetékeseket, jobban végezzék munkájukat, ne ígérjenek felelőtlenül. Ha már ígérnek, akkor tartsák is be szavukat.

HÍREK, közlemények

Jó tudni!

Miután a komlói nőtanács tervbevette a ceglédihez hasonló takarékossági mozgalom megszervezését, korábbi lapszámunkban már adtunk némi ízelítőt a pénzgyűjtés formáiról. Most kiegészítjük tájékoztatónkat, mert úgy gondoljuk: a teljes tisztánlátás után egy családban sem lesz közömbös a mozgalomban való részvétel.

A legutolsó negyedévben két nagyobb, s több kisebb nyereményt fizetett ki az OTP komlói fiókja, a szerencsés betétkönyvek tulajdonosainak. Hogyan is történik a sorsolás? Nos: a nyeremény alapját a negyedévi átlagbetét képezi. Az átlagbetét kiszámításának módját, a takarékpénztár fiókjának dolgozói, az érdeklődők részére készséggel elmagyarázzák. A sorsolás a betétkönyvek sorszámának három utolsó számjegyével történik. Minden betétkönyv nyer, amelynek három utolsó száma egyezik a kisorsolt háromjegyű számmal.

Hirtelen megbetegedéseknél, váratlan kiadásnál, ajándékvásárlásnál jó szolgálatot tesz a takarékbetétkönyv. Ezért célszerű a kiváltása. S ha a szórakozott ember nem is becsüli meg kellőképpen, az elveszett, megsemmisült takarékbetétkönyvekben lévő összeget igazolt tulajdonosának a megsemmisítési eljárás lefolytatása után kifizetik. Tehát jó tudni: a takarékbetétkönyv — mely váltható az OTP komlói fiókjánál is — előnyöket jelent a család számára.

— **Hetvennyolc** lakást építenek a Komlói Állami Építőipari Vállalat dolgozói, az 1958. évi program szerint. Ezenkívül Pécsett 271 lakást, Baranya megye különböző községeiben 9 iskolát, (53 tanteremmel) s 13 vidéki szolgálati lakást adnak át rendeltetésre.

— **Szülők könyvtára** címmel sorozat jelent meg a gyermeknevelés problémáiról. A könyvek címei: A 3—6 éves gyermek nevelése a családban. — A 10—14 éves gyermek nevelése a családban. — Öröm és gond a gyermek. — Serdülőkről felnőtteknek. — A sorozatban megjelent könyvek ára 9 forinttól 24 forintig terjed. Kaphatók a komlói könyvesboltban.

— **Szőnyeget** rázott az ablakon keresztül Nagy Lászlóné háziasszony. A városi tanács v. b. igazgatási osztálya, ezen cselekményért 50 forint pénzbírsággal büntette.

— **A Radzsasztan** államban levő „Szurat Garh" nevű mezőgazdasági vállalat, Ázsia legnagyobb gazdasága, a Szovjetunió segítségével létesült. A Szovjetunió szállította a gazdaság összes mezőgazdasági gépeit, teljes berendezését és felszerelését. Szovjet szakemberek képezték ki az indiai technikusokat a szovjet mezőgazdasági gépek használatára és javítására.

— **Sertésbőrből** készült, düftin béléses hosszú kabát vásárolható férfiak részére a Kossuth Lajos utcai felsőruházati üzletházban. A kabát ára: 1 600 forint. Ugyanitt női kartonruhák, divatos csíkos, pettyes anyagból készült fodros aljak és fehér lányka selyemruhák kaphatók, a nyári idény alkalmával.

— **Ujtípusú** zenei logarléc. A ceske-budejovicei Logarex-gyár néhány nappal ezelőtt Mojziska professzor javaslata alapján elkészítette az újtípusú zenei logarlécet. A logarléc nagymértékben megkönnyíti a zeneszerzők és zenészek munkáját, különösen a harmónia tanulmányozásánál, akkordok komponálásánál, valamint a kottaírásban.

— **Július 26-án** megnyílt a „Fekete Gyémánt" kerthelyisége. A kerthelyiség átalakítási munkálatait, a Komlói Vendéglátóipari Vállalat dolgozói végezték.

— **A városi tanács v. b.** mezőgazdasági osztálya felhívja azokat a bérlőket, akiknek kishaszonbérleti szerződésük 1958. őszén lejár, hogy további hasznosításra vonatkozó kérelmüket 10 napon belül juttassák el a mezőgazdasági osztályhoz. A kérelmet 10 forintos illetékbélyeggel kell ellátni.

A karbantartó üzem figyelmébe

A napokban szerkesztőségünket az Ujtelep Nyár utca lakói keresték fel azzal a panasszal, hogy a lakások átalakítása, amelyet a karbantartó üzem végzett, minőségileg nem megfelelő. Elmondták, hogy a lakásban előforduló hibákért a karbantartó üzem felelős, azért, mert a lakások átvételekor az üzem vezetősége, illetve szakemberei nem vizsgálták meg tüzetesen azokat, hogy megfelelnek-e a követelményeknek. A szobák falai vizesek voltak, amikor lefestették, és a fal kiszáradása után számos helyen lehullott a festék. A mennyezet össze van repedezve. A villanyvezeték beszereléséhez a falakat a szokásos módon kivették, de sajnos a bevakolást nagyon durván végezték. A fogyasztástmérő órákat, a szobák belső munkálatainak elvégzése után szerelték fel. Az ajtók és az ajtó tokok el vannak repedve, ami télen a lakások hidegségét okozza.

Mindezeket a hibákat az ott lakók már többször jelentették a karbantartó üzem vezetőségének, személyesen Somogyi elvtársnak. Igéretet is kaptak, hogy az üzem vezetősége megvizsgálja a lakásokban előforduló hiányosságokat. Ez a vizsgálat a mai napig sem történt meg. Az üzem vezetősége viszont mindezen hibákért az ott lakókat teszi felelőssé. Arra hivatkozva, hogy a „gyerekek teszik tönkre a falakat."

A Nyár utcában lakó bányászok panaszának jogosságáról a helyszínen győződtünk meg. Arról, hogy a falakról a festék lehullott, nem a lakók tehetnek. Mindazok a hibák, melyeket elmondtak, megvannak. Véleményünk szerint helyes lenne, ha a karbantartó üzem vezetősége a helyszínen vizsgálná meg az Ujtelepen lakók panaszát, és megtenné a megfelelő intézkedést a hibák megszüntetésére.

Ezen vizsgálat eredményéről, az azt követő intézkedésekről, a lapon keresztül kérnek választ a panaszosok.

FELHIVÁS

Komló Város Tanács VB Mezőgazdasági Osztálya felhívja azokat a gazdákat, akik a közös szérűn árpatermésüket már elcsépelték, hogy az ott lévő szalma és egyéb melléktermányeiket 5 napon belül szállítsák el. Szükséges ez azért, mivel a kenyérgabonafélék cséplésére illetve behordására csak így biztosítható a hely. Aki a felhívásnak nem tesz eleget, annak termányeit a mezőgazdasági osztály a gazda költségére szállíttatja el.

LAPZÁRTAKOR ÉRKEZETT

Dr. Czibulka Mihály átvette a labdarúgó-csapat edzését.

Örömmel közöljük Komló sportszerető közönségével, hogy dr. Czibulka Mihály, a komlóiak által jólismert, nagyszerű képességű edző július 29-ével átvette labdarúgó-csapatunk edzését. Munkájáról következő lapszámunkban nyilatkozunk.

Anna-aknai lakók panasza

Már évek óta elkezdte a Községgazdálkodási Vállalat az Anna-aknán lévő két új lakóépület között lévő szakadék betöltését. Ez a munka ezidáig, ha nem is a legmegfelelőbb ütemben, de folyt és most valamilyen okból szünetel. Pedig helyes lenne, ha a fenti munkát befejeznék, mert az Anna-aknai gyerekek részére nincs, a játszásra alkalmas hely.

Hol művelődjünk — hol szórakozzunk?

MOZI

Május 1. Július 30-án: Apák és fiúk. Olasz film. Július 31-től augusztus 6-ig: A tett színhelye Berlin. Keletnémet bűnügyi film.

Matiné: Augusztus 3-án, vasárnap délelőtt 10 órakor: Furfangos Nyeszterka. Szovjet film.

Szabadság. Július 30-án: Vágyakozás. Francia-mexikói film. Augusztus 1-től 3-ig: 320-as urak. (II. rész). Indiai film.

A műsorváltozás jogát a mozik vezetősége fenntarja!

KIÁLLITÁS

Már csak négy napig lesz nyitva id. Szabó István szobrászművész bányásztörténelmi feldolgozást tartalmazó kiállítása, a Május 1 Kultúrotthonban. A kiállítás augusztus 2-án zárja kapuit. A kiállítás minden nap délelőtt 10 órától este 7-ig tekinthető meg.

KIRÁNDULÁS

A komlói IBUSZ-iroda minden héten kellő jelentkező esetén külön autóbuszokat indít Harkányfürdőre. Az autóbuszok pontos indításáról, valamint a részvételi díjról az IBUSZ-irodában lehet részletesen érdeklődni, reggel 8 órától délután 3 óráig.

Nem félünk a farkastól

— Muti a játékodat, hadd nézzem — szólt a kis csöppséghez a tőle jóval nagyobbacska gyermek. Miközben a játék, a másik kezébe vándorolt, elnéztük a viruló arcú, tiszta, csinosan öltöztetett gyermekeket. Szemükből értelem sugárzik, beszédük szép, magyaros. Valószínű szüleik, a környezetük felnőttjei sokat törődnek velük. Tanítgatják, óvják, ápolják e kis emberpalántákat. Talán titkon már életsorsukat is tervezgetik.

Vajon mi lesz belőlük? A kis Laciból talán orvos, a kis szőke babából talán tanár, az a nagyobb, pisze orrú Jóska, aki most is egy kis lakaton matat, bizonyára lakatos vagy műszerész.

Ha a jövőjükben évtizedekre előre úgy lehetne látni, mint ahogy szeretnénk! Jó lenne! S ha a magunk sorsát gyermekkorunkban mi vagy szüleink előre láthatták volna!

A mi gyermekkorunk! Hol jutott nekünk akkor kezünkbe ilyen játék? Ilyen foltot nem látott finom ruha hétköznap? S hozzá cipő és fehér zokni — nyáron! Játszásra! S ebben a pillantaban lép ki a lépcsőház ajtaján a kis Laci mamája. Süteményt hoz! Hétköznap! Mindhárom gyermeknek ad belőle. Most sütötte. Messziről — ahol állunk — csak sárga színe villan fel.

Olyan a színe, mint a kukoricalisztből készült tésztának, „Prósza". Mily sokat is ettünk ebből az először jó ízű, de évek során már megutált tésztából. S mennyi kukoricás kenyeret? Keményet, mint a kő, keserűt, mint az epe! Még a sárga színe is undorít. S még azt is csak jegyre, orvosság-adagolásban vásárolhattuk. Háború volt...

Az anya csillogó szemmel figyeli, mint majszolják a kicsik a kezükbe adott finom vajas, krémes süteményt. Nem megy vissza a házba. Bevárja a szomszédasszonyát. — Most tér vissza a bevásárlásból.

Már messziről beszélgetni kezdenek. Nem a főzésről. Bagdadot, királyt, meg az amerikai tengerészeket hallom említeni. Meg azt, hogy „nem kell félni, mert a szovjet már üzent, hogy vigyék vissza az amerikai csapatokat"....

Közben nagyobb — már iskolás formájú — gyermek sompolyog a kicsinyekhez, akik közben — nyilván az óvodában tanulták — benn a bárány, kinn a farkast játszanak. Előbb sunyin nézi a beszélgető felnőtteket, majd szemszögéből a gyermekekre pillant s máris kezében van azok földön felejtett játéka.

Egy pillanat s futásnak ered, csakhogy az egyik asszony meglátja kezében a játékot s fülöncsípi. S már dörög is az asszonyok „fegyvere". A „sunyi gézengúztól" kezdve pattognak a jelzők, amíg csak a szomszéd ház falánál el nem tűnik a szemük elől.

Mintha a hátukon is szemük lenne az édesanyáknak. Azonnal észreveszik, ha szülöttjüket baj vagy kár kerülgeti. S milyen gyorsan felismerik a veszélyt. Felismerik, s rögtön cselekednek.

Nagy veszélyről beszélgettek, ami gyermekeiket, családjukat, otthonukat fenyegeti. A háború veszélyétől. S ahogy most újra erről folytatják a szót, arcukon aggódalom tükröződik. Csak akkor válik bizakodóbbá tekintetük, amikor az előbbi lármára a földszinti ablakból kihajoló férfi is bekapcsolódik a beszélgetésbe.

Ő az erőviszonyokról beszél. Arról, hogy a Szovjetunió ma katonailag is a legerősebb a világon. A rakétáinak, meg a katonáinak sincs párja. „Tudják miért harcolnak"! Aztán Kínáról esik szó. A szél elviszi a férfi hangját, de az asszonyok arcán egyre nyugodtabb vonások látszanak.

A kis csoport számba vette az erőket. Mármint a hatalmak erőit. A mérleg úgylátszik kedvező lehetett, mert megnyugodva tértek be a lépcsőház ajtaján. Pedig nem volt jó a számításuk. Kár, hogy kifelejtettek egy nagy erőt. A saját erejüket. Ugy még jobban megnyugodtak volna. Mert azok az anyák, akik ily haraggal eltelve védik gyermeküket a kicsi veszélyben — mint az előbb, a nagy veszélyben megszázszorozódott haraggal és erővel tudnak küzdeni a mi kertünket kerülgető nagy farkas ellen is. S ez nem kis dolog a mi oldalunkon.

A lépcsőházból már kihallatszik az asszonyok hangja. A kicsik egy pillanatra ide füleltek, mert észrevették az előbbi nagyfiú fejét a sarkon kibukkanni. Az anyák hangja, közelsége felbátorítja a kis Lacit. Mintha csak játékból tenné, de pillantása elárulja, hogy a szó a ház sarkánál leselkedőnek szól, csúfondárosan kiáltja: „Nem félünk a farkastól, nem félünk a farkastól."

Apróhirdetések

ELADÓ 250-es újszerű, jó állapotban lévő fekete Pannonia. Kenderföld, Kazinczy Ferenc utca 8. II/1.

ELADÓ jó állapotban lévő festett szekrény, kerékpár és varrógép. Kökönyös, Sallai utca 22. 5. ajtó.

ÚJ KOMLO
az MSZMP Komló városi bizottsága és a városi tanács lapja
Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Felelős kiadó:
az MSZMP városi bizottsága.
Szerkesztőség:
Komló, Lenin tér 1. szám.
Telefon: 12-18. 23-69.
Kiadóhivatal:
Komló, Lenin tér 1. szám.
Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedéves előfizetési díj 12 forint.

PÉCSI SZIKRA NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz.
Telefon: 20-27.
Nyomdáért felel: Melles Rezső.